

Giới thiệu Sổ Tay Công Lực Vạn Người Mê

Sổ Tay Công Lực Vạn Người Mê - Đang sáng tác - Đình Khê

Giới thiệu truyện ngôn tình huyền huyền hay này:

Mộng Nhã có làn da trắng lại cho thêm sắc đẹp khuynh thành không ai là có thể thoát khỏi nhan sắc của cô. Chỉ cần một ánh mắt của cô là có thể làm cho tổng tài lạnh lùng máu lạnh vì cô mà mất hết gia tài; gần như là một động tác của cô là có thể làm đổ vương băng lãnh vì cô mà từ bỏ cả thiên hạ.

Một ngày, một hệ thống tới tìm cô:

“Có phải hay không cảm thấy nhân sinh thực nhàm chán? Có nghĩ nhiều một chút sinh hoạt lạc thú? Chúng ta vì người cung cấp vô số công lực đồ vật! Mỗi một cái đều là lãnh khốc vô tình phúc hắc vô cực hạn! Có nghĩ khiêu chiến?”

Mộng Nhã nường mày, điểm lệ mắt đào hoa làm người vô pháp tự kiềm chế: “Nga? Vậy đến đây đi.”

Băng sơn vị hôn phu / lãnh khốc đế vương / bá đạo tổng tài.....

Đoạn 1:

Mộng Nhã run rẩy mờ to mắt, lông mi dài nhấp nháy tựa như cánh bướm. Người đàn ông trước mặt cô, vẻ mặt không chút biểu cảm giữ chặt lấy cô. Một đôi mày kiếm nhíu lại thật chặt, ánh sáng trong mắt chứa đầy lạnh lẽo, mũi cao thẳng, môi mím chặt, khiến cho Mộng Nhã cảm nhận được cảm giác vô cùng áp bách.

Đây là cái tình huống gì, cô chẳng qua vừa mới đáp ứng một hệ thống sẽ trợ giúp nó đi công lực các nam nhân lãnh khốc vô tình, phúc hắc vô cực hạn..

Cho nên, hiện tại đã bắt đầu rồi sao?

Thật là kích thích.

Bạn đang đọc truyện *Sổ Tay Công Lực Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Công Lực Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (1)

Edit: *Mìn Heun*

Beta: *LinhLan601*

"Lá gan của em cũng thật lớn, còn dám xuất hiện ở chỗ này."

Cầm mạnh mẽ bị nhéo lên làm Mộng Nhã chỉ có thể ngẩng cao đầu, giống như con thiên nga phải ngẩng cao cổ.

Mộng Nhã run rẩy mờ to mắt, lông mi dài nhấp nháy tựa như cánh bướm. Người đàn ông trước mặt cô, vẻ mặt không chút biểu cảm giữ chặt lấy cô. Một đôi mày kiếm nhíu lại thật chặt, ánh sáng trong mắt chứa đầy lạnh lẽo, mũi cao thẳng, môi mím chặt, khiến cho Mộng Nhã cảm nhận được cảm giác vô cùng áp bách.

Đây là cái tình huống gì, cô chẳng qua vừa mới đáp ứng một hệ thống sẽ trợ giúp nó đi công lực các nam nhân lãnh khốc vô tình, phúc hắc vô cực hạn..

Cho nên, hiện tại đã bắt đầu rồi sao?

Thật là kích thích.

Nhìn vẻ khó hiểu của cô, trông mặt người đàn ông càng trở nên lạnh lẽo, ngay sau đó cô bị hất hung hăng ném xuống giường.

Máy mấn dưới thân là giường đệm, đệm chần mềm mại chịu được lực đạo lớn, nên không có làm Mộng Nhã bị thương.

Hệ thống chạy nhanh tới báo cáo: "Ký chủ, tư liệu của thể giới này đã được download, có thể tiến hành đọc."

Nhưng người này này hoàn toàn không cho Mộng Nhã có thời gian chuẩn bị, tay hất giống như kim sắt nắm chặt lấy tay mảnh khảnh của cô, dùng sức một chút liền đem cô kéo xuống giường.

"Đau, em đau --"

Mộng Nhã nói xong cặp mắt hoa đào của cô đã đọng đầy nước mắt, có thể thấy được là cô đang rất đau. Trong giọng nói cũng mang theo run rẩy cùng hỗn loạn.

Nam nhân nghe được giọng nói run rẩy của cô liền dừng bước chân lại hỏi: "Đường Mộng Nhã, trò này em dùng đủ chưa?"

Mộng Nhã khó hiểu.

Hắn hít sâu một hơi, hiển nhiên là bị tức giận không nhẹ.

"Mỗi lần gặp chuyện, em liền giả bộ đáng thương, giả bộ đủ rồi sao? Há?"

Âm cuối bị kéo cao lên, tất nhiên là đã tức giận đến cực độ.

Mộng Nhã cũng nhanh chóng xem tư liệu của thể giới này, vội vàng nói: "Những chuyện đó không phải em làm! Anh không tin em sao?"

Người đàn ông nheo mắt lại, tức giận cười trả lời: "Lúc nào em cũng lấy những lời này tới trả lời qua loa lấy lệ với tôi, phải không?"

Mộng Nhã thở dài nhẹ nhõm một hơi, xem ra người này hiện tại vẫn còn có một chút tin tưởng cô, nếu không dựa vào tính tình của hắn cũng sẽ không cùng cô ở chỗ này nói chuyện.

"Mộng Kỳ là chị của em! Em sẽ như thế hại chị ta sao? Huống hồ, những tên còn đồ đó không phải do em gọi tới, em căn bản là không có quen biết với bọn họ!"

Mộng Nhà cuồng loạn kêu, hoàn toàn là thái độ bị oan uổng.

"Các người vì cái gì đều tin tưởng chị ta, chị ta nói cái gì các người liền tin? Cha mẹ em cũng như thế, ngay cả anh cũng đều tin chị ta. Anh rõ ràng là vị hôn phu của em, vì cái gì anh cũng hướng về chị ta!"

Nam nhân nhìn nước mắt của cô hiển nhiên đã có chút đau lòng, ngữ khí cũng không còn quá quyết như vừa nãy.

"Đường Mộng Nhà, chuyện này không phải là lần đầu tiên xảy ra, một lần hai lần em đều có thể la lối khóc lóc lừa gạt cho qua, nhưng lần này lại liên quan đến mạng người rồi! Huống hồ hiện tại tất cả chứng cứ đều hướng về em." Ngay sau đó hắn thở dài một hơi, "Còn có, chúng ta đã giải trừ hôn ước, tôi đã không còn là vị hôn phu của em."

Mộng Nhà hiển nhiên bị câu "chúng ta đã giải trừ hôn ước" kia sợ tới mức không nhẹ.

Cô sợ tới lui một bước về sau, chân cẳng mềm nhũn, thiếu chút nữa ngã ngổ trên mặt đất.

"Anh... Nói cái gì?"

"Chú đi vừa mới tới nhà của tôi, đã cùng tôi nói chuyện qua, hôn ước đã bị hủy bỏ."

Những lời này không thể nghi ngờ chính là một quả bom làm tâm của Đường Mộng Nhà vỡ nát.

Cô nhẹ giọng lầm bầm: "Không có khả năng, không có khả năng!"

Hắn nhìn dáng vẻ này của cô, bỗng nhiên lại vô cùng may mắn vì mình đã giải trừ hôn ước, hắn không nghĩ sẽ phải ở cùng nữ nhân này cả đời? Huống chi là cậu chủ của Tiết gia?

"Cho nên sau này Tiết gia là nơi em không thể bước vào, nếu để tôi phát hiện có người cho em đặt chân vào thì em cùng với người kia đều sẽ không có kết cục tốt!"

Môi mông lạnh như băng phun ra lời nói vô tình nhất.

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Chương 2: Công Lược Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (2)

Edit: Mìn Heun

Beta: LinhLan601

Mộng Nhà mặc váy áo tơ lụa đơn giản, làm tôn lên dáng người hoàn mỹ của thiếu nữ, nhưng đứng ở trước cửa lớn, các nhân viên an ninh nội bộ lại đối với sự có mặt của cô hoàn toàn không có phản ứng.

Cô không có kêu khóc, bị ném ở ngoài cửa lớn, sắc mặt của cô từ đầu đến cuối đều bình thản.

Hệ thống nhắc nhở có chút bất an: "Ký chủ, ngàn vạn lần không thể OOC a."

Cũng đúng, Mộng Nhà hiện tại đang đóng vai Đường Mộng Nhà, trong lòng cô bây giờ đều là Tiết Hàm, mà lần này đã biết Tiết Hàm trực tiếp cùng cô giải trừ hôn ước hơn nữa không cho phép cô tới thăm hỏi.

Đường Mộng Nhà tuyệt đối sẽ đòi sống đòi chết.

Nhưng Mộng Nhà thì sẽ không.

Cô nhàn nhạt trả lời hệ thống ở trong đầu: "Đừng lo lắng."

Mộng Nhà mang giày cao gót mười centimet, kỳ thật thì cô vốn dĩ không thấp, ít nhất cô cũng cao một mét sáu lăm, mang giày cao gót mười cm, ở trường nữ sinh đã cao hơn hiện thực.

Nhưng cô làm hết thấy những việc này đều là bởi vì một người.

Tiết Hàm quá cao, hắn cao tới một mét chín, hình dáng cùng khuôn mặt góc cạnh ấy không đi làm diễn viên quả thực là lãng phí.

Đường Mộng Nhà sở dĩ muốn mang giày cao gót như thế nguyên nhân là bởi vì năm đó Tiết Hàm nói cho cô biết: "Tôi thích nữ nhân một mét bảy trở lên."

Nhưng đáng tiếc, tới 21 tuổi rồi mà Đường Mộng Nhà vẫn dưới một mét bảy.

Mộng Nhà kỳ thật có chút không hiểu, người mang một bộ dáng cậu ấm được chiều hư như Tiết Hàm, nguyên chủ Đường Mộng Nhà rốt cuộc thích hắn ở điểm nào.

Mộng Nhà đứng ở cửa khoảng năm phút đồng hồ, bị gió núi thổi vào có chút lạnh, hiện tại đúng là tháng bảy trời nóng nhất, nhưng ở trên núi thì mát mẻ, áo cô mặc trên người lại mười phần đơn giản, cho nên lần này liền phải chịu lạnh.

Ôm bà vai, Mộng Nhà tiếp tục đáng thương hề hề đứng ở đó, cô không nói gì, cũng không có quậy phá, nhưng lại đứng ở nơi đó mà yên lặng rơi nước mắt.

Thêm mười phút trôi qua, Mộng Nhà thật sự khóc không ra nước mắt nữa.

Cô bắt đầu một mình đi xuống núi, nơi này căn bản là không có taxi, bởi vì nơi này thuộc về địa bàn của Tiết gia, xe ở ngoài không cho phép đi vào.

Đi giày cao gót mười cm, đường xuống núi vô cùng khó đi.

Mộng Nhà thiếu chút nữa là trượt chân, cuối cùng liền đem giày cao gót cởi bỏ, xách ở trong tay.

Đi chân trần xuống núi.

Cùng lúc đó, thư phòng của Tiết Hàm, báo tiêu đang báo cáo hoạt động của Mộng Nhà.

"Thiếu gia, Đường tiểu thư đứng ở cửa không kêu to cũng không có khóc nháo."

Tiết Hàm ngồi trên ghế rộng, cúi đầu xem hồ sơ, đầu cũng chưa ngẩng lên.

Bảo tiêu tiếp tục nói: "Nhưng Đường tiểu thư có đứng khóc một thời gian."

Bảo tiêu nhớ tới, bọn họ nói nhìn giọt nước mắt kia theo cằm nhọn trượt xuống dưới, xác thực là đau lòng muốn chết. Nhưng những lời này nếu dám nói ra, không chừng sẽ bị Tiết Hàm trực tiếp giết chết.

"Một lúc sau Đường tiểu thư liền xuống núi."

Tiết Hàm cuối cùng đầu cũng ngẩng đầu lên: "Hừm?"

Bảo tiêu cuối cùng thở dài nhẹ nhõm một hơi, tiếp tục nói: "Giày của Đường tiểu thư không dễ đi, tiểu thư liền đi chân trần xuống núi."

Đột nhiên, ghế da to rộng bị đẩy ra, hồ sơ trên bàn bị hỗn loạn, chỉ thấy đôi tay của Tiết Hàm để ở trên bàn, ánh mắt tàn ra ánh sáng lạnh.

"Em ấy đi chân trần?"

Bảo tiêu không dám dấu diếm: "Vâng."

"Các người đều làm cái gì? Sao không ngăn em ấy lại, chuẩn bị xe!"

Bảo tiêu giận mà không dám nói gì, rõ ràng là ngài phân phó xuống dưới không cho chúng tôi can thiệp vào việc làm của Đường tiểu thư!

Bên này Mộng Nhã cuối cùng cũng đã hiểu rõ ràng thế giới này, bắt đầu suy nghĩ phương thức công lược.

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Chương 3: Công Lược Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (3)

Edit: Mìn Heun

Beta: LinhLan601

Một chiếc Maserati xanh thẫm trực tiếp vọt tới trước mặt Mộng Nhã.

Cửa sổ xe bị hạ xuống, khuôn mặt tức giận của Tiết Hàm xuất hiện trước mặt Mộng Nhã.

"Lên xe!"

Mộng Nhã trừng lớn đôi mắt, trong mắt không chút nào che dấu uy khuất cùng khổ sở hiện ra trước mắt Tiết Hàm.

Tiết Hàm cảm thấy tâm của mình lạnh lẽo nhiều năm đột nhiên bị chen vào một tia ấm áp.

"Có nghe hay không, lên xe."

Chính Tiết Hàm cũng chưa nhận thấy được, ngữ khí của hắn đã dịu dàng hơn rất nhiều.

Mộng Nhã đứng tại chỗ, nhìn Tiết Hàm một lúc rồi đột nhiên ủy khuất bộc phát, nước mắt thi nhau chảy xuống.

Tiết Hàm lập tức mở cửa xe ra, xuống xe.

Rầm rĩ có ý hỏi: "Khóc cái gì?"

Mộng Nhã bước bình nói: "Em không khóc, đồ ngốc anh mới khóc."

Trong thanh âm khóc nức nở của cô đã hỗn loạn.

Tiết Hàm vừa giận vừa dở khóc dở cười, chính hắn cũng không biết phải làm sao.

Cuối cùng chỉ có thể cởi áo khoác của mình, khoác lên trên vai Mộng Nhã, mùi nước hoa Cổ Long nhàn nhạt truyền vào chóp mũi, Mộng Nhã dần dần an tĩnh lại.

"Như thế nào lại giống như đứa trẻ?"

Mộng Nhã nghẹn miệng, thiếu chút nữa lại muốn khóc ra.

"Em là đứa con gái hư hỏng, không phải đứa trẻ khóc quây phá, anh không cần trêu chọc em."

Nghe cô nói thế, Tiết Hàm nhưng thật ra cười: "Em thừa nhận là em làm?"

Đây là nói chuyện lúc trước Mộng Nhã cho tiền mướn người khi dễ Đường Mộng Kỳ.

Mộng Nhã trừng mắt nhìn Tiết Hàm, bộ dáng miệng chu lên oán giận hết sức đáng yêu.

"Thật sự không phải em làm! Em chỉ tìm bạn học ở trường học, nhờ hắn hỗ trợ ngăn cản Đường Mộng Kỳ, không muốn chị ta ở trước mặt anh đoạt đi nổi bật."

Tiết Hàm khẽ cười một tiếng, trong giọng nói lại lạnh băng: "Vậy em biết hiện tại Đường Mộng Kỳ đang nằm ở bệnh viện sao?"

Mộng Nhã lập tức giống như một *con gà đầu bại trận, không tình nguyện thấp giọng nói: "Đã biết."

*Vân: Ồ cv nó dễ là tiểu kê, Vân lên mạng tra nó dễ là con gà nên Vân dịch thành con gà luôn.vv

Tiết Hàm nói: "Nếu không phải em làm, tại sao em không đi thăm cô ta, dù sao cô ta cũng là chị em."

"Chị ta rất đáng ghét."

Tiết Hàm: "....."

"Em không muốn đi thăm chị ta."

Tiết Hàm lại một lần nữa cảm thấy Mộng Nhã giống như đứa bé, khiến tâm người đau. Hắn vừa định giáo huấn Mộng Nhã như thế là không đúng --

Liền nghe được Mộng Nhã tiếp tục nói: "Chị ta rất xấu, khi còn nhỏ mẹ em đã không còn nữa, chị ta lớn hơn em, luôn đoạt búp bê Tây Dương của em. Em không cho chị ta, chị ta liền đánh em, còn không cần em chơi với chị ta. Còn một lần nữa, em trộm đem chuyện này nói cho ba, lúc ấy ba nghiêm khắc phê bình chị ta, kết quả ngày hôm sau ba kêu em lại, nói em còn tuổi nhỏ cư nhiên nói dối, sau này búp bê Tây Dương của em đều thuộc về chị ta."

Mộng Nhã nói xong nước mắt liền chảy xuống dưới, thanh âm cũng nghẹn ngào, nhưng vẫn tiếp tục nói: "Đường Mộng Kỳ, chị ta còn đem đồ vật cuối cùng mẹ để lại cho em là búp bê Tây Dương đập nát, cắt vụn....."

Bất tri bất giác, Tiết Hàm đã đem Mộng Nhã ôm vào trong lòng ngực, giúp cô che chắn gió núi thổi tới.

Mẹ ruột của Mộng Nhã hẳn có ấn tượng, bà là nữ nhân dịu dàng hào phóng. Chính là bà như thế nào sẽ đột nhiên vấp ngã té xuống lầu?

Tiết Hàm nghĩ, không tự giác đem khuynh hướng chuyển tới Mộng Nhã bên này.

Xem ra, Đường Mộng Kỳ chính xác là có vấn đề lớn.

Lại quay đầu lại xem Mộng Nhã vừa mới còn khóc thảm thiết, bây giờ đã thấy cô gối đầu lên trên vai mình ngủ.

Tiết Hàm cười, dùng áo khoác đem cô quấn chặt, cẩn thận bế lên xe.

Mộng Nhã đang ở trong lòng khoa tay múa chân tạo một dấu V, thật không uổng công cô giả bộ ngủ a.....

Bất quá, bà vai của Tiết Hàm xác thực rất thoải mái, dày rộng, ấm áp. Ở đây tuy gió lạnh nhưng lại khiến cho cô có cảm giác an toàn.

Heun: Àzzzz tự nhiên bây giờ lười edit truyện này quá đi chỉ có 1 mình Vân edit nên lười với lại không có ai đọc với vote truyện nữa

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Chương 4: Công Lược Vị Hôn Phu Băng Lãnh (4)

Edit: Mìn Heun

Beta: LinhLan601

Thời điểm Mộng Nhã tỉnh lại lần nữa, đã nằm trên chiếc giường lớn mềm mại bằng nhung thiên nga.

Cô xoa xoa đôi mắt nhắm nhèm buồn ngủ, trên mắt còn có chút lạnh lẽo, xem ra là đã được chườm qua bằng túi nước đá.

Không thể tưởng tượng được Tiết Hàm còn rất biết chăm sóc người khác, biết cô khóc, sợ đôi mắt cô sưng, nên dùng túi chườm nước đá lăn qua cho cô.

Mộng Nhã ngồi dậy, chấn tơ lụa từ trên vai cô rơi xuống.

Mộng Nhã mới phát hiện quần áo của cô! Bị! Đồ!!

Cô nháy mắt cảm thấy nội tâm một vạn đầu *** lao nhanh qua.

Tiết Hàm đại nhân, không phải là đã giải trừ hôn ước với cô rồi sao? Như thế nào có thể thay quần áo cho cô?!

Nhưng cũng may mắn, Mộng Nhã vốn dĩ là người từng trải.

Cô coi như mình đang tắm mà bị miêu cầu xem qua.

Đang suy nghĩ, cửa bị đẩy ra, Tiết Hàm xuất hiện ở cửa.

"Tỉnh rồi?"

Ngữ khí không nóng không giận, thoát nhìn hắn là không có ghét bỏ cô.

Mộng Nhã nhanh chóng suy nghĩ.

Sau đó cô có chút ngưng ngừng, nhưng vui sướng lại nhiều hơn, cô cuối cùng cũng làm cho Tiết Hàm tiến thêm một bước.

Cho nên cô nâng tay phải của mình lên.

Đỡ ai gia lên.

Bức màn màu xám chỉ chừa ra một khe hở nhỏ, ánh sáng bên ngoài chiếu vào, tay Mộng Nhã vươn ra trắng nõn, giống như trong suốt.

Đẹp đến mức phảng phất tựa như là thiên sứ.

Bất tri bất giác, Tiết Hàm đã đến gần, hấn buông cái chén trong tay, nắm lấy tay phải của Mộng Nhã.

Tay nam nhân thon dài hữu lực, khớp xương rõ ràng nắm lấy bàn tay mềm mại không xương, trắng nõn của Mộng Nhã, đẹp như một bức tranh sơn dầu.

Mỹ nhân như cũ ngồi ở trên giường cười vui vẻ vì được như ý muốn.

Mặt cô đều là ý cười thuần túy, giống như hoa thủy tiên kiều diễm.

"Vui lắm sao?"

Mộng Nhã liếc mắt nhìn hấn một cái, rồi cúi đầu giả bộ rụt rè.

"Đi ăn cơm đi, tất cả đều là món em thích ăn."

Mộng Nhã nhẹ nhàng gật đầu một cái.

Tiết Hàm cảm thấy tim của hấn đập thật nhanh, cùng nam nhân mới vừa yêu thật giống nhau, bởi vì người trong lòng làm một cái hành động tùy ý mà đỏ mặt.

Tay hấn thực nóng, nhưng hấn cũng không có buông tay mà đưa Mộng Nhã đi rửa tay rồi mới ngồi xuống bàn ăn bên cạnh.

Mới vừa com nước xong, điện thoại của Tiết gia liền vang lên.

Quân gia nghe điện thoại rồi nói với Tiết Hàm: "Cậu chủ, là điện thoại của đại tiểu thư Đường gia."

Dứt lời, hấn nhìn thoáng qua Mộng Nhã.

Quả nhiên Mộng Nhã đã có chút ủy khuất, lại có chút chán ghét.

Nụ cười ngay khoe miệng của cô đã tắt đi, vẻ mặt đáng thương.

Nhìn thấy liền muốn ngay lập tức đi dỗ dành cô.

Ồ đó Tiết Hàm đang nghe điện thoại.

"Mộng Kỳ."

"Hôm nay có chuyện rồi, ừ, không thể đi xem em."

"Mộng Nhã ở đây với anh, buổi tối anh sẽ đưa em ấy về nhà."

"Ừ, nghỉ ngơi cho tốt."

Dứt lời hấn liền tắt điện thoại.

Mộng Nhã bĩu môi: "Có chuyện?"

Tiết Hàm cười khê: "Ồ đây với em, không vui sao?"

Mộng Nhã: "Đương nhiên không vui, anh nghe điện thoại của chị ta."

Tiết Hàm đi tới sờ sờ đầu Mộng Nhã: "Như thế nào cùng đứa trẻ giống nhau." (Vân: Câu này nghe quen quen nè>)

Mộng Nhã trừng lớn đôi mắt nhìn hấn: "Em vừa mới được mười tám tuổi! Vốn dĩ chính là còn con nít!"

Tiết Hàm cười càng lớn: "Ha ha, bạn nhỏ Mộng Nhã."

Mộng Nhã trong lòng ngọt ngào, hấn bởi vì mình mà từ chối Đường Mộng Kỳ, từ chối nữ nhân giả tạo kia.

Nhưng trên mặt vẫn rụt rè như cũ.

"Em không có kêu người đánh chị ta, là chính chị ta tự vào bệnh viện."

Tiết Hàm nghĩ, chuyện này nên điều tra rõ một chút, xem ngữ khí của Mộng Nhã, hấn cũng không có nói sai.

Nhưng, nếu quả thật là Đường Mộng Kỳ tự làm tổn thương mình chỉ để hấn hại Mộng Nhã thì nữ nhân này tâm cơ không khỏi quá sâu.

29/5/2018

Heun: Thật sự thì ta là 1 người rất là lười -.- nên không edit truyện nhanh được>> có thể là 2 ngày 1 chương hoặc là 1 tuần 1 chương hoặc nói không chừng 1 tháng mới ra 1 chương í>> Với lại bạn ta nói truyện này rất nhạt nhạt nhạt, edit còn lúng túng -.- cho nên ta... lười edit nữa quá>>> ôi các tềnh yêu mọi người có thấy giống bạn ta không? Cmt cho ý kiến đi nêo:))

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Chương 5: Công Lược Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (5)

Edit: Mìn Heun

Beta: LinhLan601

11 giờ tối.

Ánh đèn thành thị sáng lên, xuyên qua những chiếc xe hối hả tới lui.

Không ngờ Tiết Hàm lại tự mình lái xe đưa cô về nhà.

Đường Mộng Nhã có chút không thể tin tưởng.

Tâm tình của Tiết Hàm quả thật rất tốt, nghĩ đến thời điểm hắn tự mình đi vào gara lái xe ra ngoài, cô gái nhỏ bên cạnh bộ dáng kinh ngạc lại vui vẻ, tâm liền vô cùng thoải mái.

Được Đường Mộng Nhã thích, thật là một loại cảm giác không tồi.

Tiết Hàm từ nhỏ chính là ngậm thìa vàng mà sinh ra. Từ lúc hắn bắt đầu trưởng thành, nữ nhân xung quanh nhiều không đếm xuể.

Nhưng hắn chưa từng quá coi trọng đối với ai.

Sở dĩ biết Đường Mộng Kỳ cùng có liên lạc, hoàn toàn là bởi vì nữ nhân này là chị của Đường Mộng Nhã.

Hắn biết từ nhỏ hắn cùng Đường Mộng Nhã đã có hôn ước, nhưng hắn chưa bao giờ cảm thấy kết hôn sinh con với thích là cùng một chuyện.

Đối với loại người xuất thân như hắn mà nói, kết hôn sinh con bất quá chỉ là nhiệm vụ hàng đầu mà thôi. Nhưng làm thông gia, đối với chuyện Đường Mộng Kỳ có tình tiếp cận hắn cũng không có từ chối.

Tuy rằng Đường Mộng Nhã luôn không thích Đường Mộng Kỳ tới gần hắn, nhưng đối với hắn mà nói, đều giống như nhau.

Tiết Hàm không từ chối Đường Mộng Kỳ, chính là bởi vì hắn hy vọng Đường Mộng Nhã tự biết vị trí của mình, đừng tưởng rằng sắp trở thành phu nhân Tiết gia liền muốn làm gì thì làm.

Hắn hy vọng chỉ có thân thể tiếp xúc chứ không nhất thiết phải có tình cảm nảy sinh từ những sinh hoạt hàng ngày.

Nhưng mà hiện giờ Tiết Hàm lại đối với tín ngưỡng thập phần kiên định từ trước tới nay của mình sinh ra hoài nghi.

Cô gái nhỏ đáng yêu như thế, chính mình lại nhẫn tâm đem cô vắng về ở nhà sao?

Tiết Hàm đối với câu hỏi này cũng không có đáp án.

Xe phóng nhanh trên đường, rất nhanh liền đến biệt thự ở nội thành của Đường gia.

Bởi vì Tiết Hàm đến, biệt thự vốn tối đen nháy mắt liền đèn đuốc sáng trưng.

Người hầu lần lượt theo nhóm mà ra, nhiệt tình chiêu đãi Tiết Hàm.

Rất cuộc, địa vị Tiết gia ở tại nơi đó, Đường Mộng Nhã có thể làm vị hôn thê của Tiết Hàm, thuận tụy là Đường gia trèo cao.

Nhưng mà những điều này hết thảy đều bị đứa con gái không biết điều Đường Mộng Nhã này làm hỏng.

Đường Tranh Vành, cũng chính là cha của Đường Mộng Nhã cùng Đường Mộng Kỳ, vốn dĩ tính toán đem gia pháp xử trí Đường Mộng Nhã. Như thế tốt hơn việc hôn ước bị cô làm thất bại, bọn họ ở chỗ này cũng không còn mặt mũi dừng chân, sau này con gái Đường gia khẳng định đều không thể gả ra ngoài!

Nhưng mà, Tiết Hàm cư nhiên tự mình đưa Đường Mộng Nhã trở về, tâm tư Đường Tranh Vành khê nhúc nhích.

Nhìn thấy Đường Mộng Nhã vẻ mặt thẹn thùng, thường lên liếc về phía Tiết Hàm, Tiết Hàm ngẫu nhiên còn sờ sờ tóc của cô vô cùng sùng nịnh.

Đường Tranh Vành nội tâm căng thẳng liền từ từ hạ xuống. Không cần phải nói, con gái của mình đẹp như thế, chỉ cần lẫn ở trên giường, còn có cái gì không thể bắt tới tay được đâu?

Hơn nữa, cho dù Đường Mộng Nhã không bắt được tâm của Tiết Hàm thì Đường Tranh Vành hắn còn có một đứa con gái càng thức thời, càng thông tình đạt lý hơn, Đường Mộng Kỳ!

"Con đã trở về."

Nếu là ngày thường, Đường Tranh Vành tuyệt đối sẽ không để ý tới đứa con gái không biết lễ phép này, nhưng hiện tại không giống nhau, Tiết Hàm lại có thể nhìn đứa con gái này bằng ánh mắt mang theo sùng nịnh!

Là sùng nịnh!

Hắn lại dành cho Đường Mộng Nhã kiểu căng xấu tính!

Đường Tranh Vành tự nhiên vừa cười ha hả vừa diễn tiết mục người cha hiền.

"Mộng Nhã đã trở lại rồi sao, mau đi tắm rửa, người hầu đã chuẩn bị tốt nước tắm cho con."

Tiết Hàm đứng lúc nói: "Mộng Nhã hôm nay đã tắm qua ở nhà tôi."

Đôi mắt mọi người trừng lớn, dường như hoàn toàn có thể liên tưởng đến chuyện xấu hổ nào đó!

Đường Mộng Kỳ mới vừa bước ra khỏi phòng đứng lúc nghe được những lời này.

Cô ta lao đảo một cái liền té ngã.

Bên này, Đường phu nhân nhìn thấy con gái hôn mê, cái gì cũng không suy nghĩ mà hô to: "Mộng Kỳ, Mộng Kỳ, con mau tỉnh lại!"

31/5/2018

Heun: Vote truyện đi các tềnh yêu. Không vote thì chương sau sẽ có lâu hơn nha~ nên hãy vote đi nào:3 vì một thể giới có chương mới để đọc ^&^

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Chương 6: Công Lược Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (6)

Edit: LinhLan601

Beta: Min Heun

Ánh mắt mọi người đều bị hấp dẫn qua.

Chỉ thấy Đường phu nhân hô lên: "Đứa con đáng thương của tôi, có phải Đường Mộng Nhã luôn khi dễ con, vừa nhìn thấy nó đến con liền sợ hãi mà hôn mê? Con ngoan, đừng sợ, mẹ ở đây. Đường Mộng Nhã! Mau đến chăm sóc con gái ta!!"

Đường Tranh Vành nhìn sắc mặt Tiết Hàm trực tiếp lạnh xuống liền hướng về phía vợ khẽ giật dũ quát: "Đủ rồi! Còn sợ nháo không đủ lớn sao?"

Ngay sau đó không ngừng cúi đầu xin lỗi Tiết Hàm: "Thật ngại quá, để Tiết tiên sinh nhìn thấy việc xấu trong nhà."

Đường Tranh Vành cũng không cảm thấy việc cúi đầu khom lưng đối với một văn bối là có gì không đúng. Dù sao, thân phận Tiết Hàm vẫn còn đặt ở nơi đó.

Nếu không phải bởi tầng quan hệ với Đường Mộng Nhã, Đường gia bọn họ ngay cả việc xách giày cho Tiết Hàm cũng không xứng.

Tiết Hàm chỉ lạnh mặt, hẳn không nghe ý kiến của Đường Mộng Nhã liền tự mình đưa cô lên phòng.

Đây là lần đầu tiên Tiết Hàm tham quan phòng của Đường Mộng Nhã.

Phòng của cô, toàn bộ đều là màu hồng nhạt. Giống như một cô gái nhỏ vĩnh viễn không chịu lớn lên.

Mộng Nhã im lặng một lát liền quay sang hỏi hệ thống: "Hệ thống, khi nào thì ta có sở thích nữ tính như vậy?"

Hệ thống: "Ký chủ, cái này là thiết lập của nguyên chủ."

Mộng Nhã cảm thấy màu hồng nhạt bao phủ cả tầm nhìn có chút.... Cay mắt.

Thảm màu hồng nhạt, rèm che hồng nhạt, thậm chí tủ quần áo, trần nhà, vách tường cũng đều là màu hồng nhạt!

Cô giống như đang ở trong một tòa lâu đài công chúa màu hồng.

Tiết Hàm khẽ nhếch môi cười: "Bảo bối, em thật đúng là một đứa trẻ."

Đường Mộng Nhã: "....."

Tiết Hàm xoa xoa đầu cô, nói: "Anh đi trước, hôn ước vẫn còn giá trị, nếu gặp khó khăn có thể đến tìm anh."

Đường Mộng Nhã cảm thấy đây quả thật là tin tức tốt nhất mà cô nghe được từ trước tới giờ.

Chóp chóp đôi mắt, cố gắng đem những giọt nước mắt đã chực tràn đến bờ mi trở về. Nhưng từng giọt trong suốt vẫn theo chiếc cảm duyên dáng của cô mà trượt xuống.

"Đừng khóc."

Tiết Hàm dùng tay lau đi nước mắt của cô. Hô hấp liền dừng trên má Mộng Nhã.

Đường Mộng Nhã ra sức đem nước mắt ghen trở về: "Được, em không khóc."

Thời điểm Tiết Hàm đi ra ngoài lần nữa, Đường Mộng Kỳ đã tỉnh. Cô ta đứng ở cửa cầu thang, mặc váy lụa trắng tinh. Dưới ánh đèn sáng trưng dừng như trở nên trong suốt.

Yếu đuối dựa vào cây cột bên cầu thang, Đường Mộng Kỳ khẽ ngược mắt, lộ ra nét điềm đạm đáng yêu.

Nhưng có đôi khi, chứng kiến qua bộ dáng điềm đạm đáng yêu thật sự, nhìn thấy loại cổ tình bất chúc này, luôn làm người khác ăn không tiêu.

Từ nhỏ, vây quanh Tiết Hàm chỉ có mỹ nhân. Vì vậy, ánh mắt nhìn phụ nữ luôn đặt rất cao. Ngày trước còn cảm thấy Đường Mộng Kỳ lớn lên không tồi, tính cách nhu nhược, đúng loại hình mà hắn thích.

Nhưng mà không nghĩ tới, đến khi gặp được Đường Mộng Nhã, hắn cảm thấy tín ngưỡng hôn nhân mà bản thân tin tưởng vững chắc bỗng chốc trở nên thật sai lầm.

Bộ dáng ngây thơ của Đường Mộng Nhã, lúc chu môi, khi giận dữ, khi điềm đạm đáng yêu, hay bộ dáng thẹn thùng...

Tất cả, đều chạm vào tim hắn.

Tiết Hàm đột nhiên nghe thấy tiếng cửa phòng mở. Quay đầu nhìn lại, Mộng Nhã ở cửa phòng của mình mở ra một khe nhỏ. Xuyên qua đó nhìn lên hắn.

Nhưng đúng lúc ánh mắt hắn nhìn đến, tầm mắt hai người bỗng chốc giao nhau.

Đường Mộng Nhã vội đem đầu cúi về phía sau.

Tiết Hàm khẽ cười lần nữa.

Hắn đột nhiên tươi cười làm Đường gia ở tầng một toàn bộ khiếp sợ.

Phải biết rằng, bên ngoài Tiết Hàm còn có một danh hiệu--- mặt lạnh Diêm la.

Đồn rằng, chưa một ai thấy hắn cười đùa. Đồn rằng, hắn chưa bao giờ cười với phụ nữ. Đồn rằng, hắn coi nữ nhân như quần áo,....

Nhưng hôm nay, chính mắt mọi người thấy hắn thân mật xoa đầu Đường Mộng Nhã, hơn nữa, còn cười với cô!

LinhLan601: Xin chào mọi người, mình là editor mới. Từ hôm nay mình sẽ cùng bạn minyunki_heuneidith này. Vì lần đầu tiên edit mình sẽ không thể tránh được sai sót. Mong mọi người đọc và góp ý lỗi sai với mình nhé.

Chân thành cảm ơn mọi người!! ^^

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 7: Chương 7: Công Lược Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (7)

Edit: LinhLan601

Beta: Min Heun

"Đường Mộng Nhã, nhanh lên ra đây! Mây rớt cuộc đã cho Tiết Hâm uống mê được gì!"

Cửa bị đập 'phanh phanh phanh', ngoài cửa, Đường Mộng Kỳ như người đàn bà chanh chua đứng rống giận.

"Tiết Hâm rõ ràng chán ghét mây như vậy!"

"Đường Mộng Nhã, mau ra đây! Đường Mộng Nhã!"

Mộng Nhã không động. Cô thậm chí còn nằm trên giường, thần thái hoàn toàn thư giãn, thoải mái. Thời điểm vừa đóng cửa, cô đã khóa trái lại. Ở bên ngoài dù có chìa khóa cũng không thể mở được.

Ngày đầu tiên đi vào thế giới này, tuy có chút hấp tấp nhưng bản thân cô phản ứng mau lẹ, đúng lúc thay đổi ấn tượng xấu mà Tiết Hâm dành cho Đường Mộng Nhã.

Giường lớn trải nhung thiên nga vô cùng mềm mại, nếu không so sánh với khuôn mặt mịn màng hết sức xinh đẹp kia thì quả thực cũng không tồi.

Có thể nói, tuy rằng hiện tại cô bị mẹ kế ức hiếp, chỉ gái khi dễ, nhưng ngại thân phận vị hôn phu của cô, bọn họ vẫn không dám ra tay tàn nhẫn.

---- Ít nhất hoàn cảnh, nơi ở hiện giờ thoát nhìn cũng không tồi.

Mộng Nhã nằm ở trên giường một lần nữa xem lại cốt truyện của thế giới này. Cô đột nhiên cảm thấy biết ơn hệ thống bởi ở thế giới này, cô cũng tên Mộng Nhã. Tuy rằng nhiều thêm một họ "Đường" nhưng không cần đổi tên làm cô dễ dàng tiếp nhận hơn.

Đường Mộng Kỳ đúng là do vợ kế sinh ra. Hiện tại vợ cả không còn, hai người liền nghề ngang vào cửa. Đường Mộng Kỳ liền trở thành đại tiểu thư Đường gia.

Mộng Nhã khinh thường bĩu môi, rõ ràng mẹ cô mới là vợ cả, kết quả đứa con riêng so với chính cô còn lớn tuổi hơn. Có thể thấy được, Đường Tranh Vành đích thực là loại đàn ông cận bã.

Mẹ cô mất cùng hôn nhân không hạnh phúc chắc chắn có quan hệ rất lớn.

Nghĩ đến đây, lại nghe bên ngoài Đường Mộng Kỳ liên tục gõ cửa tức giận hô, lửa giận trong lòng Mộng Nhã không ngừng kéo lên.

Cô cầm cốc nước bên mép giường trực tiếp ném lên cửa.

Chỉ nghe "Đông" một tiếng. So với Đường Mộng Kỳ gõ cửa còn vang hơn nhiều.

"A!" Đường Mộng Kỳ bị dọa kêu lên một tiếng. Ngay sau đó nhìn thấy trên cửa cùng khe hở giữa sàn nhà có nước chảy ra.

Đường Mộng Kỳ càng thêm tức giận, hung hăng đá cửa, nhưng cánh cửa vẫn không hề mở ra.

Vì thế, cô ta đành vuốt nước mắt trở về.

Bên ngoài rớt cuộc cũng yên tĩnh, Mộng Nhã ôm gối, thư thái ngủ.

Ngày hôm sau là ngày đi học.

Mộng Nhã đi xuống tầng ăn cơm. Cô dựa theo đồng hồ sinh học lúc trước, 7 giờ liền bỏ dậy.

Theo lý thuyết, lúc này mọi người không có khả năng ngồi cùng nhau, nhưng hôm nay cực kì khác thường. Đường Tranh Vành, mẹ kế cùng Đường Mộng Kỳ đều đang ngồi ở đó.

Bọn họ nhìn Đường Mộng Nhã từ trên cầu thang xoắn ốc đi xuống, ánh mắt tràn ngập khiếp sợ cùng kinh diêm.

Váy liền màu vàng nhạt, vòng eo nhỏ nhắn dùng một dải lụa cùng màu thắt lại, chỉ một tay cũng có thể ôm hết. Làm ánh mắt người khác khó có thể dời đi.

Lại nhìn lên trên, một đầu tóc còn mang hơi nước được buộc tùy ý sau đầu. Vài sợi nghịch ngợm rơi trên cái trán nhắn bóng. Mắt to ngập nước còn buồn ngủ, mũi nhỏ tinh xảo, môi anh đào hồng nhạt khiến người ta không thể nào thoát ra được.

Cơ hồ mỗi tế bào trên người Mộng Nhã đều tản ra hơi thở vạn người mê.

"Ba, buổi sáng tốt lành."

Mộng Nhã dường như không nhìn đến hai người còn lại, chỉ chào hỏi Đường Tranh Vành.

Được chào hỏi, trong lòng Đường Tranh Vành đột nhiên dâng lên một cảm giác tự hào. Người con gái này, là con của hắn!

Nhưng nhìn đến con gái của mình lớn lên ngày càng mỹ lệ, hắn không tự chủ nghĩ về vợ trước.....

4/6/2018

Heun: Ta tính đặt lịch post truyện là 3 ngày/chương. Nếu mà 1 ngày ra nhiều chương thì sẽ k có ai vote hết nên ta tính lâu lâu mới ra 1 chương ㄱ (ㄷ ㄴ) ㄷ. Thân ái, các nàng thấy như đây có được không? ㄱ (ㄷ ㄴ) ㄱ

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Chương 8: Công Lược Vị Hôn Phu Băng Lãnh (8)

Edit: LinhLan601

Beta: Min Heun

Có thể sinh ra đứa con gái xuất sắc như vậy, người mẹ tuyệt đối không thể nào kém!

Ánh mắt Đường Tranh Vành dần phiêu tán, suy nghĩ dần dần bay xa. Hắn nhớ đến giây phút lần đầu gặp mẹ của Đường Mộng Nhã.

Bà ấy cũng là người đẹp đến kinh tâm.

Đáy mắt Đường Tranh Vành dần dần hiện ra hình ảnh người phụ nữ thanh nhã mỉm cười. Đáng tiếc, bây giờ đã là âm dương cách biệt.

Hắn lại nhìn thoáng qua người vợ hiện tại, tóc uốn xoắn lộn to, đôi mắt không lớn không nhỏ, so ra kém người nọ không chỉ một chút.

Vì vậy, Đường Tranh Vành cũng không chỉ ra hành động không chào hỏi mẹ kế cùng chị gái của Đường Mộng Nhã, mà thương tiếc nhìn đứa con gái đã lâu không có tình yêu thương của mẹ, nói: "Mộng Nhã, mau đến đây, ngồi bên cạnh bà."

Ngồi một bên gấp thức ăn cho Đường Mộng Kỳ, tay Đường phu nhân khẽ run. Chiếc đĩa thiếu chút nữa rơi xuống mặt bàn.

Đường Mộng Kỳ lúc này dường như đã sớm quên việc tức giận, trừng lớn hai mắt nhìn bà mình.

Không phải bà luôn luôn không thích đứa con gái này sao? Không phải bà luôn nghĩ Đường Mộng Nhã hận ông ấy sao?

Chuyện này như thế nào lại xảy ra?

Đường phu nhân cố nén xuống tức giận, quay sang hiền từ nói với Mộng Nhã: "Mộng Nhã, đây là mẹ cùng Mộng Kỳ vì con mà chuẩn bị. Con mau nếm thử."

Nhìn một bàn đồ ăn không khác thường ngày là bao, Mộng Nhã khẽ nhủ mảy. Cái này rõ ràng là nữ đầu bếp ở nhà làm, không ngờ đến miệng bà ta lại thành bữa sáng bà ta cắt công làm.

Đúng là người mặt dày.

(Vân: Mặt dày mới làm mẹ kế của chị được đó ^&^)

Thật ra từ trước đến nay, Đường Tranh Vành đều mặc kệ chuyện ở phòng bếp, nhưng nghe vợ kể mình nói như vậy, chút tưởng niệm về vợ trước vừa mới dâng lên liền phai nhạt đi. Ánh mắt nhìn vợ kể mang theo vui mừng.

"Vắt và cho bà."

Đường phu nhân khẽ vuốt lại tóc, thẹn thùng cười: "Vì bọn nhỏ làm bữa sáng thì có gì vắt và. Đây là việc tôi nên làm."

Đường Mộng Nhã đối với loại người mặt dày này đã không còn gì để nói.

Cô ưu nhã uống một ngụm sữa đậu nành, lại cầm thêm một chiếc bánh bao. Bánh bao này được chiên vô cùng tốt. Lớp vỏ bên ngoài xốp giòn ngon miệng, nhân trong lại mềm dẻo không ngò.

"Rất ngon."

Mộng Nhã ăn xong nhếch môi cười, lộ ra hai má lúm đồng tiền tinh xảo.

Đường Tranh Vành lập tức gấp thêm cho cô một chiếc bánh bao. "Ăn ngon thì ăn nhiều thêm mấy cái. Con quá gầy."

Mộng Nhã chớp chớp đôi mắt, nhìn mẹ kế. "Di à, bánh bao này là làm như thế nào vậy? Ăn rất ngon. Lần tới con cũng muốn làm cho bà."

Vừa nghe lời này, Đường Tranh Vành vô cùng vui mừng, quay sang nhìn vợ.

Đường phu nhân khẽ mỉm môi, bữa cơm này vốn không phải bà ta làm. Từ ngày gả cho Đường Tranh Vành, bà ta chưa từng bước vào phòng bếp thì làm sao có thể nói cách làm được?

Đường phu nhân nhìn đĩa bánh bao, lấp bắp nói: "Đậu hũ, cà tím..." "

Sắc mặt Đường Tranh Vành trầm xuống: "Tôi thế nào lại không biết làm bánh bao thịt lại có đậu hũ, cà tím!"

Hắn cũng đã nhận ra bữa cơm này hoàn toàn không phải do vợ kế làm!

Nghĩ đến vừa rồi hắn còn cảm thấy thương tiếc bà ta, Đường Tranh Vành càng thêm tức giận.

Người đàn bà này, mấy năm nay hắn mặc kệ mọi việc trong nhà, không biết Mộng Nhã đã bị bà ta chèn ép, đối xử tệ đến mức nào. Bàn lĩnh trọn mắt nói dối này thật sự có thể đứng hàng đầu!

Mộng Nhã bẹp bẹp miệng, thoát nhìn đáng thương vô cùng: "Xem ra con chỉ có thể nhờ đầu bếp hướng dẫn cho. "

6/6/2018

Heun: Bê kế hoạch rồi các nàng ạ ㄷ ㄴ , vì ta thấy nhà người ta up truyện đều đều nên ta cũng ngứa tay quá cho nên Vân quyết định lịch post là 1 ngày/chương (ㄷ ㄴ) Hôm nay sinh nhật ta đó ai chúc sinh nhật ta cho Vân vui với ㄷ ㄴ

Chương 9: Chương 9: Công Lược Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (9)

Edit: Mìn Heun

Beta: LinhLan601

Nhìn sùòn mặt tình xảo hiện lên buồn bực, không vui của con gái, sắc mặt Đường Tranh Vành càng thêm khó coi, nhưng làm trò trước mặt hai đứa con gái, hấn lại không thể đối với vợ mình tức giận.

"Mộng Nhã ngoan, ba biết con rất hiếu tâm với ba, con không cần tự mình xuống bếp làm gì, rất mệt. "

Lông mi Mộng Nhã nhẹ nhàng chớp động, phảng phất như bị đá động, rồi mới có chút do dự mà thỏa hiệp.

"Được, nhưng con muốn ba ăn nhiều một chút, cái bánh bao này thật sự ăn rất ngon."

Lần đầu tiên Đường Tranh Vành ăn bữa sáng vui vẻ đến như thế, hơn nữa còn ăn nhiều hơn một đĩa bánh bao.

Cuối cùng, Đường Tranh Vành phá lệ đem con gái đưa đến bên cạnh xe, thân thiết mà kéo cửa xe ra cho cô, nói: "Hôm nay cho tài xế đưa con đi trường học đi, phải học thật tốt."

Nhưng Mộng Nhã đứng ở bên cạnh xe không có di chuyển, cô nhìn chiếc xe đạp đang để ở trong gara, nói: "Nhưng mà con thường đạp xe đạp đi tới trường học?"

Đường Tranh Vành biểu tình giả vờ tức giận, nói: "Sao có thể như vậy được? Con là con gái mà Đường Tranh Vành này yêu quý nhất, như thế nào có thể đạp xe đạp đi tới trường học?"

Thế là dưới tình thương của ba, Mộng Nhã lại một lần nữa thỏa hiệp.

Nhưng Mộng Nhã lại nghĩ ở trong lòng: Nhiều năm trước cũng chưa từng quan tâm tới đứa con gái Đường Mộng Nhã này, lần này lại đột nhiên nói là yêu quý cô nhất -- còn không phải là bởi vì quan hệ của Tiết Hàm!

Nhưng Mộng Nhã không có ở trên mặt biểu hiện ra ngoài, cô bĩu môi, biểu hiện mình ngại thơ đáng yêu, nói: "Được, ba ba cũng sớm chút đi đến công ty đi."

Đường Tranh Vành nhìn con gái đáng yêu, lại lần nữa thoải mái cười to.

Hấn đứng tại chỗ, chờ đến khi xe đưa con gái ra khỏi cửa lớn, mới đi vào trong phòng.

Hai mẹ con Đường Mộng Kỳ ở phòng khách mặt đã tái đi rồi.

Đường Mộng Kỳ ngồi ở bên cạnh mẹ cô ta, trên mặt đều là năn nì: "Mẹ, lần này mẹ cần phải nghĩ lại biện pháp cho con. Hình như ấn tượng của Tiết Hàm đối với cô ta có chuyển biến tốt, ngay cả ba ba cũng nhìn cô ta bằng vẻ mặt ôn hoà!"

Đường phu nhân nhìn sắc mặt con gái tràn đầy mất mát, càng thêm đau lòng.

"Yên tâm, con gái ngoan của mẹ, Đường Mộng Nhã hiện tại cho dù biểu hiện tốt như thế nào, nhưng ở trường học cô ta có danh tiếng xấu, còn có những việc cô ta khi dễ con, chúng ta chỉ cần đem mấy thứ này đồn ra ngoài, cô ta nhất định sẽ không làm phu nhân của Tiết Hàm được!"

Vừa nghe được mẹ nói như thế, Đường Mộng Kỳ cũng dần dần yên tâm, vì thế trên mặt liền xoay chuyển biểu tình hung tợn.

"Phải, cô ta là nữ nhân ác độc như vậy, làm sao có khả năng gả cho anh Tiết Hàm được!"

Hai mẹ con cô ta bàn bạc nửa ngày, cho rằng mình mới là người ưu tú nhất, đáng thương nhất thế giới.

Mà Đường Mộng Nhã, người chân chính bị bọn họ khi dễ chỉ là một nữ nhân hư hỏng.

Đã đến trường học, Mộng Nhã tự nhiên không biết chuyện này. Cho dù có biết, cô cũng sẽ không để ý.

Thiên nga cao cao tại thượng sẽ để ý đến một tiểu kê* nói bậy cái gì sao?

*Tiểu kê: con gà

Mộng Nhã mới từ trên chiếc xe xa hoa bước xuống, đã bị mọi người vây xem.

Rất cuộc với trình độ xa hoa của chiếc xe này, ở trên toàn quốc gia đều cực kỳ hiếm thấy. Nghe nói là bản số lượng giới hạn toàn cầu.

Có thể thấy được, ngày hôm qua Tiết Hàm đến, đã khiến cho tư tưởng của Đường Tranh Vành thay đổi vô cùng lớn.

Trước kia, hấn vẫn luôn khinh thường vợ trước sinh ra đứa con gái này, Đường Mộng Nhã nhát gan, nhút nhát, thời điểm nói chuyện với hấn, âm thanh nhỏ như tiếng muỗi kêu.

Chỉ có khi đối mặt với chuyện của Tiết Hàm, Đường Mộng Nhã mới trở nên phi thường có dũng khí.

Đường Tranh Vành vẫn luôn cho rằng Tiết Hàm sẽ coi trọng đứa con gái lớn Đường Mộng Kỳ của mình hơn.

7/6/2018

Chương 10: Chương 10: Công Lược Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (10)

Edit: Min Heun

Beta: LinhLan601

Đường Mộng Nhã hiện giờ cùng với lúc trước hoàn toàn không giống nhau.

Cô lúc này dường như là một người khác, mỗi một tế bào trên người đều tàn ra hơi thở mê người.

Bất kể là bộ dáng khi cô đi, bộ dáng xuống lầu, bộ dáng ăn cơm hay thậm chí là bộ dáng bĩu môi, đều phá lệ rung động lòng người.

"Xem kia, đó là ai? Trường học chúng ta có nữ sinh mới chuyển tới sao?"

"Không có khả năng, chắc là mình tình diện ảnh nào đó."

"Cái này cũng không đúng, nếu là mình tình diện ảnh, chúng ta cũng phải đã thấy qua rồi chứ?"

"Chẳng lẽ là mỹ nữ mới vào nghề?"

Mộng Nhã vừa xuống xe, lập tức hấp dẫn ánh mắt mọi người xung quanh. Cô từ nhỏ đã chính là tiêu điểm của thế giới.

Đẹp đến mức làm tâm người khác nhảy lên thất thường, hô hấp đình trệ.

Lúc này, mọi người vây xem chung quanh truyền đến một tiếng suýt xoa--

"Người này nhìn giống như là em của Đường Mộng Kỳ, Đường Mộng Nhã?"

Lời này vừa nói ra, giống như là bát nước lạnh đổ vào trong chảo dầu, toàn bộ lập tức nổ tung.

"Như thế nào có khả năng? Nếu Đường Mộng Nhã có thể có một phần khí chất như thế, tớ liền phát sóng trực tiếp ăn giày cao gót!"

"Chắc chắn, phát sóng trực tiếp ăn giày cao gót, khẩu vị thật nặng a."

"Không thay đổi đề tài, việc này thuyết minh, chúng tớ tuyệt đối không tin người này chính là Đường Mộng Nhã."

Nữ sinh ban đầu nói đây là Đường Mộng Nhã còn bỏ thêm một câu giạt mình hơn nữa: "Hình như cậu ấy ngồi xe mà Đường Mộng Kỳ lần trước khoe với chúng ta....."

Một câu làm bùng tình người trong mộng!

"Chiếc xe kia thật sự là cái mà lần trước Đường Mộng Kỳ cho chúng ta nhìn ảnh?"

"Tuyệt đối không sai, kích cỡ này, hiện tại toàn bộ thành phố chỉ có một chiếc! Nghe nói là Tiết Hàm đưa cho Đường Mộng Kỳ."

"Đi, nhưng vì cái gì mà Đường Mộng Nhã lại ngồi cái xe này tới?"

"Cho nên đề tài chúng ta thảo luận là rốt cuộc Đường Mộng Nhã có phải người này hay không sao....."

"Đúng đúng đúng.... Rốt cuộc có phải là cậu ấy hay không a?"

Nữ sinh phía trước tròn trắng mắt, Đường Mộng Kỳ ở trường học danh tiếng không tồi, cho tới nay đều tự cho mình là đại tiểu thư ưu nhã thành tích tốt, gia cảnh tốt đẹp, mà Đường Mộng Nhã thì tùy ý hơn, cô thường xuyên đạp xe đạp đến trường, hơn nữa bất luận gia cảnh cô như thế nào, cô đều có thể nhanh chóng cùng những người này hoà hợp.

Đây mới là chân chính nhân duyên tốt.

Lúc này, một người bạn của Đường Mộng Nhã tiến lên, nhìn Đường Mộng Nhã, đôi mắt tròn lớn hết cỡ, nói chuyện lắp bắp.

"Cậu, cậu, cậu thật là Đường Mộng Nhã sao?"

Đường Mộng Nhã lập tức tiến lên cho cậu ta một cái ôm lớn, cười mui phần xinh đẹp: "Như thế nào? Nghĩ tớ bị đánh tráo?"

Vì hành động này của cô, xung quanh lại bắt đầu ồn ào --

"Các cậu xem, thật là Đường Mộng Nhã!"

"Trời ạ, đây là Đường Mộng Nhã mà tớ biết sao? Như thế nào biến hóa lớn như thế!"

"Chẳng lẽ cậu ấy đi chỉnh dung?"

"Ngũ quan cũng không có biến hóa, biến hóa chính là khí chất."

"Hả, nói như vậy trước kia Đường Mộng Nhã đẹp như thế!!!"

Các nữ sinh đều là tán thưởng các loại, mà nam sinh một đám đều bắt đầu xoa tay hàm hè --

"Từ hôm nay trở đi, nữ thần của tớ chính là Mộng Nhã!"

"Mộng Nhã là của tớ!"

"Hôm nay cơm trưa của Mộng Nhã tớ mua!"

"Hôm nay hoa hồng của Mộng Nhã tớ nhận thầu!"

"Muốn bị đánh có phải hay không?????"

Đường Mộng Nhã đứng ở giữa đám người, nói một tiếng cảm ơn với người tài xế đưa mình đi học, lập tức làm tài xế cảm nhận được gió xuân ấm áp, những lần trước hẳn đều đưa tiểu thư Mộng Kỳ đi học, mà cô ta từ trước tới nay đều sẽ không nói một tiếng cảm ơn với một người tài xế.

Sự đối lập này, đem ra so sánh, ai cao ai thấp, lập tức thấy được.

8/6/2018

-----oOo-----

Heun: Tại sao ta lại thấy truyện này nó xoay 180 độ z nèk *vỗ trán* ta còn tưởng ta đang thiếu chương không chứ (-.-'")

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lực Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Chương 11: Công Lực Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (11)

Edit: LinhLan601

Beta: Min Heun

Đọc theo đường đi, Mộng Nhã tiếp nhận những ánh nhìn chăm chú của mọi người. Cô vẫn duy trì bước chân ưu nhã, đi về phía lớp học của mình.

"Trời ạ. Đây là Đường Mộng Nhã sao?!"

"Một thân khí chất này lại là Đường Mộng Nhã? Thật sự không thể tin nổi!"

"A. Cậu ấy đang cười với tớ. Trái tim nhỏ bé của tớ. Từ hôm nay tớ quyết định làm fan hâm mộ trung thành của Mộng Nhã!"

"Cậu nói cái gì? Trung thành nhất phải là mình mới đúng!!"

Mọi người xung quanh đều cười rộ lên.

Mà người luôn thân thiết với Đường Mộng Nhã, Lâm Mộc Mộc cảm thấy chính mình như đang bước trên thảm hoa hồng, vạn người chú ý. Từ trước đến nay cô chưa từng được nhiều người chú ý đến vậy.

Cô lặng lẽ nói với Mộng Nhã: "Mình có cảm giác như không còn bước được trên đường nữa....."

Mộng Nhã đối với cô cười cười, kéo cánh tay cô nói: "Có mình đỡ cậu, liền sẽ đi được thôi."

Lâm Mộc Mộc cảm thấy chính mình vô cùng hạnh phúc!!! Nếu lúc này có gương ở đây, cô nhất định sẽ phát hiện mình cười không khác gì một bông hoa.

"A. Người bên cạnh nữ thần là ai? Hai người thoát nhìn quan hệ rất tốt".

"Tôi cũng muốn được nữ thần kéo." Một nam sinh diện mạo tục tũn nói.

"Cậu sao không xem lại bộ dạng của mình đi, nữ thần như thế nào sẽ thích người xấu giống như cậu".

"Từ từ, cậu vừa nói cái gì?!" Tiếng tay nắm vào nhau bôm bốp.

Người bên cạnh khẽ nháy mắt: "Áy ăy. Đại ca cậu đừng để ý. Tớ chỉ nói đùa thôi. Hahaha."

.....

Đoạn đường ngắn ngủi không đến 100m nhưng đám người vây xem vẫn chưa tan ra. Thậm chí có người còn đi theo Mộng Nhã, phảng phất như làm vậy họ có thể được gần nữ thần hơn.

Trường Mộng Nhã học là trường trung học tư nhân đẹp nhất, là thiên đường của kẻ có tiền.

Không chỉ có chất lượng dạy học thuộc hạng nhất, gia thế học sinh trong trường cũng phi thường phú quý.

Giống như Lâm Mộc Mộc, tuy rằng diện mạo chỉ ở mức thanh tú nhưng ba của cô lại là người cực kì có danh vọng ở bên ngoài.

Đương nhiên, nơi này cũng không thiếu người học tập tốt mà gia thế lại không bằng bạn học trong trường. Bởi mỗi năm nhà trường sẽ dùng rất nhiều tiền từ các trường sơ trung để tìm kiếm học sinh ưu tú, không chỉ miễn học phí mà còn phát ra vài vạn học bổng trong một năm.

Trình độ học tập của Đường Mộng Nhã thuộc vào tầm trung, gia cảnh tuy là "phủ nhĩ đại" nhưng trong này cũng chỉ thuộc hàng trung. Nhưng mà trên người cô lại dán mác "vị hôn thê của Tiết Hàm" nên xung quanh có không ít người nguyện ý cùng cô kết bạn.

Hơn nữa, cô còn có người chị gái Đường Mộng Kỳ học tập luôn luôn nổi bật, thuộc về top 50 dẫn đầu. Phải biết rằng, trường học có top 100 thì đều bị các học sinh từ các nơi mà trường tìm về bá chiếm. Chính việc này cũng kéo thứ hạng của trường đi lên.

Vì vậy, tuy rằng Đường Mộng Nhã là vị hôn thê của Tiết Hàm nhưng mỗi lần đều nhìn thấy Tiết Hàm chỉ mua xe, tặng đồ cho Đường Mộng Kỳ, hơn hết là cô ta còn học giỏi, nên người muốn cùng Đường Mộng Kỳ kết bạn càng nhiều hơn.

Việc hai chị em này mâu thuẫn với nhau cả trường đều biết.

Vì thế mới xuất hiện việc thời điểm Mộng Nhã xuống xe, các bạn học kết bạn với Đường Mộng Kỳ nhiều hơn nên mới có thể nhận ra kia là xe "Tiết Hàm đưa cho Đường Mộng Kỳ."

Cùng lúc đó, nhà cao tầng bên cạnh trường học của Mộng Nhã, trên tầng 51 cao nhất, có một người đàn ông mặc tây trang màu xanh biển đứng bên cửa sổ, trong tay cầm kính viễn vọng, ánh mắt sắc bén thông qua đó phát hiện ra người đang bị mọi người vây quanh, Đường Mộng Nhã.

Sau đó ánh mắt dường như dính trên người cô, không thể nào dứt ra được.

9/6/2018

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lực Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 12: Chương 12: Công Lược Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (12)

Edit: LinhLan601,Min Heun

Vì năng lực đã chịu qua lễ rửa tội của hệ thống, giác quan của Mộng Nhã đều trở nên nhạy bén hơn người thường. Cô cảm nhận được một ánh mắt nóng bỏng đang dõi theo mình.

Quay đầu về nơi mà Tiết Hàm không thấy được, cô khẽ cong môi cười.

Tên biến thái, sáng sớm đã nhìn mò người ta.

Thời gian mấy phút rất nhanh liền trôi qua, Mộng Nhã kéo tay Lâm Mộc Mộc đi về phía lớp học.

Bên kia, trên tầng 51, Tiết Hàm bỏ kính viễn vọng xuống. Rốt cuộc không nhìn thấy được người kia nữa.

Giờ phút này, Tiết Hàm thật sự muốn tạo ra kính nhìn xuyên thấu. Như vậy thì mới có thể luôn đem ánh mắt đặt lên trên người người nọ.

Nhưng mà, muốn tạo ra loại kính ấy, lại chờ thêm mấy trăm năm đi.

Vừa tiến vào khu dạy học, cầu thang dĩ vãng luôn trống rỗng giờ phút này chen lẫn vô số người vây xem.

Nói cho cùng thì đây là trường quý tộc, tin tức internet rất phát triển. Lúc này ở bên trong phòng học, học sinh đều đã thông qua diễn đàn biết được việc Mộng Nhã tự nhiên trở nên ngời ngời khí chất. Lòng yêu cái đẹp mỗi người đều có, có người thực sự đến trường thức xem thực hư ra sao nhưng cũng có những nữ sinh tự xưng xinh đẹp đến đây với mục đích lần át Đường Mộng Nhã.

Tóm lại, trên cầu thang toàn người với người.

Lâm Mộc Mộc hiển nhiên bị khiếp sợ, cả người cô sững sờ một chút, nói:" Mộng Nhã..... Nhiều người quá..... "

Mộng Nhã cười nói:"Đừng sợ. Đây là bạn học, sẽ không ăn thịt cậu".

Lâm Mộc Mộc về mặt đưa đám:"Lúc này mà cậu còn có tâm nói giỡn."

Mộng Nhã không có nói tiếp, mà chỉ cười ôn hòa nói với bạn học nam đang đứng ngăn cản đường.

"Xin lỗi vị bạn học này, sắp tới giờ học rồi, phiền bạn tránh qua một chút được không?"

Nam sinh này nháy mắt đem bạn học phía sau đẩy ra, mười phần thân sẽ dùng một tay dẫn đường:"Tiểu thư Mộng Nhã, mời cậu."

Mộng Nhã gật đầu cảm ơn.

Lâm Mộc Mộc đi theo phía sau Mộng Nhã, sắc mặt đỏ bừng, cơ hồ đã quên mất đi đường như thế nào, cô lúc này mới chân chính cảm giác được là mọi người đang chú ý!

Giương mặt của những bạn học chung quanh có quen, cũng có không quen, nhưng tóm lại, một đám đều đem ánh mắt tập trung trên người cô cùng Mộng Nhã -- đường hẻm hoan nghênh.

Thật vất vả mới đi tới chỗ ngồi của mình, cổ của Lâm Mộc Mộc toàn bộ đã đỏ rực lên.

Nhưng không có biện pháp a, lần đầu tiên ở trường học quý tộc thu hút được nhiều người chú ý như vậy, không kích động cũng thật khó.

Nhưng nhìn bộ dáng ưu nhã, thong dong như cũ của Mộng Nhã, Lâm Mộc Mộc nhỏ giọng hỏi:"Mộng Nhã, cậu không kích động sao?"

Mộng Nhã vô tội chớp chớp mắt:"Tôi không kích động, bình thường mà."

Lâm Mộc Mộc che mặt nóng bừng lại, nhưng ánh mắt thì vẫn luôn đánh giá Mộng Nhã, cô nhìn từ trên xuống dưới, đem Mộng Nhã từ trái qua phải tinh tế nhìn vài lần.

"Mộng Nhã, ngũ quan của cậu rõ ràng không có biến hóa, nhưng khí chất của cậu thì có! Hoàn toàn không giống nhau a!"

Mộng Nhã tức giận cho cô một đám, cười nói:"Cậu còn tưởng rằng tôi đi chinh dung?"

Lâm Mộc Mộc đầu co rụt lại:"..... Bởi vì thật sự giống như là hai người mà!"

Những lời này được Chu Văn Nhân nhất trí tán đồng.

"Đúng vậy, Mộng Nhã, trước kia cậu tuy đẹp, nhưng rất tùy tiện, thoát nhìn giống như là đứa trẻ."

Mộng Nhã chớp mắt:"Chẳng lẽ hiện tại tôi không phải là đứa trẻ sao?"

Tâm các bạn học chung quanh nháy mắt mềm nhũn:"Đúng, cậu đúng, cậu vĩnh viễn là đứa trẻ."

"Khí chất hiện tại của cậu quả thực rất giống với thiên sứ! Thuần khiết, hào phóng!"

Lần đầu tiên bị khích lệ như vậy, Mộng Nhã có chút không thích ứng được, gương mặt ửng đỏ, nói:"Cảm ơn các cậu đã khen tôi như vậy."

Mà ở công ty, âm thanh này của Mộng Nhã đều bị Tiết Hàm hoàn chỉnh nghe được từ thiết bị theo dõi truyền tới văn phòng tổng tài.

Thời điểm âm thanh ngọt ngào kia của Mộng Nhã vang lên, hẳn thật hận không thể phóng tới trường học đem người này cướp về, không cho bất luận kẻ nào có thể thấy được Mộng Nhã.

Chương 13: Chương 13: Công Lược Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (13)

Edit: Mìn Heun

Đường Mộng Kỳ khoan thai tới muộn, dọc theo đường đi vào phòng học nghe các bạn học khen ngợi Mộng Nhã, trong lòng cô ta cực kỳ không tình nguyện.

Khen ngợi, vỗ tay, hoa hồng này rõ ràng là đều thuộc về cô ta!

Đường Mộng Nhã kia chỉ biết đứng ở trên người của Tiết Hàm, cô ta nên biến mất trên thế giới này! Biến mất!

Đường Mộng Kỳ không biết giờ phút này mặt của mình có bao nhiêu vụn vụn, nhìn giống như là một mụ phù thủy ác độc.

Bạn thân của cô ta đi kể bên, nhìn thấy biểu tình này của cô ta, cả người lập tức chấn động.

"Mộng Kỳ... Cậu..."

Đường Mộng Kỳ nhanh chóng biến sắc mặt, trở lại bộ dáng nhu nhược vô hại như thường ngày, nhưng cô ta không biết rằng, sắc mặt đáng ghê tởm của cô ta đã khắc sâu vào trong lòng của bạn mình, không thể nào quên được.

Bạn thân của Đường Mộng Kỳ một lần nữa cẩn thận đánh giá những người đang vây quanh Đường Mộng Nhã, nhìn lại Đường Mộng Kỳ đang oán độc bên người mình, đáy lòng đột nhiên dâng lên một nỗi sợ hãi.

Mộng Nhã biết Đường Mộng Kỳ có sắc mặt đáng ghê tởm như vậy sao?

Nếu Đường Mộng Nhã không thấy một mặt này của cô ta, vạn nhất Đường Mộng Nhã không có phòng bị, bị hãm hại thì làm sao bây giờ?!

Đường Mộng Kỳ hoàn toàn không biết bạn thân của mình đã lâm trận phản chiến. Đường Mộng Kỳ lại làm bộ nhu nhược, rũ đôi mắt xuống, lôi kéo tay cô ấy, nói: "Buổi sáng hôm nay, ba vốn dĩ nói tài xế chở tớ bằng chiếc xe đó đi học, rốt cuộc đó là quà anh Tiết Hàm tặng cho tớ. Nhưng Đường Mộng Nhã em ấy không chịu..."

Bạn thân hoàn toàn nghĩ không ra bộ dáng Đường Mộng Nhã quá phận là như thế nào! Mộng Nhã là một cô gái đẹp như vậy, chắc hẳn tính cách cũng không quá phận như thế.

"Đủ rồi!" Người này nghĩ đến đây, thô bạo đánh gãy lời nói hãm hại của Đường Mộng Kỳ, nói, "Cậu nếu lại nói vậy như vậy với Mộng Nhã, tớ liền nói cho Tiết Hàm biết!"

Cả người của Đường Mộng Kỳ cứng đờ, cái cái cái cái cái gì!!! Nói cho Tiết Hàm biết!!! Không được, nếu thật sự nói cho Tiết Hàm biết bộ dáng này của cô ta, chẳng phải cô ta nỗ lực nhiều năm như vậy đều sẽ uổng phí!

Cô ta hoàn toàn không nghĩ ra vì cái gì mà bạn thân của mình lại muốn nói chuyện giúp cho Đường Mộng Nhã! Các cô trừ bỏ ngày thường ở ngoài cùng chung một ban, căn bản là không có thân!

Nhưng Đường Mộng Kỳ hoàn toàn là một người có tính cách ác độc, cô ta uy hiếp nói: "Mấy ngày hôm trước cậu còn nhờ tớ cho người mua chiếc lắc tay mới nhất....."

Người bạn thân trực tiếp tháo lắc tay, ném vào ngực Đường Mộng Kỳ.

"Tôi mới không có hiểm lậ đâu."

Đường Mộng Kỳ: "....."

Cô ta tụt khuất, nước mắt lập tức liền tràn tới: "Cậu sao lại có thể đối xử với tớ như vậy!"

Cả ngày xem cô ta khóc lóc kêu than, trước kia còn cảm thấy người này thực mãnh mai, khiến người khác muốn bảo hộ. Nhưng từ khi nhìn thấy một gương mặt khác của cô ta, bạn thân của Đường Mộng Kỳ chỉ cảm thấy người này thật ghê tởm.

"Đường Mộng Kỳ, cô không cần dối trá như vậy."

Đường Mộng Kỳ nước mắt chảy ra càng nhiều, lúc này không phải là giả bộ, mà là thật sự bị kích thích tới khóc thật. Cô ta còn ôm lấy chiếc lắc tay cô ta dùng tiền tiêu vật tháng này để mua, ngày thường cô ta chính là dựa vào người bạn này tiêu tiền để cho mọi người thấy chính mình có bao nhiêu lợi hại, Tiết Hàm có bao nhiêu thích cô ta. Nhưng trên thực tế, cô ta cơ hồ đều tiêu hết tiền tiêu vật của mình, mỗi tuần đều phải tìm mẹ cô ta xin thêm rất nhiều tiền.

Là một kẻ xảo trá lợi hại.

Kỳ thật, tuy rằng Đường Mộng Kỳ so với Mộng Nhã tiền tiêu vật nhiều hơn, nhưng Đường gia rốt cuộc cũng không có tiền nhiều đến nỗi có thể ngày ngày mua cho bạn học những đồ dùng xa xỉ, cho tới nay đều là Đường Mộng Kỳ phùng mã giả làm người mập.

Nhưng đây là trường học dành cho học sinh quý tộc, có gia đình nào sẽ có gia thế đơn giản?

Sao có người có thể vì một kẻ hèn, mua một cái lắc tay mấy vạn đồng tiền thì một mực khẳng định ủng hộ cô ta?

Có thể nói, Đường Mộng Kỳ không phải là tính sai một bước, mà là từng bước sai.

Cô ta ở bên này khóc như hoa lê đài vũ, bên kia Mộng Nhã rốt cuộc cũng phát hiện động tĩnh, liền nhìn qua.

10/6/2018

Chương 14: Chương 14: Công Lược Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (14)

Edit: Min Heun

Beta: LinhLan601

Mộng Nhã cũng nhìn qua, các bạn học chung quanh có thể nào không nhìn theo bước chân của nữ thần?

Không không không, là nhìn theo ánh mắt của nữ thần?

Đi, Đường Mộng Kỳ khóc, cô ta khóc cái gì?

Phía trước Mộng Nhã, Đường Mộng Kỳ cũng xem như là người đẹp nhất trong ban, có thể nói, phần lớn nam sinh trong ban này đều đem Đường Mộng Kỳ trở thành nữ thần của mình. Nhưng thật đáng tiếc, nữ nhân Đường gia cơ hồ đều là người của Tiết Hàm.

Một người là vị hôn thê chính thức của Tiết Hàm, một người tự xưng là vị hôn thê của Tiết Hàm.

Đầu năm nay, chỉ cần cùng Tiết Hàm có quan hệ, liền không thể động vào được.

Nếu không toàn bộ gia tộc đi tong như thế nào cũng không biết.

Vì vậy, bọn họ nói theo đuổi Mộng Nhã cũng chỉ là dừng bước ở lời nói mà thôi. Nếu thật đưa hoa đưa com hay mời đi ăn, nói không chừng ngày hôm sau phải cống đেম công chân về quê thật.

Trước kia cũng không phải là không có những chuyện này.

Đường Mộng Kỳ khóc lóc thảm thiết, phát hiện mình đã trở thành tiêu điểm mọi người chú ý.

Trong lòng cô ta cực kỳ kích động! Cô ta liền biết, địa vị của mình trong cảm nhận của các bạn học không có thay đổi! Cô ta vẫn là người đẹp nhất lớp, là công chúa của toàn trường!

Không nghĩ tới, tất cả mọi người nhìn cô ta hoàn toàn là bởi vì Mộng Nhã đem tầm mắt của mình ngưng lại ở trên người của cô ta!

Mộng Nhã chậm rãi đi vào, hỏi: "Chị, sao chị lại khóc?"

Các bạn học nghe âm thanh thanh thúy như thế, cảm thấy cả người thật dễ chịu, thật sự muốn được nghe nữa! Cầu nữ thần nói thêm hai câu!

Nhưng Mộng Nhã hoàn toàn không nghĩ nói thêm nữa, cư nhiên muốn cô kêu nữ nhân đối trá này là "chị". Thật không vui chút nào.

Mà ở trong văn phòng, giờ phút này Tiết Hàm đang nghe lén đột nhiên phát ra một tiếng cười trầm thấp. Quả nhiên là lời nói đáng yêu của Mộng Nhã, ngay cả một tiếng "chị" cũng không tình nguyện nói ra.

Ở ngoài cửa của văn phòng tổng giám đốc, thư kí đang chuẩn bị bưng trà đi vào, bỗng sững sốt, ngày thường tổng tài giống như băng sơn nhưng mà bây giờ tổng tài lại đang cười?!!

Thật sự là cười!!!!

Nháy mắt khi thư kí tiến vào, Tiết Hàm liền tắt thiết bị nghe trộm đi.

Máy tính trên mặt bàn cũng khôi phục trở về tài liệu báo cáo.

Thư kí lơ đãng nhìn qua máy tính trên mặt bàn, vẫn giống như ngày thường, chẳng lẽ lợi nhuận tháng này đặc biệt nhiều, nhiều tới nỗi tổng tài phải cười ra tiếng?

Tâm tình tiểu thư kí khó hiểu, đặt cốc trà lên bàn xong liền đi ra.

Khi cửa văn phòng nhắm mắt khép lại, văn phòng lại một lần nữa vang lên âm thanh của lớp Mộng Nhã.

"Chị đừng khóc." Mộng Nhã không tình nguyện bỏ thêm một tiếng "Chị."

Lúc này, Đường Mộng Kỳ khóc càng lợi hại hơn, nói: "Tất cả bọn họ đều ức hiếp chị, còn người này, chị muốn cậu ta phải xin lỗi!"

Bạn thân bị trà đùa: "....." Vô ngữ nhìn trời.

Mộng Nhã lại nói: "Ba không phải đã nói là phải đối xử từ tế với mỗi bạn học sao? Bộ đáng của chị lúc này có phải hay không đã quá cực đoan rồi."

Lâm Mộc Mộc giật mình nghe Mộng Nhã nói, lúc trước Mộng Nhã còn gọi bạn học đem Đường Mộng Kỳ ra đánh. Như thế này không cực đoan sao? Bất quá cũng là vì Đường Mộng Kỳ đáng bị đánh, người đối trá như vậy, cả ngày ở trong trường học chỉ biết đi nói xấu thanh danh của Mộng Nhã. Ý vào mình học tập giỏi liền nói Mộng Nhã ngu ngốc..... Thật là không chịu nổi mà!

Tóm lại, lúc trước Mộng Nhã đánh Đường Mộng Kỳ là vô cùng chính xác!

Nhưng hiện tại, Đường Mộng Kỳ cư nhiên cùng bạn thân của cô ta nháo, Mộng Nhã nhất định không phải là người tốt mà đi hỗ trợ.

Lâm Mộc Mộc vui sướng khi nhìn người khác gặp họa, nếu nói về người hiền lành tốt bụng thì người đó tuyệt đối là Mộng Nhã.

Cô nâng quai hàm lên, chống đỡ tầm mắt, đem người phía trước đẩy ra, bắt đầu xem kịch vui!

Ai kêu lúc trước Đường Mộng Kỳ đối trá như vậy, lần này Mộng Nhã cô nhất định phải giáo huấn cho cô ta một trận!

11/6/2018

Heun: Chắc đó giờ các nàng tưởng nhân vật nguy hiểm là mấy người ném bom thành phần khủng bố bên Iran, Iraq; mấy người giết người.... đúng không? Oh no no, sai hết rồi! nhân vật nguy hiểm nhất thế giới đầu tiên là mấy người đọc chùa truyện mà không vote:) thể loại người mà ai cũng phải gặp:) nhân vật nguy hiểm thứ hai là mấy người hỏi editor chương truyện:) mặc dù editor lười thiệt nên phải hỏi!) Thôi chương sau nói tiếp:))

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 15: Chương 15: Công Lược Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (15)

Edit: LinhLan601

Beta: Min Heun

Ngay khi Mộng Nhã nói "chị quá cực đoan", các bạn học xung quanh liền trầm miệng một lời nói:

"Đúng vậy, Mộng Kỳ, trước kia không phải quan hệ giữa hai người rất tốt đẹp sao? Vì sao cậu có thể nói cậu ấy như vậy?"

"Không phải đối với bạn tốt cái nhau xong đều làm hòa ư?"

"Cậu nhìn lại mình xem, còn nói cậu ấy ức hiếp cậu. Ngày trước cậu cũng nói Mộng Nhã bắt nạt cậu đấy, tôi thấy Mộng Nhã chắc chắn không làm việc ấy được."

"Đúng vậy, đúng vậy."

.....

Đường Mộng Kỳ hận không thể phun ra một búng máu!

Vì sao có thể! Vì sao có thể! Những người này vì sao lại hướng về Đường Mộng Nhã?!

Trước kia rõ ràng không phải như vậy!

Trước kia những người này đều phụ họa chính mình, sùng bái chính mình!

Biểu cảm Đường Mộng Kỳ thoáng chốc trở nên ác độc, nhưng khóe mắt vừa liếc, thấy Đường Mộng Nhã vui sướng nhìn người gặp họa là cô ta, nháy mắt liền đem oán độc áp xuống.

Trong lòng cô ta có một suy nghĩ đáng sợ: Đường Mộng Nhã cố ý! Cố ý xem cô ta bị chê cười!

Vì thế Đường Mộng Kỳ lập tức cúi đầu, nặn ra vài giọt nước mắt, khôi phục bộ dạng điềm đạm, đáng yêu, tựa như chưa từng có việc cô ta chỉ trích bạn thân của mình.

Mọi người xung quanh nhỏ giọng nghị luận:"Tốc độ biến sắc mặt thật nhanh!"

"Đừng thế. Thật đáng sợ. Không thể tin được mình lại là bạn học của người này."

"Chúng ta có phải hay không nên lo lắng cho Mộng Nhã? Cùng loại người này là chị em, các cậu có nhớ lúc trước Mộng Nhã đều đi xe đạp đến trường không?"

"Trời ạ. Nữ thần Mộng Nhã lại có thể đạp xe đạp đi học"

"Mộng Nhã vốn nên ngồi trên chiếc xe xa hoa nhất!"

Đường Mộng Nhã không thể nghe nổi nữa, bạn học trong lớp của mình sao có thể có tâm thủy tinh như vậy.

Đi xe đạp thì sao nhỉ? Rèn luyện thân thể không được ư?

Tiết Hàm nghe những lời bàn tán, giống như có thể tưởng tượng được Mộng Nhã lúc này bị mọi người vây quanh, tinh thần và thể xác có bao nhiêu mệt mỏi. Rõ ràng là chỉ cần một cái ôm, một chút nhiệt tình là có thể thỏa mãn cô gái nhỏ, thế mà lại bị mọi người cho rằng cô so với công chúa còn cao quý hơn.

Nhưng mà, quả thật Mộng Nhã hoàn toàn có thể cao quý hơn cả công chúa.

Chỉ cần cô ấy thích, toàn bộ thế giới hân đều có thể cho cô ấy.

Đột nhiên Tiết Hàm không thể chờ nổi mà muốn nhìn thấy Mộng Nhã.

Đúng lúc hân đứng lên, ánh mắt nhìn tới đồng hồ trên bàn.

7 giờ 49 phút!

Còn chưa bắt đầu vào học.

Chuẩn xác mà nói, là quá sớm.

Tiết Hàm chỉ có thể suy sút ngồi xuống lần nữa.

Lại trong chốc lát nghe được, có tiếng giày cao gót dẫm trên mặt đất truyền đến, ngay sau đó phòng học trở nên yên tĩnh.

Tiết Hàm tất thiết bị nghe trộm gọi điện cho giám đốc Trương bộ phận sửa chữa.

"Ồ cách vách trường trung học, mỗi phòng học, ngọn cây, đèn đường đều thay loại camera ghi âm mới nhất cho tôi."

"Tiết tổng..... Những cái này không bị hư..... "

Tiết Hàm bình tĩnh phân phó: "Chỗ thiết bị kia dùng lâu quá rồi, toàn bộ đều thay đổi."

Giám đốc Trương nghe giọng nói lạnh băng của tổng tài, đánh nuốt câu "chúng ta vừa thay tháng trước" xuống bụng.

Sở dĩ tháng trước lắp thiết bị nghe trộm là vì khảo sát Đường Mộng Kỳ có phải trong ngoài như một hay không.

Nhưng mà lúc ấy ngại Tiết Hàm bận quá, không có thời gian nghe, liền đem chuyện này gác lại. Tuy rằng sau đó xảy ra chuyện cô ta bị đánh, nhưng cũng chỉ là một nữ nhân mà thôi, chẳng lẽ muốn phân biệt rành mạch giống như trên thương trường. Cho nên, những thiết bị này cũng trở nên vô dụng.

Không nghĩ tới, lần đầu tiên dùng đến lại là vì Đường Mộng Nhã.

Tiết Hàm nhắm mắt lại, nghĩ tới ngày sau mỗi giây mỗi phút đều có thể nhìn thấy Mộng Nhã, khóe môi lơ đãng phác ra một nụ cười.

12/6/2018

Heun: Ok chúng ta tiếp tục vấn đề chương trước:)) Thành phần nguy hiểm đầu tiên là mấy người đọc truyện chùa mà không bao giờ vote:;) xong *bùm* 1 cái bạn lại thấy họ thêm truyện của bạn vào danh sách đọc:)) Còn có những con người còn ác liệt hơn nữa là mình nhắc họ vote họ cũng đểch thêm nge mình luôn:) quá đáng lắm luôn áv tại sao đây, vote có 1 cái thôi mà đâu có mất nhiiu thời gian của các bạn đâu:< editor họ bạn mà họ cũng ráng bỏ ra 3,4 tiếng edit cho các bạn đọc mà. Đây thì tại sao các bạn lại không thể bỏ ra được 1,2 giây để vote truyện? Why? Why? (Chương sau nói tiếp nha mấy babe:)))

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Chương 16: Công Lược Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (16)

Edit: LinhLan601

Beta: Min Heun

"Tiết tổng, 10 giờ hôm nay có một hội nghị...."

Thư kí nhỏ rất tận chức tận trách mà tiến vào nhắc nhở.

Ngay khi cô mở cửa, Tiết Hàm lập tức tắt âm thanh của máy tính. Sau đó, khuôn mặt bình tĩnh phân phó: "Hoãn lại".

Thư kí vô cùng kinh ngạc. Tiết tổng rõ ràng là người đặc biệt cuồng công việc!

Vậy mà lúc này lại muốn hoãn hội nghị!

Còn là hội nghị hợp tác cùng công ty lớn của nước ngoài!

Thư kí còn định nói thêm chút gì đó, lại thấy lông mày Tiết Hàm chau lại, nháy mắt liền cúi đầu đi ra ngoài.

Tiết Hàm lúc này mới mở âm lượng lên lần nữa.

Giọng nói của giáo viên môn ngữ văn cấp ba phát ra rõ ràng. Nếu cẩn thận nghe, còn nghe được tiếng bút ma sát "sột soạt" trên giấy.

-- loại này âm thanh này, nhất định không thể bị người khác nghe thấy!

Nếu không, bọn họ chắc chắn sẽ cho rằng Tiết tổng đang học lại ngữ văn cấp ba.

Chuyện này quả thực quá 囧.

Nhưng thật không ngờ, cửa văn phòng lại bị tiểu thư kí lạnh lẽ đẩy ra.

Tiết Hàm lại một lần nữa nhanh tay tắt âm lượng đi, sau đó đem màn hình máy tính quay về báo cáo tài vụ.

Sắc mặt hắn lúc này đã đen xì, bởi vì máy nghe trộm lần này thật sự quá là tốt, hắn còn có thể nghe được Mộng Nhã cùng bạn học nhỏ giọng nói chuyện!

Nhưng vấn đề ở đây chính là, hai người này đã nói chuyện với nhau từ lúc bắt đầu vào học!

Hơn nữa, người ngồi cùng bàn với cô là một nam sinh!!!

Việc này cũng không thể trách được vì sao sắc mặt Tiết Hàm không tốt. Vị hôn thê của mình ở lớp học không nghiêm túc nghe giảng, ngược lại còn cùng nam sinh nói chuyện phiếm, còn cùng nói chuyện phiếm (chuyện quan trọng nói phải nói ba lần). Tuy rằng nội dung đều liên quan đến chuyện học tập, nhưng hắn vẫn ghen!

Cũng không phải là mấy trăm năm không thấy, phải nói với nhau nhiều đến thế sao?

Chờ đến khi tiểu thư kí thay đổi một ly trà trở về, sắc mặt của Tiết Hàm đã có thể so sánh được với Bao Công.

Hắn ở trong ngăn kéo, thậm chí là trên mặt bàn tìm kiếm nửa ngày, cuối cùng phải bất đắc dĩ dùng điện thoại trên bài gọi thư kí ngoài cửa.

"Lấy cho tôi một bộ tai nghe."

Hai thư kí nhìn nhau.

Tổng tài đại nhân muốn nghe nhạc sao?

Oa, đột nhiên cảm giác tổng tài bắt đầu trở nên thật gần gũi!

Sau tiết ngữ văn là tiết tiếng Anh.

Dạy môn này là một nữ giáo viên rất nghiêm khắc, mới vừa bắt đầu tiết học đã cho học sinh nghe và viết từ đơn, sau đó là viết đoạn văn.

Vì thế lúc này trong lớp vô cùng im ắng.

Tiết Hàm hí hóp mắt, quyết định gọi điện thoại tặng thêm cho giáo viên này năm lần tiền lương!

Nhìn số lương tháng này nhận được gấp năm lần, giáo viên tiếng Anh về mặt hoang mang. Nhìn đồng nghiệp trong phòng tài vụ trước mặt mình cười đến thấp phần hòa ái, nghi ngờ hỏi: "Này, tiền lương có phải phát sai rồi không?"

Đồng nghiệp lại cười tùm tùm nói: "Không sai, không sai, đây là phía trên khen thưởng cho cô, về sau giảng bài nhất định phải tiếp tục nghiêm cần như thế."

Giáo viên tiếng Anh: "....." Tuy rằng vẫn không rõ ràng, nhưng mà tiền lương nhiều như vậy thật sự là vô cùng tốt.

Trong trường này, giờ nghỉ trưa, mỗi học sinh đều được an bài một chiếc giường ngủ riêng.

Nơi này đã thuộc về phía bên ngoài khu dạy học, cho nên không có thiết bị nghe trộm.

Lúc ăn cơm về mặt Tiết Hàm vô cùng bất mãn. Tiểu thư kí vào đĩa cơm mà trong lòng run sợ, cảm thấy công ty hẳn là nên mời mấy người đầu bếp tay nghề cao hơn.

Nếu không, mỗi lần tổng giám đốc ăn cơm đều không vui, bọn họ ở phía sau chắc chắn sẽ thường xuyên phải chịu lửa giận vô cớ!

Tất cả đều có thể tổng kết lại một câu: "Trước tiên phải đem Tiết đại tổng tài hầu hạ thật tốt!"

Ăn cơm chiều, nghe được tiếng cửa thủy tinh dày nặng khép lại, Tiết Hàm tiếp tục gọi giám đốc Trương: "Đúng rồi, phòng ngủ của học sinh cũng sẽ không an toàn, thường xuyên có trộm, đồ vật và hành vi bạo lực phát sinh. Nhớ rõ phải trang bị cả camera trong đó."

Dừng một chút, hẳn bỏ thêm một câu, "Đặt ở nơi bí ẩn, đừng để cho học sinh nhìn thấy."

13/6/2018

Heun: Ta đã cạn kiệt sức lực rồi (già rồi nên yếuv) cho nên vấn đề ở chương trước kết thúc tại đây (thật ra thì con editor lười nói:))) Đừng quên vote nha các tềnh yêu:3

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lực Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Chương 17: Công Lực Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (17)

Edit: Mìn Heun

Beta: LinhLan601

Giữa trưa, Đường Mộng Kỳ trực tiếp về nhà.

Cô ta cảm thấy mình đã chịu đựng đủ những người bạn học ngu muội này của cô ta rồi!

Rõ ràng là cái gì Đường Mộng Nhã cũng chưa làm, vậy mà bọn họ đều hướng về Đường Mộng Nhã?

Ngay cả bạn thân của cô ta cũng vậy!

Cô ta vô cùng tức khúất.

Đường phu nhân vừa nghe đến tiếng khóc của Đường Mộng Kỳ, cảm thấy tâm can mình đều đang run lên.

"Mộng Kỳ, Mộng Kỳ, con làm sao vậy, đừng khóc, có phải ai khi dễ con hay không?"

Thời điểm giữa trưa Đường Tranh Vành sẽ không trở về nhà mà hẳn trực tiếp ở công ty ăn cơm, nghỉ ngơi.

Bởi vậy, trong phòng trừ bỏ người hầu thì chỉ còn có hai mẹ con Đường Mộng Kỳ.

Nhưng hai người không thể nào nghĩ tới, Tiết Hàm thế nhưng lại có thể ngay ở trong Đường gia trang bị camera tối tân nhất!

"Đường Mộng Nhã! Cô ta ức hiếp con!"

Giữa trưa, Tiết Hàm vốn tính toán xem xét lại tư liệu lúc trước của Đường Mộng Kỳ, bởi khi đó hẳn chú ý cô ta quá ít. Thậm chí nói đến cô ta, hẳn chỉ có suy nghĩ đem cô ta thành em gái, nhưng sau khi Đường Mộng Kỳ bị thương lập đi lập lại nhiều lần, các chứng cứ đều chỉ thẳng là Đường Mộng Nhã làm! Hẳn lúc ấy đã vô cùng thất vọng với Đường Mộng Nhã.

Nhưng khi mở thiết bị camera của máy tính ra, thân ảnh của Đường Mộng Kỳ đột nhiên xuất hiện ở bên trong Đường gia.

Tiết Hàm nhú mày.

Không phải nói là Đường Mộng Kỳ không bao giờ trốn học, là một nữ sinh có phẩm chất ưu tú và rất ngoan ngoãn sao?

Buổi tối ngày đó, khi đưa Mộng Nhã trở về nhà, hẳn đã cảm thấy đáng về của Đường Mộng Kỳ có chút kịch cỡm. Còn có Đường phu nhân, bà ta đối xử với con ruột và con ghê quả nhiên là khác nhau một trời một vực.

Từ lúc đó, hẳn mới cảm thấy chính mình nhất định đã bị lừa gạt.

Nhưng còn Đường Mộng Nhã, trước sau vẫn y như vậy, là một cô gái nhỏ cực kì ngây thơ.

Nhìn vào trong màn hình đang theo dõi xuất hiện hai mẹ con Đường gia, đột nhiên Tiết Hàm có dự cảm không tốt.

Hắn click mở màn hình lớn ra.

"Mẹ, Đường Mộng Nhã..... Hiện tại, các bạn học trong ban đều hướng về cô ta....."

"Ồ ô ô, bọn họ đều bắt nạt con."

Đường phu nhân "Đồng " một tiếng đem cốc trà đặt ở trên bàn, người hầu chung quanh đều đã bị cho lui ra ngoài, vì vậy hai người hoàn toàn tự nhiên nói những lời thật lòng.

"Con yên tâm, Mộng Kỳ, mẹ nhất định sẽ làm cho cái con tiện nhân kia phải trả giá đắt!"

Đường Mộng Kỳ bổ sung nói: "Con còn muốn biết bí quyết làm đẹp của cô ta!"

"Đương nhiên, một con vịt xấu xí đột nhiên biến thành thiên nga trắng, khẳng định trong đó có rất nhiều đồ vật mà người khác không biết. Hừ, lại còn làm cho Tiết tổng mê đến thất điên bát đảo được, chúng ta nếu biết được bí quyết làm đẹp này của cô ta, con liền có thể rất nhanh gả cho Tiết Hàm "

Đường Mộng Kỳ gật gật đầu, cô ta nói: "Buổi sáng hôm nay, con vốn đi cùng bạn thân đang nói chuyện, sau đó Đường Mộng Nhã đột nhiên đi tới, làm cho con khóc, còn không để cho các bạn học xung quanh giúp con. Mẹ, con gái thật thương tâm!"

"Cái gì? Đường Mộng Nhã nó dám làm như thế?!"

Đường Mộng Kỳ nói: "Nếu không con sao có thể về nhà lúc giữa trưa như thế này? Còn có, đám lưu manh lần trước vu oan cho Đường Mộng Nhã, anh Tiết Hàm bây giờ hình như không tin tưởng nữa....."

"Đừng lo lắng, hôm nay mẹ đã cho những người này canh giữ ở bên ngoài, chỉ cần Đường Mộng Nhã vừa ra khỏi trường, bảo đảm thân không biết quý không hay đem cô ta bắt đi! Sau đó..... Con nghĩ, Tiết Hàm sẽ muốn một chiếc giày rách sao? Còn là giày rách bị lưu manh chạm qua."

Trong mắt Đường Mộng Kỳ lập tức nhảy ra tia sáng vui vẻ: "Mẹ là lợi hại nhất! Con quá bội phục mẹ!"

Đường phu nhân: "Con nha, con chính là quá nhân từ, về sau thành phu nhân Tiết gia, mẹ cần phải đem bản lĩnh của mình truyền lại cho con."

Đường Mộng Kỳ gật đầu: "Con biết là mẹ tốt với con nhất!"

14/6/2018

-----oOo-----

Heun: Thật ra thì ta đã tuyển được thêm editor rồi nên kế hoạch tính lịch post là 1 ngày/2 chương nhưng do là có 1 editor bận quá nên lịch post truyện vẫn như thường 1 ngày/chương nha~ hắc hắc (￣▽￣) ta biết là 1 ngày/chương đọc không có đã (￣▽￣) tới ta mà cũng muốn đọc nhìu chương 1 ngày mà (￣▽￣) nhưng mà thông cảm cho các editor nha~ các editor cũng bận lắm chứ nhưng cũng ráng edit cho các nàng đọc ∩(￣▽￣)∩ *con editor cảm thấy nó thật là bánh bèo (T_T)*

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 18: Chương 18: Công Lược Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (18)

Edit: Mìn Heun

Beta: LinhLan601

Tiết Hàm tức giận đến bật cười. Một đôi mẹ con này, thật đúng là có suy nghĩ kỳ lạ!

Trước kia mắt hần hẩn là bị mù mới cảm thấy Đường Mộng Kỳ là nữ sinh mảnh mai, cần người khác phải bảo hộ!

Loại nữ nhân tâm địa rắn rết này, xách giày cho Mộng Nhã cũng đều không xứng!

Nghĩ đến đây, Tiết Hàm híp mắt, thời điểm này nên cho bọn họ một ít giáo huấn!

"Tiết tổng." Tiểu thư thư kí dầm giày cao gót tiến vào.

Không thể không nói bên trong công ty của Tiết Hàm đều là người có tài. Mỗi người đều ăn mặc mùi phần nghiêm túc. Đàn ông là tây trang giày da, nhìn qua các cô gái, tất cả đồng loạt là váy ngắn bao mông cùng giày cao gót.

Một đám người đều lộ ra khí chất tinh anh.

Tiết Hàm bình tĩnh phân phó: "Đem các công việc hiện tại để sau đi, bây giờ lấy một chiếc xe từ gara ra cho tôi."

Tiểu thư kí thấp phần kinh ngạc, nhưng lại không dám biểu lộ ở trên mặt, hơi hơi gật đầu: "Vâng."

Mười lăm phút sau, Tiết Hàm đã ngồi trên chiếc xe thể thao xa hoa, bản giới hạn số lượng cả nước, thay đổi một thân tây trang càng thêm lạnh lùng, quý khí bức người, cả người nhìn qua phảng phất đến từ vương quốc quý tộc cổ xưa.

Xe của Tiết Hàm không hề bị ngăn cản mà tiến vào trường cao trung của Mộng Nhã.

Dù sao cũng là chủ tịch, là Đại lão bản đẳng sau, cho bảo an mười cái lá gan cũng không dám đi cản trở.

Tiết Hàm ngựa quen đường cũ đi vào phòng học của Mộng Nhã, hần vốn đi là người có trí nhớ cực tốt, rất nhiều lộ tuyến xem qua một lần liền khắc ở trong đầu.

Giáo viên tiếng Anh đang giảng bài.

Đột nhiên cửa bị gõ vang, lão sư đang chuẩn bị dùng phấn viết ném mạnh về phía tên học sinh không có mặt này.

Đi WC thì đi WC, từ cửa sau lặng lẽ trở lại lớp không được sao? Một hai phải làm động tĩnh lớn như vậy, là muốn tìm đánh sao?!

Từ từ, người ngoài cửa này là ai?

"Chào anh, nơi này là khu vực dạy học, cách vách bên kia mới là khu vực làm công."

Bởi vì Tiết Hàm khí tràng quá mức cường đại, cho nên giáo viên tiếng Anh không tự giác dùng tới kính ngĩt.

"Đường Mộng Nhã, đi ra đây." Tiết tổng căn bản không buồn phản ứng lại người giáo viên hấn đã khen lúc sáng, trực tiếp kêu Đường Mộng Nhã một tiếng, vô cùng khí phách.

Giáo viên tiếng Anh nổi giận, cho người ba phần nhan sắc, còn khai nổi lên phường nhuộm không thành?

"Thưa ngài, chúng tôi hiện tại đang ở trong giờ học."

Khuôn mặt tuấn tú của Tiết Hàm lạnh băng, không có một tia biểu tình, ánh mắt sắc bén nhìn về vị trí của Đường Mộng Nhã.

Mộng Nhã vừa mới ngẩng đầu, nhìn thấy Tiết Hàm, trong nháy mắt vui sướng đều tràn ra ngoài! Quả thực so với hàng ngàn ngôi sao trên bầu trời đều đẹp hơn!

Cô lập tức đứng lên, sau đó cũng không thu thập sách vở trên mặt bàn, giống một con bướm nhẹ nhàng, thực nhanh liền bay đến trước mặt Tiết Hàm.

Giáo viên tiếng Anh muốn bùng phát: "Đường Mộng Nhã! Yêu cầu em tuân thủ kỷ luật lớp học!"

Có lẽ là khí thế của Tiết tổng quá mức cường đại, lớp vẫn im lặng như cũ.

Mộng Nhã xoay người, phát ra nụ cười hạnh phúc từ nội tâm, làm cho cả lớp chao đảo.

Chỉ nghe cô nói: "Vị hôn phu có chuyện tìm em, cô giáo, em có thể xin nghỉ không?"

Từ từ.....

Cái gì.....

Vị hôn phu?!!

Đường Mộng Nhã mới tuổi này đã có vị hôn phu?

Không không không không đúng! Vị hôn phu của Đường Mộng Nhã là Tiết Hàm?!!!

Cũng chính là chủ tịch đảng sau trường học, Tiết Hàm?!

Giáo viên tiếng Anh không thể nói lên lời, bàn tay chống trên bàn, tươi cười đặc biệt suy yếu.....

"A, đương nhiên có thể rồi đi, ngài ngài ngài đi thông thả....."

Vì thế Tiết Hàm trước mặt toàn bộ học sinh trong lớp, trực tiếp ôm lấy bà vai Đường Mộng Nhã kéo đi.

Tây trang tối màu mặc trên người hấn phá lệ thoải đáng, nút tay áo như mang ánh sáng lạnh băng, nhưng đôi tay đặt trên vai Mộng Nhã lại vô cùng ấm áp.

16/6/2018

-----oOo-----

Heun: Hé lu các tềnh yêu*($\geq \nabla \leq$)* Sau bao nhiêu ngày chờ đợi thì ta cũng đã ra chương mới rồi đây (* $\geq \nabla \leq$ *) Nhưng có 1 tin buồn đây, ta bận 1 vài ngày nên sẽ không ra chương mới được. Các tềnh yêu thông cảm nha (X__X) À còn 1 điều nữa là CÁC THÀNH PHẦN NGUY HIỂM Ở MÁY CHUÔNG TRƯỚC ÓI HÃY VOTE TRUYỆN ĐI Ạ!! Ta sợ mấy các anh/chị rồi nên hãy vote đi $\cap (\neg \nabla \neg) \cap$ Dạ ta cảm ơn mấy anh/chị trong thành phần nguy hiểm đã vote cho ta nhiều (>////

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lực Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 19: Chương 19: Công Lực Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (19)

Edit: Tiểu Hy Hy

Beta: Min Heun

Vừa ra khỏi cửa Mộng Nhã liền vô cùng ngoan ngoãn để Tiết Hàm tùy ý ôm lấy, khoe miệng còn treo nụ cười ngọt ngào.

Ra khỏi khu dạy học, cô thật sự nhịn không được mở miệng, hỏi bằng giọng mềm mại: "Sao anh lại đột nhiên tới thăm em?"

Giương mặt Tiết Hàm căng chặt, không nói gì.

Nhưng biểu hiện này của Tiết Hàm cũng không thể làm giảm bớt hứng thú của Mộng Nhã, cô nói riu rít rất nhiều.

"Anh biết không? Hôm nay tất cả mọi người đều khen em đẹp."

Hì hi hi nhất định là tên biến thái anh ghen tị!

"Em cảm thấy sách giáo khoa cấp ba rất khó, thật nhiều đề không giải được, nghe nói lúc nhỏ anh là một thiên tài, có thể dạy kèm em được không?"

Cho nên nha, ông chú quái dị anh nhất định phải đồng ý nha! Tại sao tiền độ giá trị tình yêu vẫn dừng mãi ở mức 30% hả!

"Anh có thích em mặc cái váy màu vàng nhạt này không? Lúc mẹ em còn sống có nói em rất hợp với màu này, đáng tiếc... Cuối cùng bà vẫn không nhìn thấy được."

Nè, cô đã diễn sâu tới mức này! Tốt xấu gì giá trị tình yêu cũng phải tăng lên một chút chứ!

Đột nhiên Tiết Hàm cúi đầu, nhìn thiếu nữ vừa rồi còn hưng phấn đã có hơi sa sút tinh thần, còn có chút thương tâm. Bỗng dưng hấn có hơi đau lòng, lại nghĩ đến người phụ nữ khiến Mộng Nhã mất đi mẹ còn muốn liên thủ với con gái hãm hại cô, vì thế hấn híp mắt.

Trên đời này có một câu đặc biệt chuẩn, " thiếu, chung quy là muốn còn trở về. "

Nếu Đường Mộng Kỳ muốn làm bản Mộng Nhã, như vậy hẳn cũng không làm gì khác, khiến những tên lưu manh đó gây ông đập lưng ông là được.

Không phải cô ta thích làm bản người khác sao? Trước tiên hãy để cô ta ném thù hận vị này đã!

Mộng Nhã tự nhiên cũng không biết ý tưởng trong thoáng qua này của Tiết Hàm, cô giật giật góc áo của Tiết Hàm, tội nghiệp hỏi: "Anh sẽ luôn bảo vệ em phải không?"

Tổng tài Tiết Hàm, xin ngài kiên cường một chút nha! Không phải nói phụ nữ nhu nhược sẽ gọi lên ý muốn bảo hộ của đàn ông sao?

Thế nhưng hệ thống vẫn ưu tang nhắc nhở: "Giá trị tình yêu vẫn không có biến hóa."

Mộng Nhã lại không nhụt chí chút nào, cô là ai? Mộng Nhã vạn người mê! Đàn ông càng khó công lược, cô lại càng thích!

Cô mỉm cười nói với hệ thống: "Tình yêu à, đừng uể oải, ta cảm thấy trò chơi này càng ngày càng thú vị."

Nếu mỗi đối tượng công lược đều giống như Tiết Hàm, mỗi thế giới mà cô sắp trải qua kia nhất định sẽ vô cùng vui sướng.

Hệ thống nhìn Mộng Nhã, lặng lẽ nỉ non một câu Mộng Nhã nghe không được -- "Đây cũng không phải trò chơi mà."

Đáng tiếc, Mộng Nhã không hề có nhận thức gì về điều này.

*

Thắng đến khi Tiết Hàm ôm lấy bà vai Mộng Nhã ra khỏi trường học, trở lên xe.

Hắn mới mở miệng: "Về sau tránh xa Đường Mộng Kỳ một chút."

Mộng Nhã mở to hai mắt, trước mắt không thể tin tưởng!

Tiết Hàm cũng chỉ đơn giản là có ý tốt, rốt cuộc Đường Mộng Kỳ là người phụ nữ ác độc như vậy, cũng không dám chắc về sau sẽ còn dùng thủ đoạn gì với Mộng Nhã, đương nhiên phải tránh xa là tốt nhất.

Chính là khi đến tai của Mộng Nhã, lại thay đổi ý nghĩa.

Cô cho rằng Tiết Hàm là vì bảo hộ Đường Mộng Kỳ, nên nói mình tránh xa Đường Mộng Kỳ một chút!

Thật sự rất quá đáng!

Rõ ràng Tiết Hàm là vị hôn phu của mình, lại thời thời khắc khắc mà trợ giúp một người phụ nữ khác! Thật sự là vô cùng đáng giận!

Thật sự không thể nhẫn nại hơn rồi!

Lúc Tiết Hàm lái xe, đột nhiên nghe được tiếng nước nổ, trong lòng hắn cả kinh, đây là làm sao đây? Đột nhiên lại khóc?

Hắn nhanh chóng ngừng xe ở ven đường, cau mày nhìn Mộng Nhã, giọng nói dịu dàng hơn rất nhiều, hỏi: "Sao lại khóc?"

Mộng Nhã lại giống như trẻ con vậy, không đáp lời, chỉ khóc càng thêm thảm thiết, cảm giác ủy khuất vô cùng rõ rệt.

Tiết Hàm dịu dàng nói: "Đừng khóc."

Mộng Nhã nghẹn ngào kêu lên: "Cái tên xấu xa nhà anh! Rõ ràng em mới là hôn thê của anh, anh cư nhiên thích Đường Mộng Kỳ, còn muốn em cách xa cô ta một chút, chẳng lẽ em sẽ hại cô ta sao?"

-----oOo-----

Heun: Có ai thấy tên editor mới ở trên không?(๑ღ✧๑) Chính xác là bạn Tiểu Hy Hy đã gia nhập đội ngũ editor của ta rồi, hớ hớ ٩(≥▽≤)۞ (sao ta cứ có cảm giác ta đang dụ dỗ bạn ấy nhảy hố này quá (͜_ ͜)) Bạn ấy là nam nha:v mà thôi các nàng gọi bạn ấy là chị cũng được:v

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Chương 20: Công Lược Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (20)

Edit: Tiểu Hy Hy

Beta: Min Heun

Tiết Hàm thật sự dở khóc dở cười.

Thì ra là vì chuyện này mới buồn như vậy à.

Trong mắt Tiết Hàm mang theo tia sùng nịnh không dễ phát hiện, dịu dàng xoa đầu Mộng Nhã, nói: "Anh biết Đường Mộng Kỳ rất xấu, cô ta luôn giả vờ nhu nhược khi dễ em hãm hại em..." Cho nên, mới muốn em cách xa cô ta một chút. Anh còn có nhiều chuyện bận rộn, không thể thời thời khắc khắc che chở em đâu.

Lời nói còn chưa nói xong, đã bị Mộng Nhã kích động đánh gãy, trong mắt cô còn rung rung nước mắt, tiếng nói mang theo tiếng khóc nức nở hỗn loạn: "Anh biết! Đương nhiên là anh biết hết! Anh biết mà lúc trước anh còn đối xử tệ với em như vậy, còn hù dọa em nói muốn giải trừ hôn ước với em!"

Tiết Hàm: "... Làm sao bây giờ, làm sao để dỗ một đứa bé gái đang khóc thút thít đây!

Lần đầu tiên Tiết đại tổng tài cảm thấy bản thân muốn mua một quyển sách để đọc, tốt nhất chính là loại sách《Một trăm loại phương pháp ồ chung với bạn gái》này, hẳn muốn nắm bắt được hết mảy mủi thứ đó, nếu lỡ như không cẩn thận nói sai lời, đứa bé gái bên cạnh nước mắt liền sẽ giống y như kim đầu đậu, toàn bộ trào ra hết.

Mộng Nhã tiếp tục thút tha thút thít nước nỏ.

Tiết Hàm bắt đầu đi, chỉ có thể ôm cô vào lòng mình, tùy ý để nữ nhân trong lòng đem toàn bộ nước mắt nước mũi lau hết lên người mình.

Tiết Hàm đột nhiên cảm thấy như vậy hình như cũng không phải không thể chịu đựng.

Đường như khi gặp được Mộng Nhã, thói ỡ sạch của mình liền biến mất không thấy.

Mộng Nhã khóc trong chốc lát, giọng khàn khàn nói: "Lúc trước anh chán ghét em phải không?"

Tiết Hàm: "...". Loại chuyện này có thể trả lời đúng sự thật sao?

Tuyệt đối không được!

Vì thế Tiết đại tổng tài vững vàng bình tĩnh nói: "Hoàn toàn không có." Bản lĩnh trọn mắt nói dối này thật đúng là có một không hai. Có thể so với ánh đế.

Mộng Nhã bán tín bán nghi: "Thật sự?"

Tiết Hàm về mặt vô cùng nghiêm túc: "Đương nhiên, anh thích em còn không kịp."

Vừa dứt lời, hệ thống thân thiết nhắc nhở: "Giá trị tình yêu 35, xin ký chủ không ngừng cố gắng nha."

Mộng Nhã vô lực phun tào, diễn lâu như vậy mới tăng lên 5 điểm giá trị tình yêu!

Tiết đại tổng tài thật sự khó có thể công lược.

Thực sự rất thú vị.

Loại chuyện này hoàn toàn sẽ không ngừng kích phát ý chí chiến đấu vạn người mê được không!

Mộng Nhã gắt gao ôm lấy cái eo thon chắc của Tiết Hàm, nói: "Về sau anh vĩnh viễn không được chán ghét em"

Tiết Hàm nào dám nói không, rất nhanh đã đồng ý.

Mộng Nhã lại nói: "Anh muốn em tránh xa Đường Mộng Kỳ ra một chút, là cảm thấy sợ cô ta thương tổn em?"

Tiết Hàm "Ừ" một tiếng.

Mộng Nhã đầu môi: "Sao anh lại không bảo vệ em hả?"

Tiết Hàm nghiêm túc nhìn Đường Mộng Nhã, nói: "Mộng Nhã, nếu về sau em muốn gả cho anh, làm phu nhân của anh, nếu vậy thì em phải trưởng thành lên, yêu cầu của Tiết là một vị phu nhân có thể kinh sợ gọi thượng lưu, chứ không phải là một cô nhóc mất ụt hể có chuyện gì lại khóc thút thít trong lòng anh."

Mộng Nhã mở to hai mắt, nhìn chăm chăm Tiết Hàm, ánh mắt dường như không có tiêu cự.

Tiết Hàm hoàn toàn không có phản ứng với mỹ nhân yếu thế, giống như là người có ý chí sắt đá.

Trong lòng Mộng Nhã gọi lên nụ cười tà mị, thì ra anh thích phụ nữ cường thế à, sao không nói sớm, tên biến thái.

Ánh mắt Mộng Nhã dần dần trở nên kiên định, cô nói: "Em sẽ nỗ lực, em sẽ trở thành người phụ nữ có thể sóng vai đứng thẳng bên cạnh anh."

Trong lòng Tiết Hàm ấm áp, trên môi cũng xuất hiện tươi cười, nói: "Ừm, cô ngoan nhỏ."

Mộng Nhã buông cánh tay đang ôm Tiết Hàm ra, nhìn đến tiền độ chỉ có mình cô có thể nhìn thấy trong hư không-- giá trị tình yêu 38.

Khóc lâu như vậy tiền độ cũng không tăng thêm miếng nào, lúc cô nói xong câu đó cư nhiên nhích nhích tăng thêm 3 điểm.

Cho nên mới nói, lúc trước cô đã phán đoán sai lầm!

Tiết Hàm không thích phụ nữ nhu nhược, mà thích phụ nữ bên ngoài sắc đá vô tình nhưng bên trong yếu đuối!

Nếu cô trực tiếp xử lý Đường Mộng Kỳ, nói không chừng Tiết Hàm liền kháng kháng một mực yêu cô!

17/6/2018

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Chương 21: Công Lược Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (21)

Edit: Mìn Heun

Beta: LinhLan601

Hệ thống nghe được ý tưởng của Mộng Nhã, đại kinh thất sắc: "Ký chủ, bộ dáng này của cô sẽ OOC!"

Mộng Nhã chẳng hề để ý nói: "Nhưng tính cách của ta vốn dĩ là như vậy a."

Hệ thống: "Ký chủ, OOC có trừng phạt."

Mộng Nhã: "....." Vì sao lúc trước người không nói cho ta biết!

Hệ thống yếu đuối nói: "Bởi vì ký chủ không hỏi."

Mộng Nhã biết hệ thống không hoàn toàn sai, rốt cuộc là mình tự kiêu ngạo, cho rằng mị lực của bản thân không có người nào có thể thắng được, thậm chí cảm thấy nhiệm vụ của hệ thống chỉ là trò chơi. Cho nên không có hỏi quá nhiều, liền qua loa mà bị lừa nhảy vào cái hồ nhiệm vụ này.

Mộng Nhã nghiêng răng nghiêng lợi: "Hiện tại như thế nào? Không cho ta một chút bồi thường được sao?"

Hệ thống đối thủ nói nhỏ: "Lúc trước ký chủ biết có OOC....."

Giọng nói của Mộng Nhã phảng phất như rít ra từ kẽ răng: "Nhưng mà ta không biết có trừng phạt!"

Hệ thống: "....."

Từ từ, mạch não ký chủ như thế nào kì lạ như vậy, OOC đương nhiên sẽ có trừng phạt lặp.

Mộng Nhã: "Ta ở thế giới thật phạm sai lầm đều sẽ được tha thứ, nên chưa bao giờ có ai trừng phạt ta."

Hệ thống: "..... Được, vậy ta xin tổng bộ cho ký chủ một quà tặng được không?"

Trong lòng Mộng Nhã vui vẻ, nhưng trên mặt vẫn vô cùng phần nộ như cũ.

Hệ thống lại yếu đuối nói: "Hai cái, không thể nhiều hơn!"

Mộng Nhã sáng khoái đáp ứng: "Thành giao."

Hệ thống: "....." Từ từ, cảm giác mình có phải hay không bị lừa rồi.

Mộng Nhã vui vẻ so hai ngón tay: "Hai món quà tặng thì có là gì, tổng bộ cấp quà tặng cho hệ thống các người cũng không thể khó coi."

Hệ thống: "....."

Ký chủ quá cơ trí, bốn hệ thống một chút cũng không vui.

Tiết Hàm nhìn người ngồi bên cạnh mình, trong chớp lát phần nộ rồi lại vui vẻ, cảm thấy thập phần kinh ngạc, nhưng hắn cũng không có hỏi ra miệng mà chuyển tâm lái xe như cũ.

Lúc này hắn mới bình tĩnh lại, cảm thấy hình như bản thân đã phản ứng hơi quá.

Rõ ràng chỉ thích Đường Mộng Nhã một chút, nhưng lại sinh ra nhiều dục vọng chiếm hữu như vậy, còn muốn cô ấy hoàn toàn thuộc về mình. Ngay cả thời điểm hắn biết được Đường Mộng Kỳ muốn hãm hại cô, vì sao hắn lại lo cho cô như vậy?

Từ nhỏ đến lớn, hắn chưa từng có lúc mất khống chế như thế này.

Thật là không nên.

Đôi mắt Tiết Hàm hơi rử xuống. Nếu bị đối thủ cạnh tranh của hắn biết được cô là điểm yếu của hắn, không thể nào đếm được bao âm mưu quỷ kế sẽ bị dùng trên người cô, hắn cũng không có khả năng thời thời khắc khắc luôn ở bên cạnh cô, Đường Mộng Nhã, cô ấy, liệu có chấp nhận được không?

Tiết Hàm dầm mạnh xuống phanh, nói: "Trở về thôi."

Mộng Nhã lúc này mới nhìn ra phía ngoài cửa sổ, mắt to của cô tràn đầy vui sướng.

"Anh dẫn em tới nhà anh?"

Tiết Hàm cười nói: "Hiện giờ nhà em không an toàn, Đường Mộng Kỳ cùng mẹ cô ta không biết sẽ nghĩ ra chuyện gì để hãm hại em, em trước ở lại nơi này đi, khi nào quán gia tìm em thì về."

Mộng Nhã nhanh chóng nghe được ý ngoài lời: "Anh Tiết Hàm không ở đây sao?"

Tiết Hàm: "Công ty của anh còn có rất nhiều việc phải làm, bình thường anh đều sẽ ngủ ở công ty, một mình em ở nơi này cũng thoải mái một chút."

Mộng Nhã bĩu môi: "Ồ đâu có anh Tiết Hàm ở đó mới là nơi thoải mái nhất."

Tiết Hàm bật cười. Hắn mới vừa rồi còn có chút hồi hận, không ngờ lại không nhẫn tâm mà đem Đường Mộng Nhã mang về nhà mình bảo hộ. Có lẽ hắn muốn để cô có thể ở trong chính căn nhà của hắn mãi giữa lại bản thân. Kết quả đột nhiên lại cảm thấy làm như vậy quả thực vô cùng chính xác. Cô gái nhỏ Mộng Nhã này, dù không có cách nào trở thành phụ nhân của Tiết gia, hắn cũng có thể bảo hộ cho cô một đời một kiếp.

Hệ thống cảnh báo khẩn cấp: "Cảnh báo cấp ba! Giá trị tình yêu lệch khỏi quỹ đạo! Lệch khỏi quỹ đạo!"

17/6/2018

Heun: Đã đăng hết chương truyện dự trữ rồi)) Hẹn các nàng tuần sau nha~~~3

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lực Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 22: Chương 22: Công Lực Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (22)

Edit: LinhLan601

Beta: Min Heun

Mộng Nhã ngồi ở trên giường nhưng thiên nga mềm mại, trong lòng tràn đầy bất đắc dĩ đánh giá căn phòng được bố trí màu hồng phấn xung quanh này.

Lần trước đến không phải là cô đã nói sẽ bỏ trí giản lược đi sao?!

Trang trí khắp cả phòng toàn hồng và hồng là muốn làm gì? Làm gì?!

Hệ thống: "Ký chủ bình tĩnh, đây là thiết lập của nguyên chủ".

Mộng Nhã xua xua tay, không muốn tiếp tục nói về đề tài này: "Trước người hãy nói cho ta biết về hai phần thưởng đi."

Hệ thống: "Khen thưởng đầu tiên chính là điều chỉnh cảm giác."

Ánh mắt Mộng Nhã lập tức sáng lên, phần thưởng này có thể nói thập phần hữu dụng.

Cô hỏi: "Có phải thời điểm ta diễn khổ nhục kế thì có thể đem cảm giác đau đớn của bản thân điều chỉnh theo ý muốn không?"

Hệ thống chần chờ một chút: "Đúng vậy."

Ký chủ ánh mắt của cô không sáng đến vậy đâu. Bốn hệ thống có điểm không thờ nổi.

Mộng Nhã thúc giục: "Vậy cái tiếp theo là gì?"

Hệ thống: "Phần thưởng thứ hai là "ba giấy lập tức phải yêu ta" đạo cụ sử dụng một lần."

Mộng Nhã: "Nếu ở trong một nhiệm vụ của thế giới nào đó mà ta không thể hoàn thành được, thì ta có thể lợi dụng đạo cụ này để gian lận?"

Hệ thống lắc đầu: "Đương nhiên không phải, đạo cụ này chỉ có tác dụng trong thời gian hạn định là 12 tiếng đồng hồ. Nói cách khác, cô chỉ có thể ở thời điểm sinh mệnh của mình không thể bảo đảm mà dùng đến nó thôi".

Mộng Nhã không hề tâm nói: "Ta cũng không tin sẽ có người muốn giết ta."

Hệ thống: "Được rồi, lúc này chúng ta nên nói tới vấn đề tình yêu của Tiết Hàm đã lệch khỏi quỹ đạo."

Mộng Nhã đem mình vùi vào trong chăn, thật là thoải mái quá đi!

"Người nói đi."

Hệ thống: "Giá trị tình yêu của Tiết Hàm đối với cô đã đạt 42 điểm, nhưng vừa mới khi nãy, hấn cảm thấy hấn là nên đem cô trở thành "kim ốc tàng kiều" như vậy mới thích hợp. Bởi cô không xứng làm phu nhân của hấn."

Mộng Nhã lập tức ngồi dậy, ánh mắt đàng đàng sát khí: "Người nói cái gì?!"

Tiết Hàm thật quá đáng! Ăn trong chén cơm nhien còn nhìn trong nồi!

Hệ thống: "Đúng vậy, hấn cho rằng cô chính là kiều nữ nhân chi có thể để cho người ta sủng ái, mà người có khả năng cùng hấn sống vai mà đứng, người có thể trở thành Tiết gia Tiết phu nhân tuyệt đối phải là người phụ nữ có thủ đoạn cùng năng lực thật cường đại."

Mộng Nhã nắm chặt bàn tay: "Tiết Hàm thật khinh người quá đáng! Đừng là cục phẩm tra nam!"

Thật sự chưa từng thấy qua loại tra nam nào như thế này! Cơm nhien muốn một lúc cả hai nữ nhân!

Hệ thống: "Cho nên hiện tại giá trị tình yêu của hấn sẽ vĩnh viễn dừng ở 42. Dù cho sau này Tiết Hàm có thích cô đi chăng nữa, thì đó cũng không phải là yêu thích đơn thuần, mà hoàn toàn là dục vọng chiếm hữu."

Mộng Nhã: "Ta muốn đi tìm hấn!"

Hệ thống: "Tiết Hàm lúc này đang đi công tác".

Đôi mắt Mộng Nhã nhú lại, hỏi: "Người có thể biết được động thái của Tiết Hàm?"

"Đúng vậy, ta có thể ở thời điểm tất yếu cung cấp sự trợ giúp này cho kí chủ." Hệ thống trả lời.

Mộng Nhã gật đầu: "Tốt, vậy người trước hết hãy đem hành động ngày thường của hấn cho ta, ta sẽ suy nghĩ lại sách lược làm chuyển biến tư tưởng của hấn."

Hệ thống nhanh chóng hiện lên một trang giấy trước mặt Mộng Nhã. Đây chính là các hành động trong một ngày của Tiết Hàm.

Mộng Nhã cẩn thận cân nhắc, một bên phân phó, một bên định ra sách lược.

"Đây là danh sách sự kiện, việc làm tháng này của Tiết Hàm?"

Hệ thống: "Đúng thế. Nhưng vẫn còn tồn tại khả năng không chuẩn, bởi vì có thể sẽ phát sinh một vài chuyện mà ta không biết được. Danh sách này là ta lấy từ chỗ thư kí riêng của hấn".

Mộng Nhã nhấp miệng: "Có nhiều như vậy là đủ rồi. À, phải rồi, hiện tại Tiết Hàm không còn cha mẹ nhưng vẫn còn họ hàng trong tộc đúng không?"

Hệ thống: "Đúng vậy, đại khái chỉ có mấy người bác là bà con xa của hấn, đều không thân cận cho lắm"

Mộng Nhã: "Được. Ta biết rồi."

Cô cẩn thận nhìn thông tin về họ hàng mà hệ thống truyền tới. Đột nhiên, đôi mắt cô nheo lại, chú ý tới một người phụ nữ trong đó. Cuối cùng cũng có kẻ sách ứng phó!

21/6/2018

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Chương 23: Công Lược Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (23)

Edit: Min Heun

Beta: LinhLan601

Người phụ nữ này tên Tiết Thiên Thiên, tuy nói là người thân của Tiết Hàm, nhưng thật ra chỉ là đứa bé năm đó chú của hần nhận về nuôi.

Ba mẹ của Tiết Thiên Thiên đã từng là thư kí trong công ty của Tiết Hàm, hai người này đều là người cực kỳ có năng lực, đáng tiếc năm đó cùng ba mẹ của Tiết Hàm cùng nhau xảy ra tai nạn máy bay, thì thể cũng chưa tìm được.

Vì để biểu hiện Tiết gia bao dung, năm đó chú của Tiết Hàm đem đứa trẻ này về nhà tự mình nuôi nấng.

Lại tuyên bố với ở ngoài là trong nhà Tiết gia nuôi nấng nữ nhân này.

Mộng Nhã cẩn thận nghiên cứu những chuyện mà nữ nhân này đã trải qua, quả thực chính là một người hoàn hảo, không có bất kì khiếm khuyết nào.

Cô ta tốt nghiệp đại học ở học viện Luân Đôn Anh quốc, có được khẩu ngữ chính thống của Luân Đôn, năng lực dị thường, hiện tại đang làm một giám đốc trong công ty của Tiết Hàm, để tôi luyện.

Mộng Nhã chỉ vào ảnh chụp của cô ta, người phụ nữ này nếu cười lộ lên sẽ mang theo một nét quyến rũ mê người.

Cô nói: "Cậu có tin hay không, nếu Tiết Hàm thật sự có dục vọng chiếm hữu mãnh liệt với tôi như vậy, thì hần tuyệt đối sẽ cưới Tiết Thiên Thiên."

Hệ thống không hiểu được lí do nên hỏi: "Vì cái gì?"

Mộng Nhã thập phần lạnh lùng nói: "Bởi vì cô ta không có bối cảnh, nhưng lại rất thích hợp với tiêu chuẩn chọn vợ của Tiết Hàm, cô ta chính là một đóa hoa ở trong gió lạnh nhưng vẫn duyên dáng yêu kiều như cũ."

Hệ thống mở to miệng: "A, thì ra là thế."

Mộng Nhã: "Tôi sắm vai Đường Mộng Nhã, một đóa hoa mầu đơn được nuôi dưỡng trong nhà ấm, tuy rằng thiên hình vạn trạng, nhưng chung quy cũng không thể trải qua mưa gió."

Dứt lời, Mộng Nhã vung tay, đi qua cái thảm tinh xảo, tới trước tủ quần áo thì dừng lại.

Nếu Tiết Hàm đã bố trí cái phòng màu hồng phần này cho cô, như vậy khẳng định quần áo trong tủ không thể ít được.

Quả nhiên, quần áo bên trong rất nhiều, nhưng không có cái nào có nhãn hiệu ở trên mặt.

Mộng Nhã tùy tiện xách ra một cái váy, chất liệu tinh tế, kiểu dáng này lúc trước chưa gặp qua.

Thực tốt, cư nhiên biết làm theo yêu cầu quần áo của cô.

Mộng Nhã mặt tươi cười, đem cái váy liền áo trắng tinh không tí vết này ném xuống đất, thay trang phục phù hợp với công việc.

Áo sơ mi trắng như tuyết, váy ngắn màu đen bao lấy mông, lại mang với giày cao gót màu đen tinh tế, hoàn toàn không còn giống như một học sinh.

Từ hôm nay trở đi, cô chính là một người vì trở thành tình nhân trong mộng của vị hôn phu mà không ngừng phấn đấu học tập.

Tiết Hàm nghe được nhóm thư kí báo cáo Mộng Nhã đi tới công ty của mình, mày liền nhăn lại.

Lại phân phó cho thư kí: "Đưa em ấy trở về."

Mộng Nhã lúc này đã đẩy cửa văn phòng tổng tài ra, khí thế cường đại đi đến, thoạt nhìn so với nhóm thư kí tốt nghiệp danh giá càng giống như một công nhân viên chức hơn.

"Không cần, em muốn đến đây để học tập."

Tiết Hàm trong lúc nhất thời không có nói từ chối, ánh mắt của hần hoàn toàn bị Mộng Nhã hấp dẫn.

Mộng Nhã nhìn thẳng vào ánh mắt của hần, bên trong tất cả đều là kiên định, tín nhiệm.

Tiết Hàm cười khẽ một tiếng, lại không có ý trách cứ, mà giống như là dỗ người mình thích, hần hỏi: "Em có thể làm gì?"

Lông mày Mộng Nhã giương lên, tràn đầy sức sống thanh xuân, đường hoàng làm càn.

"Em đều có thể học, trong vòng 3 ngày nếu không học tốt, anh lập tức có thể đuổi việc em."

Tiết Hàm rút cuộc nhịn không được cười ra tiếng: "Cô nhóc này, em thật dám khoác lác."

Mộng Nhã lại thập phần nghiêm túc: "Đuổi việc em, nếu em trong vòng 3 ngày không học được, em liền chủ động rời khỏi anh, từ bỏ thân phận vị hôn thê này."

Tiết Hàm sắc mặt trầm xuống, hỏi: "Em có biết em đang nói cái gì không?"

Mộng Nhã xưa nay chưa từng trấn định như lúc này, cũng không vì chút khí thế này của Tiết Hàm mà động.

Không gạt đầu, cũng không có lắc đầu.

Đột nhiên, ở thời điểm mọi người cho rằng tổng tài sẽ nổi bão, chỉ nghe Mộng Nhã nhếch miệng cười: "Em nếu dám nói như vậy, thì em cũng sẽ chứng minh được năng lực của mình."

Cô còn bổ sung nói tiếp: "Nếu đời này em đã nhận định anh, thì em tuyệt đối sẽ không từ bỏ anh, Tiết Hàm."

Như nước mắt đào hoa tràn đầy, lúc này trong mắt Tiết Hàm chỉ có một người.

Lúc này, hệ thống cá kinh kêu lên: "Giá trị tình yêu 70!!!"

22/6/2018

Heun: Vì hôm qua các nàng vote quá tích cực cho nên hôm nay ta tặng cho các nàng 1 chương:))

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lực Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Chương 24: Công Lực Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (24)

Edit: LinhLan601

Beta: Min Heun

Hôm nay, toàn bộ công ty từ thư kí tổng giám đốc, cho tới nhân viên dọn vệ sinh, đều biết vị hôn thê của Tiết đại tổng tài tới công ty!

Hon nữa là tới đi làm!

Tin tức này oanh tạc quả thực so với bom nổ còn khủng khiếp hơn!

Trong lúc nhất thời, trên dưới công ty, toàn bộ đều tràn ngập bầu không khí vui vẻ.

Rốt cuộc cũng có cơ hội nhìn thấy phu nhân của tổng giám đốc, ngắm lại ai nấy đều nhiệt tình mủi phần!

Nghe nói cô gái này cực kì xinh đẹp!

Còn có người tình nguyện giảm thọ mười năm chỉ để một lần nhìn thấy mặt cô ấy!

Đương nhiên, đây đều là người ta bịa đặt ra.

Chỉ là nhóm thư kí nhỏ nhìn thấy Tiết đại tổng tài chỉ cần một câu nói của Mộng Nhã đã bị thuyết phục! Lại còn sùng nịnh cười!

Chuyện này quả thực chính là nghìn lẻ một đêm!

Lúc sau, những lời ca ngợi tổng tài phu nhân cũng đều do nhóm thư kí này truyền ra. Rốt cuộc ngày phu nhân đến đây cũng đã tới, tổng giám đốc sẽ không còn tìm các cô phát hỏa nữa!

Cần thiết phải rải hoa ăn mừng!

Quả thực là không thể nào vui vẻ hơn được nữa!

Giờ phút này Tiết Thiên Thiên đang ở trong văn phòng giám đốc của bộ phận truyền thông. Cô ta cũng nghe thấy những lời bàn luận này.

Tiết Thiên Thiên mặc trên người trang phục đúng chuẩn chức nghiệp của mình, toát ra mấy phần giới giang. Diện mạo cô ta xác thực mười phần xuất sắc, phối hợp với son môi đỏ thắm, cả người toát lên phong phạm của một nữ cường nhân.

Thoạt nhìn có mấy phần khí thế!

Thật không hổ danh là loại hình Tiết Hàm thích.

Mộng Nhã cũng biết, Tiết Hàm sẽ không muốn cô dẫm vào vết xe đổ của mẹ. Quả thật mẹ cô chính là vì được bảo hộ quá tốt, không phải trải qua sóng to gió lớn gì. Cho nên mới dễ dàng bị mẹ của Đường Mộng Kỳ kích thích, sau đó đánh mất mạng sống của chính mình. Cuối cùng để lại đứa con gái Đường Mộng Nhã còn quá nhỏ tuổi, cô đơn giữa Đường gia không một người yêu thương!

Tiết Hàm không để Mộng Nhã lên làm phu nhân Tiết gia, cũng là một loại bảo hộ.

Nhưng mà Mộng Nhã là người con gái kiêu ngạo đến mức nào, nếu cô không thể danh chính ngôn thuận đứng bên cạnh Tiết Hàm, thì cô thà làm ngọc vỡ, hoặc rất có khả năng trực tiếp vứt bỏ Tiết Hàm.

Rốt cuộc suy nghĩ của Tiết Hàm thật sự rất quá đáng. Nếu thuận theo hắn, cô sẽ dần dần trở thành sủng vật của Tiết Hàm. Mỗi ngày trong đầu chỉ có thể nghĩ đến một người là Tiết Hàm, dựa vào sủng ái của hắn mà sống.

Cuộc sống đáng sợ như vậy, cùng với bị nuôi dưỡng thì có gì khác nhau?

Mộng Nhã tuyệt đối không cho phép chính mình biến thành người như vậy. Cô phải trở thành phu nhân danh chính ngôn thuận của Tiết gia, muốn Tiết Hàm phải đào tìm đào phủi mà yêu cô!

Thậm chí đem cô trở thành sinh mệnh của hắn!

Đây mới là chân lí của vạn người mê!

Mộng Nhã vừa tới đã bị điều đến bộ phận truyền thông làm việc, nói cách khác, người lãnh đạo trực tiếp của cô chính là Tiết Thiên Thiên.

Hệ thống có chút lo lắng: "Tiết Thiên Thiên đã yêu Tiết Hàm từ rất lâu, hơn nữa lúc trước cô ta cũng lộ ra tâm tư muốn Tiết Hàm đá rớt cô sau đó cưới cô ta, chúng ta nên làm cái gì bây giờ?"

Mộng Nhã này đẹp khê nhãn một chút: "Bình đến thì tướng chặn, nước lên thì đất ngăn, sợ cái gì?"

Hệ thống nắm bàn tay nhỏ: "Ký chủ uy vũ!"

Ngày đầu tiên nhận chức, Tiết Thiên Thiên đánh giá Đường Mộng Nhã trước mặt như đã thay đổi thành một con người khác, nói: "Cô đúng là Đường Mộng Nhã?"

Đường Mộng Nhã cười, giống như đóa hoa hồng kiều diễm nở rộ, mang theo dã tính, gai nhọn đầy mình, chỉ cần tới gần, nhất định sẽ bị nhiễm máu tươi đầm đìa.

Tiết Thiên Thiên ngồi ở chỗ kia, đột nhiên cảm thấy chính mình ngẩn đầu nhìn Đường Mộng Nhã đứng trước mặt, khí thế đã bị áp đảo.

Nữ nhân Đường Mộng Nhã này nguy trang quá giỏi, quá nguy hiểm

Huống hồ, hiện tại Tiết Hàm vẫn còn để bụng cô ta. Như vậy về sau, liệu Tiết Hàm sẽ bỏ rơi Đường Mộng Nhã sao?

Tiết Thiên Thiên vô cùng không cam lòng, dựa vào cái gì mà nữ nhân này có thể cướp đi đồ vật mà cô ta yêu thích?!

Nhưng mà, nếu Đường Mộng Nhã đã bị điều đến bộ phận của mình, như vậy còn không phải là cô ta muốn giáo huấn Đường Mộng Nhã như thế nào thì giáo huấn sao?

Tiết Thiên Thiên tin tưởng, anh Tiết Hàm giao Đường Mộng Nhã cho cô ta tuyệt đối chính là có ý tứ này!

23/6/2018

-----oOo-----

Heun: Các nàng chơi đoán tên tặng chương không?:) Ai chơi thì cmt để ta biết nha. Chương sau ta sẽ nói luật chơi sau:)))

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Chương 25: Công Lược Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (25)

Edit: Trangany66

Beta: LinhLan601

Thời điểm Tiết Thiên Thiên đánh giá Mộng Nhã, Mộng Nhã cũng lặng lẽ đánh giá cô.

Cùng tin tức của hệ thống thông báo giống nhau, bộ dáng nữ nhân này xác thật thích hợp để trở thành phu nhân của Tiết gia.

Nhưng mà, cho dù là như vậy thì thế nào?

Đoạt vị hôn phu của người khác thật sự là quang vinh sao?

Nếu là Đường Mộng Nhã lúc trước, chắc chắn sẽ không đầu lại cô ta.

Loại nữ nhân ở thời điểm người khác có hôn ước, đi câu dẫn vị hôn phu của người ta này, phải hung hăng trừng trị!

Mộng Nhã cười nói: "Tiết giám đốc, xin hỏi tôi làm việc ở đâu?"

Tiết Thiên Thiên về mặt nghiêm lại, nói: "Mộng Nhã tiểu thư, tuy rằng biết cô là vị hôn thê của Tiết tổng, nhưng công ty chúng ta cũng có quy định, nếu cô không thể thắng được người đang ngồi, như vậy cô cũng chỉ có thể đứng làm công."

Mộng Nhã nhướn mày: "Ồ, công ty cũng có quy định này?"

Tiết Thiên Thiên nói: "Đúng vậy, nếu chính miệng tổng giám đốc an bài cô tới đây, như vậy tôi cũng không thể phá cái quy định này."

Mộng Nhã trong lòng nói với hệ thống: "Đây là cô ta đang ra oai phủ đầu với tôi?"

Lúc này, Tiết Thiên Thiên nghĩ thầm, Đường Mộng Nhã bề ngoài xác thật không tồi, nhưng nói trắng ra cũng chỉ là một cái gỏi thêu hoa, đẹp nhưng không xài được.

Nếu về sau Tiết Hàm tới nơi này thị sát, nhìn Mộng Nhã sợ hãi rụt rè làm công, nhất định sẽ đối với cô ta mất hết hứng thú!

Giờ phút này, trong văn phòng Tiết Hàm.

Hắn hỏi giám đốc bên cạnh: "Công ty có cái quy định này?"

Giám đốc kia mở hời lạnh đầy người, vội vàng lắc đầu: "Không có."

Tiết Hàm nheo mắt, thật tốt, vốn dĩ muốn cho Mộng Nhã thích ứng hoàn cảnh trước, về sau lại điều cô đến làm công việc quan trọng.

Không nghĩ tới Tiết Thiên Thiên lại trở thành chương ngại vật.

Thật là không thể tưởng tượng được.

Giám đốc bộ phận một bên vội vàng giải thích: "Tiết tổng, nhất định là hiểu lầm. Tiết Thiên Thiên khẳng định là vì....."

Tiết Hàm bất động thanh sắc bổ sung cho ông ta: "Ông định nói, Tiết Thiên Thiên là nhận mệnh lệnh của tôi, cho nên mới ngăn chân Mộng Nhã, ra oai phủ đầu với cô ấy?"

Giám đốc bộ phận: "Không, không có!"

Tiết Hàm gật đầu: "Rất tốt, ông cũng là người làm việc lâu năm trong công ty, niệm tình năm đó ông cùng cha mẹ Tiết Thiên Thiên quan hệ tốt, ông vẫn luôn chiều cô cô ta. Nhưng mà, chuyện lần này ông tốt nhất là không được để lộ một chữ với cô ta."

Giám đốc vâng vâng dạ dạ đáp ứng.

Bên này, Tiết Thiên Thiên tự cho là kế hoạch của mình không có bất kì sơ hở nào. Kỳ thật, tiểu kỹ xảo của cô ta hoàn toàn đều đã bị đương sự nhìn rõ.

Trước kia, Tiết Hàm chưa bao giờ phản cảm việc phụ nữ muốn tranh đấu gay gắt. Nhưng nếu việc này có quan hệ với Mộng Nhã, hẳn lập tức không thể chịu đựng nổi.

Nói đến cùng, hắn vẫn thích cô gái nhỏ này.

Bộ dáng của cô dù ngốc ngốc như bây giờ, không rành thế sự, nhưng hẳn cũng vui vẻ bảo vệ cô!

Đem cô sùng lên trời!

Nhưng mặt âm u của xã hội đều không muốn để cô nhìn thấy.

Tiết Hàm khẽ cười một tiếng, chính mình thật là không còn đường cứu vớt. Ai có thể tin nổi một người như hắn cũng có ngày sa vào lưới tình như ngày hôm nay.

Hệ thống vui vẻ nói: "Ký chủ, tình cảm của Tiết Hàm đã trở về! Hoàn hoàn chỉnh chỉnh trở về! Tuy rằng giá trị tình yêu vẫn là 70, nhưng giờ phút này trong lòng hẳn chỉ có cô, không bao giờ tìm một nữ nhân cường thế làm Tiết phu nhân nữa!"

Mộng Nhã cong môi cười: "Tốt, tôi đã biết."

Đây mới là cảnh giới cao nhất của vạn người mê, không phải đem bản thân biến thành người hắn thích, mà là muốn cho hắn thích bộ dáng hiện giờ của chính mình!

Ngay sau đó, Mộng Nhã nâng cao tinh thần, kế hoạch công lược Tiết Hàm đã thành công hơn phân nửa! Về sau tất cả đều dựa vào chính cô!

24/6/2018

-----oOo-----

Heun: Như đã nói ở chương trước. Chương này ta sẽ nói luật chơi và đặt câu hỏi.

Luật chơi: Nếu 3 người có đáp án đúng thì sẽ tặng 1 chương, 6 người đúng thì tặng 2 chương, cứ như vậy mà tính tiếp:)) Các nàng chỉ có quyền trả lời 1 lần. Nếu 1 người mà trả lời 2, 3 lần thì coi như đáp án của người đó không tính. À các nàng phải vote rồi mới được trả lời:)) nếu trả lời mà không vote thì cũng coi như không tính:))

Câu hỏi đặt ra là: Họ tên đầy đủ của ta là gì?:))

Câu hỏi dễ quá mà:)) dễ như ăn cơm í:))

Hết 3 ngày sau sẽ chốt đáp án:))

Ai đúng ai sai thì vẫn có chương mới đọc thôi nên các nàng khỏi phải lo:)))

Mà chắc không có con ma nào nhớ tên ta đâu:)) bảo đảm luôn í:))

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Chương 26: Công Lược Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (26)

Edit: Trangamy66

Beta: LinhLan601

Mộng Nhã tự tin cười: "Vậy tôi phải so cái gì?"

Tiết Thiên Thiên nhìn cô tươi cười liền giận sôi máu. Á đàn bà này sao lại có thể câu dẫn người như vậy!

Nếu có thể phá hủy khuôn mặt này, như vậy có phải cô ta sẽ không thể quyến rũ người khác được nữa không?

Tiết Thiên Thiên ác độc nghĩ, ánh mắt nhìn Đường Mộng Nhã lại mang theo một chút thương hại.

Mộng Nhã hỏi hệ thống: "Sao lại thế này?"

Hệ thống: "Có khả năng là cô ta đang tính kế chuyện gì đó."

Lúc này, Tiết Thiên Thiên nói: "So cái gì ư? Tôi cũng không có bắt nạt cô, chúng ta liền so sở trường của cô, nhìn xem cô rốt cuộc chỉ là bình hoa bên ngoài đẹp để hay thực sự là người có học."

Mộng Nhã thờ dãi một hồi, nói: "Có điều, Tiết giám đốc, cô không cảm thấy chuyện này không công bằng sao?"

Cô vừa tới công ty, chỉ là tay mơ lại cùng một đám cao thủ thi đấu, nếu không thể ngồi xuống thì phải đứng làm việc.

Thật đúng là trăm phương ngàn kế ra oai phủ đầu.

Tiết Thiên Thiên nói: "Như thế nào, cô không dám sao?"

Ngay sau đó cô ta cười nói, "Đương nhiên, cô cũng có thể dọn tới chỗ Tiết tổng, rốt cuộc thì cô cũng là vị hôn thê của anh ấy. Nhưng mà, chuyện này còn không được Tiết tổng chính miệng thừa nhận phải không?"

Đám người trong bộ phận truyền thông lập tức nín bợ cô ta, nói: "Đúng vậy đúng vậy, chỉ bằng miệng một người như cô, nói cái gì thì chính là cái đó sao?"

Mộng Nhã thật sự bị lời nói của bọn họ làm cho bật cười. Cô là vị hôn thê của Tiết Hàm, đây là chuyện mọi người đều biết!

Vậy mà tới nơi này của Tiết Thiên Thiên, chuyện này lại trở thành là cô mở miệng nói lung tung?

Càng không ngờ, việc như vậy còn có người nịnh hót!

Tất cả đã đủ để nhìn ra Tiết Thiên Thiên thường xuyên ở nơi này nói với đám người của cô ta, nhất định phải trở thành vị hôn thê của Tiết Hàm. Nếu không, bọn họ tuyệt đối không dám dùng thái độ này đối với vị hôn thê của tổng tài.

Mộng Nhã không tỏ ra đáng thương, yếu đuối như thường ngày. Cô biết nơi này hẳn là bị Tiết Hàm theo dõi.

Vì thế cô kiêu ngạo lạnh lùng cười: "Tôi hiện tại không cùng các người so đo, chỉ biết nói thì tính cái gì? Chúng ta sẽ cùng học tập nhiều."

Tiết Thiên Thiên trong lòng vui vẻ, bao cô Đường Mộng Nhã này có thể so với nhân tài tinh anh như bọn họ ở nơi này sao?

Không nghĩ tới bao cô chính là bao cô, tùy tiện sử phép khích tướng đã trúng chiêu.

Thật đúng là dễ đối phó.

Mộng Nhã tùy tiện đẩy một người ra, ngồi xuống ghế, hướng về phía Tiết Thiên Thiên, nói: "Như thế nào? Tiết giám đốc không dám so sao?"

Tiết Thiên Thiên trừng lớn đôi mắt, dùng ngón trỏ chỉ vào chính mình hỏi: "Tôi? Chê cười, tôi cùng cô so?"

Lúc này Mộng Nhã ngồi, Tiết Thiên Thiên đứng, nhưng trên người Mộng Nhã vẫn hiện ra ưu thế áp đảo như cũ.

Hiện tại Tiết Thiên Thiên mới phát hiện, thì ra khí thế cùng việc phân cao thấp không có quan hệ. Bởi có người, sinh ra đã có loại khí thế trời sinh này.

Khí thế nữ vương!

Tiết Thiên Thiên đột nhiên có chút sợ hãi. Chính mình đi ra nước cờ này, rốt cuộc có đúng hay không?

Vạn nhất Đường Mộng Nhã không phải là một cái gói thêu hoa thì phải làm sao bây giờ?

Ngay sau đó, cô ta đem ý nghĩ này vứt bỏ. Sao có thể cơ chứ? Đường Mộng Nhã mới có bao nhiêu tuổi?!

Như thế nào so sánh được với người đi du học về như là cô ta?!

Tiết Thiên Thiên cố gắng làm cho bước chân của mình có vẻ thong dong một chút, nhưng ở trong mắt người khác, cùng vị bước đi không có gì khác nhau!

Hiển nhiên cô ta đã bị bại ở khí thế!

Mộng Nhã chưa bao giờ là người thích bỏ đá xuống giếng, nhưng từ trước đến nay, cô đều ân oán phân minh.

Có thù báo thù, có oán báo oán.

Tiết Thiên Thiên muốn cho cô một trận ra oai phủ đầu, như vậy cô liền thông qua chuyện này mà lập uy!

Cô muốn cho Tiết Thiên Thiên biết, cái gì gọi là vác đá nện vào chân mình.

Tiết Thiên Thiên ngồi xuống bên người Mộng Nhã. Máy tính của hai người đều mới tinh, công ty vừa mới đổi.

Mộng Nhã nhướn mày: "Nếu tôi là vị hôn thê của Tiết Hàm, như vậy, tôi tự nhiên rộng lượng một chút. Nói đi, cô am hiểu nhất cái gì?"

24/6/2018

-----oOo-----

Heun: Vì theo yêu cầu của bạn Kagamine_Arata là tặng 1 chương cho bạn ấy nên chương 26 đã ra rồi đây:)))

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lực Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Chương 27: Công Lực Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (27)

Edit: Tiểu Hy Hy

Beta: Min Heun

Tiết Thiên Thiên tức giận đến mức muốn lật bàn: "Đường Mộng Nhã!"

Mộng Nhã không hề dao động: "Tôi chỉ nói lại những lời mà cô vừa nói thôi mà."

Bản thân không muốn, đừng đẩy cho người khác, từ đầu đến cuối Mộng Nhã chỉ nói lại những lời mà Tiết Thiên Thiên khinh bỉ cô.

Sắc mặt Tiết Thiên Thiên đỏ bừng, chẳng qua đây chỉ là đến từ tức giận.

Cô đường đường là con gái nuôi của Tiết thị!

Sao lại có thể đánh đồng với một cái bình hoa bao cô?!

Chính yếu là cái bình hoa bao cô này còn dùng lời cô ta từng nói để nhục nhã cô ta!

Thật sự không nhịn được!

Tiết Thiên Thiên ngẩng đầu, vén tóc lên, một cỗ mùi hương tinh dầu đánh úp lại.

Mộng Nhã bất động thanh sắc nín thở, thẳng đến khi thật sự không nín được nữa mới bắt đầu hô hấp.

Bởi vì, cỗ mùi hương này thật sự có hơi khó chịu nha.

Cũng khó trách, Tiết Thiên Thiên tốt nghiệp từ Châu Âu trở về, khó tránh khỏi lấy định thói quen thích đem nước hoa và tinh dầu xịt thật nồng của các bạn học xung quanh.

Tiết Thiên Thiên nói: "Chúng ta so thao tác về tốc độ đi."

Đây là sở trường mạnh nhất của cô ta.

Năm đó chính là dựa vào chiêu thức này mới bắt được danh hiệu đệ nhất toàn trường, sau đó mới trúng tuyển được ở trường học tỉnh anh.

Mộng Nhã tự nhiên không có ý kiến, nói: "Được nha, tôi phải cho cô thua tâm phục khẩu phục."

Tiết Thiên Thiên: "Ai thua ai thắng còn chưa biết đâu, đừng tự đắc quá sớm"

Mộng Nhã nói: "Đừng rồi, chúng ta mới chỉ nói hình phạt với tôi thôi, nếu cô thua, cô nên làm gì bây giờ?"

Tiết Thiên Thiên cắn răng nói: "Tôi là giám đốc!"

Mộng Nhã chẳng hề để ý nói: "Tôi còn là bà chủ tương lai của cô đó!"

Bà chủ cao quý đây hạ mình thi đấu với cô, thật sự đã cho cô mặt mũi rồi đó?

Tiết Thiên Thiên khó thở: "Cô khinh người quá đáng!"

Mộng Nhã bình tĩnh như cũ, chỉ là hơi nhướn mày, nói: "Trước nay tôi không có nghe nói qua nơi này có quy củ khi dễ người mới, nếu đây là cô ra oai phủ đầu với tôi, như vậy nếu tôi thắng, dù sao cũng phải cho tôi một chút ích lợi chứ."

Tiết Thiên Thiên: "Nếu cô thắng, tôi cho cô có cùng đẳng cấp, quyền hạn với tôi ở bộ phận này!"

Mộng Nhã: "Hừm? Tôi đây chính là giám đốc?"

Tiết Thiên Thiên: "Cô chỉ là có quyền hạn này mà thôi."

Mộng Nhã gật đầu: "Cùng được, chúng ta bắt đầu đi."

Lúc hai người nói chuyện, từng người mở ra giao diện của mình, sau đó gõ phím liên tục.

Phương thức so đấu thao tác về tốc độ rất đơn giản, chỉ cần đăng nhập giao diện của mình, sau đó dùng hết toàn lực phá giải các chương ngại mà đối phương thiết trí (thiết kế+ bố trí), sau đó rảnh rồi thì bao vây đối phương.

Ai bao vây đối phương trước, thì tính là thắng.

So cái này, Tiết Thiên Thiên thuần túy chính là khi dễ Mộng Nhã.

Nếu Mộng Nhã thật sự chỉ là một học sinh phổ thông, như vậy thì không cần so, cô sẽ trực tiếp bị loại trừ.

Rốt cuộc là cô thi đấu thi đấu thế nào cũng không rõ ràng lắm.

Nhưng hiện tại Mộng Nhã một chút cũng không sợ.

Có cái tốc độ nào có thể so sánh được với thao tác tốc độ của hệ thống?

Cho dù là kêu những hacker đứng đầu toàn thế giới, nhưng khi đối diện với hệ thống, thì cũng giống như một đũa nhóc thi đấu với người khổng lồ.

Hoàn toàn không thể so sánh được.

Hệ thống: "..... Để cho ta làm?"

Mộng Nhã nhướn mày: "Người cảm thấy ta sẽ làm như thế sao?"

Hệ thống trầm mặc, quả thật thứ ký chủ hiểu được rất nhiều, thứ học được cũng rất nhanh.

Nhưng quả thực là cô không hề tiếp xúc với phương diện này, rốt cuộc là ở kiếp trước cô cũng đã từng đi qua con đường giới nghệ sĩ này.

Mộng Nhã dần dần từ bỏ quyền khống chế thân thể của mình, ở trong đầu xem thao tác bay nhanh của hệ thống.

Những người chung quanh nhìn thấy tư thế thành thạo của cô, ngón tay linh hoạt, lập tức bắt đầu kinh ngạc cảm thán --

"Oa, thì ra nơi này còn có thể mã hóa như vậy! Thật là mở mang kiến thức."

"Đừng vậy nha, thì ra là có thể phá giải như vậy, sao trước nay tôi lại không nghĩ tới chứ!"

Mà tốc độ tay lóng tung của Tiết Thiên Thiên bên kia đã hoàn toàn hồng mắt, tại sao lại như vậy!

Sao Đường Mộng Nhã lại có kỹ thuật cao thâm như vậy!

Cái này không khoa học a!

28/6/2018

-----oOo-----

Heun: Chương trước trước nữa:) ta có đặt câu hỏi là tên đầy đủ của ta là gì?:)

Đáp án là Đinh Diệp Kỳ Văn nhá:)) rất tiếc có nhiều bạn đoán cũng gần đúng rồi nhưng lại đoán sai ở chỗ chữ "Đinh" hoặc "Kỳ:))

Và có 12 bạn đoán đúng:)) ta biết là chỉ có 1 số ít các nàng nhớ tên ta thôi:)) người đầu tiên đoán đúng tên ta là nàng @ThuyNguyen233 ^^ còn những bạn sau chắc là thấy nàng @hasansan2507 nói ở trên nên mới ghi theo thôi:)) *thấy thất vọng ghê:)*

Ầy... sao thì cũng được, 12 người là tặng 4 chương nhá:)) hiện tại ta chưa edit xong nên chưa tặng được:) khi nào xong ta sẽ tặng, không lâu đâu chắc cỡ tuần này hoặc là tuần sau thôi:)) ta không có thất hứa đâu yên tâm)

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lực Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 28: Chương 28: Công Lược Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (28)

Edit: Tiểu Hy Hy

Beta: Min Heun

"Tại sao lại như vậy! Chuyện này là không thể nào!"

Tiết Thiên Thiên điên cuồng kêu, trong mắt tràn đầy không thể tin tưởng.

"Cô không thể nào lợi hại như vậy, không thể nào! Có người giúp cô gian lận, đúng, nhất định là có người giúp cô gian lận!"

Mộng Nhã vẫn ngồi ở chỗ cũ kia, đạm nhiên, phảng phất giống như người Tiết Thiên Thiên nói không phải cô.

Nhưng là một đám cấp dưới xung quanh các cô đều không nói, nguyên cả văn phòng chỉ có tiếng của Tiết Thiên Thiên quát tháo.

Mộng Nhã chờ cô ta quát đủ rồi, nói: "Thế nào, không phục?"

Tiết Thiên Thiên: "Không thể nào! Làm sao cô có thể làm được!"

Lúc trước cô ta đã từng điều tra Đường Mộng Nhã, thành tích trong trường học của nó đều là từ dưới đếm lên, sao có thể làm được mấy thứ này?

Mộng Nhã bình tĩnh nhìn cô ta, nói: "Cô đánh giá quá cao bản thân, cũng xem nhẹ tôi rồi."

Tuy rằng cái này không phải thực lực chân chính của cô, nhưng hệ thống cũng coi như là một bộ phận của cô, cho nên cái này không tính là gian lận.

Sau đó cô nói: "Tôi không cần cô thực hiện quyền lợi giống cô gì đó, cho tôi một vị trí là được rồi, tôi cần làm việc trong đây."

Mộng Nhã nhìn quanh bốn phía, nhìn trúng một vị trí ở gần cửa sổ, nói: "Tôi có thể ngồi ở chỗ kia không?"

Vốn dĩ ngồi ở bên kia là một người đàn ông cao gầy, hần nhanh chóng đứng lên, nói: "Có thể."

Tiết Thiên Thiên trừng mắt nhìn hắn: "Không được cho cô ta ngồi!"

Động tác sắp xếp vật dụng của người đàn ông kia khựng lại.

Hắn nhìn Tiết Thiên Thiên lại nhìn qua Đường Mộng Nhã, thật sự không biết nên làm cái gì bây giờ.

Ngay lúc này, Tiết Hàm mặc tây trang giầy da mở cửa đi vào.

Bởi vì trong văn phòng vô cùng an tĩnh, cho nên âm thanh giầy da của hắn trở nên vô cùng rõ ràng.

Một bước đi ổn trọng nhưng lại khí thế vô cùng.

Tiết Thiên Thiên nhìn hắn chằm chằm, cô ta phát hiện môi Tiết Hàm mím chặt, thần sắc cũng rất nghiêm túc.

Cả người cô ta mềm nhũn, thiếu chút nữa ngã xuống.

Cấp dưới bên cạnh đỡ cô ta một chút, nhưng rất nhanh liền bị cô ta đẩy ra, nói: "Làm gì? Muốn khinh bạc tôi?"

Cấp dưới kia: "..."

Nhưng theo Tiết Hàm đến gần, hai người còn lại cũng chưa nói ra.

Mộng Nhã giống như là không thấy được Tiết Hàm, đưa lưng về phía hắn thu dọn bàn làm việc.

Người đàn ông phía trước kia bị Tiết Thiên Thiên phân phó không được nhường vị trí, nhưng Mộng Nhã muốn đích thân thu dọn, hắn cũng không dám can thiệp.

Lúc này Mộng Nhã cong lưng thu dọn văn kiện trên bàn, dưới làn váy đen là chân dài trắng tấp.

Ngón tay cô non mềm, nhìn ngón tay cô lướt qua mặt những văn kiện đó, quả thực cũng là một loại hưởng thụ.

Mộng Nhã đem tất cả đồ vật trên bàn ném vào tay người bên cạnh, nói: "Phiền anh đổi vị trí."

Người đàn ông kia nhanh chóng tiếp nhận, nói: "Ừ, được."

Trong khoảng thời gian này, Tiết Hàm đã muốn chạy tới trước mặt Mộng Nhã.

Mộng Nhã lại phảng phất như mới vừa nhìn thấy hắn, ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Ai nha, sao đại tổng tài lại có thời gian rồi chạy tới đây? Xem kịch vui sao?"

Lần này cô nghe được tiếng mọi người đồng thời hút một ngụm khí lạnh.

Sao người phụ nữ này lại có được cái gan lớn này, cư nhiên dám chằm chọc Tiết tổng trước mặt nhiều người như vậy!

Không muốn sống nữa đi!

Tiết Thiên Thiên thì trong nội tâm trầm trọng khen ngợi, rất tốt, Mộng Nhã không lễ phép như vậy, anh Tiết Hàm nhất định sẽ không thích cô ta!

Nhất định sẽ vô cùng chán ghét cô ta!

Tiết Hàm lại đưa tay lên trong ánh mắt của mọi người.

Mọi người đồng thời ở trong lòng nghĩ không phải là Tiết Hàm muốn đánh người đó chứ? Đánh Đường Mộng Nhã sao?

Người phụ nữ xinh đẹp như vậy hẳn thật sự nhẫn tâm sao?!

Nhưng để cho người mờ rộng tầm mắt chính là, Tiết Hàm duỗi tay vuốt sợi tóc nghịch ngợm của Mộng Nhã, nói: "Em vất vả rồi."

Mộng Nhã ngước mắt: "Em còn tưởng rằng anh đặc biệt xuống đây chống lưng cho cô ta."

Tiết Hàm nói: "Em làm không sai, hơn nữa tại sao anh phải chống lưng cho cô ta, bọn anh lại không thân."

Bọn anh lại không thân.....

Không thân.....

Trái tim Tiết Thiên Thiên đều tan nát.

30/6/2018

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Chương 29: Công Lược Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (29)

Edit: Mìn Heun

Beta: LinhLan601

Sau khi nghe Tiết Hàm trả lời, Mộng Nhã vô cùng vừa lòng.

Cô hỏi: "Hai người không phải đều là họ Tiết sao? Không phải từ nhỏ đều lớn lên cùng nhau sao?"

Tiết Hàm nhú mày, thoát nhìn đang rất nghiêm túc tự hỏi trong lòng.

Cuối cùng, hắn thành thật nói: "Khi anh còn nhỏ, bên người chỉ có quản gia cùng lão sư, ngoài bọn họ, một người cũng không hề có."

Mộng Nhã cười: "Vậy còn em đâu?"

Tiết Hàm tự nhiên sẽ cho cô một mũi, cung chiều cô, hắn nói: "Em ở trong lòng anh là người quan trọng nhất."

Mộng Nhã nghe Tiết Hàm bất ngờ nói ra lời thô lỗ, đôi mắt lập tức trừng lớn: "Anh nói cái gì?"

Tiết Hàm cười nói: "Anh nói anh thích em, chúng ta ở bên nhau đi."

Mọi người cũng bị lời nói của Tiết Hàm làm cho chấn kinh rồi.

Này này, đây là cầu hôn?!

Bộ phận truyền thông lại có thể thấy được Tiết tổng của bọn họ cầu hôn, thật là quá may mắn!

Mộng Nhã nói: "Nhẫn cầu hôn anh đã chuẩn bị tốt rồi sao?"

Câu hỏi thập phần gọn gàng dứt khoát, nếu là người phụ nữ khác, sẽ hàm súc hỏi một câu --" cái kia, nếu cầu hôn chẳng lẽ không phải cần có cái gì đó sao? "

Còn Mộng Nhã lại thập phần dứt khoát yêu cầu nhẫn cưới.

Tiết Hàm sững sốt, cái này, hắn tới quá vội vàng, hắn thật đúng là không có chuẩn bị.

Nhưng lúc này ngàn vạn không thể nói là không có được.

Hắn từ trong túi áo lấy ra một tờ giấy đại biểu cho thân phận tôn quý của mình, đưa cho Mộng Nhã, nói: "Về sau em mang theo nó, em có cái này thì ở công ty sẽ có cùng địa vị với anh."

Mộng Nhã lắc đầu: "Không cần."

Tiết Hàm lại không để ý mà đem tờ giấy này nhét vào trong tay Mộng Nhã, nói: "Về sau, em chính là Tiết phu nhân danh chính ngôn thuận."

Mộng Nhã vuốt tờ giấy còn mang theo nhiệt độ cơ thể của Tiết Hàm, trong lòng tràn ngập thỏa mãn, cả người có chút thất thần.

Chủ yếu là tờ giấy này quá quý trọng!

Phải biết rằng đây chính là tờ giấy đại biểu cho thân phận tôn quý của Tiết Hàm!

Mộng Nhã trước nay không có nghĩ tới Tiết Hàm sẽ coi trọng cô đến như thế này!

Mộng Nhã đột nhiên nhón mũi chân, hôn lên khóe môi Tiết Hàm, nói: "Phần lễ vật này, em thu."

Tiết Hàm ôm eo cô: "Được."

Mộng Nhã nói: "Nhưng em hiện tại không có lễ vật gì giống như lễ vật của anh để có thể đưa cho anh hết, cho em một ít thời gian, đợi em xử lý tốt chuyện khác, rồi đưa lại cho anh. Được không?"

Trong lòng Tiết Hàm vô cùng chờ mong, Mộng Nhã cũng muốn đưa đồ vật của chính mình cho hắn sao?

Kỳ thật, vừa rồi qua màn hình theo dõi, hắn nhìn Mộng Nhã mang theo khí thế nữ vương, liền biết mình không chọn sai người.

Mộng Nhã chính là loại người mang tính tình càng đá kích càng mềm dẻo, cô không phải là đóa hoa kiều diễm nhà ẩm, mà cô là hoa hồng cuồng dã có thể ở trong cuồng phong mà đứng thẳng như cũ!

Đây là tính cách của phu nhân Tiết gia mà hấn chuẩn bị!

Có thể nói, Mộng Nhã chính là vị hôn thê hấn đã chọn trước!

Tiết Hâm: "Đem em tặng cho anh thì tốt rồi."

Mộng Nhã nghiêm túc nhìn hấn: "Em vốn dĩ chính là của anh."

Không có lời âu yếm gì có thể so sánh với những lời càng thêm lừa tình này!

Tiết Hâm lập tức bẻ Mộng Nhã lên, đi về phía thang máy chuyên dụng của tổng giám đốc.

Bộ phận truyền thông ở phía sau, trong lòng mọi người đều nghĩ lại mà sợ, Đường Mộng Nhã này cư nhiên đã bắt được tâm của Tiết tổng!

Hôm nay bọn họ còn đối xử với phu nhân tổng tài như vậy, về sau sẽ không bị làm khó dễ đi?

Tương tượng như vậy, bọn họ liền bắt đầu có chút oán trách với Tiết Thiển Thiển.

Thời điểm cô ta vừa tới đây, không phải đã nói mình cùng Tiết tổng là thanh mai trúc mã sao?

Chính là người trong tộc Tiết tổng nói căn bản là không thân với cô ta!

Nhưng rốt cuộc đều là nhân tài tình anh, bọn họ cũng không muốn làm quá căng chuyện này.

Chỉ là về sau nhất định phải cách xa Tiết Thiển Thiển. Nữ nhân này đặc tội tổng tài phu nhân, ngày sau khẳng định sẽ không có được tiền đồ lớn.

Tiết Thiển Thiển nhìn bóng dáng của Tiết Hâm, hô: "Anh Tiết Hâm! Gã đàn ông này, hấn vừa mới khinh bạc em!"

Người đàn ông ngốc bên người cô ta vừa vịn có chút lòng tốt đỡ cô ta một phen: "Cô nói cái gì, tôi chỉ là đỡ cô có một chút, cô liền ngậm máu phun người!"

30/6/2018

Heun: Aigoo... chương này quá ngọt ta sẽ bị sâu răng mất!! @@

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Chương 30: Công Lược Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (30)

Edit: LinhLan601

Beta: Min Heun

Tiết Thiển Thiển vốn tưởng rằng Tiết Hâm sẽ quay đầu lại răn dạy vài câu, thậm chí đem người này khai trừ.

Dẫu sao ngày trước Tiết Hâm vẫn luôn là người bảo vệ cô ta.

Dù chưa từng thích, không thân, nhưng hấn cũng từng giúp đỡ rất nhiều.

Không có Tiết Hâm, ngay từ nhỏ Tiết Thiển Thiển sẽ không thể có một cuộc sống dễ chịu như vậy, cuối cùng còn có thể đi Anh quốc du học.

Khi đó, Tiết Thiển Thiển cho rằng, bản thân ở trong lòng Tiết Hâm vẫn là có chút địa vị.

Ở thời điểm Tiết gia tính toán đem cô ta đưa ra ngoài liên hôn, là Tiết Hâm cau mày nói: "Cô ấy còn nhỏ, cứ để cô ấy đi học đi."

Ở Tiết gia, không có người nào dám nghi ngờ lời nói của vị thiếu niên cầm quyền này.

Vì thế mà Tiết Thiển Thiển tự cho rằng chính mình là một người đặc biệt.

Cũng bởi vì câu nói kia của Tiết Hâm mà thời gian sau đó, cuộc sống của Tiết Thiển Thiển thập phần tiêu sái bừa bãi, thật đúng là đem mình trở thành tiểu thư của Tiết gia.

Nhưng xét cho cùng, cô ta vốn dĩ chỉ là một cô nhi mà thôi.

Cho dù cha mẹ cô ta là thư kí của Tiết lão thái gia thì thế nào, hai người bọn họ nỗ lực bao nhiêu thì cũng đều không thể tiến vào vòng trung tâm của Tiết thị.

Nhưng cô ta lại nhờ chính quang huy của cha mẹ, mà có thể trực tiếp tiến vào Tiết gia, trở thành em họ trên danh nghĩa của Tiết Hâm.

Nhưng mà lần này, Tiết Hâm không hề quay đầu lại.

Hấn thật sự tuyệt tình đến làm lòng người thất vọng: "Tiết Thiển Thiển, cho cô một cơ hội cuối cùng, không được xuất hiện ở trước mắt tôi lần nữa."

Tiết Thiển Thiển lúc này thật sự sợ hãi, cả người mềm nhũn ngã trên mặt đất.

Mọi người xung quanh lập tức đều vội vã tán ra, phảng phất như Tiết Thiển Thiển là bị bệnh truyền nhiễm gì.

Người đàn ông vừa bị cô ta bôi nhọ cũng không thèm liếc mắt thêm một cái, chỉ là thời điểm đi ngang qua, nói một câu "loại đàn bà vọng tưởng".

Lần này một hồi khô hời, Tiết Thiên Thiên hoàn toàn chơi xong rồi.

Sau khi Mộng Nhã tiến vào văn phòng của Tiết Hàm, lợi dụng chìa khóa Tiết Hàm cho cô đóng cửa phòng lại, mở hệ thống cách âm

Nói cách khác, nơi này chính là một không gian độc lập, dù là thư kí ở ngay bên ngoài cũng không thể nào biết được.

Lúc này, Mộng Nhã thành thạo vòng lấy eo Tiết Hàm, xoay người, ngay sau đó hung hăng va chạm

Trong ánh mắt hỗn loạn lại tràn ngập vui vẻ, hứng thú.....

Tiết Hàm bị nàng va vào mà phát ngốc, trước nay chưa từng phát hiện, Mộng Nhã lại có loại thân thủ này.

Kỳ thật Mộng Nhã cũng chỉ biết có chiêu này mà thôi.

Rốt cuộc -- dựa vào cái gì mà chỉ có nam sinh dồn nữ sinh vào vách tường?

Hôm nay Mộng Nhã cô đây nhất định phải đẩy Tiết Hàm như thế!

Thời điểm Tiết Hàm nhìn về phía cô, cô ôm lấy bờ vai hắn, nhón mũi chân hôn lên khóe môi hắn.

Ánh mắt Tiết Hàm lập tức tối sầm, toàn thân chỗ nào cũng đều như bị đông cứng.

Cơ bắp trước ngực cứng lại, cơ bụng cũng hoàn toàn cứng rần, cả người đều tản ra hơi thở nguy hiểm.

Hắn không nhúc nhích, tùy ý để Mộng Nhã hôn.

Cuối cùng, hắn thở hỗn hển, hỏi: "Em biết chính mình đang làm gì không?"

Khóe môi Mộng Nhã khẽ nhếch lên, đôi mắt long mày đều là xuân ý, nói: "Em thích anh, thích nhìn bộ dạng động tình lại ân ái của anh."

Tiết Hàm: "....."

Tiết Hàm nói: "Nếu anh không tiếp tục nhẫn nhịn nữa thì sao?"

Tốc độ Mộng Nhã rất nhanh, lập tức nhấn một cái, lúc này bên trong chỉ cần có động tĩnh gì, bên ngoài đều sẽ nghe thấy.

Mộng Nhã ôm lấy cổ Tiết Hàm, đầu chôn bên gáy hắn, nói: "Em đây sẽ kêu lên, sắc lang Tiết Hàm sảm sờ em."

Tiết Hàm rốt cuộc nhịn không nổi nữa, lúc trước hắn vẫn luôn chịu đựng là bởi cảm thấy Mộng Nhã quả thực chính là làm từ nước, quá mức mềm mại.

Nhưng hôm nay lại không nghĩ tới, hắn có thể nhìn thấy một mặt khác của cô, thật sự rất hợp khẩu vị của hắn.

Tiết Hàm duỗi tay ở trên cửa nhẹ nhàng quét một cái, hệ thống từ vân tay của hắn, lập tức phong tỏa không gian trong phòng.

Mộng Nhã cảm thấy mình nháy mắt bay lên, tầm mắt nhanh chóng chuyển biến, từ cạnh cửa tới tận..... Mép giường. Giấy tiếp theo, cô đã nằm trên chiếc giường lớn mềm mại.

30/6/2018

Heun: Ngọt quá đi a~~ tội cho người đọc thân như ta~~ Σ(T□T) có ai rù lòng thương đem ta về nuôi không? Hứa ngoan không phá đầu (◕ ____ ◕) chỉ cần mỗi ngày 3 bữa, mỗi bữa 1 chén com là được (๑﹂ ۂ ۂ ۂ)

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Chương 31: Công Lược Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (31)

Edit: Mìn Heun

Beta: LinhLan601

Ngay ở thời điểm nọ hôn của Tiết Hàm dần dần đi xuống, Mộng Nhã liền ngăn hắn lại.

"Chúng ta..... Còn chưa có kết hôn."

Đột nhiên nhìn thấy Mộng Nhã khí phách lại lộ ra biểu hiện ngại ngùng, xấu hổ, Tiết Hàm cảm thấy khí nóng trên người tỏa ra càng lúc càng nặng.

Cô đứng là khắc tinh của hắn.

Tiết Hàm thở hỗn hển, nói: "Em không nghĩ tới sao?"

Mộng Nhã đem tay chặn trước ngực: "Anh đang tưởng tượng cái gì vậy?"

Tiết Hàm dừng lại, nhìn vào cặp mắt thanh triệt kia của Mộng Nhã, bên trong đều là hình ảnh của hắn.

Đây là người phụ nữ của hắn, người chỉ yêu duy nhất hắn.

Tiết Hàm hôn lên trán Mộng Nhã, nói: "Chúng ta kết hôn đi."

Mộng Nhã cười nói: "Đương nhiên, vật đính ước của anh đều đã đưa cho em rồi còn đâu."

Tiết Hàm bị cô chọc cười, xoay người nằm nghiêng ở bên người cô. Hai người tay trong tay, phăng phất so bất cứ điều gì đều thân mật hơn.

Hôm sau, tin tức Tiết Thiển Thiển từ chức nhanh chóng truyền khắp công ty.

Cô ta đến công ty của đối thủ hy vọng có thể được trọng dụng. Kết quả không thể ngờ nổi, lão tổng giám đốc hơn tám mươi tuổi kia cứ nhiên lại coi trọng cô ta.

Hắn nói: "Tư vị thanh mai trúc mã của Tiết Hàm, nhất định sẽ rất tốt."

Lúc này, Tiết Thiển Thiển muốn chạy trốn cũng đã không còn kịp nữa rồi.

Lão ta có một người vợ vô cùng chanh chua, buru hăn. Tuổi bà ta cũng không lớn, khoảng bốn mươi, luôn tô son môi đỏ rực, thoát nhìn thì như chỉ mới ba mươi tuổi mà thôi.

"Hừm, ông đây là lại muốn mang về nhà một người em gái nữa sao?"

Tiết Thiển Thiển vốn tưởng rằng bản thân trẻ tuổi, dung mạo xinh đẹp, khẳng định sẽ làm lão già này vứt bỏ vợ ông ta.

Nhưng không nghĩ tới ông ta lại lập tức ném cô ta xuống, nói: "Chỉ là một chiếc giày rách, ai hiếm lạ."

Con người Tiết Thiển Thiển trọn to, không thể nào tin được hiện thực trước mắt.

Chỉ trong một khoảng thời gian ngắn ngủi, một người đã từng là thiên chi kiều nữ nay lại ngã xuống đáy bùn tăm tối, dơ bẩn đầy người.

Mà ở bên kia Đường gia, lại xảy ra một sự kiện gièm pha rất lớn, muốn giấu cũng giấu không được.

Mười bảy tên ăn mày vọt vào Đường gia làm nhục Đường Mộng Kỳ cùng người mẹ cao quý của cô ta.

Cuối cùng còn đánh giá: "Vẫn là bà già này càng ngon miệng hơn."

Đường Tranh Vành, cũng chính là cha Đường Mộng Nhã, dưới sự giận dữ mà huyết áp lên cao, hiện tại còn đang cấp cứu trong bệnh viện.

Mộng Nhã nghe được những tin tức này, đôi mắt cũng không hề chớp, phăng phất như những người này cùng cô không có quan hệ gì.

Nhưng Tiết Hàm lại từ khuôn mặt không chút biểu tình ấy mà đọc ra nỗi lòng của Mộng Nhã.

Mộng Nhã cũng không vui vẻ.

Tiết Hàm đem cô ôm vào trong ngực, nói: "Mộng Nhã, anh biết em muốn chính tay đâm kẻ thù. Nhưng mà....." Hắn nắm chặt bàn tay mềm mại của cô, "Anh không đành lòng nhìn đôi tay này của em dính máu."

Dứt lời, môi hắn hôn lên đầu ngón tay của Mộng Nhã, thành kính mà lại nghiêm túc.

Đáy lòng cô ảm áp, cũng không rõ là vì sao, hiện tại cô đã không thể đem Tiết Hàm coi như một đối tượng đơn thuần mà công lược được.

Hệ thống lặng lẽ báo cáo: "Giá trị tình yêu là 90!"

Mộng Nhã nghe thấy mấy cái này, một chút vui sướng cũng đều không có, cô không nghĩ tới sẽ dùng số liệu lạnh băng miêu tả Tiết Hàm thích cô.

Xem ra, Tiết Hàm đã mười phần thích cô.

Thậm chí so với sinh mệnh của hắn, cô càng quan trọng hơn.

Rốt cuộc, không phải ai cũng có thể có được tờ giấy chứng minh thân phận tôn quý của Tiết Hàm, không phải ai cũng có thể cho tổng tài Tiết thị xem sắc mặt của mình, không phải ai.....

Mộng Nhã từ công ty trở về, nhìn thấy Tiết Hàm mang tạp dề, đang bung một chén canh từ trong phòng bếp đi ra.

Mà com tối trên mặt bàn, rất phong phú.

Mộng Nhã nhìn người đàn ông vì mình mà nấu com. Cô coi áo khoác đưa cho người hầu, đá giày, cũng không mang dép lê mà trực tiếp leo lên lưng của Tiết Hàm.

"Em sao lại thích anh đến vậy cơ chứ." Cô nói.

Tiết Hàm rửa tay sạch sẽ, buộc lại tóc cho cô.

Nhìn thấy cô không mang giày, trực tiếp bế ngang cô lên.

Đem cô đặt lên ghế sofa, ngay sau đó, hắn cầm lấy dép trong nhà, ngồi xổm xuống tự mình mang lên chân Mộng Nhã.

Tiết Hàm nhìn Mộng Nhã, nói: "Anh yêu em"

1/7/2018

-----oOo-----

Heun: Đã trả 4 chương rồi nha~~ xin lỗi các tênh yêu vì hôm nay mới đăng chương này được T^T Ừm thật ra thì không có thật đâu nên các tênh yêu đừng hóng chi cho một $\neg (\neg \nabla \neg)$ chỉ có nước lèo với thật vậy thôi các tênh yêu húp đỡ nha hiiii (¬_¬)

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Chương 32: Công Lược Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (32)

Edit: LinhLan601

Beta: Min Heun

Mộng Nhã nhìn Tiết Hàm, đầu phảng phất như không còn hoạt động.

Câu nói "anh yêu em" kia thực nhẹ, nhưng lại nện mạnh vào trong lòng cô.

Mộng Nhã ôm lấy cổ Tiết Hàm, nước mắt bất giác đã rơi đầy mặt.

Âm thanh thông báo lạnh băng giống như đang cười nhạo cô, cười cô lại có thể đơn thuần xem mỗi thế giới trở thành một nhiệm vụ.

Tình cảm nóng bỏng này, nơi nào có thể có được?

Tiết Hàm cảm giác được căn cổ ẩm ướt, trong lòng hoảng hốt.

Loại cảm xúc này đã rất nhiều năm không xuất hiện trên người hắn. Vậy mà lúc này khi đối mặt với Mộng Nhã, đột nhiên hắn lại thấy trái tim mình co rút đau đớn.

"Làm sao vậy? Ai chọc tới em? Anh giúp em xử lý."

Mộng Nhã bị hắn chọc cười, trên mặt vẫn còn vương nước mắt, nhưng giọng nói lại tràn đầy hạnh phúc. Cô hờn dỗi: "Anh đây là đang dỗ trẻ con sao?"

Tiết Hàm cùng cô mặt đối mặt. Trần và chớp mũi hai người để sát vào nhau. Thân mật không nói nên lời.

"Không phải em là tiểu bảo bối của anh sao?"

Mộng Nhã bỗng dưng đỏ mặt. Đây là biểu hiện chân chính khi thích một người, sẽ bởi vì lời nói của người đó mà ngưng ngừng, vui vẻ.

Mộng Nhã nói: "Chúng ta kết hôn đi."

Tiết Hàm nhìn thẳng vào mắt cô, nói: "Được."

Không có lời thề non hẹn biển, không có nhẫn kim cương.

Chỉ cần một câu nói: "Kết hôn đi." và một lời đồng ý kiên định: "Được."

Kỳ thật, Tiết Hàm lúc ấy là kích động không nói nên lời.

Có trời mới biết hắn đã vô số lần tưởng tượng đến ngày cầu hôn Mộng Nhã. Nhưng mỗi khi nhìn thấy cô, hắn lại cảm thấy tất cả viễn cảnh ấy đều hoàn toàn không xứng.

Mộng Nhã của hắn, cô gái của hắn, phải được nhận mọi điều tốt đẹp nhất trên thế gian này.

Nhưng không thể nào nghĩ tới được, những lời này Mộng Nhã lại nói ra trước.

Bởi vì Tiết Hàm cũng biểu hiện quá nhiều, không khí giữa hai người đặc biệt yên tĩnh, có thể nghe thấy cả tiếng tim đập, tiếng hít thở của nhau.

Mặt già của Mộng Nhã bất giác lại đỏ lên, bộ dáng vừa rồi có phải quá càn rỡ hay không?

Rõ ràng lời cầu hôn đều do dân ông mở miệng trước!

Mộng Nhã lay ông tới ở bụi này nói: "Kỳ thật, em là người không thích vòng vo, em thích anh, em sẽ trực tiếp nói ra. Muốn gả cho anh... em cũng sẽ thẳng thắn nói ra".

Trong lòng Tiết Hàm tràn ngập ý cười.

Cô gái này của hắn sao có thể đáng yêu như vậy cơ chứ?

Tiết Hàm nhẹ nhàng hôn lên môi cô. Tựa như trước mắt hắn, đây chính là trần bảo quý giá nhất trong cuộc đời.

Hắn sợ dùng lực một chút, cũng sẽ làm cho trần bảo vỡ tan...

Cô chính là người hắn trân trọng nhất trong sinh mệnh của mình...

Hôn lễ của hai người được tổ chức vào bảy ngày sau.

Trong tòa trang viên giữa sườn núi của Tiết gia.

Tiết Hàm khó hiểu, hắn vốn dĩ muốn mang Mộng Nhã đến một tòa lâu đài mỹ lệ trên hải đảo làm hôn lễ, nhất định sẽ cực kỳ xinh đẹp. Nhưng Mộng Nhã lại phá lệ chấp nhất: "Bởi vì, đây là nơi lần đầu tiên em gặp được anh."

Tiết Hàm cười, cũng không quá coi trọng những lời này, hắn vẫn nhớ rõ ràng lúc nhỏ đã từng gặp Mộng Nhã.

Nhưng xác thật là ở đây, chính là nơi lần đầu tiên hắn có ấn tượng mới đối với cô.

Khắp nơi đều là hoa hồng, cánh hoa bay đầy trời.

Lúc này, người đến tham dự hôn lễ rất nhiều.

Một đám đều là những người tai to mặt lớn trong thương giới, dậm chân một cái, cũng khiến cho toàn bộ thị trường đều phải run rẩy.

Nhưng khi bọn họ nhìn thấy Mộng Nhã cùng Tiết Hàm, lại rất câu nệ.

Rốt cuộc thân phận Tiết Hàm còn đặt ở đây.

Hôn lễ của hai người tuy rằng mời rất nhiều khách đến, nhưng người chân chính có thể nhận ra những đại nhân vật ở nơi này đều rất ít.

Đây là Mộng Nhã cố ý dẫn dò, cô cũng không muốn bản thân mình quá mức nổi danh.

Tiết Hàm tự nhiên chiều theo ý cô: "Được, tất cả đều như em mong muốn."

Hôm nay Mộng Nhã chính là thiên sứ xinh đẹp nhất. Cô khoác lên mình chiếc váy cưới trắng tinh khôi tầng tầng lớp lớp, khoác tay Tiết Hàm, nhận lời chúc phúc của mọi người.

Mộng Nhã nói: "Hôm nay là ngày hạnh phúc nhất của em."

Tiết Hàm cười nói: "Anh cũng vậy."

Nhưng trong lúc này, hệ thống lại có chút không vui. Rốt cuộc là tại sao, giá trị tình yêu vẫn dừng lại ở 90?

3/7/2018

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Chương 33: Công Lược Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (33)

Edit: Trangamy66

Beta: LinhLan601

Hệ thống là bảo bảo ngoan ngoãn, đơn thuần, đáng yêu.

Mỗi khi có vấn đề gì không hiểu, nó liền tìm đến ký chủ của mình để hỏi.

Nhưng mà, lần này sao lại không thấy ký chủ của nó đâu rồi?!

Hệ thống ở trong không gian tối om, tìm không thấy nhịp cầu liên hệ tinh thần với ký chủ!

Hệ thống báo báo giống như sắp khóc!

Lúc này, hệ thống chủ quản thấy một màn như vậy, ném xuống cho hấn một quyền sở tay của hệ thống.

Hệ thống báo báo giật mình nhìn lại, cắn răng hỏi: "Điều khoản trong này ta đều đã học thuộc lòng rồi. Ký chủ của ta bây giờ đang ở đâu?"

Hệ thống chủ quản thở dài một tiếng, cho hấn xem trang 102.

Tiểu hệ thống đơn thuần nhìn thấy một hàng chữ viết --

[mỗi khi xuất hiện hình ảnh thiếu nhi không nên nhìn, hệ thống sẽ tự động che chắn cảm giác.]

Những lời này, tiểu hệ thống có chút không hiểu. Năm đó, mọi thủ tục, điều khoản nó đều đã học thuộc lâu.

Nhưng một câu này, hình như lúc ấy... nó cũng không biết phải lí giải thế nào.

Hệ thống chủ quản thở dài một hơi, quyết định không ô nhiễm hệ thống báo báo đơn thuần, đáng yêu của nhà mình. Trong không gian lập tức phát ra bộ phim... Cậu Bé Bọt Biển.

Quả nhiên, vừa nhìn thấy Cậu Bé Bọt Biển, hệ thống nhỏ liền bị hấp dẫn qua.

Hệ thống chủ quản mang theo ý cười trở về không gian của mình.

Chờ đến ngày hôm sau, Mộng Nhã mới từ tỉnh dậy.

Cô làm bộ giận dữ nhìn Tiết Hàm đang ngủ bên cạnh mình, nói: "Trên giường sao anh có thể....."

Trong đó có hai chữ nói thập phần nhỏ nhẹ.

Tiết Hàm nhẹ nhàng hôn lên môi cô, nói: "Trên giường làm sao vậy?"

Mộng Nhã ngượng ngùng, nói: "Đừng, buổi sáng còn phải đi nhận chúc phúc của mọi người....."

Tiết Hàm cũng không buồn để ý, đem áo ngủ của cô cởi ra, tay đi vào thăm dò...

Mà lúc này, hệ thống báo báo đáng thương nhìn thấy thông đạo ngày thường kết nối với ký chủ đã mở rộng ra, vội vàng muốn chạy ra ngoài thông báo, giá trị tình yêu của Tiết Hàm còn chưa đạt mức cao nhất.

Nhưng mà, ông trời không cho hệ thống toại nguyện.

Ngay ở thời điểm nó sắp ra đến bên ngoài, thông đạo lại tiếp tục biến mất!

Lại đem hệ thống đáng yêu nhốt vào trong không gian của chính mình.

Hệ thống chủ quản nhìn thấy biểu tình bị vứt bỏ của tiểu hệ thống, nhẹ nhàng kêu tên của nó: "Linh Nhất, Linh Nhất."

Linh Nhất ngẩng đầu lên, thập phần thương tâm.

"Có phải ký chủ không cần ta nữa hay không?"

Hệ thống chủ quản thờ dài, loại chuyện như thế này, sao hắn có thể không biết xấu hổ mà nói ra làm ô nhiễm lỗ tai Linh Nhất nhà mình đây?

Vì thế..... Vì thế.....

Trong không gian của hệ thống lại bắt đầu truyền phát Cậu Bé Bọt Biển.

Hệ thống nhỏ vừa thấy, lập tức lại bị hấp dẫn vào.

Thời điểm thông đạo mở ra lần nữa, hệ thống đi ra ngoài đúng lúc Mộng Nhã đang ăn com chiều.

Tiết Hàm dùng cái muỗng đút cho cô: "Uống nhiều cháo, bổ thân thể."

Mộng Nhã nhìn hắn, lại cau mày: "Nóng."

Tiết Hàm thổi vài cái cho cô, lại để ở bên môi của mình thử độ ấm.

"Không nóng, ngoan."

Nhóm khách quý bên cạnh nhìn bộ dáng tình chàng ý thiếp của hai người, cảm giác chính mình quá mức ngu ngốc, vì cái gì phải gia nhập vào đội hình siêu bóng đèn này đây?!

Chuyện là thế này.

Vốn dĩ đến giữa trưa, khách mời tham gia hôn lễ sẽ được đưa trở về, nhưng lại có những người muốn cùng Tiết Hàm tạo quan hệ!

Có người nói mình là cậu của Mộng Nhã, có người lại nói mình bác của cô, dù sao đều là quan hệ họ hàng.

Vốn tưởng rằng có thể cùng với vị tổng tài Tiết Hàm tiếp xúc, nói không chừng còn có thể được hắn nhớ mặt.

Nhưng không ai nghĩ tới, bản thân lại trở thành bóng đèn giữa cặp vợ chồng mới cưới này!

Nhóm người này hiện tại hối hận muốn chết.

Hôm nay ở chỗ này làm bóng đèn, ngày hôm sau có phải sẽ trực tiếp biến mất trên thế giới hay không?

Quả thực là cực kỳ đáng thương.

Lần tới nếu là có loại chuyện này, ai đáp ứng chính là kẻ ngốc!

3/7/2018

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Chương 34: Công Lược Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (34)

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Edit: Trangamy66

Beta: LinhLan601

Hai năm cứ như vậy trôi qua, tình cảm của Tiết Hàm cùng Mộng Nhã càng ngày càng tốt.

Tiểu hệ thống khá ái nhìn giá trị tình yêu của Tiết Hàm chậm rãi bay lên, cuối cùng dừng lại ở 99.

Cả người hệ thống đều tràn ngập không vui: "Vì sao còn chưa đến măn phân?"

Hôm nay Tiết Hàm đi ra ngoài, Mộng Nhã liền có thời gian bởi hệ thống nhỏ của mình nói chuyện phiếm.

"Ta cảm thấy giá trị tình yêu của hệ thống các người có vấn đề."

Hệ thống: "Tuyệt đối không thể nào có vấn đề."

Mộng Nhã nói: "Vậy tại sao Tiết Hàm đã yêu ta như vậy, nhưng một điểm cuối cùng lại không thể tăng lên?"

Hệ thống uể oải nói: "Ta cũng không biết, nhưng mà nếu không đạt đến măn phân, chứng minh hắn vẫn chưa yêu ngươi sâu sắc."

Mộng Nhã tuyệt đối không tin số liệu này, cô chỉ tin tưởng cảm giác của bản thân.

"Không, hắn yêu ta rất nhiều."

Hệ thống nhìn ký chủ lại bắt đầu mỉm cười hạnh phúc, cảm thấy mình thực không vui.

Vì cái gì ký chủ của nó chỉ thích Tiết Hàm mà không thích nó?

Hệ thống chủ quản xem xét nội tâm hệ thống, nhanh chóng truyền phát bộ phim Cậu Bé Bọt Biển cho hắn.

Ai, đều nói không nên để hệ thống tân sinh làm loại nhiệm vụ này, bởi giáo dục hệ thống sẽ trở thành một vấn đề rất lớn!

Mộng Nhã tự nhiên không biết sự lo lắng của lão hệ thống.

Lúc này cô đang nghe điện thoại: "Bảo bối, mau ra ngoài một chút."

Mộng Nhã: "Đi ra ngoài?"

Tiếng cười của Tiết Hàm phảng phất chạm xuống đáy lòng cô. Lời nói từ tính, trầm thấp "Ừ" vang lên từ bên kia làm cô vui vẻ không thôi.

Mộng Nhã vội vàng xò giấy đi ra ngoài.

Người vừa mới nói là có chuyện quan trọng muốn làm, lúc này đang đứng dựa vào chiếc Maserati xanh thẫm. Phía sau cốp xe chất đầy hoa hồng.

Tiết Hàm nhìn cô, vươn tay bàn thon dài, hữu lực vẫy vẫy, nói: "Bảo bối, lại đây."

Mộng Nhã giống như một chú bướm bay đến bụi hoa của mình, nhào vào trong lòng ngực Tiết Hàm.

"Hôm nay là ngày kỷ niệm của chúng ta, anh mang em đi ra ngoài chơi."

Mộng Nhã hỏi: "Anh không phải làm việc sao?"

Tiết Hàm hôn lên trán cô: "Những việc khác đều không quan trọng bằng em."

Mộng Nhã vui vẻ cười, ngồi ở ghế sau.

Tiết Hàm lái xe thực ổn, cũng thực mau. Gió mùa hè mang theo mát mẻ, vô cùng thoải mái.

Tiết Hàm lái xe xuống núi, tiến vào nội thành, dừng ở tiệm kem sữa chua. Mộng Nhã thích nhất.

Soái khí mở cửa, xuống xe.

Mộng Nhã nhìn bóng dáng hần, trong lòng đều là ấm áp.

Một người đàn ông có thể nhớ kỷ mọi ngày kỷ niệm, mọi sở thích, đồ vật cô muốn thì cô còn cái gì mà không thỏa mãn nữa đây?

Đột nhiên, khước mắt Mộng Nhã liếc qua, nhìn về chỗ ngồi của Tiết Hàm. Một vật đang nhấp nháy liên tục ở đó.

Thứ này cô biết.

Ánh mắt Mộng Nhã lóe lên tia sát khí, có kẻ muốn giết Tiết Hàm!

Nếu nặc kệ cho quả bom nổ ở chỗ này, thì toàn bộ dây phố này xe đều không thể đi được.

Mộng Nhã phản ứng lại rất nhanh. Cô chuyển sang chỗ Tiết Hàm ngồi, khởi động xe, lập tức lái xe rời khỏi.

Tiết Hàm luôn chú ý hành động của Mộng Nhã. Nhìn cô chuyển vị trí ngồi, hần tưởng cô định xuống xe với hần, nhưng ko ngờ cô lại lái xe đi mất.

Mộng Nhã làm theo hướng dẫn của hệ thống, tránh đoạn đường đông đúc.

Tốc độ xe đã đạt đến mức cao nhất, lúc này bên dưới chỗ ngồi, quả bom đã bắt đầu "tích tích tích" báo động.

Chỉ còn lại một phút đồng hồ!

Mộng Nhã hung hăng đâm xuống chân ga.

Xe lập tức vọt lên.

Ngay tại một khắc ấy, chiếc Maserati xanh thẫm bay lên, phá tan rào chắn bên hồ, thẳng tắp phi vào hồ nước.

Cũng ngay trong một khắc kia, ánh lửa hoa mỹ bùng phát.

Tiếng nổ "ầm ầm" vang mạnh toàn bộ thành thị.

Tiết Hàm cả kinh, kem sữa chua trong tay lập tức rơi xuống mặt đất.

8/7/2018

-----oO-----

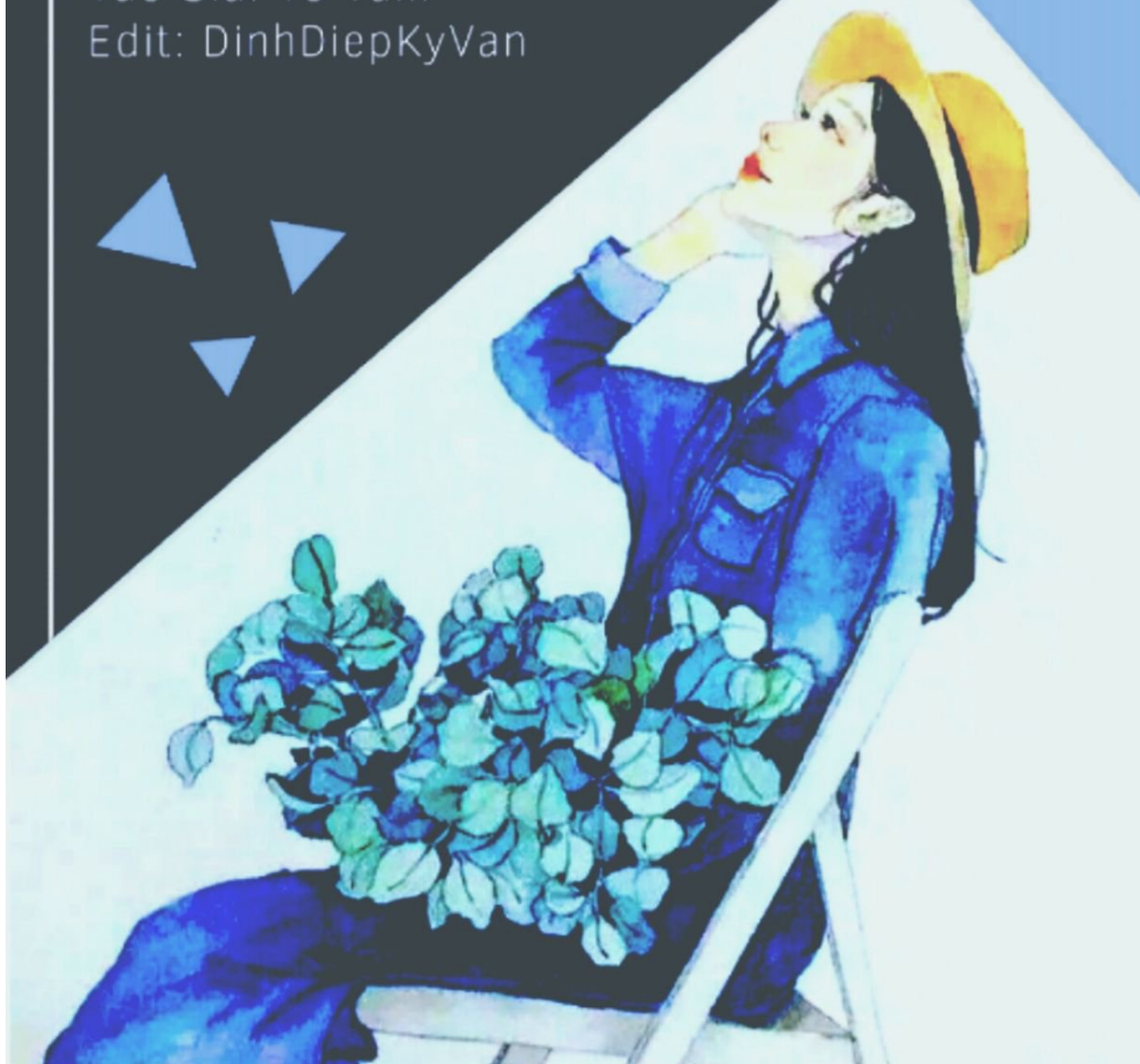
Heun: Có biến cố biến rồi mấy nàng ơi (◡_◡) à sẵn tiện ta mới đăng 1 truyện hi vọng các nàng qua ủng hộ cảm ơn ạ *cúi đầu*

Nhà Năm Xuống

Tác Giả: Tô Tam

Edit: DinhDiepKyVan

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Chương 35: Công Lược Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (35)

Edit: Tiểu Hy Hy

Beta: Min Heun

Khóc mất Tiết Hàm muốn nứt toát ra!

Âm thanh này! Hắn đã rất quen thuộc!

Đây là âm thanh bị nổ mạnh!

Lại suy nghĩ đến Mộng Nhã vừa rồi thậm chí còn không kịp chào hỏi với mình liền khởi động xe chạy đi mất, Tiết Hàm lập tức đoán được nhất định là Mộng Nhã đã phát hiện trong xe có bom!

Chính là, chính là, Mộng Nhã của hắn, người phụ nữ của hắn...

Tiết Hàm muốn lấy đi động ra, nhưng đôi tay của hắn lại run rẩy.

Sờ soạng rất nhiều lần, cũng không thể lấy điện thoại ra được.

Cuối cùng vẫn là bọn bảo tiêu nhanh chóng đuổi tới, hắn mới có thể ra lệnh.

"Đội cứu viện, nhanh lên! Nhanh!!!"

Tiết Hàm quát lên, hắn cũng không biết bây giờ bản thân hắn có bao nhiêu đáng sợ.

Những bảo tiêu đó cũng đều là xuống từ trên chiến trường, lúc này nhìn thấy hai mắt đỏ sẫm của Tiết Hàm, tất cả bọn họ cũng đều cảm lòng không được mà lui ra phía sau một bước.

"Nhanh!"

Bọn bảo tiêu lĩnh mệnh: "Vâng "

Tiết Hàm đi theo lên xe của đội cứu viện, đứng ở bên hồ, đợi ba giờ sau, hắn rốt cuộc chờ không kịp nữa.

Mất thấy Tiết Hàm muốn nhảy xuống, đội trưởng bảo tiêu liền liều chết ôm lấy eo hắn.

"Tiết tổng, ngài không thể nhảy xuống được!"

Tiết Hàm trở tay đánh một cái, đội trưởng bảo tiêu lập tức ôm bụng ngồi xổm xuống.

Chỉ thấy Tiết Hàm lưu loát mặc đồ lặn vào, sau đó nhanh chóng nhảy vào trong nước.

Hồ nước thật lạnh.

Cho dù là ở mùa hè, độ ẩm này cũng thật lạnh.

Mộng Nhã, Mộng Nhã của hắn ở trong phao lâu như vậy, nhất định lạnh đến phát run.

Tiết Hàm không biết bản thân nên tìm ở nơi nào trước, hắn thậm chí còn không muốn nghe những lời đó của đội cứu viện.

Nói cái gì "Dưới nước đã kiểm tra đo lường không thấy hơi thở người sống, tiểu thư Mộng Nhã hơn phân nửa...", lúc ấy những lời này còn chưa nói xong, người phụ trách kia đã bị Tiết Hàm đánh thành đầu heo.

"Cô ấy sẽ không chết!"

Tiết Hàm vẫn luôn kiên định cho rằng là vậy.

Một giờ.

Tiết Hàm tìm ở dưới, bởi vì xe bị nổ mạnh đã được vớt lên rồi, cho nên đáy nước thoạt nhìn vô cùng yên tĩnh.

Hai giờ.

Tiết Hàm thấy được một ít xác cá chết, nhất định là bị sóng vừa rồi vỗ ập vào.

Ba giờ.

Đáy nước trống rỗng, hắn thậm chí còn xem xét biến đổi của toàn bộ đáy hồ, nhưng vẫn chưa nhìn thấy bóng dáng của Mộng Nhã như cũ.

Năm giờ.

Tiết Hàm đã gần kiệt sức, nhưng bởi do hắn đã từng trải qua huấn luyện quân sự, nếu là người khác, hai giờ cũng kiên trì không nổi.

Tám giờ.

Dưỡng khí sắp hao hết.

Bọn bảo tiêu trung tâm cũng đều xuống nước.

"Tiết tổng, chúng ta trở về đi, nơi này đã tìm ba lần rồi, không có gì hết."

Sức lực cả người của Tiết Hàm giống như đã hao hết, trong lòng hắn mất mát.

Đột nhiên, Tiết Hàm nhìn thấy con trai dưới đáy hồ, có thể bởi vì tuổi tác con trai này quá lớn, cho nên xác trai rất sần sùi.

Tiết Hàm nhìn thấy trên xác nó có một vật sáng lấp lánh.

Đây là lắc tay của Mộng Nhã!

Lắc tay hắn tặng cho Mộng Nhã!

Cả người Tiết Hàm đột nhiên tràn ngập sức lực, nhanh chóng thoát khỏi những người đang đỡ xung quanh, bắt lấy chiếc lắc tay nằm trên xác trai.

Mặt sau lác tay còn dính kèm một tờ giấy.

Trong lòng Tiết Hàm căng thẳng, cái này có thể là Mộng Nhã để lại cho hắn.

Mộng Nhã có thể không chết!

Tiết Hàm đè nén tâm tư muốn lập tức mở tờ giấy này ra.

Bởi vì ở đáy nước thứ này rất có thể sẽ bị rách ra, hơn nữa đường khí đã hao hết, Tiết Hàm dự tính lên bờ xem.

Có tin tức này tổng so với sống không thấy người chết không thấy xác vẫn tốt hơn rất nhiều.

Tiết Hàm dùng sức cầm chiếc lác tay này, hắn cảm giác cả người tràn ngập sức lực.

Người phụ nữ của hắn có thể không chết!

Đây là hạnh phúc lớn nhất.

12/7/2018

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lực Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Chương 36: Công Lực Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (36)

Edit: Tiểu Hy Hy

Beta: Min Heun

Lúc Tiết Hàm lên bờ thì trời đã tối, đèn xe thành thị sáng trưng, làm cho đáy mắt hắn biến thành màu đỏ đậm.

Lác tay vốn nên vang lên tiếng lục lạc thanh thúy, nhưng dưới sức nắm cường đại của hắn, mà ngoan ngoãn nằm trong lòng bàn tay hắn.

Một tia âm thanh cũng không phát ra.

"Cứu em, Tiết Thiên Thiên."

Tiết Hàm mở tay ra, năm chữ này vô cùng viết qua loa, thậm chí cũng không rõ ràng mấy.

Rốt cuộc là bị ngâm nước lâu, nhưng mặt trên vẫn vẫn còn lưu lại được vết máu hơi nhạt như cũ.

Đề sát vào, trừ bỏ hương vị của hồ nước, còn có thể nghe thấy được mùi máu.

Sắc mặt Tiết Hàm trầm xuống đáng sợ.

Đây là huyết thư của Mộng Nhã.

"Triệu tập mọi người, bao vây tòa nhà của Tiết Minh Trí, một con chim cũng không được lọt ra ngoài."

Tiết Hàm bình tĩnh hạ lệnh, hiện tại đúng là lúc giành giật từng giây, nhất định phải cứu được Mộng Nhã ra!

Tiết Minh Trí, đúng là người chú này của hắn đã thu dưỡng Tiết Thiên Thiên.

Vốn dĩ hắn cũng không muốn làm đứt khoát mọi chuyện, nên mới mặc kệ người này nhảy nhót.

Nhưng mà rồng có vảy ngược.

Vảy ngược của Tiết Hàm chính là Mộng Nhã.

Những người này cư nhiên dám chạm vào Mộng Nhã!

Nhưng cũng có một tin tức tốt, đó là lúc Mộng Nhã rơi xuống nước cũng chưa chết, thậm chí là ý thức còn thanh tỉnh, nếu không cũng sẽ không lưu lại được tờ giấy huyết thư này cho hắn.

Tiết Hàm nện một quyền lên tay trái, càng tự trách chính mình hơn.

Nếu lúc ấy mình có thể chạy tới nhanh hơn, có phải Mộng Nhã sẽ không bị mang đi hay không?

Nếu lúc ấy mình có thể trực tiếp hạ lệnh phong tỏa toàn bộ hồ và xung quanh đó, như vậy những người đó tuyệt đối sẽ bại lộ!

Lúc này hắn không cần tìm lung tung như ruồi bọ không đầu, hơn nữa cuối cùng hắn vẫn là dựa vào lời nhắn của Mộng Nhã mới có được chút manh mối thiếu đến đáng thương này.

Bây giờ không phải là lúc tự trách.

Tiết Hàm giẫm chân ga một cái, chuẩn bị chạy đến nhà Tiết Minh Trí.

Giờ phút này, Tiết Thiên Thiên và Tiết Minh Trí đang ngồi trong tầng hầm, tầng hầm này bị một lan can rất vững chắc tách ra.

Một bên là Mộng Nhã đang hôn mê bất tỉnh, bên còn lại là hai thanh ghế dựa cùng với một đồng dụng cụ tra tấn.

Bởi vì phút cuối có hệ thống bảo hộ, cho nên chỗ bị chảy máu trên người Mộng Nhã cũng không nhiều lắm, nhưng vẫn bị lực cường đại kia đánh Bài tập kích, làm chìm xuống đáy hồ như cũ.

Hệ thống bởi vì một kích kia, nên lúc này đã hoàn toàn mất đi tin tức, đi che chắn ngủ đông.

Hệ thống tổng quản nhìn mình đầy thương tích, hơn nữa năng lượng của tiểu hệ thống đã hao hết, hệ thống tổng quản càng thêm cảm thấy là mình an bài cho một hệ thống đơn thuần đáng yêu nhiều nhiệm vụ như vậy có phải rất quý đáng hay không.

Nhưng hiện tại còn có thể làm gì được bây giờ đây? Đã trời định với ký chủ rồi, thì quả quyết không có đạo lý bỏ dở nửa chừng!

Bên này Tiết Thiên Thiên lấy ra một con dao nhỏ từ trong một đồng dụng cụ tra tấn kia, dùng nhìn con dao này nhỏ mà kinh thường, phía trên nó có một ống đựng máu, chỉ cần cửa vào thân thể của con người, nếu như rút ra thì sẽ trực tiếp mất máu mà chết.

Nhưng nếu như không rút, thì nó sẽ chậm rãi lấy máu, thẳng đến khi hao hết máu của người này.

Loại trước được chết một cách thống khoái một chút, loại sau... Lúc chết làn da toàn thân đều trắng bệch, muốn bao nhiêu khủng bố thì có bấy nhiêu khủng bố.

Tiết Minh Trí nhìn thấy ánh mắt ác độc kia của Tiết Thiên Thiên, nói với cô ta: "Đại sự của chúng ta bị phá hư rồi."

Tiết Thiên Thiên nói: "Vạn nhất Tiết Hàm không đồng ý thì sao? Cha muốn chiếm hết toàn bộ gia sản của Tiết gia sao? Dựa vào cái gì mà hắn sẽ vì nữ nhân này mà dùng nhiều thứ đáng giá như vậy tới trao đổi?"

Tiết Minh Trí cười nói: "Việc này con không hiểu rồi, Tiết Hàm nợ cô ta một mạng đó."

Dưới điều kiện này, nếu không phải Mộng Nhã cơ trí phát hiện chỗ ngồi phía dưới có bom..

Hậu quả cũng không dám tưởng tượng được!

Tiết Thiên Thiên hít sâu một hơi, đem con dao nhỏ này tức hận ném xuống bên cạnh Mộng Nhã đang hôn mê, mũi dao đâm rách làn da cô, trong nháy mắt liền có dòng máu đỏ tươi trào ra.

Tiết Minh Trí có chút tức giận: "Con!"

Tiết Thiên Thiên nhăn mi: "Yên tâm, chỉ là khiến cô ta tỉnh lại nhanh thêm một chút, cũng không chết được."

12/7/2018

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lực Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Chương 37: Công Lực Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (37)

Edit: Min Heun

Beta: LinhLan601

Tiết Thiên Thiên vừa dứt lời.

"Em ấy đương nhiên không thể chết được, cô mới là người sắp chết."

Giọng nói của Tiết Hàm như phát ra từ dưới địa ngục u ám, mang theo mùi máu tanh nồng nặc.

"A!"

Tiết Thiên Thiên thét to: "Tại sao anh lại ở chỗ này?!"

Nhưng không ai trả lời cô ta cả.

Ngay tại thời điểm Tiết Minh Trí tính toán chạy trốn, Tiết Hàm mang mọi người xông lên, bắt được hai người này.

Tất cả diễn ra rất nhanh, nhưng người mà Tiết Hàm quan tâm kia, vẫn nằm như cũ, một chút dấu hiệu tỉnh lại cũng không hề có.

"Bác sĩ! Gọi bác sĩ! Mau!"

Tiết Hàm cuồng loạn kêu, nhưng mà giọng nói của hắn đã mất. Rốt cuộc là giữa trưa hắn đã không ngừng nghỉ chỉ huy ba giờ đồng hồ, lúc sau lại ngâm trong nước tám giờ.

Lúc này còn có thể vững vàng đứng ở đây, thuần túy chính là vì Mộng Nhã còn chưa tỉnh lại, hắn cố gắng chống đỡ là vì muốn cứu cô ra.

Thời điểm bác sĩ kiểm tra cho Mộng Nhã, Tiết Hàm vẫn luôn đứng ở một bên, hai con mắt phủ kín tơ máu, thoạt nhìn cũng biết là hắn đã chịu tới cực hạn rồi. Nhưng Tiết Hàm vẫn cố chấp đứng thẳng như cũ.

Dưới ánh nhìn chăm chăm của hắn, lưng bác sĩ như kim chích, một phút cũng không dám lơ lửng.

Quần áo Mộng Nhã bị ướt nên dính lên trên người, Tiết Thiên Thiên tự nhiên sẽ không có lòng tốt mà giúp cô băng bó, xử lý vết thương. Cô ta còn hận không thể làm Mộng Nhã chết sớm hơn một chút.

Cho nên khi bác sĩ cắt quần áo của Mộng Nhã ra, Tiết Hàm liền nhìn thấy toàn thân Mộng Nhã chỉ chít những vết sưng đỏ.

Tay Tiết Hàm lại lần nữa nắm chặt. Trên khớp xương của hắn vẫn còn thương tích, là ở thời điểm đánh Tiết Thiên Thiên cùng với Tiết Minh Trí lưu lại.

Lúc ấy Tiết Hàm ở dưới ánh mắt hoảng sợ của Tiết Thiên Thiên, chỉ nói một câu: "Tôi phá lệ rồi."

Lúc trước hắn chưa bao giờ đánh phụ nữ.

Nhưng mà Tiết Thiên Thiên cổ tình không biết đủ, cô ta còn muốn chạm vào nữ nhân mà hấn yêu nhất!

Cái này gọi là mình không tìm đường chết thì sẽ không phải chết, nhưng nếu đã tìm đường chết rồi thì ai cũng không cứu được.

Tiết Thiên Thiên bị Tiết Hàm đánh một quyền mà ngất đi. Trên nắm tay của Tiết Hàm cũng dính máu, lúc này hấn nắm chặt tay lại, trên mặt đất lập tức có máu chảy ra.

Một hộ sĩ nhỏ nhìn thấy tình cảnh này, vội vàng chạy tới chỗ hấn: "Tiết tổng, tay của ngài....."

Tiết Hàm lắc đầu: "Trước cứu Mộng Nhã."

Bởi vì Tiết Hàm kiên định, hơn nữa quanh thân hấn áp khí quá mức khủng bố, cho nên không còn ai dám đến gần nữa.

Hấn cũng mặc cho máu trên tay mình chảy xuống mặt đất. Làm như vậy, mới có thể khiến nội tâm hấn giảm bớt được áy náy, tự trách.

Rõ ràng là hấn nên bảo vệ tốt cô ấy, nhưng lại nhất thời vì chuyện khác mà thiếu chút nữa đã vĩnh viễn mất đi người phụ nữ hấn yêu!

Như vậy nghĩ, đột nhiên Tiết Hàm cho mình một cái tát.

"Bang" một tiếng, nhóm bác sĩ đều dừng động tác lại, kinh hoàng nhìn vị tổng tài có chút không bình thường này.

"Các người cứ tiếp tục."

Hấn muốn nhìn rõ từng vết thương của Mộng Nhã, sau đó làm cho Tiết Thiên Thiên cùng Tiết Minh Trí cũng phải chịu nỗi đau giống như cô ấy!

Trên người Mộng Nhã có rất nhiều vết thương. Tuy rằng hệ thống đã giúp cô chặn phần lớn năng lượng, nhưng vẫn có vô số mảnh nhỏ bị nổ mạnh ghim vào thân thể cô.

Lúc này, bác sĩ vô cùng cẩn thận xử lý từng vết thương.

Chủ yếu là sợ hãi nếu bản thân không làm tốt, sẽ bị vị Tiết tổng tinh thần đang không ổn định kia chinh đốn cho một trận.

Chờ đến khi miệng vết thương được xử lý xong, bên người Tiết Hàm máu cũng đã chảy được một chậu nhỏ.

Hấn cũng mặc kệ máu đang chảy không ngừng, vẫn luôn nắm chặt tay, chỉ cần miệng vết thương hơi khép lại một chút, hấn liền dùng lực làm cho nó vỡ ra.

Hấn muốn chịu nỗi đau này cùng Mộng Nhã.

Mà lúc này, Mộng Nhã vốn dĩ đang ngủ mê man cũng nhú nhú mày. Không biết là đau đớn vì miệng vết thương, hay là đau lòng bởi người nào đó đang tự ngược đãi, tự trừng phạt chính mình.

12/7/2018

-----oOo-----

Heun: Nàng LinhLan lại mất tích T^T đời buồn T^T

**Lưu ý nhỏ: Mặc dù ta đăng 3 chương liền nhưng các nàng đừng có vote chương cuối mà quên không vote 2 chương còn lại nha~~ ý của ta là nhớ phải vote cả 3 chương luôn í ^_^ không vote thì chương sau sẽ đợi lâu hơn nha~~*

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lực Vạm Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Chương 38: Công Lực Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (38)

Edit: Min Heun

Beta: LinhLan601

Một giấc ngủ này của Mộng Nhã, đã tới ba ngày.

Tiết Hàm ngày đêm mệt nhọc, không chút nghỉ ngơi ở bên cạnh chăm sóc cô.

Vết thương trên tay hấn vẫn không băng bó như cũ. Máu ở chỗ khớp xương đọng lại, để lại một vết sẹo xấu xí.

Nhưng vết sẹo này cũng chưa lành lại, một khi tay hấn dùng sức hoặc đụng phải nước, sẽ bị vỡ ra lần nữa.

Tiết Hàm giống như là không có cảm giác đau. Thời điểm miệng vết thương lại bị chảy máu, đôi mắt hấn cũng không chớp lấy một cái.

Trong mắt hấn chỉ có Mộng Nhã.

Hấn phần nộ, áy náy, tự trách.

Là do hấn không bảo vệ tốt người phụ nữ của mình, để cho cô ấy chịu mọi nguy hiểm, thiếu chút nữa bị người xấu bắt đi.

Tất cả đều vì hấn không tốt.

Ba ngày sau, tình lại đầu tiên chính là hệ thống.

Nói thật, ngay cả hệ thống chủ quản cũng kinh ngạc khi Linh Nhất khôi phục năng lực.

Vết thương nghiêm trọng như vậy, lúc ấy toàn bộ hệ thống đều bởi vì hao hết năng lượng mà chết máy.

Nhưng tiểu Linh Nhất chỉ dùng ba ngày đã tỉnh lại, hơn nữa thoát nhìn số hiệu bên trong hệ thống cũng không hề hỗn loạn.

Cái này thật đúng là thần kỳ.

Hệ thống chủ quản cũng không nghĩ ra, rốt cuộc thì hẳn cũng chỉ quản lý các hệ thống sơ cấp, quyền hạn không lớn, không có tư cách để kiểm tra nguyên nhân.

Lại nói, hệ thống chủ quản cũng không có lòng hiếu kỳ. Chỉ cần quản lý các hệ thống nhỏ, duy trì tồn tại của bọn họ thì hẳn chính là một tổng quản tốt.

Linh Nhất lặng lẽ dùng năng lượng bản thân vừa mới khôi phục kích thích thần kinh não cho ký chủ.

Quả nhiên, không tới nửa giờ, Mộng Nhã đã tỉnh lại.

Tiết Hàm bước dài một cái về phía cô, "bành" một tiếng liền quỳ gối ở đầu giường của Mộng Nhã.

Mộng Nhã chậm rãi mở to mắt, ánh sáng ngoài cửa sổ làm cô có chút không thích ứng được.

Tiết Hàm muốn dùng tay của mình che ánh sáng cho Mộng Nhã, nhưng lại nhìn thấy trên mu bàn tay của mình có những vết sẹo xấu xí, lập tức rút trở về.

Nhất định sẽ bị Mộng Nhã ghét bỏ.

Tiết Hàm dùng băng trắng nhẹ nhàng bịt mắt cô lại, khẽ nói: "Trước đừng mở to mắt."

Thanh âm khàn khàn chính hẳn cũng không thể nhận ra.

Đúng vậy, một người ở đây suốt một ngày một đêm, lại tự ngược mà không ăn không uống, cũng không nằm xuống nghỉ ngơi, mà đứng ở một bên yên lặng bảo hộ người trong lòng mình, cho dù có là người sắt, lúc này cũng một muốn nằm sấp xuống.

Trên người Mộng Nhã ở đâu cũng đều là băng gạc băng bó, không thể lộn xộn được.

Cô nhẹ nhàng quay đầu về phía Tiết Hàm.

Nhưng mắt đã bị bịt kín nên cô không thể nhìn thấy được khuôn mặt lúc này của Tiết Hàm râu ria xồm xoàm, tiêu tụy đến cỡ nào.

Cô gọi: "Tiết Hàm"

Tiếng nói đặc biệt nhẹ, giống như là lông chim phẩy qua trái tim Tiết Hàm.

Hắn đột nhiên có xúc động muốn rơi nước mắt.

Đàn ông có nước mắt nhưng không dễ dàng rơi. Tiết Hàm đã quên mất lần cuối cùng hắn rơi nước mắt là khi nào.

Từ khi có ý thức, hắn vẫn luôn bị áp đặt tư tưởng "Nam nhân Tiết gia không bao giờ được rơi nước mắt"!

Lúc này nghe được âm thanh của Mộng Nhã, hắn không nhịn được chua xót trong lòng.

Tiết Hàm nhẹ nhàng trả lời "Ừ" một tiếng.

Mộng Nhã tiếp tục hỏi: "Anh có khỏe không? Em không có việc gì, chính là ngủ một giấc thôi."

Tiết Hàm rốt cuộc nhịn không được nữa, nước mắt tràn ra hốc mắt.

Bác sĩ vừa mới tiến vào phòng kiểm tra liền nhìn thấy Tiết tổng quỳ trên mặt đất, đôi tay bịt mắt.

Đây là..... Khóc?

Bác sĩ phản ứng thật nhanh, lập tức đem chân vừa mới bước vào phòng bệnh thu trở về.

Ài dám nhìn đến bộ dáng này của Tiết tổng không phải là đi tìm chết hay sao?!

Kẻ nào không muốn sống nữa mới có thể đi lên xem não nhiệt.

Mộng Nhã đợi mãi vẫn không nghe được tiếng trả lời, cô nhấc cánh tay bị băng gạc buộc cứng đờ ở trong chân ra, đi qua chỗ Tiết Hàm.

14/7/2018

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Chương 39: Công Lược Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (39)

Edit: LinhLan601

Beta: Min Heun

"Tiết Hàm, anh đừng khóc."

Giọng nói Mộng Nhã tràn ngập đau lòng.

"Anh phải chăm sóc bản thân thật tốt, nếu lúc em nhìn thấy anh có chỗ nào không tốt, em nhất định sẽ ghét bỏ anh."

Tiết Hàm nghe cô nói, không đáp lại.

Mộng Nhã sờ đến tay hắn, cô dùng sức, bàn tay to thô ráp lập tức bị bàn tay nhỏ non mềm chồng lên.

Băng gạc trên tay cô bị nước mắt của Tiết Hàm thấm ướt.

Nhưng Mộng Nhã cũng không để ý. Cô dùng đầu ngón tay lộ ra bên ngoài vuốt ve tay hắn.

"Có phải anh bị thương hay không?" Mộng Nhã hỏi.

Tiết Hàm theo bản năng lắc đầu, nhưng hắn nghĩ đến Mộng Nhã hiện tại không thấy được, vội vàng nói: "Không có."

Tuy rằng giọng nói của hắn khàn khàn lại khô khốc, nhưng Mộng Nhã vẫn cười, nói: "Được rồi. Anh đương nhiên phải tốt chứ, đúng không? Vì em cứu anh nên mệnh của anh chính là của em. Nếu anh dám đối với chính mình không tốt, em sẽ....."

Mộng Nhã muốn nói "em sẽ không cần anh nữa", nhưng những lời này cô như thế nào cũng không thể nói ra được.

Dừng một chút, Mộng Nhã nói tiếp: "Em sẽ đau lòng, rất đau."

Tiết Hàm sững sốt, hắn cảm lấy tay Mộng Nhã, thành kính mà hôn lên đầu ngón tay cô.

"Được. Anh nhất định sẽ chăm sóc mình tốt."

Mộng Nhã đột nhiên giao hoạt cười. Tuy rằng cặp mắt sáng ngời kia được giấu bên dưới bị mắt, nhưng Tiết Hàm nhìn đến nụ cười vui vẻ của cô, cũng có thể đoán được biểu tình hiện tại của Mộng Nhã nhất định rất sinh động.

Lại nghe cô tiếp tục nói: "Vì thế cho nên thừa dịp em vẫn chưa tháo băng gạc trên mắt xuống, anh hãy nhanh chóng đi thay quần áo, thu thập chính mình thật tốt đi. Nếu như anh trở nên xấu trai, nói không chừng em liền đi tìm một soái ca Tiết Hàm khác."

Tiết Hàm rốt cuộc bị cô chọc cười: "Được."

Chờ đến khi cửa phòng bệnh được mở ra, Mộng Nhã mới thở phào nhẹ nhõm.

Lúc này, cô nhú chặt mày, cắn răng, cổ nén đau đón toàn thân.

Hệ thống xuất hiện, thật cẩn thận cùng Mộng Nhã trao đổi: "Ký chủ, hiện tại năng lượng của ta không đủ, không thể giúp người giảm bớt đau đớn. Thực xin lỗi."

Mộng Nhã chờ trận đau đớn này qua đi mới nói: "Không sao. Cảm ơn người đã cứu ta."

Nếu không trong vụ nổ mạnh kia, cô hẳn phải chết là không thể nghi ngờ.

Cô cũng biết, thời điểm bản thân lâm vào hôn mê hệ thống cũng bị trọng thương, nếu không lúc này sẽ không yếu ớt như vậy.

Hệ thống được ký chủ thông cảm càng thêm tự trách: "Ta nhất định sẽ cố gắng thăng cấp. Chờ đến lúc năng lượng của ta gia tăng, tình trạng này sẽ không bao giờ xuất hiện nữa."

Mộng Nhã cười: "Được, ta chờ người."

Hệ thống đột nhiên nghĩ tới cái gì, vui mừng nói: "Điểm công lược đã đầy, ký chủ lại hại lắm! Nhiệm vụ ở thế giới này nhanh như vậy đã hoàn thành."

Mộng Nhã lắc đầu, nói: "Cũng chúc mừng hệ thống đáng yêu của chúng ta, trận chiến đầu đã thành công!"

Mộng Nhã đang bị trọng thương, thân thể không tốt. Sau khi thuốc tê mất hiệu quả, thân thể cô rõ ràng cảm nhận được từng đợt đau đớn co rút.

Nhưng bởi vì đã ngủ quá lâu, lúc này cô có nhắm mắt lại như thế nào cũng không thể ngủ được.

Không hiểu vì sao đột nhiên trong đầu cô lại nhảy ra một câu --

"Sinh con chắc cũng không đau như thế này."

Khụ khụ, Mộng Nhã vội vàng xua đi suy nghĩ khủng bố này.

Cô còn nhỏ, vẫn là hoàng hoa đại cô nương, cái gì mà sinh với chả không sinh.

Thời điểm Tiết Hàm đến, liền nhìn thấy biểu tình kì quái của Mộng Nhã.

"Làm sao vậy? Nghĩ đến cái gì?"

Mộng Nhã buột miệng thốt ra: "Sinh con có phải rất đau hay không?"

Khụ khụ!!!

Cô muốn đem chính mình đập chết quá. Sao cô có thể trực tiếp hỏi ra như vậy cơ chứ?

Thật sự cô không ám chỉ bất cứ chuyện gì!

Thật sự!

Cô hoàn toàn trong sáng. Rất rất trong sáng!

Đấy chỉ là nhất thời nói sai mà thôi! o(╯___╰)o

14/7/2018

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Chương 40: Công Lược Vị Hôn Phu Bằng Lãnh (40)

Thay đổi xong một thân quần áo mới, cả người Tiết Hàm tan ra hơi thở nồng đậm hormone.

Mấy ngày nay dù hần không ngủ không nghỉ cũng không hề ảnh hưởng đến khí chất của người đàn ông này.

Vẫn làm người khác mê muội như cũ.

Chẳng qua lúc này ý cười trên gương mặt hần đã phá hủy đi khí chất lạnh lùng kia.

Chỉ thấy mầy kiếm Tiết Hàm dương cao: "Hừm? Em muốn sinh con cho anh?"

Mộng Nhã: "..."

Về mặt cô vô cùng chính trực: "Anh nghe lầm."

Tiết Hàm ghé sát vào, hôn lên chóp mũi cô.

"Ừ, là anh nghe lầm."

Mộng Nhã có chút kỳ quái, lúc này sao hần lại nghe lời cô như vậy, nói cái gì thì chính là cái đó.

Đột nhiên Tiết Hàm cắn lỗ tai tai cô, nói: "Chúng ta không cần có con được không?"

Mộng Nhã kinh ngạc: "Sao vậy? Vì cái gì?"

Khuôn mặt hai người dính sát vào nhau, có thể nghe thấy được cả hơi thở của đối phương.

"Bởi vì, những tên nhóc đó sẽ tranh giành em với anh."

Mộng Nhã: "!!!" Bao nhiêu tuổi rồi còn ghen với cả trẻ con!

Nhưng lời này của Tiết Hàm không phải là nói giỡn. Hần muốn cô vĩnh viễn chỉ thích một người là hần.

Bất luận kẻ nào, bao gồm cả người thân của bọn họ, hần cũng không muốn chia sẻ sự chú ý của cô.

Hệ thống vừa lúc nghe được những lời này, liền bổ sung một câu: "Ký chủ, nhắc nhở người, trong các thế giới xuyên nhanh này, người không thể lưu lại cốt nhục của mình."

Mộng Nhã nhưống mầy: "Vì sao?"

Hệ thống nói: "Bởi vì ngay sau khi ký chủ hoàn thành tất cả nhiệm vụ, sẽ trở lại thế giới hiện thực. Nếu ở mỗi thế giới người xuyên qua đều có một đứa con, thì liệu người có thể đếm hết được số con mình có hay không?"

Khuôn mặt Mộng Nhã run rẩy.

Nghĩ tới thật sự quá khủng khiếp.

Tiểu hệ thống lại nghiêm túc nói: "Nếu ở mỗi một thế giới ký chủ đều có hơn một đứa trẻ, như vậy khi ký chủ trở lại thế giới thực, sẽ có cả một cái thôn hải tử."

Mộng Nhã đầu hàng: "Xin người đừng nói nữa."

Vừa lúc, Tiết Hàm cũng không muốn có con, bọn họ một người không thể sinh, một người không muốn sinh.

Quả thực là rất xứng đôi.

Mộng Nhã nói: "Chờ đến khi vết thương của em tốt lên, chúng ta đi du lịch đi."

Tiết Hàm dịu dàng trả lời: "Được, chúng ta sẽ đi xem tháp Luân Đôn, đi Venice nghe lễ hội âm nhạc, đi Áo trượt tuyết..."

Mộng Nhã cười: "Nghe xa xỉ quá đi."

Đáy mắt Tiết Hàm đều là sùng nịnh: "Kiếm tiền chính là để cho em tiêu."

Mộng Nhã đối với câu trả lời này thập phần vừa lòng.

Có điều, ánh mắt Tiết Hàm vì sao lại càng ngày càng kỳ quái?

Thời điểm Mộng Nhã còn không chưa kịp phản ứng lại, cúc áo bệnh nhân đã bị người nào đó cởi ra, bàn tay có chút thô ráp từ cổ áo thăm dò vào.

Mộng Nhã giật dừ: "Em đang là bệnh nhân!"

Người nào đó mặt dày vô si trả lời: "Bác sĩ nói phu nhân chỉ bị thương ngoài da. Hơn nữa loại hoạt động này... Ừm, có lợi cho việc hồi phục."

Hồi phục cái đầu anh!

Tiết Hàm đối với ánh mắt phẫn nộ của Mộng Nhã còn đặc biệt tò ra ầy khuất: "Vừa mới lúc nãy không phải phu nhân đã ám chỉ chuyện này sao?"

Mộng Nhã nhất thời không nhớ rõ: "Ám chỉ cái gì...?"

Từ từ, cô chỉ là thắc mắc nỗi đau của việc sinh con mà thôi. Thật sự không có ám chỉ chuyện gì!

Hơn nữa đây là ở bệnh viện! Là bệnh viện đó!

Hệ thống nhỏ khá ái đặc biệt tốt bụng nhắc nhở một câu: "Năng lượng khôi phục đã được quá nửa, đã cấp hiệu quả che chắn cảm giác đau cho ký chủ!"

Từ từ, năng lượng đều khôi phục xong vì sao còn đem tôi nhốt trong phòng tối?!

Hệ thống tổng quản nhìn tiểu Linh Nhất tức giận bất bình, lại vội vàng cùng hắn xem Cậu Bé Bọt Biển.

"Cái kia, ký chủ của ngươi đang làm chuyện thiếu nhi không thể nhìn..."

Hệ thống nhỏ ngây ngốc há to miệng: "A?"

Hệ thống tổng quản đột nhiên không còn lời nào để nói. Thật sự không đành lòng nhuộm đen tiểu Linh Nhất trong sáng nhà mình!

Từ trước đến nay, giáo dục vỡ lòng cho trẻ nhỏ đều phi thường gian nan.

Ai, vẫn là chờ lần sau đi.

14/7/2018

-----HOÀN THỂ GIỚI I-----

Heun: *Phù* Cuối cùng cũng hoàn TG1 rồi *tung bóng* (*^_*) Bật mí 1 tí thể giới sau là cổ đại nha. À mà không có ngoại truyện đâu nên các nàng đừng hóng =)))

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Chương 41: Thế Giới Ii: Công Lược Đế Vương Lãnh Khốc (1)

Edit: Min Heun

Beta: LinhLan601

Ở thế giới thứ nhất, Mộng Nhã cùng Tiết Hàm đi tới rất nhiều nơi, xem qua rất nhiều phong cảnh. Hai người vẫn luôn gắn bó như keo sơn, tình cảm vô cùng tốt.

Rất hiếm khi hai người cãi nhau.

Thời điểm hai người giận dỗi, người cúi đầu nhận sai đều là Tiết Hàm.

Giờ khắc cuối cùng, Tiết Hàm đầu đầy tóc bạc nhắm mắt lại, hô hấp dần dần dừng lại.

Đồng dạng, Mộng Nhã giả nua ngược mắt nhìn thoáng qua Tiết Hàm lần cuối, nói với hệ thống: "Chúng ta đi thôi."

Thế giới tiếp theo.

Đùng, nam nhân của ta.

Tiết Hàm của ta!

Nhiệm vụ đầu tiên hoàn thành viên mãn.

Thời điểm Mộng Nhã tỉnh lại lần nữa, cô đã ở trong không gian hư vô.

Đây đúng là không gian hệ thống.

Tiểu hệ thống Linh Nhất lần đầu tiên ở cùng ký chủ gần như vậy nên cực kỳ vui vẻ.

"Ký chủ, nhiệm vụ thế giới thứ nhất đã hoàn thành viên mãn. Cô có thể tùy ý lựa chọn ba hạng mục kỹ năng để tiến hành học tập."

Mộng Nhã có chút nghi vấn: "..... Chẳng lẽ không phải là trực tiếp tiến vào thế giới tiếp theo sao?"

Từ lúc tốt nghiệp đến nay cô chưa từng phải học lại, đột nhiên cảm thấy cuộc sống thật có chút gian nan.

Làm nhiệm vụ mau xuyên cũng phải tiến hành học tập?

Hệ thống rất nhanh đã khẳng định: "Kỳ thực cũng không cần phải học tập. Chỉ là trong thế giới thứ nhất, chúng tôi phát hiện ký chủ không có nhiều đồ vật, cũng như kỹ năng, cho nên Chủ Thần mới quyết định cho ký chủ cơ hội học tập."

Mộng Nhã: "....."

Tốt, lời nói vô cùng có đạo lý.

Cô hỏi: "Vậy tôi phải học cái gì? Máy tính? Số hiệu? Biên trình?"

Hệ thống mỉm cười: "Phải, ký chủ có thể tùy ý tiến hành lựa chọn. Nhưng tốt nhất ký chủ nên học tập tứ thư ngũ kinh, đồ vật nữ hồng linh tinh."

Mấy liễu Mộng Nhã nhướng lên: "Vì sao?"

Hệ thống: "Bởi vì nhiệm vụ tiếp theo là thế giới cổ đại, nữ hồng là kỹ năng chuẩn bị cho các cô gái ở đó."

Mộng Nhã gật đầu, xem ra hệ thống đều là vì cô mà suy nghĩ.

Cuối cùng, Mộng Nhã nhìn các kỹ năng hệ thống đang hiển thị, quyết định lựa chọn "nữ hồng", "tứ thư ngũ kinh", "cờ vây".

Đương nhiên, hệ thống cũng cho cô lựa chọn rất nhiều những thứ khác như đàn cổ, tỳ bà, vũ kỹ, đề thơ.....

Mộng Nhã vốn tưởng rằng bản thân không thích học tập, nhưng nhìn thấy mấy kỹ năng này, cô đột nhiên lại muốn học toàn bộ.

Nhưng lại chỉ có thể lựa chọn ba cái!

Mà thôi, dù sao ở các thế giới công lực tiếp theo vẫn còn những khen thưởng khác, cô có rất nhiều thời gian để chậm rãi học tập.

Thật lâu sau, khi Mộng Nhã nhìn một đồng kim chỉ, tơ lụa, vải dệt trước mặt, cảm thấy đầu có chút đau.

"Đây là muốn tôi tự mình luyện tập?"

Hệ thống nói vô cùng đương nhiên: "Đúng vậy, ký chủ nếu đã lựa chọn kỹ năng này, đầu tiên là tự mày mò học tập, sau đó lại phải luyện tập thêm."

Mộng Nhã cảm thấy chính mình rất muốn học máu.

Vì sao không giống như trong tiểu thuyết miêu tả, sau khi lựa chọn liền tự có được kỹ năng này?

Hệ thống như hiểu được ý nghĩ của Mộng Nhã, mở to hai mắt nói: "Đương nhiên là không được, trên thế giới này đâu có việc không làm mà được hưởng. Ký chủ hãy cố gắng học tập lên!"

Mộng Nhã một mình học tập trong không của Chủ Thần xây dựng, ngay cả tiểu hệ thống, mỗi ngày cũng chỉ có thể cùng cô nói ba câu mà thôi.

Quả thực là không thể tịch mịch hơn.

Nhưng hoàn cảnh này lại khiến cô học vô cùng nhanh.

Không đến 5 năm, Mộng Nhã đã học xong thêu thùa, hơn nữa, khả năng thêu phi thường linh hoạt.

Lại qua ba mươi năm, cô đã học xong thêu hai mặt.

Mặt trên thêu hình ảnh cung nữ sinh động như thật, làm người ta vừa nhìn thấy liền nhin không được mà ca ngợi trong lòng.

Lại qua mười năm, cô rốt cuộc thông qua khảo hạch của hệ thống.

Sau đó.....

Bắt đầu học tập tri thức.

Phải, là tứ thư ngũ kinh.

Cô phải học theo trình tự một lần, rồi lại đảo ngược học thêm một lần nữa. Sau đó, bên cạnh những văn tự trong sách, còn phải giải thích qua một lần.

Thấm thoát lại thêm mười năm, cô rốt cuộc cũng thông qua khảo hạch.

Mộng Nhã cảm thấy lúc này chính mình có đi thi tú tài cũng đều không thành vấn đề.

Cuối cùng, chính là học tập cở vầy.

Mộng Nhã: "....."

22/7/2018

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lực Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Chương 42: Công Lực Đế Vương Lãnh Khốc (2)

Edit: Trangamy66

Beta: LinhLan601

Chính mình tự đào hố, dù có quỷ cũng phải học xong.

Mộng Nhã hung hăng lau nước mắt không tồn tại, bắt đầu học kì phổ.

Đương nhiên, dưới loại cường độ áp lực cao này, cô cảm thấy trí nhớ của mình bắt đầu tăng lên.

Ngay cả những cổ vấn tối nghĩa vốn không rõ ràng lắm trong tứ thư ngũ kinh, lúc này Mộng Nhã đã hoàn toàn thông thấu.

Nhưng hiện tại cô mới chỉ học được lí thuyết cơ bản của kỳ phổ mà thôi.

Hạ cở vầy vốn yêu cầu đầu óc.

Mười năm sau, Mộng Nhã chưa thông qua khảo hạch.

Hai mươi năm sau, Mộng Nhã... vẫn chưa thể thông qua khảo hạch.

Ba mươi năm sau, cô rốt cuộc nhin không được mà tru lên: "Ngay cả ở thế giới thực, cao thủ cỡ vầy cũng không thắng được cái máy tính kia, ta như thế nào có thể thắng được người!"

Tuy rằng đối phương là hệ thống, là một loại máy móc không ý thức, nhưng dường như Mộng Nhã cảm giác được đối phương đang chần chờ.

Cô vội vàng nói: "Thật sự, bài khảo hạch các người thiết lập có vấn đề, ta..."

Âm thanh hệ thống lạnh băng máy móc vang lên: "Mộng Nhã khảo hạch thất bại, mười năm sau lại đến."

Mộng Nhã: "..."

Cô muốn khóc.

Cuối cùng, Mộng Nhã không còn nhớ rõ đã qua mấy cái mười năm.

Đại khái qua một trăm năm đi, cô rốt cuộc thắng cái khảo hạch biến thái của hệ thống.

Cuối cùng cũng có thể gặp tiểu hệ thống Linh Nhất đáng yêu nhà mình.

Tiểu Linh Nhất mềm mềm mại mại tùy ý để Mộng Nhã ôm, hỏi: "Ký chủ, chúng ta tiến vào thế giới tiếp theo chứ?"

Mộng Nhã gật đầu: "Được."

Khi Mộng Nhã mở mắt, lọt vào trong tầm nhìn của cô là màn giường màu xanh như hồ nước, mặt trên thêu mấy con cá nhỏ nghịch ngợm.

Đây là một cô nương chưa lấy chồng.

Mộng Nhã xoay người từ trên giường ngồi dậy, nhìn bốn phía xung quanh.

Lạnh lẽo, không có nhân khí.

Đột nhiên, trong bụng nàng truyền đến một trận co rút đau đớn.

Mộng Nhã rất nhanh phải ôm chân co rúm lại.

Tiểu hệ thống lập tức mở che chắn cảm giác đau cho ký chủ.

Nhưng cho dù như vậy, Mộng Nhã vẫn cảm thấy con dòi trong bụng đang lên men, đầu đầu là cảm giác choáng váng.

Vất vả đi đến cái bàn trước mặt, Mộng Nhã vội xách ấm trà lên -- vậy nhưng không có nước!

Hơn nữa nhìn miệng ấm, chắc hẳn đã rất lâu không đụng đến.

Rốt cuộc nguyên chủ đã bao lâu không ăn uống gì?

Hệ thống rất nhanh đem tư liệu về thế giới này truyền cho Mộng Nhã, cũng nói: "Ký chủ, nếu cô vẫn không ăn cái gì, chúng ta rất có khả năng trực tiếp chuyển tới thế giới tiếp theo."

Mộng Nhã: "..."

Nếu ngày đầu tiên tới đây đã bị đói chết, quả thực là làm trò cười cho thiên hạ.

Mộng Nhã buộc chặt đai váy lại, nỗ lực hóp bụng, ít nhất việc này có thể làm giảm bớt cảm giác đói khát trong bụng.

Nguyên chủ họ Tạ, khuê danh Mộng Nhã. Gia gia cô ấy từng là thái phó, cũng chính là lão sư của đương kim hoàng đế.

Mà nguyên chủ, hiện tại được hoàng đế xem trên mặt mũi gia gia cô, hạ chỉ tiến cung, chuẩn bị sắc phong phi tử.

Nhưng nhìn lại nơi này, Mộng Nhã có chút kỳ quái.

Thần phận cùng bối cảnh của cô như vậy, cư nhiên lại bị cung nữ bỏ đói chết?

Nhưng tiếp tục xem xuống, Mộng Nhã liền biết nguyên nhân trong đó.

Nguyên lai là gia gia của nguyên chủ đột nhiên hạc về Tây Thiên. Người đi trà lạnh, hoàng đế tự nhiên không cần nhớ lại tình cũ.

Phụ thân cô lại liên tiếp không trúng tú tài, hoàn toàn không có bất kì giá trị lợi dụng nào.

Vì thế mới vừa vào cung, Mộng Nhã đã bị bọn hạ nhân bỏ qua.

Đừng nhìn hiện tại cô đang ở tấm điện lớn, khẳng định không bao lâu nữa sẽ bị thu hồi.

Những nữ nhi của thượng thư, quan viên khác đều ở phòng chuyên dụng của tú nữ, một mình cô, nữ nhi của một người còn không đủ nổi tú tài, sao có thể bá chiếm một phòng tốt như vậy?

Mộng Nhã một bước lao đảo đi đến trước cửa, một phen đẩy cửa ra, ánh mặt trời chói mắt chiếu vào làm mắt nàng không mở ra được.

"Nàng ta cư nhiên dám ra đây!"

Mộng Nhã nghe được có người mở miệng trào phúng nói.

24/7/2018

-----oOo-----

Heun: Nhà hàng cho các tiểu thiên sứ 1 chương trước:D

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Chương 43: Công Lược Đế Vương Lãnh Khốc (3)

Edit: Tiểu Hy Hy

Beta: Min Heun

Mộng Nhã hoàn toàn không để ý tới âm thanh này.

Cứ để cho các cô mắng chửi trước đi, dù sao cũng không mất miếng thịt nào.

Hiện tại chuyện quan trọng là đi ăn cơm.

Cô đã không còn trông cậy vào những người cung nữ đó nữa rồi, dù sao nhiều ngày vậy rồi cũng không có ai đưa cơm tới, lúc này nhất định sẽ không dụng tay.

Mộng Nhã một bên nghĩ đối sách một bên đi đến Ngự Thiện Phòng, không đưa cơm cho cô ăn, nhưng chắc là có thể được ăn hai miếng thịt đi.

Quả thực, đám đại thái giám Ngự Thiện Phòng này nhìn thấy bộ dáng nhỏ nhắn ngọt ngào này của nàng, hơn nữa lời Mộng Nhã nói rất ngọt.

Trái kêu một tiếng "đại ca" phải kêu một tiếng "đại ca", bọn thái giám đó trong lòng cũng thoải mái.

Tuy rằng trên thân thể đã không thể coi là một người nam nhân, nhưng được người ta kêu "đại ca" thì không ai cảm thấy sẽ cự tuyệt được.

Kết quả là, Mộng Nhã được cho một khối giấy dầu bao năm miếng thịt kho tàu lớn cùng hai cái màn thầu mập mạp.

Mộng Nhã ôm một đồng hồ này, cơ hồ nghe được tiếng nuốt nước miếng của chính mình.

Nhưng là một đồng hồ này hiển nhiên không phải một ngum hai khẩu là có thể ăn xong, lại còn phải làm sao để người ta không có phát hiện, nếu không sẽ liên lụy đến đám công công ở Ngự Thiện Phòng.

Mộng Nhã thấy một con đường nhỏ heo lánh, tìm một tòa núi giả, mới vừa ngồi xuống đang chuẩn bị ăn --

"Ừc."

Đồng dạng là tiếng nuốt nước bọt.

Mộng Nhã chậm rãi quay đầu lại, nhìn thấy một tiểu nam hài đại khái chỉ mới xấp xỉ ba tuổi, ăn mặc vô cùng đẹp để quý giá, ánh mắt nó sáng quắc nhìn màn thầu và thịt kho tàu trong ngực cô.

Mộng Nhã đưa cho nó một cái màn thầu, hỏi: "Người cũng đói bụng? Muốn ăn cùng không?"

Tiểu nam hài cũng không có chối tay tiếp, mà lui về phía sau một bước, mắt to tràn đầy cảnh giác với người xa lạ.

Mộng Nhã không có thời gian chăm sóc tiểu nam hài, rốt cuộc bây giờ cô sắp chết đói đến nơi rồi.

Không ăn thì cô ăn.

Mộng Nhã bẻ một cái màn thầu ra, để thịt kho tàu phía dưới lên, lại kẹp hai miếng màn thầu lại với nhau.

Cắn một miếng.

Mùi thịt bốn phía, pha hương thơm ngọt ngào.

Quả thực chính là mỹ vị độc nhất trên trời dưới đất.

Mộng Nhã chỉ mất bốn năm ngum liền ăn xong một cái màn thầu rồi, đang chuẩn bị bắt đầu bẻ cái thứ hai ra ăn.

Đột nhiên lại nghe được một tiếng "ừc" rất vang.

Mộng Nhã quay đầu nhìn tiểu nam hài, mắt nó dừng ở một cái màn thầu cuối cùng bị bẻ ra, kẹp hết ba miếng thịt còn lại vào.

"Nè, ăn đi."

Nàng đưa cái màn thầu này cho tiểu nam hài.

Tiểu nam hài bình tĩnh nhìn Mộng Nhã như vậy, lần này không trốn tránh nữa.

Nhưng cũng không có chối tay ra lấy.

Mộng Nhã cố hết sức mình với tới, mới nhét được màn thầu vào trong tay tiểu nam hài này.

"Ăn đi, ăn no mới có sức lớn lên."

Tiểu nam hài giống như nghe hiểu, ôm màn thầu bắt đầu hung hăng cắn xuống.

Vừa nhìn thấy chính là đói thảm.

Nhìn nó ăn xong, Mộng Nhã cầm giấy dầu trong tay chôn xuống dưới núi giả.

Sau đó rửa sạch tay ở hồ nước bên cạnh.

Cô nhìn hai tay đầy dầu mỡ của nam hài sau khi ăn xong màn thầu và thịt kho tàu, nhanh chóng bắt lấy tay nó, tiểu nam hài hoảng sợ.

Nhưng hắn không phát ra tiếng.

Mộng Nhã nhẹ nhàng dẫn nó đến bên hồ nước, không quan tâm nó kháng cự, rửa sạch tay cho nó.

"Nghe này, ăn thịt không được nói cho người khác biết, hơn nữa rửa tay sạch sẽ người khác mới không phát hiện."

Ngay sau đó, nàng lại nhìn đến khóe miệng của nam hài.

Vì thế đau lòng móc khăn ra lau mặt và miệng cho nó.

Lúc này tiểu nam hài ngoan ngoãn tùy ý để cô lau.

Giữa hai người dường như đạt thành một nhận thức chung.

Ăn thịt thì không thể để cho người khác phát hiện.

Sau khi lau xong, Mộng Nhã thu khăn tay lại, nói: "Ta phải đi rồi, người chăm sóc bản thân cho tốt."

Thẳng đến khi cô đi xa, vẫn còn nhìn thấy tiểu nam hài đứng tại chỗ ngóng nhìn thân ảnh của cô.

Mộng Nhã thở dài một hơi.

Cô hiện tại còn ăn bữa hôm lo bữa mai đây, cứu nó cũng không được.

Cũng không biết đứa nhỏ này là của phi tần nào, cư nhiên bị đối thành như vậy.

Thật là đáng thương.

25/7/2018

-----oOo-----

Heun: *Lại nhá thêm 1 chương nữa này:D*

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Chương 44: Công Lược Đế Vương Lãnh Khốc (4)

Edit: Tiểu Hy Hy

Beta: Min Heun

Góc áo mình hoàng sắc, mặt trên có thêu đồ án ngũ trảo kim long.

Thêu công tinh xảo, hai mặt có ngũ trảo kim long uy vũ sinh phong.

Một sợi tơ thừa cũng đều không thấy.

Đây là y phục Hoàng đế mặc.

Đám cung nữ được huấn luyện kỹ càng quỳ xuống, cúi đầu, không có một chút thanh âm dư thừa nào.

Phía sau Hoàng đế là mấy đại cung nữ, một đám bước chân thật nhẹ, khuôn mặt nghiêm túc, vừa nhìn là biết chính là lão nhân trong cung.

"Huy ca nhi đâu?"

Hoàng đế đi vào một chỗ tắm điện, hoàn toàn không giống với cung điện hoa mỹ ở nơi khác, nơi này có một chút tình nghich.

Đi vào, còn có một cỗ mùi hương ngọt ngào.

Ngựa gỗ nhỏ ở trong góc, đồ chơi trẻ con chứa ở bên trong hộp, tất cả những điều này nói lên chủ nhân của tắm điện này là một đứa trẻ.

Lúc này, một lão ma ma đi ra từ sau tấm bình phong, trong thanh âm mang theo hiền lành, cười nói: "Bệ hạ, Huy ca nhi đã đi chơi, đại cung nữ Liễu Mộc đi theo, còn có bàn nhỏ cùng ghế nhỏ, đều đi theo chơi với Huy ca nhi rồi."

Lão ma ma này nhìn thấy Hoàng Thượng cũng không quỳ, chỉ hành lễ, trong giọng nói hơi lộ ra chút quen thuộc.

Mấy cung nữ đi theo hoàng đế đều lộ ra thần sắc hâm mộ, cũng chỉ có Nghiêm ma ma mới dám nói chuyện như vậy với bệ hạ.

Ai kêu Nghiêm ma ma là bà vú của bệ hạ chứ?

Hiện tại lại phụ trách chăm sóc đệ đệ duy nhất của bệ hạ Huy ca nhi, chúng nô tài trong cung đều xem như được sủng ái nhất.

Hoàng đế ngồi trên viên ghế bên ngoài bình phong, nhìn sữa đặc băng lê tô còn dư lại một nửa ở trên bàn, nghĩ đến mùi hương ngọt ngọt này chắc là tỏa ra từ chỗ này, trên khuôn mặt lãnh khốc mang theo ý cười.

Hắn từ giữa mười hai vị huynh đệ trở hết tài năng mới có được ngôi vị hoàng đế, ngày đăng cơ ấy xử tử hết toàn bộ huynh đệ không phục hắn.

Hiện tại thân nhân còn lại duy nhất của hắn chính là Huy ca nhi.

Cũng chỉ có Huy ca nhi còn nhỏ không hiểu gì mới là an ủi duy nhất trong lòng hắn.

Nghiêm ma ma nhìn thấy ánh mắt bệ hạ dừng lại ở chỗ miếng bánh ngọt vẫn chưa ăn xong, thần sắc biến đổi, nhưng rất nhanh liền ổn định.

Bà ta cười nói: "Đây là sữa đặc băng lê tô Huy ca nhi ăn vào buổi sáng, nô tỳ nghĩ năm đó bệ hạ khi còn nhỏ cũng thích hương vị này, liền sai Ngự Thiện Phòng làm cho Huy ca nhi ăn, quả thực, Huy ca nhi thích ngay luôn ấy."

Ánh mắt Hoàng đế càng thêm nhu hòa, nhìn về phía Nghiêm ma ma, nói: "Ma ma lo lắng."

Nghiêm ma ma cười nói: "Đây là bổn phận của nô tỳ. Nô tỳ nhìn thấy Huy ca nhi bây giờ, liền nghĩ đến bệ hạ khi còn nhỏ, nương nương mất sớm, bệ hạ không thích người khác đút com. Nô tỳ liền mỗi ngày tìm Ngự Thiện Phòng trao đổi phương pháp nấu những món bệ hạ thích ăn..."

Nói đến chỗ này, Nghiêm ma ma cư nhiên rơi nước mắt.

Trong ánh mắt Hoàng đế cũng hỗn loạn nhớ lại: "Thường hai yên lạng bạc trắng."

Nghiêm ma ma dùng khăn tay che lại ý cười đắc ý cất giấu trong mắt.

Nghiêm ma ma lại hỏi: "Sắp dùng cơm trưa, bệ hạ muốn ăn cùng Huy ca nhi không?"

Hoàng đế lắc đầu đứng lên: "Không cần, trầm ở chỗ này Huy ca nhi ăn không ngon, truyền thiện cho nó đi, cho thêm chút rau dưa."

Nghiêm ma ma phúc thần: "Vâng, bệ hạ."

Tiền hoàng đế đi, nghiêm ma ma ngồi lên chiếc ghế Hoàng đế đã ngồi, trên tay vôn về một khối băng lê tồ, lại không ăn, ánh mắt tàn nhẫn.

Đám cung nữ xung quanh nhanh chóng quỳ đầy đất.

Nghiêm ma ma ném khối sữa đặc băng lê tồ mà người khác ăn còn không kịp xuống đất, nổi giận nói: "Đây là có chuyện gì!"

Một đám cung nữ run bần bật, cúi đầu, không dám nói gì.

"A Liễu, người nói!"

Cung nữ bị gọi lại kia cả người run đến mức giống như sắp chết, nói chuyện cũng lắp bắp: "Ma ma, chuyện này không liên quan đến nô tỳ, xin ma ma tha mạng!"

1/8/2018

-----oOo-----

Heun: Các nàng thấy ta chăm chỉ hơn (J>ω

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lực Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 45: Chương 45: Công Lực Đế Vương Lãnh Khốc (5)

Edit: Min Heun

Beta: LinhLan601

Đúng lúc này, ở cửa xuất hiện một tiểu nam hài mặc áo choàng hoa lệ, trên người hần vô cùng sạch sẽ, không bị dính một giọt nước nào.

Nghiêm ma ma nhìn thấy nó cũng không buồn động đậy, vẫy tay nói: "Lại đây."

Thần thái kia phảng phất giống như bà ta đang nói chuyện với một tiểu miêu cầu.

Đôi mắt nam hài trừng lớn, muốn né tránh, nhưng lại không dám.

Chỉ có thể chậm chậm kéo từng bước chân đi về phía bà ta.

Vừa mới đến gần chỗ Nghiêm ma ma, tiểu nam hài trực tiếp bị một chân của bà ta đá văng.

"Tiểu tạp chủng, làm gì mà đi chậm chạp như vậy?"

Mất thấy Huy ca nhi là người được Hoàng đế sủng ái lại bị đá văng như vậy, các cung nữ chung quanh không một ai dám tiến lên ngăn cản.

Hơn nữa, một đám đầu rù đầu xuống đất, không hề nhúc nhích, phảng phất giống như chuyện này đã thấy rất nhiều lần, không cần để ý.

Tiểu nam hài kia bị đá xuống mặt đất, ôm bụng, khóc mất có giọt nước mắt lóng lánh chảy ra.

Nghiêm ma ma cười nhạo nói: "Khóc, khóc có ích lợi gì? Cô nương nhà ta sẽ trở thành nương nương, đến lúc đó bệ hạ sẽ có rất nhiều hoàng tử, tên tiểu tạp chủng nhà ngươi nên đi chết đi."

Tiểu nam hài nghe thấy lời nói như vậy không phải là một lần, thần sắc trong mắt hần dần dần chuyển sang oán hận, nhưng cũng có ích lợi gì đâu?

Những người này không cho hần ăn, buổi tối còn không đưa chăn cho hần nữa!

Nhưng lúc trước có một lần hần bị bệnh họ lại lạng lẽ đút được cho hần, làm cho thần thể hần dần dần suy nhược.

Đến lúc đó hoàng đế ca ca có hài tử của chính mình, có lẽ hần sẽ cứ tự nhiên mà "chết đi" như vậy.

Nghĩ vậy, hết thấy đối với Sở Huy hần cũng không có gì đáng buồn bằng tâm đã chết.

Hần tuy rằng còn nhỏ, thậm chí cái gì cũng không biết.

Nhưng Nhiệm ma ma luôn ở bên tai nó nhắc mãi câu này, trong lòng nó đã sớm học thuộc lòng.

Cuối cùng, Nghiêm ma ma nhìn thấy Huy ca nhi khóc lóc như vậy, cũng cảm thấy không chịu nổi.

Chi Liễu cuối cùng cũng thừa nhận là chính mình sơ sẩy: "Chén sữ đặt bằng lẽ này là do nô tỳ không xử lý tốt, buổi sáng nô tỳ chưa ăn gì nên rất đói, nhìn thấy ma ma không ăn nữa, nên nô tỳ liền trộm về hai khối, giấu ở trong khăn tay....."

Cuối cùng, Nghiêm ma ma trách tội nàng lấy lí do là nàng lấy trộm hai khối bằng lẽ mà bà ta ăn còn dư lại.

Cung nữ Chi Liễu này bị bịt miệng kéo ra ngoài đánh mười đại bản tử.

Chuyện này liền kết thúc.

Sở Huy cũng biết chính mình sẽ không có cơm trưa ăn, liền đi xuống theo.

Hắn ở trong căn phòng gần hẻm cầu nhất, bên trong đến một cái gối cũng không có, đệm chân đều là mùi hôi.

Vốn dĩ mấy người Nghiêm ma ma sẽ không dám đối xử với hắn như vậy, nhưng hắn mới ba tuổi, còn chưa biết nói.

Cũng bởi Hoàng đế mỗi ngày tới chơi đùa với nó nên nó mới có thể gọi được "Hoàng huynh".

Nhưng sau này có lẽ là phát hiện ra tật xấu của nó là bẩm sinh từ trong bụng mẹ, một chữ cũng đều không nói được.

Vậy nên Hoàng đế đối với Sở Huy cũng ngày một chú ý ít đi.

Hơn nữa Nghiêm ma ma ra đòn hiểm giáo huấn hắn "một khi bị hạ có hại từ người liền sẽ chết". Chính vì nghĩ về điều này, nên nó vừa thấy Hoàng đế đến liền khóc.

Hoàng đế cũng không có biện pháp, tuy rằng hắn rất thích người đệ đệ huyết mạch tương liên này, nhưng hắn cũng không có biện pháp để người đệ đệ này thích hắn.

Hoàng quyền lợi hại, cũng không thể trời buộc một tiểu hài tử cái gì cũng không biết.

Hoàng đế Sở Càn bị ai nghĩ, có lẽ là hắn chính tay đâm nhiều huynh đệ tỷ muội như vậy, cho nên trên người mang theo lệ khí, tiểu hài tử thấy sẽ sợ hãi.

Cho nên hắn cũng chỉ quan tâm đến thức ăn của Huy ca nhi, chứ không hề đến gặp mặt.

Hơn nữa, Sở Càn nghĩ có bà vú chăm sóc cho Huy ca nhi, tự nhiên hắn sẽ trưởng thành khỏe mạnh.

Thế nhưng, hắn ngàn vạn lần không nghĩ tới rằng, tâm của bà vú Nghiêm ma ma đã hoàn toàn thay đổi.

Vào ban đêm, Sở Huy mới được ăn một chén cháo loãng nhỏ với dưa muối mà nhóm cung nữ ăn còn thừa lại. Một ngum hắn cũng không để sót, ăn hết sạch.

Cuối cùng ở dưới ánh mắt xem kịch vui của Nghiêm ma ma, hắn cầm chén liếm sạch sẽ.

Đây là quy định của Nghiêm ma ma đưa ra cho hắn. Mỗi lần ăn cơm nếu như không cầm chén liếm sạch sẽ, nếu còn sót lại một hạt cơm nào thì hôm sau cũng đừng nghĩ được ăn nữa.

Trong ánh mắt như lửa vờn từ khí, Sở Huy hờ hững lặp lại động tác ăn cơm của loài heo cầu.

19/8/2018

-----oOo-----

Heun: Ta đã com bách rồi đây HAHHAHA *cười to*

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Chương 46: Công Lược Đế Vương Lãnh Khốc (6)

Edit: Min Heun

Beta: LinhLan601

Canh bát trân, hoành thánh tôm bích ngọc, cá lóc quế...

Từng nhóm cung nữ bụng các món ăn được làm vô cùng tinh xảo, hương vị tuyệt sắc tiến vào, đặt từng món xuống.

Lúc này, một tiểu thái giám tiến lên dùng ngăn chằm thử độc, sau đó lại có một thái giám khác mỗi món đều gắp lên ăn thử.

Sau khi toàn bộ thức ăn đều đã được thử qua không có độc, thì đôi giày mình hoàng gia mới chậm rãi đi tới.

Các cung nữ hầu hạ một bên nhanh chóng cúi đầu, nhưng tim lại đập rất nhanh.

Bệ hạ quả thực rất đẹp, mày kiếm sắc bén, mũi thẳng cùng đôi môi hơi nhếch lên đều làm các nàng tâm hoa nhộn nhạo.

Huống chi, hiện giờ đệ hạ còn tuổi trẻ, chi mới có hai mươi hai tuổi.

Hậu cung cũng không có một vị phi tần, lần này tuyển phi chính là vì làm cho hậu cung có thêm màu sắc.

Động tác ăn cơm của hoàng đế Sở Càn vẫn tao nhã, nhưng mày thì cau chặt lại.

Đại thái giám một bên chia thức ăn nhẹ giọng hỏi: "Bệ hạ, ngài có phải có chuyện gì phiền lòng?"

Sở Càn thờ dài: "Huy ca nhi, vẫn còn chưa nói được."

Đại thái giám theo Sở Càn mười lăm năm, từ nhỏ liền hầu hạ bên người Sở Càn, đương nhiên là có thể hiểu rõ thánh ý nhất.

Hắn nói: "Bệ hạ không cần lo lắng, tiểu điện hạ hồng phúc tề thiên, tự nhiên sẽ có quý nhân giải ưu, hóa hiểm thành an."

Sở Càn không nói chuyện nữa, dùng chút thức ăn xong liền buông đũa xuống, tiếp tục đi xem tấu chương.

Đại thái giám cung kính đi theo hoàng đế, khoanh tay đứng bên cạnh, không dám nhiều lời.

Hoàng đế ở bên kia ăn no, nhưng Mộng Nhã lúc này lại ôm bụng mà nằm ở trên giường.

May mắn là gia gia cô đã từng là thái phó, cho nên mới có được một phòng đơn cho một người ở.

Suy nghĩ hôm nay cô chỉ được ăn một cái màn thầu thôi, thật sự rất đói.

Hệ thống nhìn Mộng Nhã, nói: "Ký chủ, nếu không sau khi hoàn thành xong thế giới này người đi học tập võ thuật đi, như vậy liền có thể đi lấy trộm thức ăn."

Mộng Nhã ánh mắt sáng lên, phảng phất giống như cô đã hóa thân thành võ lâm cao thủ, vượt nóc tường băng, tiến vào Ngự Thiện Phòng trộm một cái màn thầu để giống như là lấy đồ ở trong túi.

Cô nói: "Đây là một ý kiến hay."

Mộng Nhã cuối cùng vẫn là ôm bụng đói đi ngủ. Trong mộng, cô nhìn thấy một con vịt quay giương nanh múa vuốt xoay vòng vòng trước mặt. Nước miếng Mộng Nhã chảy xuống nhưng làm thế nào cũng không thể bắt được nó.

Đột nhiên, Mộng Nhã tỉnh lại, vịt quay lập tức biến mất.

"Rằm "

Thật đói.

Mộng Nhã rửa mặt qua loa xong, đem đầu tóc chải thành kiểu tóc cung nữ hay chải. Dù không trang điểm, nhưng mày đẹp mắt to, một động tác của cô cũng trở thành một bức tranh mỹ lệ.

Cô lại đi tới Ngự Thiện Phòng.

Hôm nay, vẫn là thái giám ngày hôm qua canh gác.

"Đại ca, cái này là cái gì, thơm quá."

Mộng Nhã nuốt nước miếng, nhất định là vịt quay! Thơm quá, thật muốn ăn!

Thái giám kia cười nói: "Người là cung nữ trong cung nào, như thế nào luôn ăn không đủ no? Tối đây, vừa lúc có món vịt quay mà nhà bếp không cần đến, cầm đi ăn đi."

Mộng Nhã trừng mắt to nhìn, nhà bếp không cần đến cũng thơm như vậy sao?

Cô cũng không phải là hoàng đế, không hề bắt bẻ những điều này. Nhưng nói cũng đúng, Ngự Thiện Phòng nấu món gì, cũng đều đặc biệt ngon!

"Đại ca, một con này đều cho ta sao?"

Đại thái giám kia cười nói: "Bệ hạ chúng ta chỉ ăn chân vịt với thịt thôi, còn mấy phần khác đều không ăn, liền thưởng cho người đó."

Mộng Nhã vội vàng nói: "Cảm ơn đại ca!"

Cô ôm vịt quay chạy tới phía sau núi giả ngày hôm qua, ngoài dự đoán, tiểu nam hài kia cũng ở đây.

Nhìn thấy vịt quay trong ngực Mộng Nhã, trong mắt hắn bắn ra tia sáng.

Mộng Nhã: "....."

Không cần làm bộ đáng như vậy, ta một phần cũng nhất định không chia cho người đầu nha!

Nhưng cuối cùng, Mộng Nhã với tiểu nam hài kia lại cùng nhau phân chia con vịt quay này.

Xong việc, hai người vuốt bụng tròn vo dựa vào trên núi giả phơi nắng.

"Ăn no thật thoải mái a."

Cô nhìn bộ dáng của tiểu nam hài kia, mặt mày đều mang theo ý cười.

20/8/2018

-----oOo-----

Heun: Haizz, nàng LinhLan lại mất biệt tâm tích nữa rồi. Huahu có ai khổ như ta hông T^T Ai thấu hiểu nỗi đau này~~

LinhLan: Đã beta.

Thật sự là bạn làm nàng. Sang tháng mới rảnh được. Hic.

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Chương 47: Công Lược Đế Vương Lãnh Khốc (7)

Edit: LinhLan601

Beta: *Min Heun*

Nơi xa đột nhiên âm ỉ lên. Tiếng bước chân dồn dập càng ngày càng gần.

Trong lòng Mộng Nhã căng thẳng, nhanh chóng đem xương ngỗng chôn xuống đất.

Tiểu nam hài cũng bị sợ tới mức không nhẹ, xoay người một cái, lập tức nhào vào trong ngực Mộng Nhã.

Mộng Nhã muốn đẩy nó ra, nhưng nhìn thấy thần sắc lo lắng hãi hùng của nó, lại không đành lòng.

Cô khẽ nói: "Người đừng lên tiếng, không chừng là không phải tìm kiếm hai chúng ta."

Mộng Nhã chỉ nói đơn giản như vậy, nhưng kỳ thật trong lòng cô vô cùng phức tạp.

Tiểu nam hài này ăn mặc đẹp đẽ quý giá, nhưng trên người lại có một cỗ hương vị xú uế như có như không, lại còn ăn không đủ no. Vừa thấy chính là do bọn hạ nhân khinh chủ không chiều cổ!

Cùng với những lời giới thiệu ban đầu của hệ thống --

"Đương kim hoàng đế Sở Càn, thủ đoạn lãnh khốc vô tình, chính tay đâm chết mười hai người huynh đệ ruột thịt để bước lên ngôi vị hoàng đế."

"Sở Càn này có một người đệ đệ nhỏ nhất tên là Sở Huy, là do một cung nữ sinh ra. Lúc ấy đã thiếu chút nữa không thể giữ nổi, vẫn là Sở Càn ra mặt thỉnh thái y."

Chi là, tiên hoàng lại không thích đứa con này cho lắm. Vì vậy cũng không dựa theo gia phả đặt tên cho hắn, mà là để Sở Càn tùy tiện lấy cho hắn một cái tên."

"Sau khi tiên hoàng băng hà, Sở Càn kể về thì người huynh đệ duy nhất còn sống sót của hắn cũng chỉ có Sở Huy. Hiện tại Sở Huy mới ba tuổi, Sở Càn rất yêu thương hắn. Nhưng Sở Huy vừa nhìn thấy Sở Càn liền khóc lóc không ngừng. Vì vậy mà dần dần Sở Càn đã không còn cùng Sở Huy chạm mặt."

Mộng Nhã nhớ lại những lời này, đã có thể kết luận, ca ca của nhóc con trong lòng ngực này chính là vị hoàng đế cao cao tại thượng, nắm quyền sinh sát của người khác trong tay.

Nói như vậy, người mà những cung nữ, thị vệ này đang tìm nhất định chính là nó.

Mộng Nhã không biết ai là kẻ khinh chủ. Hạ nhân chiều cổ Sở Huy nhiều như vậy, nếu không có quý nhân phản phò, những hạ nhân này chắc chắn không có lá gan.

Mộng Nhã lặng lẽ đem chính mình cuộn lại, vừa lúc cùng Sở Huy mặt đối mặt.

Ngón tròn tinh tế của cô để trên môi, khẽ nói: "Suyt. Không được phát ra tiếng động."

Sở Huy thực nghe lời, lập tức gật gật đầu.

Mộng Nhã biết những thị vệ đó nhất định sẽ tìm được nơi này.

Rốt cuộc hoàng cung tuy rằng rất lớn, nhưng nơi có thể giấu người lại chẳng có bao nhiêu.

Bởi vì tiểu điện hạ mất tích, toàn bộ nô tài trong cung của tiểu điện hạ, bao gồm cả Nghiêm ma ma đều bị trói lại, ném sang một bên quỳ ở đó.

Hoàng đế Sở Càn an vị trong viện của Sở Huy, ánh mắt lạnh lẽo nhìn bọn nô tài.

"Bệ hạ, nô tỳ oan uổng. Hôm nay tiểu điện hạ tự mình chạy ra ngoài chơi từ sớm..."

Sở Càn mắt lạnh vô tình: "Lấp kín miệng bà ta lại."

Nghiêm ma ma sợ tới mức mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, cả người run rẩy không ngừng.

Sở Huy chạy đi đã bỏ lại người hầu duy nhất bên người. Nếu bệ hạ mà biết bà ta làm những chuyện kia.....

Nghiêm ma ma muốn cắn lưỡi tự sát, nhưng trong miệng đã bị nhét khăn, những tên thái giám hành hình này khí lực rất lớn, đem miệng bà ta nhét đến tràn đầy. Ngay cả suy nghĩ tự sát cũng không thực hiện được.

Mộng Nhã nhìn thị vệ xuất động càng ngày càng nhiều, cô biết nhất định là hoàng đế sẽ tiếp tục phân phó cho thêm người đi tìm.

Nếu nháo lớn hơn nữa thì càng tốt, đây chính là cơ hội của cô!

Đã một canh giờ trôi qua, tiểu điện hạ vẫn chưa tìm được.

Trong hoàng cung, khắp mặt hồ nước cơ hồ đều là thái giám. Vì sợ hãi tiểu điện hạ chết đuối, lúc này tất cả đều phải đem hồ trong Ngự Hoa Viên lật lên!

Mộng Nhã duỗi tay đặt lên trán che bớt ánh nắng, nhìn một màn ở nơi xa, nghĩ thầm: Thời điểm tới rồi.

Đột nhiên, Mộng Nhã giống như là bước hụt, cả người sắp sửa từ trên núi già ngã xuống.

"A! Cứu mạng!!"

30/8/2018

-----oO-----

Heun: *Ó là la, có ai còn nhớ ta hôn? Ta đã trở lại sao bao nhiêu ngày mất tích =)) Mà chắc không có ai nhớ đâu, buồn dễ sợ:< Và điều cuối cùng nhớ vote và cmt để ủng hộ nha:> *nháy mắt**

#Chương sau có biến nha bà con>

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Chương 48: Công Lược Đế Vương Lãnh Khốc (8)

Edit: Aya Shinta

Beta: Min Heun

“Có người! Bên này có người!”

Rất nhanh đã có thị vệ phát hiện động tĩnh bên này, tiếng bước chân vội vã truyền đến.

Tiểu nam hài kia hiển nhiên biết nếu Mộng Nhã bị phát hiện thì sẽ có đại tai đại nạn, rất có thể còn sẽ bị chém đầu!

Lúc này nó gấp đến độ không được, nhưng lại bất hạnh không nói được.

Chỉ có thể phát ra âm tiết đơn như "ần", "hà".

Mộng Nhã nhìn nó, nhỏ giọng nói: “Đừng sợ, tỷ tỷ sẽ bảo hộ người.”

Sở Huy đã gấp đến mức ra nước mắt, dùng sức muốn giấu Mộng Nhã đi.

Thế nhưng không làm nên chuyện gì, lúc này Ngự lâm quân đã đuổi tới, từng mũi từng mũi giáo lạnh thấu xương chĩa vào hai người.

Mộng Nhã ôm Sở Huy vào trong lồng ngực, ngồi trên núi già.

Thần sắc cô có chút thống khổ, hiển nhiên do mắt cá chân bị trật rồi.

Rất đau.

Hệ thống nhanh chóng che chắn cảm giác đau cho Mộng Nhã.

Mộng Nhã: “...”

Mộng Nhã nói với hệ thống: “Lần sau trước khi che chắn nhớ nói cho ta một tiếng.”

Đột nhiên không đau nữa, thiếu chút đã bại lộ rồi!

Hệ thống ngoan ngoãn đáp ứng.

Mộng Nhã rừ đầu run bần bật, Sở Huy trong lồng ngực cũng sợ hãi.

Thẳng đến khi góc áo mình hoàng sắc xuất hiện trước mặt hai người.

Đây là màu chỉ có hoàng đế mới có thể mặc.

“Huy ca nhi.”

Sở Huy thỉnh linh bị gọi như vậy, còn chưa phản ứng kịp.

Tĩnh ra đã thật lâu rồi nó chưa thấy được hoàng huynh của mình, đối với cách gọi "huy ca nhi" mà người thường gọi nam chính này cũng gần như quên mất.

Rốt cuộc ở trong cung người khác đều gọi nó là "tiểu tạp chủng".

Trên gương mặt của Sở Huy mang theo thần sắc lo lắng, nhưng rất nhanh thì nó đã bị vị cứu nguy chí tôn này ôm ở trong lồng ngực.

Hiển nhiên hoàng đế cũng người được mùi thơm như bên cạnh nhà xí.

Hắn cau mày, không giận mà uy.

Mộng Nhã không may mắn được như vậy, cô bị Ngự lâm quân ấn trên mặt đất, gương mặt đẹp đẽ kia bị ấn vào trong bùn.

Cô há to miệng thở dốc.

Hoàng đế nhìn cô, lạnh lùng phân phó: “Xử tử.”

Mộng Nhã thầm kêu không tốt!

Tên hoàng đế này không giống với Tiết Hàm ở thế giới trước, trong tay hoàng đế có quyền sinh sát!

Kẻ nào không hợp ý hắn thì trực tiếp có thể bị chém đầu! Lãng trí! Trảm đường!

Mộng Nhã có chút hối hận, sớm biết rằng như vậy thì cô đã không trêu chọc hoàng đế sớm.

Sở Huy trong lòng hoàng đế khóc lớn kêu to, nhưng khổ nỗi nó không thể nói chuyện.

Hoàng đế nhẹ giọng an ủi đệ đệ trong ngực, trong lòng đối với nữ nhân này tức giận càng sâu thêm.

Nhất định là cô ta khi dễ Huy ca nhi!

Nghiêm ma ma bên kia cũng không để bụng, cứ nhiên để cho Huy ca nhi chuẩn ra ngoài, nếu hài tử nhỏ như vậy rơi vào hồ nước, bà cũng không dám tưởng tượng tiếp!

Hoàng đế trực tiếp xoay người, phân phó lần nữa: “Xử tử thì quá tiện nghi cho nàng ta, lãng trí đi.”

Lãng trí...

Chính là dùng dao nhỏ cắt từng miếng từng miếng thịt ở trên người, nghe nói dao phù lợi hại có thể cắt ba ngàn dao mà không làm phạm chết người!

Mộng Nhã kêu to: “Chẳng lẽ người không phát hiện tiểu điện hạ gây đi rất nhiều sao?”

Sở Cần dừng bước lại.

Xác thật, năm nay ôm Huy ca nhi, cảm giác gần giống so với năm trước.

Nhưng hải tử hai ba tuổi đang độ phát triển, sau một năm thì thể trọng sẽ tăng lên rất nhiều.

Nói như vậy...

Mộng Nhã nhanh chóng cho thêm ít lửa: “Tiểu điện hạ ăn không đủ no! Mỗi ngày ta đều đưa com cho tiểu điện hạ ở chỗ này!”

Sở Cần nâng tay lên, những thị vệ vốn định thô bạo kéo Mộng Nhã tới.

Nhưng nhìn đến dáng người vốn dĩ đã rất gầy yếu của cô, hơn nữa thêm trọng lượng nhẹ bằng trong tay, vì thế đỡ cô lên thay vì kéo cô.

Cổ chân Mộng Nhã bị thương, đỡ núi già, nghe Sở Huy tê tâm liệt phế gào thét, nói: “Người làm ca ca cũng không biết chiều cổ đệ đệ mình, người chỉ biết phân phó, nhưng những hạ nhân kia sẽ cố gắng chăm sóc tiểu điện hạ sao?”

Người chung quanh đều đổ mồ hôi thay nữ tử gan lớn này.

Cô ta lại dám nói với hoàng đế như vậy.

1/9/2018

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Chương 49: Công Lược Đế Vương Lãnh Khốc (9)

Edit: Trangamy66

Beta: Min Heun

Bóng dáng Sở Cần cứng đờ, bọn thị vệ xung quanh hận không thể che lỗ tai lại.

Có một số việc không được nghe, bởi vì nghe xong thì không thể nào mở miệng ra được nữa.

Hiển nhiên Mộng Nhã cũng không nghĩ tới nhiều như vậy, cô nói: “Là ta ôm tiểu điện hạ.”

Sở Cần: “...”

Sở Cần xoa người, trong ánh mắt có hỗn loạn thăm dò.

Sở Huy trong lòng ngực lập tức nghiệm chứng lời nói của Mộng Nhã, hấn khóc lớn, hơn nữa cánh tay nhỏ vẫn luôn hướng tới hướng của Mộng Nhã.

Sở Cần đem Sở Huy đặt trên mặt đất.

Sở Huy là tiểu phản đồ ‘bach bạch bạch’ liên chạy đến trong ngực Mộng Nhã, nhưng rất cẩn thận tránh đi cổ chân đang bị thương của Mộng Nhã.

Sở Cần: “...”

Sở Cần hiện tại đã có bóng ma tâm lý.

Trên người chính mình cho tới nay đều mang theo lệ khí giết người, cho nên đệ đệ nhỏ mới không muốn thân cận với mình.

Hiện giờ nhìn thấy thân thể Sở Huy gầy guộc, không có mấy lượng thịt ———

Ánh mắt Sở Cần tựa như phát ra lưỡi dao sắc bén, mang theo lạnh lẽo.

“Người tới.”

“Có thần.”

“Đem những nô tài trong cung của tiểu điện hạ bắt lại, tra tấn... từng người từng người một.”

Tra tấn...

Bọn thị vệ ngằm hiểu, một đám kéo người đi.

Sở Cần nhìn tiểu ty ty của Sở Huy khản trương, trong lòng nháy mắt cảm thấy thực thỏa mãn.

Hắn chính là muốn nữ nhân này như vậy, chiều cổ người, nhưng...

Trước mắt không thích hợp, cô quá nhỏ.

Sở Cần cũng không tức giận, đứng ở trước mặt Mộng Nhã, nhưng hấn so với Mộng Nhã thì cao hơn một cái đầu, cho nên cô nghe thấy thanh âm phảng phất từ đỉnh đầu truyền tới.

“Người tên gì?”

Mộng Nhã rũ đầu nhìn Sở Huy, biết là lúc này Sở Cần đã tin lời cô nói.

“Tạ... Tạ...”

Trong thanh âm của Sở Càn có ý cười hỗn loạn: “Cảm ơn?”

Mộng Nhã nóng nảy: “Ta tên là Mộng Nhã!”

Bộ dáng sốt ruột của cô quả thật rất đáng yêu, Sở Huy còn treo trên đùi cô nức nở thút tha thút thít, cô ngẩng đầu, ánh sáng mặt trời chiếu trên gương mặt phấn bạch của cô, phảng phất giống như là trong suốt.

Sở Càn cách cô rất gần, hần hoàn toàn không nghĩ thấy mùi son phấn, chớp mũi chỉ quanh quẩn một cỗ hương bồ kết.

“Tạ Mộng Nhã.”

Mộng Nhã tuy rằng không trả lời, nhưng biểu tình trên mặt ý bảo Sở Càn đoán đúng rồi.

“Người là cháu gái của Tạ thái phó?”

Âm thanh của Sở Càn rất êm tai, thanh lãnh, không hỗn loạn một chút nào.

Mộng Nhã gật đầu, vừa gật đầu xong, tựa hồ mới phát hiện người đứng đối diện chính là hoàng đế.

Cô nhanh chóng cúi đầu nói: “Thần nữ... Tạ Mộng Nhã, gia gia đúng là Tạ thái phó.”

Sở Càn nhìn thấy cô quy quy củ củ nói chuyện, không nhịn được cười ha ha.

Nếu không phải lúc này vừa mới nghe được cô quở trách hần như thế nào, nếu không phải vừa mới nhìn thấy cô nghịch ngợm đáng yêu phẫn bác, lúc này chỉ sợ là sẽ cảm thấy nữ hài nhi này hiền lương thực đức đi.

Sở Càn nói: “Thật không nghĩ tới Tạ thái phó có thể dạy ra một người cháu gái như vậy.”

Nhớ năm đó, Tạ thái phó kia thật đúng là lão cù kỷ.

Cho dù là lúc ấy là Thái tử Đại hoàng tử, cũng bị Tạ thái phó đánh bần từ xuống tay.

Còn nhớ rõ lúc ấy Hoàng Hậu nhào tới trước mặt tiên hoàng, cuối cùng vẫn bị một câu ‘nữ tắc nhân gia thì biết cái gì’ tổng cổ trở về.

Sở Càn nhìn Mộng Nhã mặc váy áo màu xanh lam, lại búi tóc cung nữ.

Hần hỏi: “Người vì sao ở bên này?”

Mộng Nhã nhanh chóng cùng Sở Huy đang ôm chân cô liếc nhau.

Ủ rũ cụp đuôi trả lời: “Ta ăn không đủ no a, mỗi ngày phải giả thành bộ dáng cung nữ, đi theo các tỷ tỷ tới chỗ đó tìm chút thức ăn ngon.”

Cô tiếp tục nói: “Sau đó trốn đến nơi này ăn với tiểu điện hạ.”

Sở Càn nhìn hai người hỗ trợ nhau, chỉ cảm thấy thập phần hài hòa.

Tiểu hài tử rất đơn thuần, ai đối với nó tốt là nó sẽ để ý.

Thoạt nhìn Tạ Mộng Nhã đích xác là không có vấn đề gì lớn.

Nhưng việc điều tra tất yếu vẫn là không thể tránh khỏi.

7/9/2018

-----oO-----

Heun: *Hmm không biết nói gì nữa =>) mọi người ngủ ngon nha~ moah~*

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Chương 50: Công Lược Đế Vương Lãnh Khốc (10)

Edit: Trangamy66

Beta: Min Heun

Lần đầu tiên Mộng Nhã có cảm giác kính sợ đối với hoàng đế.

Lúc này bị thị vệ đè xuống, cô kêu như vậy chỉ là vì đề bảo toàn mệnh thôi.

Vốn nghĩ rằng cô có thể miệng lưỡi trơn tru, lưu loát giảng giải tiểu nam hài có bao nhiêu đáng thương, sau đó đem đề tài lôi kéo đến trên người của chính mình.

Không nghĩ tới hoàng đế căn bản chẳng quan tâm tới, trực tiếp nói một câu —— ‘xử tử’ ‘lăng trì’.

Hiện tại ngẫm lại nghĩ mà cũng thấy sợ.

Sở Càn nhìn cô chăm chăm một lúc lâu, mới phát hiện chính mình đang thất thần.

Bất quá tiểu cô nương trước mắt xác thật chơi đùa rất vui, so với mấy tiểu thư khuê các được tì mi dạy dỗ kia tốt hơn nhiều.

Mộng Nhã có chút lo sợ bất an khi bị ánh mắt lạnh như băng của Sở Càn nhìn chăm chăm, nếu không phải trên đùi còn có một nhóc con, có lẽ hiện tại cô đã sớm chạy trốn rồi.

Thế giới thứ hai thật sự là không nên công lược để vương cổ đại.

Người này cho người ta áp lực không phải là ít.

Thời điểm đối mặt với Tiết Hàm cô có thể chơi tiểu tính tình, có thể nháo tiểu tính tình.

Nhưng khi đối mặt với chúa tể, hoàng đế có quyền sinh sát chính mình, cô chỉ có thể làm bộ như chính mình không tồn tại.

Mộng Nhã quả thực muốn rơi nước mắt ròng ròng chạy đi.

Cô hiện tại không dám đem bộ dáng vạn người mê kia của chính mình ra dùng, vạn nhất bị hoàng đế phát hiện chính mình cùng với Mộng Nhã lúc trước tính cách quá khác nhau.

Nói không chừng trực tiếp đem cô thành yêu quái mà ‘răng rắc’.

Sở Càn nhìn thân thể cô có chút phát run.

Hắn hỏi: “Người sợ hãi.”

Mộng Nhã cơ hồ muốn tròn trắng mắt, ai mà không sợ a!

Cô cũng nói đúng như thế: “Sợ.”

Trong thanh âm Sở Càn có chút ý cười: “Sợ đến phát run sao?”

Mộng Nhã ngẩng đầu, trên mặt có chút mờ mịt.

“A? Phát run?”

Sở Càn lại một lần nữa bị khuôn mặt thanh lệ không chút son phấn hấp dẫn.

Tuy rằng tiểu cô nương trước mặt có mắt điểm lệ đào hoa, nhưng khí chất lại thập phần thanh thuần hoạt bát.

Giống như, một khối ngọc chưa được người ta chế tạo, mài dũa.

Làm người ta nhìn không được muốn nắm ở trong tay thưởng thức.

Sở Càn duỗi tay bắt lấy cảm Mộng Nhã.

Làn da trên tay trơn trượt, làm người ta không muốn buông tay.

Lúc này trong lòng Mộng Nhã đã không còn sợ nữa, nhưng cô vẫn cứ làm bộ đáng thực sự sợ hãi.

Đôi mắt liên tục chớp chớp, tựa như nai con trong rừng cây.

Thanh thuần làm tâm người khản cấp đau.

Lúc này Mộng Nhã tựa hồ phản ứng lại vì sao mình phát run.

Cô cau mày, nói: “Ta..... Thần nữ từ trên núi già ngã xuống, trật chân, đứng không vững, cho nên phát run.”

Sở Càn từ cười khẽ biến thành cười to.

Thái giám xung quanh không có một ai dám ngắt đầu, nhưng trong lòng đều biết hôm nay, chỉ sợ về sau tiểu cô nương này khẳng định sẽ thăng chức rất nhanh.

Quả nhiên, Sở Càn nói: “Phong Tà thị Mộng Nhã làm tiểu chủ, vào ở Phi Mộng các.”

Bọn thái giám tiến lên thấp giọng nói: “Dạ.”

Ngay sau đó đã có tiểu thái giám quý gối trước người Mộng Nhã: “Chúc mừng Tà tiểu chủ.”

Mộng Nhã còn chưa kịp tiêu hóa xong, này cũng quá nhanh đi.

Một giây địa ngục một giây thiên đường.

Sở Càn phản phó: “Đêm nay thị tắm, sau đó, Huy ca nhi đưa cho nàng nuôi dưỡng trước.”

Chủ yếu là hiện tại Sở Huy chỉ nhận Mộng Nhã, để cho người khác chiếu cố chính hắn cũng không yên tâm được.

Vừa lúc, nếu Tà Mộng Nhã có thể biết rõ vị trí của cô, chính mình cũng không ngại cho cô vinh quang tới cao.

Mộng Nhã đã lệ rơi ròng ròng...

Hầu... hầu... hầu hạ thị tắm?

Cái này cũng quá nhanh đi!

Nhưng không phải còn chưa tới thời điểm tuyển chọn tú nữ sao?!

Hơn nữa cô mới mười sáu tuổi!

“Tiểu chủ năm nay mười sáu tuổi nha, nhớ năm đó, Thái Hậu mười tám tuổi đã sinh đệ hạ.”

Mộng Nhã: “...”

Các người tránh ra để ta yên lặng một chút.

Loại chuyện mười sáu thị tằm, mười bảy sinh con quá mức hung tàn thảo phạt!

Cô không thể nào tiếp thu được a!

8/9/2018

-----oOo-----

Heun: Hmm từ giờ ta sẽ chăm chỉ up truyện hơn >< nên mọi người nhớ vote và cmt giúp ta nha~ ><

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51: Chương 51: Công Lược Đế Vương Lãnh Khốc (11)

Edit: Tiểu Hy Hy

Beta: Min Heun

Phi Mộng các.

Đình đài lầu các cùng các kỳ hoa dị thảo, vô cùng mỹ diệu.

Lúc này Mộng Nhã không chỉ không cần lo lắng vấn đề ăn không đủ no, mà hiện tại bên người cô có tới bốn cung nữ, muốn ăn cái gì thì trực tiếp phân phó là được.

Phải biết rằng bệ hạ chưa từng làm hạnh ai cả, ngay cả đại cung nữ lúc trước thái hậu tuyển cho bệ hạ cũng không được gần người.

Không nghĩ tới một cái nha đầu nhỏ nhô lại trực tiếp vào mắt bệ hạ.

Hơn nữa lại được chính miệng bệ hạ phân phó thị tằm!

Đám cung nữ ngốc lâu ở trong cung đều biết bệ hạ hiện giờ cũng là lần đầu tiên, hơn nữa, nam nhân vô cùng coi trọng với nữ nhân đầu tiên của mình.

Giống như lúc trước thì tiên hoàng đặc biệt coi trọng Uyển Quý phi.

Tuy bà không phải là Hoàng Hậu, nhưng bà là nữ nhân đầu tiên cùng chung chăn gối với tiên hoàng.

Ở đây cũng tương tự, bệ hạ hiện giờ cũng giống vậy.

Hướng hồ, về sau Tà Tiểu chủ có được ngôi vị hoàng hậu này hay không thì còn chưa nói tới!

Nếu một ngày khi thực sự lên vị trí mẫu nghi thiên hạ, những cung nữ như các nàng cũng sẽ được nước lên thuyền.

Tất nhiên là phải nịnh bợ cho tốt.

Các cung nữ bung tới cho Mộng Nhã một mâm điểm tâm tinh xảo.

Nhưng có ma ma ở một bên nhìn rồi nói: “Tiểu chủ ăn ít một chút, buổi tối còn thị tằm.”

“Khụ khụ khụ!”

Đột nhiên Mộng Nhã bị sắc đến mức phải ho lên.

Tuy rằng đã nói trước kia thì người thích cô nhiều vô số kể, nhưng hiện tại thân thể này của cô chỉ có mười sáu tuổi!

Thị tằm... Sớm như vậy...

Nghĩ lại cũng khóc không ra nước mắt.

Nhưng đám cung nữ bên người lại cố tình cho rằng đây là một việc rất tốt.

“Tiểu chủ, ngài chính là người đầu tiên bệ hạ làm hạnh đấy.”

Mộng Nhã lạnh nhạt: Vô nghĩa, ta không phải người thì là quý chắc?

“Tiểu chủ, bệ hạ nhất định sẽ đối tốt với ngài!”

Mộng Nhã tiếp tục lạnh nhạt: Ta mặc kệ hẳn có tốt với ta hay không, nhưng hiện tại ta không muốn thị tằm.

“Tiểu chủ, nếu một lần mà ngài có hài từ.....”

Mộng Nhã đã không còn làm ra biểu tình gì nữa: Thực xin lỗi, mười sáu mười bảy tuổi mà sinh hài từ thì thật sự quá! Sớm!! A!

Thật sự không muốn nghe nhóm cung nữ riu rít nói chuyện, Mộng Nhã nhéo hai khối bánh mềm kẹp sữa bò.

Một miếng trực tiếp đưa cho Sở Huy, một miếng thì tự mình ăn.

Ma ma ở một bên sốt ruột nói: “Tiểu chủ, ăn uống cần phải văn nhã! Nào có chuyện trực tiếp dùng tay?”

Mộng Nhã không muốn nói nữa, nếu mà nhìn đến cảnh lúc trước mình dùng tay xé vạt quay để ăn, nhất định sẽ kích động đến mức ngất xỉu đi.

Ăn xong thì Mộng Nhã ôm Sở Huy đi thư phòng.

Đóng cửa lại, rốt cuộc cũng được thanh tĩnh.

Đoạn thời gian này thì Sở Huy vẫn luôn an an tĩnh tĩnh.

Đến khi Mộng Nhã ôm nó vào trong ngực, nó mới yên lặng chảy nước mắt xuống.

Mộng Nhã vội vàng hỏi: “Huy ca nhi, làm sao vậy?”

Sở Huy không đáp lời mà chỉ chôn đầu ở trong ngực Mộng Nhã.

Mộng Nhã vỗ về sau lưng nó rồi nói: “Đừng khóc, nhóc con, nơi nào thương tâm, viết cho tỷ tỷ được không?”

Sở Huy không nói lời nào, nhưng vẫn luôn dùng ánh mắt nấn nì nhìn Mộng Nhã.

Cầu xin người, đừng đi thị tẩm, đừng sinh hài tử khác... Ô ô ô, các nàng nói một khi có hài tử khác thì liền ta ném đi, không cần ta nữa ô ô ô.

Nhưng những lời này của Sở Huy lại nói không được, căn bản nó không biết nói.

Dường như Mộng Nhã lại tâm linh tương thông với nó, nàng hỏi: “Người không muốn ta đi thị tẩm?”

Sở Huy lập tức gật gật đầu, nhưng vẫn đánh giá thần sắc của Mộng Nhã.

Sợ Mộng Nhã sẽ tức giận.

Ánh mắt Mộng Nhã sáng lên, cô vừa nghĩ tới một cái chủ ý tuyệt diệu.

Buổi tối, ma ma mang theo một đám đại cung nữ tới hầu hạ Mộng Nhã tắm rửa sạch sẽ, thơm ngào ngạt.

Sau đó một đám tiểu thái giám quý gối trước cửa cung điện: “Cung nghênh tiểu chủ thị tẩm.”

Sau đó dưới biểu tình trợn mắt há mồm của bọn thái giám, Mộng Nhã dắt tay Sở Huy, thông thả ung dung đi ra.

9/9/2018

-----oOo-----

Heun: *Thật bó tay chấm com chấm vì en:v với chị =))*

#Mới đổi tên có ai thấy hông =~= sao này gọi ta bằng tên mới nhe~

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: Chương 52: Công Lược Đế Vương Lãnh Khốc (12)

Edit: Tiểu Hy Hy

Beta: Min Heun

Thái giám cùng các cung nữ đến nghênh đón nhìn thấy cái tổ hợp quái dị này thì cảm thấy vô cùng bất đắc dĩ.

Một người là đệ đệ ruột được bệ hạ yêu thương, không thấy hôm nay bệ hạ đã đánh chết Nghiêm ma ma sao?

Một người khác là Tà tiểu chủ mà bệ hạ vừa ý, phải biết rằng đây không chỉ là lần đầu tiên của Tà tiểu chủ, mà cũng là lần đầu tiên của bệ hạ đó!

Nhưng mà hai người này đang cùng nhau ra cửa là muốn làm gì?!

Làm gì?!

Mộng Nhã vẫn để tóc bán kiển, cho nên để rối tung ở sau người, không chút phần son, hoàn toàn không có bộ dạng phải đi thị tẩm.

Nếu thật sự đi thị tẩm thì chắc chắn phải bôi tóc, tô lông mày!

Đám người tiểu thái giám hoàn toàn không biết hai người này là có ý gì.

Mộng Nhã nâng tay, lập tức có tiểu thái giám khom người để cô bắt tay đi lên.

Sở Huy ở bên cạnh cũng lập tức túm một ống tay áo khác của Mộng Nhã.

Hoàn toàn là một phong phạm dũng sĩ bảo vệ công chúa.

Mộng Nhã nói: “Chúng ta đi thôi.”

Bọn thái giám thiếu chút nữa thì hóa đá, thị tẩm mà mang theo tiểu điện hạ thì chỉ sợ là không được tốt lắm.

Nhưng nhìn bộ dạng một khác cũng không rời Tà tiểu chủ của tiểu điện hạ, bọn họ cũng chỉ có thể để im như vậy thôi.

Sở Cận cố tình phê duyệt tấu chương xong trước thời gian, tắm rửa rồi thay áo ngủ mình hoàng sắc, đang nằm ở trên giường đọc sách.

Nói thật, hần rất chờ mong.

Làm hoàng đế, hai mươi hai năm trước hần đều bốn ba vì quyền lực.

Hiện tại thiên hạ đều là của hần, mỹ nhân, rượu ngon, muốn cái gì thì có cái đó.

Sở Càn cười khê, tưởng tượng đến nữ tử không phấn trang, tựa như con nai chần kinh.

Thế nhưng lúc này lại có chút tâm ý viên mã.

Sở Càn buông sách, thậm chí đứng lên nhìn ra bên ngoài cửa sổ thêm vài lần.

Đột nhiên, Sở Càn cảm thấy hành động chờ mong này có chút quen thuộc, hình như thật lâu trước kia, hần cũng chờ mong một người như vậy.

Nấu cơm cho cô, chờ cô về nhà.

Nghĩ đến đây, Sở Càn cảm thấy chính mình có chút si ngốc.

Hần đường đường là vua của một nước, làm sao sẽ nấu cơm cho một nữ nhân? Đặc biệt là chờ cô về nhà?

Ngay khi Sở Càn đang miên man suy nghĩ thì thái giám nâng bước chân đi tới.

“Mời tiểu điện hạ cùng tiểu chủ tử.”

Một khắc khi nghe thấy tiếng bước chân của thái giám, Sở Càn hoảng loạn.

Hần nhanh chóng nằm nghiêng ở trên giường, đột nhiên lại cảm thấy động tác này không được tốt lắm.

Vì thế mặc thêm áo ngoài rồi ngồi ở trước bàn, vừa lúc đối diện với gương đồng, xử lý cổ áo cùng tóc của mình.

Cũng chính là vào lúc này, tiếng đập cửa vang lên.

“Bệ hạ...”

Tìm Sở Càn đập rất nhanh, hần chưa bao giờ biết mình còn có một mặt như thể tên tiểu tử vất vả chưa sạch thể này.

“Vào đi.”

“Tuân lệnh.”

Sở Càn nhìn điểm tâm tinh xảo trên bàn, thái giám nói đây đều là mấy thứ Mộng Nhã tiểu chủ thích ăn nhất.

“Mộng Nhã thỉnh an bệ hạ.”

Sở Càn chậm rãi xoay người, khi nhìn tới nhóc con quý bên người Mộng Nhã thì biểu tình trên mặt thiếu chút nữa hồng mắt.

“Nó, nó...”

Không xong, nói chuyện mà cũng nói lắp được!

Mộng Nhã ngẩng đầu, cặp mắt to thanh thuần tựa như con nai con đang nhìn hần, hoảng loạn trong nội tâm đều được biểu lộ trong ánh mắt kia.

Sở Càn nói: “Đứng lên đi, trẫm không trách nàng.”

Mộng Nhã đứng lên, cổ chân còn có chút đau. Nhưng cô cũng không có biểu lộ ra.

Cô nói: “Bởi vì tiểu điện hạ một khắc cũng không xa ta... Thần nữ... Thần thiếp!”

Một câu mà Mộng Nhã phải sửa lại tới ba cái xưng hô, trên mặt có chút hồng hồng.

Tựa hồ đối với cái xưng hô "thần thiếp" này vô cùng ngượng ngùng.

Sở Càn nhìn bộ dạng không rành thế sự của cô mà nuốt nuốt nước bọt.

Hần nói: “Không có việc gì, ngồi xuống đi.”

Thời điểm khi Mộng Nhã ngồi xuống, nhóc con bên người cô nhắm mắt cũng đi theo đuôi.

Mộng Nhã làm cái gì thì nó làm cái đó.

Hai người này tuổi còn nhỏ, một người mới mười sáu tuổi, một người mới ba tuổi, hai người ăn mặc y phục có màu sắc giống nhau, làm động tác lại giống nhau.

Làm sao cũng thấy thật đáng yêu.

14/9/2018

-----oO-----

Heun: Ôi còn đầu hình tượng cao lãnh lạnh lùng nữa, trả lại hình tượng lúc trước của anh đây *khóc ngất* ToT

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Chương 53: Công Lược Đế Vương Lãnh Khốc (13)

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Edit: Mìn Heun

Beta: Aya Shinta

Sở Càn nhìn động tác của hai người mà có chút ngạc nhiên.

Sau đó hần vùng tay lên: “Những thứ này đều là điểm tâm hai người thích ăn, không cần câu nệ.”

Mộng Nhã lập tức bày ra ánh mắt “thật sự có thể ăn sao”, điềm đạm đáng yêu nhìn Sở Càn.

Trong lòng Sở Càn mềm nhũn, nói: “Đương nhiên là có thể.”

Vì thế Mộng Nhã đưa tay lấy một miếng.

Sở Huy cũng lấy một miếng theo.

Thái giám cùng ma ma hầu hạ một bên đều đỏ mặt, đã nói với tiểu chủ tử rằng không thể trực tiếp dùng tay, sao ngài ấy vẫn còn làm vậy?

Hy vọng bệ hạ không trách tội!

Sở Càn nhìn hai người ăn vui vẻ như vậy, tự mình cũng dùng tay lấy một miếng.

Rất ngọt, từ khi hiểu chuyện đến bây giờ thì hần không có ăn đồ ngọt.

Không nghĩ tới đột nhiên ăn một cái, thật đúng là rất ngon.

Mộng Nhã thừa dịp đang ăn điểm tâm thì hỏi hệ thống: “Giá trị tình yêu bao nhiêu rồi?”

Hệ thống dùng ngữ khí vô lực để trả lời: “18.”

Mộng Nhã lấp bắp kinh hãi: “Ít như vậy?”

Không phải nói là để vương lãnh khốc sao? Thật ra thì cô vẫn chưa thấy được bộ dáng lãnh khốc của đế vương, Sở Càn vẫn luôn rất ôn nhu đối với cô.

Nhưng giá trị tình yêu... Sao chỉ mới có 18? Cái bộ dạng liếc mắt đưa tình như vậy thì ít nhất phải 81 mới đúng!

Hệ thống nói: “Ký chủ cố lên.”

Mộng Nhã: “...” Cái vấn đề này không phải là cố lên hay không cố lên.

Cảm thấy phương hướng công lược của cô xuất hiện sai lầm rồi.

Chẳng lẽ Sở Càn cũng không thích nữ nhân điềm đạm đáng yêu?

Hay là nói, thật sự phải... Cái kia một chút, mới có thể tăng giá trị tình yêu lên?

Mộng Nhã nhìn vóc người cứng nhắc của chính mình, cảm thấy Sở Càn cũng sẽ không thích nổi cái bộ dáng này...

Vẫn là chờ cô lớn lên rồi nói sau đi.

Vì thế ngay một buổi tối vốn dĩ hần nên điên loạn đảo phượng này, Sở Càn lại ngồi ở bên mép giường để đọc sách cho hai người đang nằm trên giường.

Thư phòng của hoàng đế đương nhiên sẽ không có những thoại bản[1] lĩnh tinh gì đó, cũng chỉ là một ít sách mưu lược trị quốc với kinh sách sử tịch.

[1] Thoại bản: một hình thức tiểu thuyết Bạch thoại phát triển từ thời Tống, chủ yếu kể chuyện lịch sử và đời sống xã hội đương thời, thường dùng làm cốt truyện cho các nghệ nhân sau này.

Sở Càn thật vất vả mới lấy được từ bên trong ra một quyển dã sử, kể chuyện xưa trong sách cho hai người nghe.

Mộng Nhã nghe thấy giọng nói thanh lãnh của Sở Càn khi hần đang đọc từng câu từng chữ trong cuốn sách nọ, cô dần dần buồn ngủ.

Cuối cùng, cô thật sự ngủ thiếp đi.

Lúc Sở Huy ngủ còn kéo ống tay áo Mộng Nhã, nhìn ra được nó thật sự không muốn rời khỏi Mộng Nhã.

Vì thế đêm đầu tiên của hai người đã dùng cái phương thức nằm song song để kết thúc.

Phía bên trong giường là Sở Huy, ở giữa là Mộng Nhã, sau đó ở bên ngoài là Sở Càn.

Thật sự giống như một nhà ba người của gia đình bình thường.

Hoà thuận vui vẻ.

Bọn thái giám đang trực đêm ở một bên đều cảm thấy tam quan của mình đều tan nát.

Bệ hạ đây là gọi phi tử tới thị tẩm sao?

Thật ra thì chính là gọi nữ nhi tới để kể chuyện trước khi đi ngủ đi!

Còn Tà tiểu chủ thật đúng là tâm lớn mà, tuy nói hiện tại trong cung của bệ hạ không có nữ nhân, nhưng Tà tiểu chủ cũng nên nắm chắc cơ hội này, tốt nhất là một lần liền sinh được con trai!

Như vậy về sau thì địa vị của Tà tiểu chủ trong hậu cung sẽ được củng cố mười phần.

Thế nhưng... Bộ dạng này của phi tử, của tiểu điện hạ, cũng như của bệ hạ, thật sự làm cho bọn thái giám trực đêm rầu thúi ruột.

Một bọn họ còn chuẩn bị thật nhiều khăn cùng nước ấm, còn có nước uống —— sợ bệ hạ cùng tiểu chủ làm được một nửa thì khát nước nên bọn họ đã chuẩn bị trước.

Nhưng đêm nay ba người lại nằm cùng nhau, ngủ thật vui vẻ hoà thuận.

Sở Càn cho rằng chính hắn sẽ không ngủ được.

Từ cái năm hắn mười lăm tuổi ấy, bắt đầu tự tay giết chết huynh đệ của mình thì hắn đều gấp ác mộng vào mỗi đêm.

Đây cũng là nguyên nhân mà hắn luôn làm mặt lạnh.

Dù là ai, khi ngủ không ngon thì biểu tình trên mặt người đó cũng sẽ không quá tốt.

Lúc chỉ có một mình hắn thì Sở Càn ngủ không được, có cung nữ hoặc là thái giám trực đêm thì càng không ngủ nổi.

Huống chi bên người hắn còn thêm hai người.

Vốn tưởng rằng đêm nay hắn sẽ trọn mắt đến hừng đông, không nghĩ tới nằm ở bên người Mộng Nhã, ngủ được mùi hương thanh nhã trên người cô sau khi cô tắm.

Hết thấy đều ấm áp như vậy.

Một đêm không mộng寐, ngủ thật ngon.

14/9/2018

-----oOo-----

Heun: Ư ư chim chim sọc xy kìa~~ cần truyền máu gấp a a a a~ >|||

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Chương 54: Công Lược Đế Vương Lãnh Khốc (14)

Edit: Min Heun

Beta: Aya Shinta

Ngày hôm sau khi Mộng Nhã tỉnh lại thì Sở Càn vẫn còn ngủ.

Hơn nữa đôi lông mày của hắn giãn ra, thoát nhìn ngủ thật sự rất ngon.

Nhưng vừa nãy thì Mộng Nhã cũng đã kinh động tới Sở Huy.

Nhóc con cũng học theo bộ dạng của Mộng Nhã mà nhìn Sở Càn.

Mộng Nhã: “...”

Nếu như Sở Càn tỉnh lại mà nhìn thấy cảnh hai người nhìn chăm chăm hắn như vậy, thì hắn nhất định sẽ đá mặt hai người này xuống dưới giường!

Không đúng, là đá đến bên kia tường!

Mộng Nhã nhanh tay ấn Sở Huy xuống, nhất định không thể đánh thức hoàng đế được.

Nhưng trời lại không chiều lòng người.

Sở Huy mới nghiêng đầu, dùng vẻ mặt thiên chân vô tà nhìn ca ca thì Sở Càn liền mở hai mắt.

Mộng Nhã: “...”

Cô run run rẩy rẩy nâng móng vuốt lên: “Sớm”

Hình như Mộng Nhã thấy không có thêm kinh ngữ nên cô nhanh chóng bổ sung thêm một câu: “Bệ hạ.”

Sở Càn mộng lung mờ hai mắt, vốn dĩ hắn cho rằng mình còn đang ở trong mộng.

Nhưng một tiếng "bệ hạ" này hoàn toàn kích thích hắn.

Đúng vậy, hiện tại hắn là hoàng đế trên hàng vạn hàng vạn người.

Sở Càn lại dùng thêm một giây đồng hồ để tìm lý trí về, nhàn nhạt "ừ" một tiếng.

Mộng Nhã dùng cánh tay chống thân mình, cô có chút không nghĩ ra được bệ hạ muốn làm gì.

Sau đó Sở Càn, ở trong ánh mắt kinh ngạc của Mộng Nhã mà nhắm hai mắt lại!

Lại còn trở mình, sửa lại tư thế nằm nghiêng!

Mộng Nhã đã sợ ngây người rồi.

Hoàng đế muốn ăn vạ trên giường sao?!

Còn không đợi Mộng Nhã đi hỏi hệ thống thì hệ thống đã lập tức trả lời cô: “Giá trị tình yêu là 21.”

Cái... cái... cái gì?!

Chỉ ngủ một giấc liền tăng thêm 3 điểm giá trị tình yêu?

Thật sự chỉ là "ngủ một giấc", đúng ý trên mặt chữ!

Mộng Nhã bắt đầu bấm đốt tay, tính toán mình ngủ cùng hần thêm mấy giấc nữa thì có thể tăng tới một trăm điểm.

Hệ thống có chút bất đắc dĩ: “...”

Sở Càn bên này, hần cảm thấy loại trạng thái này rất thần kỳ.

Bảy năm, trước nay hần đều không có một giấc ngủ nào tốt.

Nhưng khi ở bên người tiểu nha đầu này, dường như cái cảm giác an toàn mà quen thuộc lại ngập tràn.

Rất dễ quen thuộc.

Sở Càn nằm nghiêng, loáng thoáng nghĩ đến chuyện từ trước tới giờ, hần chưa từng nhìn thấy Mộng Nhã.

Thì nói gì đến quen thuộc?

Mà Mộng Nhã bên này cũng phóng túng cho mình nằm ở trên giường, chỉ chốc lát sau lại ngủ thiếp đi.

Đều nói buồn ngủ sẽ bị lấy!

Quả nhiên!

Rõ ràng cô hần là nên dậy sớm!

Mộng Nhã tỉnh lại lần nữa là do Sở Huy bóp mũi đánh thức dậy.

“Ha ha.”

Tuy rằng Sở Huy không biết nói chuyện, nhưng mà nó cười vô cùng vui vẻ.

Mộng Nhã đẩy tay nó ra, nói: “Đừng nghịch, để ta ngủ thêm một chút nữa.”

Sở Huy cười như cũ, sau đó ngẩng đầu nhìn Sở Càn ngồi ở mép giường.

Ánh mắt to vô tội kia rõ ràng là đang nói: Nhìn đi, ta không gọi tỷ tỷ dậy được.

Vốn dĩ Sở Càn đang nhìn Mộng Nhã, tư thế ngủ của tiểu nha đầu này thật sự rất tệ.

Chăn cũng đã đá văng tới mắt cá chân mà chẳng hay!

Sở Càn nhận mệnh dịch lại góc chăn cho cô, sau đó nhàn nhạt nhìn lướt qua đệ đệ có chút sợ sệt mình.

Ánh mắt hai huynh đệ đối diện nhau.

Sở Càn: Không được gọi Mộng Nhã là tỷ tỷ.

Sở Huy nháy mắt: Vì sao!

Sở Càn: Gọi tẩu tẩu.

Sở Huy: ... Không được, tỷ tỷ còn chưa có đáp ứng gả cho huynh.

Sở Càn: Nàng đã là phi tử của ta.

Sở Huy bẹp miệng, thiếu chút nữa đã khóc ra.

Sở Càn: ...

Mộng Nhã đứng lúc tỉnh lại, sau đó nhìn thấy Sở Huy gào lớn, nước mắt giống như không cần báo trước mà trào toàn bộ ra.

Mộng Nhã luống cuống tay chân ôm nó: “Đừng khóc, ai bắt phạt người, nói cho tỷ tỷ biết.”

Sở Huy không biết nói, nhưng nó lại khóc lớn thêm vài phần.

Sở Càn đỡ trán.

Sớm biết rằng như vậy thì hần đã đi vào triều sớm rồi.

Hần chờ hai người này tỉnh lại ăn cơm, kết quả còn dọa một người đến phát khóc.

Sở Càn "khụ" một tiếng.

Mộng Nhã lập tức phản ứng lại cái giường mình hoàng sắc này là của ai.

Cô nhanh chân xoay người, đôi mắt cô trừng lớn nhìn Sở Càn.

Lúc này Sở Huy cũng không khóc nữa, cũng nhìn hần như vậy.

Ánh mắt không rành thế sự của hai người làm cho Sở Càn bật cười.

Hai người này, thật đúng là ông trời phái tới để trị hần mà.

15/9/2018

-----oOo-----

Heun: Đánh úp đêm phía~ =)))

01:10 khuya rồi...

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Chương 55: Công Lược Đế Vương Lãnh Khốc (15)

Edit: Trangamy66

Beta: Min Heun

Lúc Mộng Nhã trở lại Phi Mộng các của mình thì đã gần giữa trưa rồi.

Thiếu chút nữa cô bị hoảng để lưu lại ăn cơm trưa!

May mắn là cô chạy thoát được!

Nhưng hôm nay Sở Càn cũng không ăn cơm trưa với Mộng Nhã được.

Bởi vì, hôm nay là đại điển tuyển tú.

Từng nhóm tú nữ ăn mặc cung trang điểm lẹ, tranh nhau khoe sắc.

Thái Hậu ngồi ở trên đài cao, nhìn nhóm mỹ nhân ở phía dưới đã không đợi được, gọi thái giám bên người lại.

Hỏi: "Bệ hạ đâu? Giờ lành tới rồi."

Thái giám nói: "Bệ hạ đã phản phó, ngài trước tuyển một đợt, bệ hạ dùng xong ngộ thiện sẽ tới."

Thái Hậu nhìn bàn đồ ăn, có chút kinh ngạc: "Nhưng bệ hạ tới đây cùng ăn sao?"

Bọn thái giám nhanh chóng quỳ xuống: "Bệ hạ phản phó, không ăn."

Thái Hậu thờ dài một hơi, xua xua tay nói: "Vậy thì bắt đầu đi."

Bên này, bởi vì nguyên nhân đại điển tuyển tú nên Mộng Nhã phải chờ một lúc mới có thức ăn.

Rốt cuộc vẫn lấy bệ hạ làm trọng.

Nhưng không nghĩ tới bệ hạ căn bản là không dùng bữa.

Bên này, Mộng Nhã trực tiếp sai tiểu thái giám đi Ngự Thiện Phòng lấy một chút rau với thịt, còn có gia vị.

"Hôm nay tỷ tỷ sẽ làm thức ăn cho người."

Sở Huy mở to mắt nhìn Mộng Nhã, nghiêm túc gật gù đầu.

Có thể ăn cơm Mộng Nhã tỷ tỷ tự mình làm, thật hạnh phúc.

Sở Càn không có ăn uống, hần cũng không thích tuyển tú.

Xua xua tay để thái giám truyền thiện đi trở về, chính mình lại dẫn theo thái giám bên người tùy ý đi bộ nhìn xung quanh.

Làm hoàng đế, rất khó có lúc thanh nhàn như vậy a.

Có đôi khi vẫn nên yêu cầu cho chính mình nghỉ ngơi.

Bắt tri bắt giác, hần liền đi tới nơi lúc mới gặp Mộng Nhã.

Chỗ núi gĩa kia, có lẽ là ngày đó bị Ngự lâm quân đâm đập, giấy dầu Mộng Nhã chôn ở dưới đã lộ ra.

Sở Càn hỏi: "Đây là cái gì?"

Tiểu thái giám lập tức quỳ xuống đem giấy dầu đào ra.

Sau đó nhìn thấy giấy dầu thì không biết nên nói cái gì.

Sở Càn nghĩ lại thì liền minh bạch, cái này khẳng định là cô lấy trộm từ Ngự Thiện Phòng lại đây ăn.

Lập tức tư tưởng của hần lại chuyển đến trên người Mộng Nhã.

Sở Càn xoay người đi tới nơi ở của Mộng Nhã.

"Bệ hạ vạn tuế --"

Sở Càn xua tay: "Không cần."

Mộng Nhã đang nếm nếm nước chấm trong nồi, canh rau màu trắng thoạt nhìn thật sự không tồi.

Bên cạnh là các loại rau dưa đã rửa sạch sẽ, tất cả đều đã chuẩn bị tốt, chờ cho nồi canh sôi thì bỏ tất cả vào.

Thời điểm Mộng Nhã nhìn thấy Sở Càn, cả người trong đầu đều nghĩ "xong rồi xong rồi".

Cô hiện tại đem tay áo kéo lên trên khuỷu tay, cánh tay mảnh khảnh dưới ống tay áo lập tức lộ ra, tóc còn thắt thành bím tóc sau đó buộc trên đỉnh đầu.

Hết thấy đều dựa theo những phương pháp đơn giản nhất.

Nhóm cung nữ, bọn thái giám đều quý xuống, chỉ có mỗi Mộng Nhã là còn cầm cái muỗng đứng ở kế bên nồi ngậy người.

Sở Càn cũng không hề quan cô có chú ý lễ nghĩa hay không.

Hắn đi tới trong nồi nhìn thoáng qua, hỏi: "Đang làm gì?"

Mộng Nhã lập tức giống như con nai nhỏ chần kinh đem cái muỗng giấu ra phía sau, bộ dáng này giống như là có thể "hủy thi diệt tích".

Đuôi lông mày Sở Càn vừa nhấc, nhân nhật phát ra một âm đơn: "Hửm?"

Mộng Nhã lập tức đem cái muỗng giao ra, tội nghiệp nói: "Giữa trưa không có ăn cơm, ta nấu cơm cho Huy ca nhi ăn."

Ừ, cái nồi này sau khi ăn xong tốt nhất là nên ném đi.

Sở Huy đang mạnh mẽ gánh tội thay cô hoàn toàn không có ý thức được đang bị hãm hại, ôm chặt chân Mộng Nhã.

Sau đó đôi mắt mở to nhìn Sở Càn, ánh mắt kia giống như đang nói: Cái này đều là của đệ, huynh không được ăn.

Sở Càn hoàn toàn làm lơ ý tứ của nhóc con.

Duỗi tay lấy cái muỗng từ trong tay Mộng Nhã, học bộ dáng cô từ trong nồi múc ra một chút canh.

"Ừ, không tồi. Cho trăm một phần đi."

15/9/2018

-----oOo-----

Heun: Hôm nay đi lãnh tiền lương~ haha các nàng biết ta được bao nhiêu hông~ =v= haha có 550k à đúng rồi 550k đó:D chính xác là 552k:D haha làm có 3 ngày là nghỉ luôn rồi lấy đâu ra nhiều tiền được:DD

Mà các nàng bữa giờ bơ ta rùi:< ta giận không thèm up chương mới nữa đâu *phồng má*

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Chương 56: Công Lược Đế Vương Lãnh Khốc (16)

Edit: Trangamy66

Beta: Min Heun

Mộng Nhã khóc không ra nước mắt.

Cô chuẩn bị nấu lẩu cay, nhưng Huy ca nhi không thể ăn cay.

Cho nên, cô tổng cộng chỉ nấu có một phần!

Còn đâu mà cho hoàng đế một phần?

Lúc này Mộng Nhã cũng học bộ dáng Sở Huy, tội nghiệp nhìn Sở Càn.

Sở Càn sừng sốt, đây là không vui vì cho hắn ăn?

Mộng Nhã nói: "Bệ hạ, ta chỉ nấu có một phần. Nếu không, chúng ta cùng nhau ăn?"

Nhìn đi nhìn đi, cô quả thực rất hào phóng!

Kỳ thật cũng chỉ là chuyện thêm một đôi đũa nữa mà thôi!

Sở Càn cười: "Người muốn cùng trăm chia thức ăn?"

Chuyện này chỉ có Hoàng Hậu mới có thể làm.

Rốt cuộc ở đây cũng có tôn ti trật tự, trong thiên hạ chỉ có Hoàng Hậu mới có thể cùng bệ hạ cùng ăn một cái nôi.

Mộng Nhã hoàn toàn không biết điểm này, cô cảm thấy chính mình quá hào phóng.

Vì thể nhanh chóng gật gật đầu.

Thái giám ở phía sau Sở Càn vì tiểu chủ không hiểu chuyện mà bi ai, cho dù tiểu chủ có đã tâm làm Hoàng Hậu, cũng không cần biểu hiện rõ ràng như vậy a.

Nhưng thời khắc làm người ta mở rộng tầm mắt đã xuất hiện.

Sở Càn cư nhiên thân mật vuốt ve đầu Mộng Nhã, nói: “Đều nghe nàng.”

Tập thể thái giám cùng các cung nữ trực tiếp hóa đá.

Bệ hạ cũng quá sùng tiểu chủ từ đi!

Chẳng lẽ nhìn tiểu chủ từ tuổi nhỏ không rành thế sự, cho nên mới thích nàng?

Một bọn hạ nhân đều cảm thấy thực may mắn khi mình theo đúng người, tiểu chủ từ được hoàng đế thích như vậy, nhất định sẽ thăng chức rất nhanh a!

Vì thể Mộng Nhã một bên giới thiệu cho bệ hạ ăn lẩu, một bên gấp đồ ăn cho Sở Huy.

“Tôi đây, Huy ca nhi ăn nhiều rau một chút.”

“Ừ, thịt này không tôi, Huy ca nhi cũng ăn một chút, lấy vóc dáng.”

“Trứng cút này cũng ăn rất ngon, Huy ca nhi tới đây ăn nào.”

Sở Càn: “...”

Sở Càn buông đũa xuống, ánh mắt lạnh lùng nhìn chén của Sở Huy đầy thức ăn.

Mộng Nhã nghe được thanh âm đũa với chén bỏ xuống bàn, cô nhanh chân chạy qua nhìn hấn.

Sau đó nhìn thấy biểu tình bị văng vè của Sở Càn, cô khẽ meo meo gấp cho hấn một đũa rau cần.

“Bệ hạ, ăn rau cần, bỏ... Bỏ thận?”

Ai biết bỏ cái gì! Dù sao bệ hạ cũng không cần vóc dáng cao, hơn nữa bỏ đầu óc lời này vừa nghe giống như là mắng chửi người.

Vẫn là bỏ thận là tốt nhất.

Tiểu thái giám nghe được Mộng Nhã nói, thiếu chút nữa cười ra tiếng.

Tiểu chủ từ này, thật sự cái gì cũng không biết hay là vẫn còn giả bộ a!

Bỏ thận?

Lời này có thể tùy tiện nói với nam nhân sao?

Quả nhiên, ngay sau đó Mộng Nhã liền xuất hiện trong lòng ngực Sở Càn.

Sở Càn hôn ở bên gáy cô, nhàn nhạt hỏi: “Bỏ thận?”

Mộng Nhã: “...”

Mộng Nhã khóc không ra nước mắt: “Bệ hạ ăn bỏ thân thể.”

Sở Càn không nói chuyện, chỉ cảm thấy khi hấn vừa mới hôn cô có một chút cảm giác sáng khoái!

Làn da như thế nào lại đầy đặn như vậy, lại mềm nữa!

Hấn nghĩ nên hôn thêm một cái.

Nhưng còn chưa đợi hấn hôn xuống, tay ôm ở bên hông Mộng Nhã giống như là bị thứ gì đó cản.

Bọn thái giám một đám toàn bộ đều quỳ trên mặt đất, run bần bật.

Mộng Nhã cũng thấy được Sở Huy cần Sở Càn!

Cô đại kinh thất sắc nói: “Huy ca nhi, mau nhả ra!”

Sở Huy rất nghe lời Mộng Nhã nói, hấn dường như đang ngẩng đầu lên án nhìn Sở Càn.

Ánh mắt kia rõ ràng đang nói: Huynh cần tỷ tỷ của ta, ta liền cần huynh.

Sở Càn: “...” Lần đầu tiên cảm thấy huynh đệ thân thích gì đó, hấn vẫn nên từ bỏ.

Đem nhóc con này nhét vào lãnh cung là tốt nhất!

Nhưng giây tiếp theo, Mộng Nhã lại đem tay hấn bị cần đặt ở bên môi.

“Phù phù——”

Mộng Nhã quan tâm nhìn hấn, hỏi: “Đau không? Thối một chút thì không đau nữa rồi.”

Nội tâm Sở Càn ám áp, đột nhiên có một loại xúc động muốn để Sở Huy cắn hấn thêm lần nữa.

Ánh mắt kia của Mộng Nhã tựa như con nai nhỏ chạy loạn làm Sở Càn khắc chế không được muốn hôn lên môi cô, muốn cô.

Vì thế gây tiếp theo Mộng Nhã liền phát hiện môi của mình bị ngậm lấy, trước mắt xuất hiện gương mặt phóng đại của Sở Càn.

“Nhắm mắt lại.”

16/9/2018

-----oOo-----

Heun: Ta cảm thấy editor thật quyền lực hahaha muốn ra chương lúc nào thì ra =v= mà làm editor cũng có cái sướng đó, sướng vì được đọc trước chương đã edit rồi đó muahahaha

Mai nghỉ mà, sao giờ này mà mấy nàng đã đi ngủ hết rồi =. =

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Chương 57: Công Lược Đế Vương Lãnh Khốc (17)

Edit: Tiểu Hy Hy

Beta: Mìn Heun

“Làm sao mới đó đã bắt đầu rồi?”

“Đúng vậy, bệ hạ còn chưa tới mà.”

“Vậy... Mấy màn biểu diễn hồi nãy của chúng ta, chẳng phải là bệ hạ cũng không nhìn thấy hay sao?”

Lời này vừa nói ra, mặt của mấy cô nương lúc ấy hao tổn tâm cơ đứng lên trước đều tái đi! Một vị thiên kim Thượng thư kéo một tú nữ bị nàng ta đôn xuống trước đó, nói: “Tối, người lên trước đi, chúng ta đổi vị trí.”

Tú nữ kia nước mắt rung rung, nhưng lại không dám cự tuyệt.

Rốt cuộc cha mình làm việc ở dưới trướng của Thượng thư, để có thể đưa mình vào cũng đã bỏ ra một số tiền rất lớn.

Tú nữ vốn dĩ xếp hạng thứ nhất tên là Đào Nhiễm Nhiễm, là con gái của Tể tướng Đào đại nhân.

Tuy rằng nàng ta lúc này cũng giống như các tú nữ khác, dựa theo quy củ quý gồi trên đại điện.

Nhưng những người xung quanh dường như vẫn cố ý vô tình chúng tình phùng nguyệt, đưa ra vị trí của nàng.

Còn không đợi nàng mở miệng, tú nữ quý gồi phía sau nàng đã đứng lên, tiểu thái giám truyền đạt mệnh lệnh một bên nói: “Ta là người thứ nhất.”

Tiểu thái giám sao còn không biết ai là người thứ nhất, nhưng hắn cũng không dám đắc tội thiên kim Tể tướng, vì thế cười nịnh nọt với Đào Nhiễm Nhiễm, sau đó mang tú nữ kia đi đến giữa đại điện.

Nếu như có bệ hạ, như vậy vị trí biểu diễn thứ nhất này không thể nghi ngờ là tốt nhất, rốt cuộc cho dù là ai cũng đều sẽ có chút chờ mong với tiết mục thứ nhất.

Nhưng hiện tại bệ hạ không có ở đây, như vậy chỉ biểu diễn cho lão thái hậu xem?

Chờ lát nữa nếu như bệ hạ tới, chính mình cũng đã biểu diễn rồi, chẳng phải là một ân hận lớn của nhân sinh sao.

Các nàng liều mạng tập luyện lâu như vậy, chính là vì lưu lại một ấn tượng tốt trước mặt bệ hạ.

Tốt nhất có thể sắc phong tại chỗ!

Thật ra Đào Nhiễm Nhiễm đã có hiểu biết đại khái về vị trí sắc phong của mình.

Rốt cuộc thân phận của nàng ở chỗ này, cảm tình với bệ hạ lại khác sâu từ nhỏ, đương nhiên ít nhất là đứng đầu tứ phi.

Chỉ là gần đây bệ hạ còn chưa định lập hậu, nếu không nàng chính là hậu cung chi chủ kia!

Nhất quốc chi mẫu!

Lúc này, bệ hạ được rất nhiều người tâm tâm niệm niệm, đang ăn canh húp lẩu.

Còn khen tặng trù nghệ của Mộng Nhã.

“Canh này của người không tồi, bộ dáng ăn cơm này rất có... Cảm giác như ở nhà.”

Mộng Nhã thiếu chút nữa bị một miếng rau xanh làm sặc chết!

Cảm giác như ở nhà là cái gì!

Ý đầu tiên khi ăn lẩu rõ ràng là "đoạt"!

Chỉ là bên cạnh một người là đứa nhóc, một người là quyền cao chức trọng.

Chỉ có cô là đáng thương nhất, là con tép riu.

Lúc này còn dám đoạt? Chỉ có thể quy quy củ củ an an phận phận ăn.

Đặc biệt là vừa rồi còn bị người kia hôn một cái, quả thực cảm thấy bị chiếm hết tiện nghi.

Sở Cận nhìn sắc mặt thay đổi mấy lần của Mộng Nhã, hỏi: “Sao vậy, trầm nói không đúng sao?”

Mộng Nhã suy nghĩ mấy lần trong đầu, cẩn thận suy nghĩ cách trả lời.

Hiện tại trăm triệu không thể vô lý với bệ hạ, nếu không roi đầu cũng chỉ là việc nhỏ ——

Đúng vậy, rốt cuộc có hệ thống ở đây, chính là cảm giác được bảo vệ toàn diện.

Nhưng nếu là bởi vì nhiệm vụ không thể hoàn thành mà bị hệ thống trừng phạt, như vậy còn mất nhiều hơn được.

Sau khi bị trừng phạt, rất có thể thế giới tiếp theo cô sẽ trực tiếp bị đầu lên người động vật!

Bộ dáng đó làm sao công lược nam chứ? Làm sao hoàn thành nhiệm vụ?!

Sau đó sẽ hình thành một cái chết tuần hoàn, kết quả là không thoát nổi.

Cuối cùng sẽ trở thành nô lệ của Chủ Thần.

Mộng Nhã thấy được bản chép tay của tiền nhân trong không gian hệ thống, lập tức có ý thức nguy cơ to lớn.

Cũng không dám công lược tùy tâm như ở thế giới thứ nhất nữa.

Lần này cô nhất định phải nghĩ kỹ kịch bản!

Mộng Nhã dùng đòn sát thủ của mình —— vô tội chớp hai mắt, giống như đang nói: Hả, người đang nói cái gì, sao ta lại nghe không hiểu.

Sở Cận nhìn thấy biểu tình lúc này của cô lập tức bó tay.

“Người a, người thẳng chắc trầm rồi.”

16/9/2018

-----oOo-----

Heun: Hôm nay chắc các nàng đi chơi hết rồi, không có ai đọc truyện ta đâu...:

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 58: Chương 58: Công Lược Đế Vương Lãnh Khốc (18)

Edit: Tiểu Hy Hy

Beta: Min Heun

Mộng Nhã hơi nghiêng đầu, trong mắt xen lẫn ý cười.

Ngay lúc Sở Cận cho là cô sẽ không mở miệng nữa, lại nghe được Mộng Nhã hỏi: “Bệ hạ sẽ trách tội Mộng Nhã sao?”

Sở Cận hỏi: “Làm sao, bây giờ biết sợ rồi?”

Mộng Nhã nhìn trời, bộ dáng ngây thơ đáng yêu.

“Không sợ, bệ hạ nhất định sẽ không trừng phạt Mộng Nhã.”

Sở Cận nghe thấy cô nói chắc chắn như vậy, nội tâm đột nhiên ngẩn ra.

Lời này làm sao lại nghe quen tai đến như vậy.

Thế nhưng hắn cẩn thận nghĩ lại, trước nay hắn thật sự chưa từng gặp Tạ Mộng Nhã.

Sở Huy nhìn không khí ảm áp tràn ngập của hai người phía trước, đột nhiên chuông cảnh báo reo lên.

Làm sao bây giờ?! Mộng Nhã tỷ tỷ rõ ràng là của mình, thế nhưng lại bị hoàng đế ca ca đoạt đi rồi làm sao bây giờ?

Thẳng nhóc không biết nói, lúc này cũng không dám tiến lên phá hư bầu không khí giữa hai người, vì thế hơi mím môi, rốt cuộc khóc òa lên.

Mộng Nhã lập tức bắt đầu luống cuống tay chân đi dỗ trẻ con.

Sở Cận nhìn cô tuy rằng hoảng loạn, nhưng lại là bộ dáng vô cùng dịu dàng, đột nhiên cảm thấy, cưới nữ tử bộ dáng này vào hậu cung, sau đó cầm quyền cũng không tồi.

Hệ thống lập tức nhanh chóng thông báo: “Giá trị tình yêu 50!”

Oa, ký chủ thật là lợi hại!

Ngấn ngời thời gian một ngày, đã thắng cấp nhiều như vậy!

Mộng Nhã cũng rất kinh ngạc, chẳng qua mình chỉ dỗ trẻ con, cái này có gì thích làm sao?

Chẳng lẽ tuy rằng Sở Càn làm chủ thiên hạ, nhưng thật ra nội tâm rất cô đơn?

Rốt cuộc hẳn trực tiếp hoặc gián tiếp hại chết gần như tất cả huynh đệ của mình, cho nên hẳn vẫn luôn khát vọng có người làm bạn?

Mộng Nhã yên lặng phun tào cốt truyện của thể giới này với hệ thống.

“Đây thật sự là quả cầu huyết, rõ ràng Sở Càn chính là một đứa trẻ khát vọng gia đình a!”

Hệ thống: “...”

Hệ thống hỏi lại: “Chẳng lẽ ngươi muốn làm mẹ hẳn sao?”

Mộng Nhã bị nghẹn họng, nói: “Sao có thể! Ta nói hẳn nhìn ta chăm sóc Sở Huy đã gia tăng giá trị tình yêu nhiều như vậy, nhất định là thích bộ dáng hiền huệ của ta.”

Hệ thống trầm tư một chút: “Ký chủ ngươi nói rất có lý, nhưng ta cảm thấy trên thực tế cũng không phải như vậy...”

Thế nhưng còn chưa đợi nó nói xong, Sở Huy đã ngừng khóc. Mộng Nhã cũng không còn tâm trạng nói chuyện phiếm với nó.

Hốc mắt Sở Huy vẫn hồng hồng, hơn nữa cũng gắt gao lôi kéo vạt áo Mộng Nhã.

Mộng Nhã nói: “Ngươi yên tâm, ngươi tuyệt đối xếp vị trí thứ nhất trong lòng ta, không ai có thể so sánh với ngươi.”

Sở Càn: “...”

Sở Càn hỏi: “Như vậy trăm đứng vị trí thứ mấy trong lòng ngươi?”

Mộng Nhã nháy mắt cứng đờ cả người.

Cô cười gượng: “Đương nhiên là vị trí phía trên thứ nhất.”

Sở Càn: “Trước thứ nhất còn có vị trí sao?”

Mộng Nhã cưỡng từ đoạt lễ: “Đương nhiên là có, trước số 1 không phải còn có số 0 sao... Nếu không được, còn có số âm mà.”

Sở Càn: “...” Nói rất có lý, hẳn vậy mà không thể phản bác được.

Mộng Nhã tiếp tục nói: “Hơn nữa trong lòng của nhóc con bây giờ rất yếu ớt, nếu ta không an ủi nó cẩn thận, nói không chừng bây giờ nó đã khóc đến mức ngươi không làm gì được.”

Sở Càn tiếng nói quạnh què: “Nhóc con?”

Mộng Nhã nháy mắt sửa miệng: “Tiểu điện hạ!”

Sở Càn lại nói: “Chuẩn ngươi gọi như vậy.” Nhóc con nghe rất xuôi tai.

Hơn nữa ở bên người Mộng Nhã, nhóc con này cũng không sợ mình đến vậy, cũng không khóc lên khi nhìn thấy mình như trước nữa.

Loại cảm giác ba người cùng nhau ăn cơm này thật sự rất ấm áp.

Sở Càn ăn xong đứng lên, xoa xoa đầu nhóc con, sau đó nhìn một đứa "nhóc con" lớn hơn một chút. Lại bất chợt thấy được đôi mắt nai con chạy loạn kia nhìn lại mình.

Vì thế cảm thấy có đáng về muối muối, cũng thuận tay xoa xoa đầu Mộng Nhã.

Lấy nó an ủi.

Mộng Nhã trong giây lát đã chịu đả ngộ giống y như nhóc con, cảm thấy cả người chấn động.

Cô rốt cuộc phản ứng lại, run run rẩy rẩy hỏi hệ thống: “Không phải phương hướng công lược của ta lại sai rồi chứ?”

16/9/2018

-----oOo-----

Heun: Hmm ta biết thế nào cũng vậy mà, đăng nhiều chương thì mọi người chỉ đọc, không ai vote, mà đăng ít thì mọi người lại than là "đọc không đã" "up tiếp đi", vậy thì thôi cứ làm giống lúc trước đi:">

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: Chương 59: Công Lược Đế Vương Lãnh Khốc (19)

Edit: Min Heun

Beta: Aya Shinta

Mộng Nhã thật muốn tự đập đầu chính mình!

Thật sự quá ngu xuẩn!

Vốn dĩ cô chỉ muốn làm bộ dạng thiên chân vô tà nhất để mở được trái tim Sở Càn, sau đó mới chậm rãi công lược.

Nhưng không nghĩ tới hiện tại giả bộ vô tội lại thành thói quen mất!

Bất luận Sờ Càn nói gì đều phải giả bộ vô tội!

Đều phải dùng cặp mắt hiền lành và vô hại kia nhìn Sờ Càn!

Hiện tại chắc là hấn coi cô thành muối muối mà đối đãi đi..

Mộng Nhã chỉ cần tưởng tượng đến việc một khi giá trị tình yêu đã lệch khỏi quỹ đạo, thì giá trị tình yêu sẽ không tăng lên nữa, nháy mắt đã cảm thấy đau lòng.

Cô hỏi: "Có phải giá trị tình yêu đã lệch khỏi quỹ đạo rồi hay không?"

Tâm hệ thống cũng đau lòng, manh manh nói: "Đúng vậy, nếu không lệch khỏi quỹ đạo thì hiện tại ít nhất cũng đã 80 rồi!"

Nháy mắt Mộng Nhã cảm thấy càng đau lòng hơn.

Nhưng hiện tại có một vấn đề nghiêm trọng hơn đang bày ra trước mặt Mộng Nhã.

Bây giờ Sờ Càn đã thấy cô theo hình tượng bạch liên hoa mảnh mai vô tội, vậy làm sao có thể chuyển thành hình tượng nữ cường nhân thủ đoạn sắc bén đây?

Mộng Nhã cảm thấy tâm trí mình có chút hao tổn.

Cô ghé vào trên chần suy nghĩ cả một buổi trưa, nếu không thể từ chính diện mà công lược, như vậy thì cô sẽ khiến cho Sờ Càn biết cô quan trọng bao nhiêu!

Sau đó giá trị tình yêu gì gì đó không phải là có dễ như trở bàn tay sao?

Nói làm liền làm

Mộng Nhã phái người đi Ngự Thiện Phòng tìm rất nhiều nguyên liệu nấu ăn, tuy cô không rành làm cơm, nhưng hiện tại chính là thời cơ đại!

Ở đây có nhiều nguyên liệu đa dạng, mới lạ như vậy, mỗi ngày lại đổi món cho Sờ Càn ăn, cô cũng không tin hấn sẽ chán ngấy!

Mộng Nhã cảm thấy chính mình rất cừ.

Trong lịch sử cũ, thủ đoạn tranh sủng giữa các phi tử của hoàng đế so le không đồng đều, nhưng phần lớn đều chọn tự mình nấu canh cho hoàng đế ăn.

Nhưng trừ bỏ nấu canh thì còn cái gì khác?

Suy nghĩ Mộng Nhã vừa động, cô không giống a.

Cô và hoàng đế cùng nhau ăn lẩu, cùng nhau nướng thịt, cùng nhau làm mì sợi thành mì Ý!

Đặc biệt kết hợp món ăn của Trung Quốc và Phương Tây.

Sờ Càn đi theo cô chơi hơn nửa năm, mỗi ngày đều phải gõ gõ đầu cô.

"Cái đầu nhỏ này của nàng, lớn lên như thế nào mà lại có nhiều ý tưởng như vậy?"

Mộng Nhã nâng quai hàm, vẻ mặt thiên chân vô tà nói: "Mỗi ngày thiếp cũng không có việc gì để làm a, cho nên hay suy nghĩ giữa trưa nên ăn cái gì."

Sờ Càn: "...." Câu trả lời này thật sự rất tốt.

Nếu như là đặt ở trên người người khác, thì đầu sẽ nói giống nhau: Đương nhiên là hy vọng bệ hạ mỗi ngày đều có thể đổi món ăn đa dạng.

Nhưng những người này đã biến thành Mộng Nhã, cô trả lời.... Thật sự làm cho người ta cảm thấy đặc biệt chân thành.

Cái nha đầu này thật sự rất tốt a!

Phàm là những người từng được nói chuyện với Mộng Nhã thì đều nói như vậy.

Sờ Càn có cảm giác đặc biệt mãnh liệt.

Hấn thích người chân thành, giống như Sờ Huy, thích chính là thích, không thích chính là không thích.

Sợ hãi nó liền khóc, chán ghét nó liền cắn.

Làm bằng hữu với người như vậy, nội tâm cũng dạt dào vui mừng, thoải mái.

Mỗi khi Sờ Càn mệt mỏi, hấn đều đi đến nơi này của Mộng Nhã, nơi này đã là cảng tránh giông gió của lòng hấn.

Hôm nay, Sờ Càn đang nướng cá cùng với Mộng Nhã, Thái Hậu dẫn theo một đám cung nữ thái giám với khí thế hùng hậu chạy tới đây.

Mặt Sờ Càn lập tức trực tiếp lạnh băng, buông đũa xuống, không nói một lời.

Thái Hậu nhìn cái nha đầu ngồi bên cạnh Sờ Càn thấy bà tới cũng không quý xuống, mà chỉ ngồi ngáy ngốc ở nơi đó nhìn.

Bà liền tức đến sôi máu.

Bà cá giận nói: "Đây là nha đầu không biết quy củ nào, kéo xuống đánh!"

Mộng Nhã hiển nhiên là hoảng sợ, cô đang rải tiêu lên trên mặt cá, nghe thấy vậy tay run toàn bộ tiêu đều rớt vào trong nồi.

Cả một nồi cá đều không thể ăn được.

Mộng Nhã có chút lo lắng lại có chút vô tội --

Cô nháy đôi mắt giống như nai con thuần khiết nhìn Sờ Càn, đôi mắt kia tựa như đang nói rằng: Phải làm sao bây giờ?

22/9/2018

-----oOo-----

Heun: Làm sao là làm sao =.= Đương nhiên là.... phải làm cái khác ăn rồi:D

Mộng Nhã: Công sức của ta ahuhu TT

Nói nhỏ: Tuần sau mới có chương mới nha vì ta.... lười:DD

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Chương 60: Công Lược Đế Vương Lãnh Khốc (20)

Edit: Min Heun

Beta: Aya Shinta

Trải qua nửa năm mài giũa, hiện tại Mộng Nhã giả thành bộ dạng vô tội càng thêm thuận buồm xuôi gió.

Hơn nữa kỹ thuật diễn của cô cũng dần dần được nâng cao.

Đôi mắt trong trẻo tựa như một làn nước thu, lại xen lẫn thêm vẻ sùng bái cùng yêu thích không thể che giấu.

Đương nhiên, còn có làm nũng vì sợ bị trừng phạt sau khi làm chuyện xấu.

Sở Cận tự vớt toàn bộ tiêu bị rơi vào trong nồi ra ngoài, mà không mượn tay bọn thái giám.

Sau đó hắn cố ý xụ mặt: “Ngồi xuống.”

Mộng Nhã thuận theo ý hấn mà ngồi xuống, cô ngồi song song với nhóc con, thật là vô cùng đáng yêu.

Lúc này thì Sở Cận mới tự mình đứng dậy: “Thái Hậu.”

Thái Hậu bị cho đứng ở cửa lâu như thế, lúc này khí thế kiêu ngạo kia cũng đã bị mài mòn không còn nữa.

Hiện giờ chỉ còn lại nỗi lo lắng hãi hùng.

Đúng vậy, cho dù Sở Cận đã chăm lo việc nước nhiều năm, là một hoàng đế tốt.

Nhưng cũng không thay đổi được sự thật là hấn đã chính tay đâm chết huynh đệ ruột của mình.

Người này nếu máu lạnh lên, làm sao còn nhớ tới tình cảm mẫu phi với bà đây? Huống chi, bà còn không phải là mẫu phi của Sở Cận!

Bà chỉ là Hoàng Hậu của Tiên Hoàng mà thôi.

Lúc ấy Sở Cận vì củng cố triều chính, nên mới đẩy bà đến vị trí Thái Hậu.

Nếu không thì bà cũng đã tuần táng theo Tiên Hoàng rồi.

Cho nên, hành động bây giờ của bà không thể nghi ngờ chính là đang khiêu chiến quyền uy của Sở Cận.

Thái Hậu đột nhiên thay đổi sắc mặt, cười nói: “Nghe nói hậu cung của con mới nạp một Tiểu chủ nên ta đến xem, trong cung quy củ rất nhiều, e rằng tiểu cô nương còn chưa quen.”

Sở Cận lại không tiếp lời bà.

Hấn nói: “Trẫm đã phân phó, người không phận sự thì miễn vào Phi Mộng Các.”

Thái Hậu tức giận nhưng lại phải kìm nén xuống, chỉ là bộ ngực phập phồng đã không thay đổi được sự thật là bà đang tức giận.

“Là bồn cung sai?” Thái Hậu chuyển đề tài, “Nhưng nửa năm trước bệ hạ đã đưa những tú nữ vào đây lâu như vậy, bây giờ có phải là nên nhìn trúng mấy người rồi sau đó nạp vào hậu cung hay không, cũng phải để họ khai chi tán điệp.”

Lòng Sở Cận nao nao, hấn không muốn có hài tử.

Có lẽ là nhiều năm trước tàn sát nhiều huynh đệ, nên hiện tại tự dưng hấn lại có chút mâu thuẫn đối với từ "khai chi tán điệp" này.

Tuy hấn là hoàng đế, ngôi cửu ngũ chi tôn, khắp thiên hạ đều là của hấn.

Nhưng tóm lại cũng có thứ mà hấn không chiếm được, tỷ như là tình huynh đệ.

Hấn không hy vọng về sau hài tử của mình cũng sẽ vì cái vị trí này mà giết hại lẫn nhau.

Hơn nữa, Sở Cận cảm thấy, kẻ có bộ dạng tàn nhẫn không từ thủ đoạn như hấn thì không có tư cách gì để có được hài tử.

Sở Cận không nói gì thêm, mà chỉ phát tay để Thái Hậu rời đi.

Một nồi cá nướng thơm ngát lại bị đổ đầy gia vị, tất nhiên là không thể ăn được nữa.

Hơn nữa lúc này Mộng Nhã cũng không có tính nường lại một lần nữa, cô chỉ lặng lẽ đánh giá thần sắc Sở Cận.

Sự ngỡ ngàng của nàng thiếu nữ trong lúc này đã khiến cảm xúc của hắn dâng trào.

Hắn không nhận được mà ôm Mộng Nhã vào trong lồng ngực, nhẹ nhàng hôn lên môi cô.

Cả người Mộng Nhã mềm mại, nhỏ nhỏ, bé lên rất nhẹ.

Trong nháy mắt, nội tâm Sở Càn cảm thấy vô cùng thỏa mãn.

Tựa hồ những ý kiến của triều thần, lời nói của Thái Hậu đều không là cái gì hết.

Lập hậu thì tính là gì? Hậu cung đầy người, khai chi tán diệp lại tính là cái gì?

Nếu hắn cả đời này chỉ cần một người là Mộng Nhã, vậy cũng chỉ là chuyện của một mình hắn.

Mộng Nhã không biết, Sở Càn thiếu chút nữa lại muốn đại khai sát giới, chém đầu những triều thần gián ngôn kêu hắn lập hậu!

“Tiểu hoàng đế, chàng... Chàng đừng lập hậu có được hay không?”

Sở Càn không có quân phía sau Mộng Nhã nói gì, hắn chỉ để ý xưng hô phía trước của Mộng Nhã.

“Tiểu hoàng đế?”

Ba chữ này bị giọng nói thanh lãnh của Sở Càn phát ra, lại có loại cảm giác gọi cảm nói không nên lời.

Cũng không đợi Mộng Nhã trả lời, Sở Càn đã cắn một cái lên vành tai Mộng Nhã.

“Trẫm nơi nào nhỏ?”

-----oO-----

Heun: Trên hay dưới thì anh cũng đều nhỏ mà *mặt vô tội chớp mắt*

Sở Càn: Muốn chết hửm? *cười tà mị*

Heun: A a a... em sai rồi, em sai rồi anh tha cho em đi huhu *ôm đầu khóc rống*

#Quên nhau chưa mấy bae?? =))

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Chương 61: Công Lược Đế Vương Lãnh Khốc (21)

Edit: LinhLan601, Min Heun

Beta: Aya Shinta

Thẳng cho đến khi Mộng Nhã bị cắn lỗ tai, cô mới phát hiện ra mình nói sai.

Kỳ thật ở trong mắt Mộng Nhã, một Sở Càn hai mươi hai tuổi không tính là gì. Tuy rằng cô vĩnh viễn mười sáu tuổi, nhưng dù thế nào đi chăng nữa, tính cả thế giới trước thì với số tuổi của cô cũng đã là bà nội của Sở Càn rồi.

Cách gọi "tiểu hoàng đế" tự nhiên là không có gì.

Nhưng hiện tại ngồi trong lồng ngực người này, gọi như vậy thì không khác gì đang nhóm lửa **.

Mộng Nhã vội vàng sửa miệng: “Bệ hạ.”

Sở Càn không rõ vì sao, khi nghe Mộng Nhã gọi hắn thân mật là tiểu hoàng đế, hắn liền cảm thấy khoảng cách giữa hắn và cô gần hơn.

Ở chung mấy ngày nay, hắn đã hoàn toàn đặt Mộng Nhã vào trong lòng.

Hệ thống nhắc nhở: “Ký chủ, giá trị tình yêu là 66!”

Mộng Nhã: “Thật sao?”

Nói thật, đây chính xác là một chuyện vui ngoài ý muốn.

Nửa năm trước cô cùng hệ thống phát hiện ra việc Sở Càn thích cô kỳ thực là loại yêu thích với một người muội muội, chứ không phải là loại yêu thích với người yêu.

Nhưng trải qua nửa năm sớm chiều chung đụng, giá trị tình yêu vẫn tăng lên thêm một chút.

Tuy rằng tốc độ này rất chậm, nhưng ít ra còn tăng lên được.

Cái này chứng minh rằng phương thức công lược ban đầu tuy có chút sai lầm, nhưng góc độ lệch khỏi quỹ đạo không lớn.

Vì thế Mộng Nhã càng có lòng tin hơn!

Sở Càn không nói nữa, mà tình tế hôn lên mặt Mộng Nhã.

Hàng lông mày, sống mũi, mắt cô...

Mộng Nhã thả lỏng thân thể, ôm cổ Sở Càn, tùy ý để hân hôn.

Sở Càn hiện tại không có giữ râu, trên mặt cũng không có hồ tra, tuy rằng khi hôn môi thì có cảm giác thô ráp, nhưng tổng thể thì vẫn không chọc cô ngứa lắm.

“Nàng thích trầm sao?”

Mộng Nhã thu liễm mặt mày lại, hiện tại Sở Càn nói chuyện với cô vẫn xưng là “trầm”, chứng minh cô còn không phải là người quan trọng nhất của hắn.

Hoặc là Sở Càn này quá trọng quyền lợi, rốt cuộc thì cái vị trí hoàng đế này, không phải ai cũng có thể ngồi lên được.

“Như thế nào, sao không trả lời?”

Cầm cô bị ép phải nâng lên, lập tức lộ ra khuôn mặt nhỏ có chút ủy khuất kia.

Kỹ thuật diễn của Mộng Nhã đã đạt tới trình độ lô hỏa thuần thanh[1], hiện tại cô đã xác định được rằng, cho dù cô có hạ độc hại Sở Càn thì Sở Càn cũng sẽ không giết chết cô.

Bởi vì giá trị tình yêu là 66 mà!

Yêu nhiều như vậy, sẽ không bởi vì một lần bị phản bội mà từ bỏ.

Huống chỉ đối với loại người như Sở Càn mà nói, có thể làm cho hắn mở lòng thì thật sự không dễ dàng gì.

Đến hiện tại mà hắn vẫn không dự định nạp phi thì có thể nhìn ra được.

Lệ khí đang ngưng tụ trên mặt mày Sở Càn.

Hắn đã xác định rằng hắn có ý đồ muốn lập Mộng Nhã làm hậu, nhưng đến một câu "Thích bệ hạ" mà nữ nhân này cũng không nói được sao?

Trong mắt Mộng Nhã ngập tràn ủy khuất, khuôn mặt nhỏ nhắn nhăn lại.

—— Đây là bởi vì Sở Càn dùng quá sức.

Cầm Mộng Nhã đã xanh tím cả rồi.

Nhưng giờ phút này Sở Càn lại không hề buông lỏng, hắn thừa dịp hạ giọng nói, hỏi cô: “Tạ Mộng Nhã, nàng yêu trầm sao?”

Mộng Nhã muốn xoay đầu đi, nhưng cô muốn cử động một cái mà cũng thấy khó khăn.

Nước mắt tràn ra khỏi khóe mi, nhưng cô cũng không nói ra một chữ nào.

Sở Huy cũng phát hiện bên này không thích hợp, trải qua hơn nửa năm được chăm sóc, hiện tại nó đã trắng trẻo mập mạp, còn nói được mấy chữ.

“Xấu!”

Sở Huy la lên một tiếng, sau đó chạy tới cắn Sở Càn.

Mộng Nhã nhanh chóng chặn nó lại, bây giờ là lúc quan trọng, không nên chọc giận Sở Càn nhất, nếu Sở Huy chạy tới vào lúc này, tuyệt đối sẽ không có kết cục tốt.

May rằng bọn thái giám xung quanh có mắt, nhanh chóng ôm Sở Huy đi.

Không khí yên tĩnh lưu chuyển quanh Mộng Nhã với Sở Càn.

Vắng lặng một cách chết chóc.

Nhưng Mộng Nhã là yên lặng khóc thút thít.

Còn lòng Sở Càn thì nguội lạnh.

Hóa ra những sùng bái lúc trước, thích, yêu thương đều là giả sao?

Hắn luôn biết Mộng Nhã là một nữ nhân đơn thuần, có cái gì thì nói cái đó.

Hiện tại cô không nói, chẳng lẽ là... Cô không yêu hắn?

[1] *Lô hỏa thuần thanh (妒火纯青): Đạo sĩ luyện đan cho rằng, luyện đến khi trong lò sinh ra một ngọn lửa thuần xanh thì coi như thành công. Sau này dùng để ví von về công phu đã đạt đến cảnh giới thuần thực hoàn mỹ.*

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Chương 62: Công Lược Đế Vương Lãnh Khốc (22)

Edit: Na tên Na aka Na

Beta: Min Heun

“Trả lời đi!”

Tiếng Sở Càn trở nên lãnh khốc, hơn nữa ngữ khí rõ ràng là mệnh lệnh.

Mộng Nhã giống như là bị dọa, run lên bần bật.

Nhưng cô vẫn cắn chặt môi như cũ, không trả lời.

Biểu tình trên mặt Sở Càn nhìn không ra hi vọng gì, một phen đem Mộng Nhã ném xuống mặt đất, sau đó nhanh chóng rời đi.

Bọn cung nữ, thái giám quỳ xung quanh.

Con giận của thiên tử, không phải là ai cũng có thể thừa nhận được.

Nửa ngày trôi qua, rốt cuộc cũng có cung nữ thân cận đi tìm thái y lấy thuốc bôi cho Mộng Ngã.

Mộng Nhã nằm nghiêng ở trên trường kỷ, che mặt rơi nước mắt.

Cung nữ thở dài: “Tiểu chủ, ngài... Không phải là cố ý sao?”

Mộng Nhã giống như khóc đến mặt mũi, không nói gì, yên lặng tiến vào giấc ngủ.

Bởi vì ban ngày Mộng Nhã chọc hoàng đế tức giận, lúc sau hoàng đế trực tiếp hạ lệnh cho người đem Sở Huy ôm đi.

Toàn bộ Phi Mộng Các giống như đột nhiên từ đám mây ngã xuống vùng bùn.

Không khí tĩnh mịch nói ra sự thật chủ nhân nơi này đã bị thất sủng.

Cho nên, rất nhiều thái giám và cung nữ lúc trước thoát nhìn trung thành và tận tâm đều bắt đầu lười biếng.

Chuẩn bị dùng bạc mua chuộc, sau đó chuyển tới một nơi thanh tĩnh.

Cho nên, đêm nay Mộng Nhã ngủ ở trên trường kỷ, buổi tối đá rơi chân xuống, cũng không có người đắp chăn lại cho cô.

Môi Mộng Nhã run run.

Không nghĩ tới lúc này một bàn tay ấm áp đem cô từ trên trường kỷ bế lên, không có kinh động đến cung nữ, thái giám nào.

Mộng Nhã trong lúc ngủ mơ cũng ngủ không yên ổn, theo bản năng bắt lấy bàn tay ấm áp kia.

Tay Sở Càn đột nhiên bị Mộng Nhã nắm chặt, cả người chấn động.

Sắc mặt phức tạp nhìn Mộng Nhã.

“Tiểu hoàng đế...”

Mộng Nhã làm như nói mơ.

Sở Càn trong lòng mềm nhũn, nhưng lại nhớ tới ban ngày một câu nói thích mình, cô cũng không nói ra, trong lòng lại thấp phần phần nộ.

Uống phí chính mình là vua một nước, đào tìm đào phối đáp trả cô.

Không nghĩ tới cuối cùng cái gì cũng không có, tới một câu nói thích cũng đều không có.

Vì thế Sở Càn hạ quyết tâm, vẫy vẫy tay áo bước đi.

Phía sau tựa hồ truyền đến tiếng kêu bi thương của Mộng Nhã: “Tiểu hoàng đế...”

Chờ sau khi Sở Càn đi, hệ thống khả ái trùng lớn đôi mắt, trùng lớn đến không thể tưởng tượng được.

“Ký chủ, người tại sao lại biết buổi tối hần sẽ đến?”

Mộng Nhã nói: “Hần là một người tự phụ như vậy, hôm nay khẳng định rất tức giận, nhưng lại cảm thấy còn có một chút tình cảm với ta, cho nên tự nhiên sẽ đến.”

Hệ thống đặc biệt sùng bái: “Ký chủ thật là lợi hại.”

Quả nhiên, ngày hôm sau liền nghe được những người xung quanh đi ngang qua cung thảo luận vô cùng náo nhiệt ——

“Bệ hạ bắt đầu tuyển tú!”

“Nghe nói là thiên kim trong nhà Thừa tướng - Đào Nhiễm Nhiễm cô nương được phong làm Quý phi!”

“Quý phi, đó chính là phi tử chỉ xếp dưới sau Hoàng Hậu!”

“Nếu không phải bệ hạ không tính lập hậu, nương nương khẳng định sẽ là Hoàng Hậu!”

“Phi, lời này cũng không thể nói bậy được.”

.....

Thời điểm Mộng Nhã nghe được tin tức này, trong lòng run rẩy.

Cô liên tục lui vài bước, cuối cùng rốt cuộc chân mềm chống đỡ không được, lập tức té ngã trên mặt đất.

Nước mắt to như hạt đậu lập tức rơi xuống.

Sở Càn ở nơi tối tăm nhìn bộ dáng thương tâm của Mộng Nhã, trong lòng lại có cảm giác sáng khoái.

“Tà Mộng Nhã, vì cái gì nàng không nói thích trẫm?”

Mộng Nhã tất nhiên là nghe không được lời nói của hắn, giờ phút này cái gì Mộng Nhã cũng không nghe được, bị thương quá độ, trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Đáng tiếc giờ phút này trong cung cô bọn cung nữ thái giám phần lớn đều đi chuẩn bị chuyển sang cung khác, mà ngay cả một người để chăm sóc cô cũng không có.

Sở Cần không nhìn cô, ép buộc chính mình hung ác rời đi.

4/10/2018

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: Chương 63: Công Lược Đế Vương Lãnh Khốc (23)

Edit: Trangamy66

Beta: Min Heun

Hệ thống Linh Nhất nhìn Sở Cần bước đi, cảm thấy thập phần không ổn.

“Ký chủ...”

Lúc này Mộng Nhã đã khóc đến mức mặt mũi, diễn cũng mặt mũi, nên ngồi xuống dưới đất nghỉ ngơi.

Cô nhẹ nhàng phát ra một âm đơn: “Ừ?”

Hệ thống áp ứng nói: “Nam chủ đi rồi.”

Đôi mắt Mộng Nhã rũ xuống, không nói chuyện nữa.

Trên thế giới này, không, chỉ có thể giới trước Tiết Hàm mới có thể vô hạn mà bao dung cô...

Bất luận cô làm chuyện gì thì Tiết Hàm cũng sẽ không tức giận với cô.

Hệ thống hỏi: “Người có phải còn nhớ thương Tiết Hàm không?”

Mộng Nhã không trả lời, nhưng cũng không lắc đầu, bộ dáng quanh quẩn cô độc, phảng phất như bị cả thế giới vứt bỏ.

Sở Cần vốn dĩ đã đi ra, nhưng lại có chút không yên lòng.

Vì thế lại lặng lẽ lên quay về.

Mộng Nhã hiện tại với Mộng Nhã lúc trước khóc thút thít bị thương không giống nhau, lúc này bộ dáng Mộng Nhã tuyệt vọng, giống như là cô đã bị mất đồ vật gì đó rất quan trọng.

Trong lòng Sở Cần phát nổ, không biết nên nói cái gì mới tốt.

Nhưng lúc này Mộng Nhã còn thanh tỉnh, hắn cũng không có tốt tới mức mà ôm Mộng Nhã trở lại trên giường.

Mộng Nhã vẫn không có động đậy, phảng phất như cả thế giới đều bỏ mặc cô.

Tuyệt vọng.

Bi ai.

Sở Cần rốt cuộc không nhận được.

Mộng Nhã nghe được tiếng bước chân, cũng không giương mắt lên nhìn.

“Cung chúc bệ hạ ngày mai đại hôn.”

Đầu Sở Cần có chút không hiểu được: “Cái gì?”

Rốt cuộc Mộng Nhã cũng nâng đầu lên, mắt to không còn linh động như ngày xưa nữa.

“Bệ hạ không phải ngày mai cưới Quý phi sao?”

Sở Cần trầm mặc, đây là sự thật.

Mộng Nhã không nói chuyện nữa, đột nhiên cười một tiếng, trong đêm đen có vẻ thập phần đột ngột, vang vọng.

Sở Cần cũng không trách tội, mà ngồi xuống đất, dựa vào cô, không nói lời nào.

Lúc này, nước mắt Mộng Nhã cũng đã không còn, tầm mắt cô mơ hồ, không biết hiện tại nghĩ đến cái gì.

Thật lâu sau, Sở Cần hỏi: “Hồi hận sao?”

Mộng Nhã không có phản ứng lại, nỉ non hỏi một câu: “Cái gì?”

Sở Cần nâng cằm cô lên, sau đó hung hăng cắn lên trên một cái.

“Lúc trước đem trăm đầu ra, bây giờ hồi hận sao?”

Mộng Nhã rốt cuộc đã minh bạch.

Sở Càn nói chính là chuyện lúc trước hấn hỏi cô có thích hấn hay không mà cô không có đáp lời lại.

Ánh mắt Mộng Nhã ở trong ánh nến tối tăm có vài thần sắc say mê.

Nhưng sau đó ánh mắt cô lại si ngốc, phảng phất giống như đây là lần cuối cùng nhìn thấy Sở Càn.

Trong lòng Sở Càn căng thẳng, thân là hoàng đế có tự tôn cùng tự phụ, nhưng hấn không thể nói ra lời nói thỏa hiệp.

Từ thời xưa, đều là nữ nhân luôn nghĩ biện pháp đi cầu dẫn hoàng đế.

Chỉ không có hoàng đế suy nghĩ biện pháp để làm nữ nhân thích chính mình.

Sở Càn cuối cùng chỉ là ngồi với cô.

Mà Mộng Nhã vẫn luôn nhìn mặt hấn, giống như là muốn sinh ly tử biệt.

—— Đây là sau này Sở Càn nằm một mình trên long sàng trần trọc khó ngủ, một lần lại một lần hồi tưởng, một lần lại một lần ni non.

Nếu như hấn sớm phát hiện Mộng Nhã không thích hợp, có phải là có thể tránh khỏi kết cục bị thâm kìa không?

Sở Càn sau này không ngừng muốn thoát vị, muốn đi khắp đại giang nam bắc, muốn đi qua những nơi mà Mộng Nhã nói.

Nói không chừng, ở nơi đó sẽ gặp được một cô nương.

Cô có đôi mắt to giống con nai con, cô dám yêu dám hận.

Cô, nguyện ý yêu một người, phụng hiến chính mình.

Nhưng mà hiện tại Sở Càn đối với chuyện này không hề có phản ứng, hấn chỉ cảm thấy đêm nay Mộng Nhã thực bị thương.

Bị thương đến mức hấn cũng không đành lòng đứng ở ngoài cửa mát lạnh nhìn cô, mà muốn làm bạn với cô.

Sau khi Mộng Nhã cự tuyệt thích hấn, hấn còn có mặt mũi để tới bồi cô.

Sở Càn cảm thấy chính mình thật sự đã trúng độc, một loại độc được gọi là "Mộng Nhã".

9/10/2018

-----oOo-----

Heun: Hãy đợi mình tới mùa thu năm sau, mình sẽ comeback nha các cậu!!)

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: Công Lược Đế Vương Lãnh Khốc (24)

Edit: Trangamy66

Beta: Aya Shinta

Ngày hôm sau, khi trời còn chưa sáng thì Sở Càn đã bị một nhóm cung nữ thái giám mời đi.

Rốt cuộc thì Quý phi cũng là phi tần chỉ kém vận vận có mỗi Hoàng Hậu.

Hơn nữa hiện tại Đào Nhiễm Nhiễm là con gái Thừa tướng, đương nhiên phải làm lớn một phen.

Mộng Nhã là phi tử duy nhất ở hậu cung, tất nhiên là cũng được mời tham dự.

Nhưng bởi vì cung nữ bên người đi đi chạy chạy, tay chân cô lại lỏng ngóng nên không biết búi những kiểu tóc rườm rà.

Cô chỉ búi kiểu lạc mã kế gọn gàng, vẫn là khuôn mặt ngây ngô không chút son phấn như cũ.

Lại đẹp như hoa sen chớm nở.

Một khắc kia, khi Sở Càn ngồi ở trên đài cao nhìn thấy Mộng Nhã thì ánh mắt của hấn đã bị cô hấp dẫn.

Hơn nửa năm qua, dường như cô vẫn là một tiểu nha đầu vô tư lự, không thay đổi chút nào cả.

Đại hôn của bộ hạ thì tất nhiên không phải phu thê giao bái như gia đình người thường.

Chỉ có Quý phi Đào Nhiễm Nhiễm này quỳ lạy Sở Càn thôi.

Nàng mặc hi bào màu đỏ nhạt —— màu đỏ rực chỉ có Hoàng Hậu mới có thể mặc.

Nhưng đáng người thướt tha, Thái Hậu thấy vậy thì liền tiếp gặt đầu.

Ánh mắt Mộng Nhã tự do như cũ, tựa như tìm không thấy được điểm nhìn.

Người xung quanh nhìn thấy bộ dạng đần độn của cô, đều không tự giác mà cách xa cô một chút.

Chờ đến khi cái quỹ lay cuối cùng kết thúc, Mộng Nhã nhìn thấy Đào Nhiễm Nhiễm đột nhiên vùng tay một chút.

Cô biết, thời cơ tới rồi.

Chỉ thấy một hắc y nhân che mặt đột nhiên lao vút ra từ dưới đáy bàn, mũi kiếm tầm độc kia lao thẳng đến chỗ Sở Càn!

Tốc độ Mộng Nhã so với trước kia đều nhanh hơn, người xung quanh chỉ thấy làn váy màu trắng của cô xẹt qua trước mặt họ.

—— Tiếp đó chính là tiếng vũ khí sắc bén cắt qua da thịt.

Tiếng Mộng Nhã kinh hô cũng không có, nhanh chóng mềm yếu ngã xuống.

Mà lúc này, bởi vì cô có ngăn cản nên tên thích khách nhanh chóng bị bắt lấy.

Trong lúc hoảng loạn, khăn voan của Đào Nhiễm Nhiễm bị thổi đi, nàng ta lập tức kinh hoàng kêu to lên.

Nhưng rất nhanh thì bị cung nữ bên người Thái Hậu đè xuống.

[Không, không phải như thế! Sao kẻ kia lại ám sát bệ hạ? Không phải trực tiếp đi giết Tạ Mộng Nhã sao?]

Lúc trước nàng ta đã lên kế hoạch tốt, tìm người đi kích thích nhi tử của võ tướng hiện tại, để hắn đi ám sát Tạ Mộng Nhã.

Sau đó Tạ Mộng Nhã chết, bệ hạ liền lấy cớ tội nhỏ cái u ác tính này!

Rốt cuộc thì bệ hạ đương triều không tới mấy năm, trong tay võ tướng có binh quyền, thường xuyên chống đối bệ hạ ở trên, lại còn có ý đồ mưu phản.

Chỉ tiếc đến bây giờ bọn họ còn không có chứng cứ.

Sủng phi của bệ hạ bị ám sát, đây không phải lý do vô cùng tốt hay sao?

Chính là tịch biên cả nhà!

Nhưng không nghĩ tới người này lại muốn đi ám sát bệ hạ!

Đào Nhiễm Nhiễm sợ hãi không thôi, thời khắc nàng ta bị người dẫn đi thì nhìn thấy bệ hạ không màng người Tạ Mộng Nhã đầy máu.

Hắn ôm chặt cô, rống giận: “Thái y! Thái y!”

Âm thanh Sở Càn không còn thanh lãnh như xưa nữa, ngược lại vô cùng ngọt ngào.

Giống như một con mãnh thú bị buộc vào tình cảnh bất đắc dĩ, khi đối mặt với thi thể người mình yêu nhất, chỉ có thể phát ra tiếng nức nở nặng nề.

Bí thống.

Tất nhiên thì các thái y không dám buông lỏng, mặc kệ đang có nhiệm vụ hay không, tất cả đều quỹ một vòng.

Có lẽ thái y tuổi già nhất run run rẩy rẩy đi dò xét mạch tượng của Mộng Nhã.

“Bệ hạ……. Nén bi thương……. Tiểu chủ, nàng đã, đi rồi a!”

Sở Càn vùng tay ra.

“Trẫm không tin! Không cứu sống nàng được thì trẫm nuôi một đám phế vật các người có tác dụng gì?!”

Linh hồn Mộng Nhã mơ hồ không cố định, trên thân kiếm của người này có tầm kích độc.

Vào máu mà chết.

Thậm chí một câu “thích” mà cô cũng chưa nói ra, đã trực tiếp chết đi.

Nước mắt còn đọng lại ở khóe mi, nhưng thân thể kia đã không còn hơi thở.

Sở Càn ôm chặt lấy cô, hấn nghẹn ngào: “Trẫm không tin! Mau cứu nàng, nếu không, trẫm muốn các người, toàn bộ đều chôn cùng!”

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Công Lược Đế Vương Lãnh Khốc (25)

Edit: Nhã

Beta: Duyên

Lúc này, một thái y trẻ tuổi đột nhiên cúi trán xuống đất.

"Bệ hạ, thần có một biện pháp, chỉ là, không biết……."

Sở Càn giống như bắt được cọng rom cứu mạng, vội vàng nói: "Nói mau! Bất luận là biện pháp gì cũng được!"

Mộng Nhã không biết lúc sau đã xảy ra chuyện gì, cô chỉ cảm giác được một lực hấp dẫn rất mạnh bắt lấy linh hồn của cô, không cho cô thoát ly. Cô giật mình hỏi hệ thống:

"Chuyện gì vậy?"

Hệ thống hiển nhiên cũng chỉ là một đứa trẻ, lần đầu tiên trải qua loại chuyện này.

"Ta, ta cũng không biết, hình như, bọn họ lại cứu sống ngài."

Mộng Nhã: "!!!"

Làm sao có thể!

Lãnh một đao độc còn có thể cứu sao!?

Hệ thống mười phần tận chức, nó nói:

"Kỳ thật, cứu hay không cứu cũng đều giống nhau."

Mộng Nhã: "Hả?"

Vốn dĩ, nếu ở trạng thái linh hồn lưng chừng giữa thực và ảo, cô còn có thể trộm đánh giá động tĩnh của Sở Càn, nhưng hiện tại bị nhốt trong thân thể, ngoại trừ hệ thống, cô chẳng cảm giác được thứ gì. Nghe không được, nhìn không thấy, nghe không đến.... Trước mắt chỉ có không gian ý thức tối om này.

Hệ thống chợt thông báo: "Giá trị tình yêu đã đạt đến 100!"

Mộng Nhã bất đắc dĩ đỡ trán, vậy mới nói, hệ thống vẫn còn là một đứa trẻ.

Nếu mỗi lần công lược xong cô trực tiếp vỗ mông đi luôn, ai biết nam chủ sẽ hắc hóa đến tình trạng gì nha!

**

Ngược lại với Mộng Nhã một mực thánh thoi, ở phía Sở Càn, hấn cực nhọc ngày đêm, không thể yên ổn nghỉ ngơi, mỗi giờ mỗi phút đều trông coi Mộng Nhã.

Hắn không ngủ, các thái y tự nhiên cũng không dám ngủ.

Một đám xóc tỉnh thần lên, vì Mộng Nhã mà lấy máu thủ độc.

Bảy bảy bốn mươi chín ngày sau, vết thương khủng khiếp trên người Mộng Nhã hoàn toàn lành lại.

Bao gồm cả một kiếm đâm thủng bụng cô.

Sở Càn lúc này đã râu ria xồm xàm, hốc mắt đen nhánh, thoát nhìn phảng phất như già đi mười tuổi.

"Mộng Nhã, nàng sẽ tỉnh lại chứ?"

Lời này không biết đã hỏi bao nhiêu lần, nhưng hấn vẫn chấp nhứt như cũ.

Các thái y giúp Mộng Nhã gỡ bỏ ngân châm trên người, sau đó đồng thời quỳ xuống ——"Bệ hạ! Chúng thần đã tận lực."

Sở Càn lúc này đã không còn sức mà nổi giận nữa. Hấn xoa tay:

"Các người lui xuống đi."

Hấn muốn một mình ở cùng Mộng Nhã.

Tất cả thái giám cùng cung nữ đều bị đuổi ra ngoài, tầm điện to lớn giờ chỉ còn một mỹ nhân say giấc trên giường ngọc cùng vị hoàng đế tiều tụy.

Sở Càn chậm rãi đi đến mép giường.

Đột nhiên, "rầm" một tiếng, hấn quỳ gối trước mặt Mộng Nhã.

Mấy ngày nay, hấn đã thông qua việc nghiêm hình tra tấn Đào Nhiễm Nhiễm để biết sự tình chân tướng.

Hóa ra, tiểu nha đầu của hấn không phải không yêu hấn, cũng không phải không thích hấn, mà là không thể nói yêu hấn.

Hết thấy đều là do hấn không xứng làm hoàng đế.

Võ tướng trong triều nắm trong tay quyền lực to lớn, dưới chân là ngàn vạn binh lực, hấn là hoàng đế lại không đủ năng lực tiêu diệt bọn họ....

Hiện tại Mộng Nhã xảy ra chuyện, mọi việc cứ như vậy mà thành.

Võ tướng vì tội ám sát bệ hạ mà bị lăng trì xử tử, khắp triều đình đều e ngại vị hoàng đế trẻ đầy thủ đoạn này.

Trong lúc nhất thời, uy tín Sở Càn đạt tới mức cao nhất!

—— Nhưng mà, tất cả, đều dùng mạng của Mộng Nhã để đổi lấy.

Hấn không cần quyền lực, cũng chẳng cần giang sơn, hấn chỉ muốn Mộng Nhã tỉnh lại!

Hấn muốn Mộng Nhã lại lần nữa mở mắt, nhìn hấn.

Nhưng, tất cả đều chỉ là hy vọng xa vời.

Sở Càn rút cuộc nhận không được, nắm lấy tay Mộng Nhã, nước mắt từng giọt từng giọt chảy xuống.

Tiếng khóc của bậc đế vương phảng phất như phát ra từ trong cổ họng, ngậm mang theo một nỗi bi thống vô hạn không cách nào vãn hồi.

Lúc này, hấn đột nhiên nghĩ tới buổi tối trước khi thành hôn.

Mộng Nhã si ngốc nhìn hần, nàng biết rõ rằng bản thân ngày hôm sau sẽ chết, nhưng một chữ cũng không nói ra.

"Nàng muốn trăm hối hận sao...."

Nét bi thống trong mắt Sở Càn nồng đậm đến mức muốn hóa thành thực thể, hần há miệng muốn nói, nhưng lại không thể phát ra tiếng nào.

"Mộng Nhã, tiểu Mộng Nhã, ta hối hận rồi....."

"Ta thật sự hối hận....."

"Ta yêu nàng, Mộng Nhã."

14/10/2018

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66: Công Lược Đế Vương Lãnh Khốc (26)

Edit: Nhã

Beta: Kỳ Văn

Mộng Nhã tuy rằng nghe không được, nhìn cũng không thấy, nhưng mà giờ phút này hai người lại tựa gần nhau như vậy.

Gần đến nỗi Sở Càn có thể nghe được tiếng tim đập của cô.

Sở Càn giống như đã chạm đến tâm Mộng Nhã, nhất thời, cảm xúc chua xót dần hiện rõ trong lòng cô.

Hệ thống đang nghĩ tới biện pháp giúp ký chủ vui vẻ, đột nhiên nhìn thấy nước mắt của Mộng Nhã.

“Ký chủ! Người tại sao, tại sao lại khóc vậy?”

Tinh thần Mộng Nhã ngờ ngác không chịu phục hồi lại.

Sở Càn cũng thấy được nước mắt của Mộng Nhã, lập tức muốn quỳ xuống giúp cô lau nước mắt đi. Văn cũng lau nước mắt khi truyện full với web truyện cop truyện của Văn.

Nhưng mà một nhọc lâu ngày cộng thêm hần ngu không đủ giấc, Sở Càn còn chưa kịp quỳ xuống thì đã ngất đi.

**

Đúng lúc này, cửa sổ lên lút mở ra.

Một người hắc y nhân thấp phần thấp bé nhưng thân thủ lại linh hoạt bước vào, nhìn hoàng đế với Mộng Nhã, hần cười lạnh một tiếng.

“Đây là hoàng đế?”

Chỉ chớp lát sau đồng lửa của hần cũng tới, trên lưng công một cái túi màu đen, thoát nhìn bên trong có thể đựng được một tiểu hài tử.

Hai người này đáng người thấp bé, nhưng thắng ở động tác nhanh nhẹn, chỉ chớp lát sau liền đem Mộng Nhã đang nằm trên giường cất vào bao tải.

“Đi mau!”

“Thật vất vả mới đến hoàng cung một chuyến, không lấy chút đồ vật thì chẳng phải phí công sao?”

“Cẩn thận Tề tướng lấy mạng của người.”

“Được được được, chúng ta đi.”

Bởi vì lúc trước Đào Nhiễm Nhiễm và Thái Hậu đã phân phó người đi nơi khác, nên hai người này lúc đi ra ngoài hoàn toàn không gặp được cấm vệ quân đi tuần tra.

**

Lúc Mộng Nhã tỉnh lại lần nữa, cảm thấy hô hấp thật khó khăn.

Thật vất vả và mờ mịt mắt nặng nề lên, liền thấy Sở Huy mang theo khuôn mặt tươi cười xuất hiện ở trước mặt.

“Tỷ ——”

Sở Huy phát âm lại nhiều thêm một chữ nữa.

Mộng Nhã hiển nhiên là không có chú ý tới điểm này, cô lập tức ngồi dậy.

“Tiểu hoàng đế đâu?”

Ở đây không có ai trả lời vấn đề của cô.

Mộng Nhã nhìn bốn phía, cô mới chú ý tới nguyên lai nơi này là một ngôi nhà nhìn rất cũ nát. Truyện full và web truyện cũng thật cũ nát khi cop truyện của Văn.

Khắp nơi tràn ngập bụi bặm, đất cát.

Nhìn lại trên người mình, quần áo cũng là vải thô của nông phụ.

Mộng Nhã nâng tay, muốn xuống giường, lại thấy một tờ giấy từ trong cổ tay áo rơi ra ngoài.

“Tiểu nha đầu Mộng Nhã, không được có suy nghĩ muốn quay trở về.”

“Có người muốn mạng của ngươi, cũng muốn mạng của tiểu diện hạ.”

“Ở chỗ này tránh đi, mai danh ẩn tích.”

“Coi như đây là ân tình chúng ta trả lại cho thái phó.”

Bốn dòng chữ ngắn ngủi, Mộng Nhã nhìn không dưới hơn mười lần.

Này.... Đây là có ý gì?

Có người muốn mạng của cô?

Chẳng lẽ là Đào Nhiễm Nhiễm?!

Nhưng cô biến mất như vậy, Sở Càn phải làm thế nào bây giờ?!

Không đợi Mộng Nhã nghĩ thông suốt, một nông phụ đã bung com bước vào.

Nhìn thấy cô ngồi dậy, nông phụ lập tức kêu một tiếng: “Tiểu nương tử đã tỉnh rồi a.”

Giọng nông phụ rất lớn, Mộng Nhã bất thành linh bị hoảng sợ.

Cô nâng mặt lên, rõ ràng không có bao nhiêu thương tâm, nhưng mặt lại đầy nước mắt.

Nông phụ hiển nhiên bị dọa sợ: “Đây là sao? Tiểu nương tử đừng thương tâm a.”

Mộng Nhã ôm ngực, đột nhiên phun ra một ngụm máu đỏ tươi!

Sở Càn!

Sở Càn nhất định rất thương tâm!

Cô muốn gặp Sở Càn!

Tiểu hoàng đế của cô!

Mộng Nhã nói không ra lời, Sở Huy cũng bị dọa gào khóc.

Mộng Nhã nhanh tay đem tờ giấy nhét vào trong quần áo, chống đỡ thân thể để không có ngã xuống.

Cô cự tuyệt ý giúp của nông phụ: “Đây là nơi nào?”

Nông phụ nói: “Tiểu nương tử đừng vội, đây là thôn Đại Hà, ngươi với hài tử này trước tiên cứ ở chỗ của ta, về sau thân thể ngươi tốt lên thì giúp chúng ta quét rác giặt quần áo là được.....”
Truyện full và web truyện cũng là rác cần được quét khi cop truyện của Vân.

Lời phía sau nông phụ nói cô không nghe rõ.

Nhưng mà cô hiển nhiên cũng biết nơi này cách kinh thành xa cả vạn dặm.

Huống chi nơi này còn là vùng núi, giao thông không thuận tiện.

Cô.... Nên làm gì để đi tìm Sở Càn đây?!

Nên làm cái gì bây giờ....

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Công Lược Đế Vương Lãnh Khốc (27)

Edit: Hà

Beta: Kỳ Vân

Mặt trời chiều ngã về tây, làm thôn Đại Hà như bao bọc thêm một lớp vài quý.

Người đánh cá cùng người làm ruộng đang cầm công cụ chuẩn bị về nhà.

Mộng Nhã cũng ôm quần áo đã giặt từ bờ sông chuẩn bị đi về.

Phía sau còn có một tiểu hài tử nhỏ gầy đi theo.

Hai ngày nay tất cả hoàn cảnh xung quanh cô đều đã xem qua, nơi này tuy rằng gọi là thôn Đại Hà, nhưng mà bốn phía đều có núi vây quanh.

Hơn nữa nước sông chảy tới ngọn núi phía trước liền giống như biến mất không rõ tin tức, cho nên không tìm được đường ra.

Muốn rời khỏi thôn này, thì chỉ có cách trèo đèo lội suối.

Nếu một mình Mộng Nhã đi thì được, nhưng đằng này lại phải mang theo Sở Huy, muốn đi khỏi đây thì chuyện này tuyệt đối không có khả năng.

Huống chi, người làm ruộng kia vừa nghe đến cô muốn đi, liền lập tức nói --

"Cô nương đừng suy nghĩ nữa, nhiều người ở trong thôn chúng ta cả đời cũng chưa từng được đi ra ngoài đâu. Trên núi có rắn, sói, gấu, vẫn là ở trong thôn an toàn hơn."

Mộng Nhã đầu óc trống trơn, không biết phải nên làm gì.

Người làm ruộng lại tiếp tục nói: "Bộ dáng người còn tốt, lại có đứa con trai làm bạn, tuy rằng người từng gả chồng, nhưng bộ dáng này thoát nhìn vẫn thật tốt, ta xem những người này đang nghĩ tìm thôn trưởng muốn cưới người về a."

Đầu Mộng Nhã hiện tại sắp nổ tung!

Cô rất sợ, so với lúc nghe tin Sở Càn muốn xử tử mình còn đáng sợ hơn!

Nếu như bị người nơi này cưới, rồi ở chỗ này sinh con, giặt quần áo nấu cơm, cô về sau làm sao thấy được Sở Càn?

Còn có Sở Huy, hẳn là hoàng tử, tuyệt đối không thể ở lại nơi này sống ẩn dật cả đời!

Nghĩ đến đây, Mộng Nhã nắm chặt tay người làm ruộng, hỏi: "Thôn trưởng người đã từng ra ngoài, đúng không? Người còn đi ra ngoài gửi thư, đúng hay không?"

Người làm ruộng gật đầu: "Đúng thế, chẳng lẽ người muốn hỏi xin thôn trưởng cho nhi tử đi học? Chuyện này không có khả năng, nhà của chúng ta không có nhiều tiền như vậy, nhà đại hắc ta còn không có tiền đi vào trường đâu."

Nghe đến đó, Mộng Nhã bế Sở Huy lên, sau đó nhanh chóng chạy đi.

"Ài, người muốn làm gì? Ta nói cho người biết, nếu người đang nghĩ muốn làm tiểu thiếp của thôn trưởng...."

Hắn còn có nhiều lời muốn nói với cô, nhưng mà Mộng Nhã đã chạy đi xa rồi.

Hắn chỉ có thể tức giận dậm chân một cái: "Nếu không phải ca ca người cho bạc nhiều, ta mới không thèm thu nhận người đâu!"

**

Người trong thôn cũng không có chú ý nhiều lắm, Mộng Nhã không biết sức lực từ nơi nào tới liền ôm Sở Huy như vậy vọt tới trong nhà thôn trưởng.

Cô một bên dặn Sở Huy nói: "Về sau nhớ kêu ta là mẫu thân."

Nếu bị mọi người trong thôn nghe được Sở Huy kêu cô là tỷ tỷ, khẳng định người muốn cầu thân càng ngày càng nhiều.

Ở trong thôn này, bảo vệ tốt chính mình là điều quan trọng nhất.

Sở Huy cũng biết được tính nghiêm trọng của chuyện này, liền gật đầu. Còn dùng cánh tay ngăn gùn ôm cổ Mộng Nhã, hẳn cũng chỉ có mỗi tỷ tỷ Mộng Nhã là có thể ý lại.

Thôn trưởng mới từ trong nhà ra, liền nhìn thấy Mộng Nhã ôm Sở Huy "bụp" một tiếng liền quỳ gối lên phiến đá xanh trên mặt đất.

Sở Huy cùng Mộng Nhã cũng quỳ xuống thập phần tiêu chuẩn.

Thôn trưởng đối với việc này không chút nào cảm thấy kỳ quái: "Người chắc là nghe được có người muốn cầu thân người đi?"

Hắn cho rằng Mộng Nhã muốn tìm hắn để tìm một gia đình tốt thành thân.

Mộng Nhã lại quỳ gối lần nữa, lúc sau, cô ngồi dậy, trên trán đã dính đầy bụi đất.

"Thỉnh thôn trưởng cho phép ta ở trong trường dạy học!"

Cô ở trong không gian hệ thống mười năm không ngừng đọc tú thư ngũ kinh, nếu không phát huy ra một chút tác dụng thì quả thực rất đáng tiếc.

Thôn trưởng cả kinh: "Người nói cái gì!"

Mộng Nhã đỏ đôi mắt: "Ta vốn là thị nữ nhà họ Sở, không nghĩ tới phu quân bị giặc cướp hại, dưới sự bảo vệ của ca ca mới mang theo hài tử chạy trốn tới nơi này. Lúc trước phu quân ta là dòng họ có danh tiếng, cho nên ta cũng có đọc sách mấy năm, có thể dạy hài đồng bắt đầu học chữ."

22/10/2018

----oOo----

Vân: Nếu như ai trả lời được 2 câu hỏi dưới đây, tôi sẽ tặng người đó 1 chương:)

1. Thứ gì có bầu đủ là giống đực, có chân nhưng không có tay, có mặt nhưng không có miệng?
2. Loại ống nào mất nhiều thời gian giữ gìn nhất?

Các cậu chỉ được trả lời 1 lần, trả lời lần thứ 2 mặc dù người đó đúng nhưng không được tính và nếu đã biết đáp án mà đi rêu rao thì coi như lần chơi này bị bác bỏ. Ok?

Chúc các cậu may mắn (lần sau):)

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Công Lược Đế Vương Lãnh Khốc (28)

Edit: Hà

Beta: Kỳ Văn

*Chương này của bạn ChiNguyen017

Mộng Nhã ở chỗ này lấy tên giả là Sở Nhã, mang theo một tiểu hài từ ba tuổi.

Sau một lúc trải qua sự xem xét, thôn trưởng rút cuộc cũng cho phép cô trở thành lão sư ở trong thôn.

Lại nói tiếp, thôn trưởng chính là hoàn toàn bội phục Sở Nhã.

Năm xưa, những cái đề mục đó hẳn đều không thể hiểu nổi, còn có đề toán học, nhưng Mộng Nhã lại có thể giải thích hết ra cho hẳn hiểu.

Thôn trưởng cuối cùng vuốt râu, nói: “Người có thể dạy, nhưng phải nhớ kỹ, không được đưa tới bất kỳ tai họa nào cho thôn.”

Mộng Nhã trong lòng rùng mình, lập tức đồng ý.

Thôn trưởng dù sao cũng là người đã trải qua sự đời, biết bộ dáng này của cô đầy bụng tài học nếu chạy trốn tới nơi này, nhất định là có rất nhiều kẻ thù mạnh.

Mộng Nhã được thôn trưởng đáp lại, lại lần nữa quý xuống cảm kích.

Sở Huy cũng bắt chước theo cô quý xuống. Vân cũng quý lấy truyệnfull và webtruyen đừng cop truyện của Vân nữa.

**

Lúc này Mộng Nhã mới xem như hoàn toàn cắt đứt liên hệ với nam nhân trong thôn có suy nghĩ muốn cưới cô về.

Thời đại này đọc sách không hề dễ dàng, cũng không hề thuận lợi.

Tuy rằng vừa mới bắt đầu những dòng họ lớn đối với việc Mộng Nhã dạy hài tử đọc sách đều không đồng ý, nhưng đến lúc xem Mộng Nhã có thể một tay viết bút lông thành văn chương chỉnh tề, còn có thể giảng dạy cho thôn trưởng đem sách đọc lâu lâu, ý định ban đầu toàn bộ đều tan biến hoàn toàn.

Huống chi có Mộng Nhã tới dạy học, tiền học phí liền giảm xuống phân nửa!

Mộng Nhã và Sở Huy vẫn như cũ ở trong căn phòng nông gia, ban ngày thì cô đi dạy học. Mộng Nhã cũng nên dạy cho truyệnfull và webtruyen là không được cop truyện của Vân.

Đúng rồi, bởi vì Mộng Nhã nói có thể miễn học phí cho hài tử nhà nông phụ, cho nên cô cũng có thể ở nơi này miễn phí, không cần phải giặt quần áo.

“Lão sư tốt.”

Người cổ đại đối với lão sư đều thập phần tôn trọng.

Cho dù trường ở trong núi rừng xa xôi, hẻo lánh, mỗi ngày đọc một bộ sách rất giống Không Tử.

Sau đó tất cả học trò đều đồng thời hành lễ với Mộng Nhã.

Mộng Nhã gật đầu: “Tốt, hôm nay ta sẽ giảng bài《Đại Học Chi Đạo》.”

“Ta sẽ đọc chậm trước cho các con nghe, ngày mai ta muốn các con đem bài giảng hôm nay đọc lại cho ta nghe.”

“Dạ.”

“Mục đích của sự học rộng là cốt làm sáng cái Đức sáng của mình, cốt khiến cho người ta tự đổi mới, cốt khiến cho người ta dừng ở chỗ chí thiện....”

.....

Thời điểm Mộng Nhã dạy, thôn trưởng đều đứng ở bên ngoài nghe.

Có rất nhiều kiến thức, hẳn cái hiểu cái không, dưới sự giảng dạy của Mộng Nhã, trong nháy mắt hẳn liền hiểu rõ.

Hiện tại mỗi buổi sáng ngày nào Mộng Nhã cũng làm cho Sở Huy một cái bánh bột ngô nóng ăn lót bụng, sau đó liền đi dạy học hai lần, mỗi lần hai canh giờ tổng cộng là bốn canh giờ.

Trên cơ bản chỉ cần đợi đến giữa trưa thì có thể tan học.

Sau đó cô sẽ mua từ trong thôn một ít vải vóc, vá cái áo lại cho Sở Huy.

Tuy rằng là áo vải thô, nhưng do Mộng Nhã khéo tay làm ra nên nhìn thật sự rất đẹp.

Hơn nữa Sở Huy lớn lên rất tuấn tú, thực mau liền nổi bật hơn đám khi con ở trong thôn.

Mọi người trong thôn vẫn luôn khen: “Lão sư, thằng nhãi con nhà người lớn lên thật sự rất tuấn tú a.”

Mộng Nhã cùng mọi người trong thôn có quan hệ rất tốt, nên hoàn toàn không có dấu giếm.

Cô cười nói: “Muốn học sao? Ta có thể dạy mọi người cách may quần áo.”

“Thật vậy sao? Lão sư người đứng là người tốt a.”

**

Sở Cận ngủ một giấc dậy, phát hiện chính mình nằm ngã trên mặt đất, mà trên giường Mộng Nhã đã không còn.

Làm tâm hẳn cảm thấy rối rắm lên.

“Người tới! Người tới!”

Trong giọng nói của hắn không kiềm chế được run rẩy, ai cũng có thể nghe được hắn đang sợ hãi. Vân cũng thật sự sợ hãi khi truyệnfull và webtruyen cứ cop truyện của Vân.

Vua của một nước, cư nhiên có thể vì một nữ nhân mà biến thành như vậy.

“Bệ hạ.”

“Bao vây công thành! Truyền tin xuống! Mau lên!”

“Dạ.”

“Còn phải dấn cáo thị! Ai tìm được Mộng Nhã an toàn trở về sẽ được thưởng vạn lượng hoàng kim!”

“Dạ.”

“Không, không phải vạn lượng hoàng kim, phải hơn nữa, phong làm Hầu tước được quản lý 10 nghìn nhà dân!”

Tâm bọn thái giám đều đang run lên, ban thường như vậy, quả thật có thể nói là tốt nhất trên đời!

Sở Càn vẫn như cũ ngồi ở dưới đất, mặt chôn vào trong tay mình.

“Mộng Nhã, người đang ở đâu...”

“Ta thật vô dụng, không thể bảo vệ tốt người...”

“Ta lại lần nữa đánh mất người...”

“Mộng Nhã.”

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 69: Công Lược Đế Vương Lãnh Khốc (29)

Edit: Na tên Na aka Na aka Na Ná Nà

Beta: Aya Shinta

“Khởi bẩm bệ hạ, có người xé hoàng bàng!”

Đôi mắt Sở Càn lập tức trừng thẳng: “Mau truyền vào!”

Thái giám bên cạnh khẩn trương kêu lên bằng cái chất giọng the thé: “Tuyên ——”

Sở Càn nhìn người đang quỳ dưới đất, tuy rằng người kia râu ria xồm xàm, thoát nhìn thì quần áo trên người cũng vài tháng rồi chưa có giặt. Có đi giặt thì nhớ tổng luôn truyenfull và webtruyen vào giặt chung luôn nhà.

Nhưng Sở Càn lại không thèm để ý chút nào, hần đến gần, hỏi: “Người nhìn thấy nữ tử cùng đứa nhỏ ở trong tranh?”

Người nọ vừa nhìn thấy hoàng đế, lập tức sợ tới mức chân run lấy bầy.

Thậm chí khi đến gần thì Sở Càn còn ngửi được mùi vị hôi thối của nước tiểu.

Đại thần xung quanh chỉ muốn cách xa ra một chút, nhưng lại không dám nhúc nhích tẹo nào.

Trong chớp mắt, còn không đợi Sở Càn dò hỏi lần nữa mà người kia đã dập đầu xuống: “Thảo dân có tội, thảo dân có tội.”

“Thảo dân vi tiền, lừa gạt bệ hạ...”

Trong lòng Sở Càn cảm thấy lạnh lẽo.

Lại là giả.

Đã hai năm trôi qua, người xé hoàng bàng nhiều không kể xiết, nhưng người chân chính nhìn thấy Mộng Nhã lại không có bất kỳ ai.

Sở Càn không quản sống chết của người này, hần suy sụp hạ triều rồi sau đó tới ngự thư phòng phê duyệt tấu chương.

**

“Mẫu thân!”

Qua thời gian hai năm, dáng vẻ của Sở Huy từ một đứa trẻ ba tuổi gầy gò ốm yếu trở thành một bé con vừa mập mạp vừa trắng trẻo.

Thoạt nhìn cực kỳ đáng yêu.

Hơn nữa vì được Mộng Nhã đốc lòng dạy dỗ, nó học được cách nói chuyện.

Cũng không còn là tiểu hài tử tự bẻ như trước kia nữa.

“Tiên sinh.”

Người đang chạy vội vàng theo sau Sở Huy chính là học sinh tư thực.

Tuổi của bọn họ không giống nhau, có người đã mười bảy mười tám tuổi, là tuổi tác nên bàn chuyện cưới hỏi rồi; có người thì mới chín tuổi mười tuổi, đúng là thời điểm bướng bỉnh nhất. Truyenfull và webtruyen cũng thật là bướng bỉnh khi cứ cop truyện của Vân.

Nhưng bọn họ đều rất tôn kính với Mộng Nhã.

Bọn họ biết học vấn của Mộng Nhã tiên sinh nhất định ở trên trường thôn.

Hơn nữa Mộng Nhã tiên sinh còn biết rất nhiều rất nhiều thứ, tỷ như khâu vá quần áo đẹp, còn dạy bọn họ chơi cờ vây!

“Tiên sinh, để ta xách nước cho.”

Thiếu niên mười tám tuổi kia nhanh nhẹn tiếp nhận thùng nước từ tay Mộng Nhã, đi về phía nhà của Mộng Nhã.

Hai năm qua, Mộng Nhã thông qua tiền dạy học của mình làm một toà tiểu viện tử, không cách trường tư thực quá xa.

Cuộc sống thường ngày cũng chỉ có cô cùng với Sở Huy.

Mộng Nhã cười nói: “Đại Thạch Đầu, người sắp thành thân rồi đi.”

Người thanh niên được gọi là “Đại Thạch Đầu” lập tức đỏ mặt. “Không phải đâu tiên sinh, ta muốn đi ra ngoài thử tham gia khoa cử.”

Bước chân Mộng Nhã đột nhiên khựng lại, thiếu chút nữa là té lăn trên đất. Vân cũng mém té lăn lộn trên mặt đất khi hay tin truyệnfull và webtruyen vẫn còn cop truyện của Vân.

“Tiên sinh?”

Mộng Nhã nhanh chóng điều chỉnh bộ dạng của mình: “Người, người muốn đi ra ngoài?”

Đại Thạch Đầu nói: “Đúng vậy, tiên sinh cần thứ gì sao?”

Mộng Nhã nhanh chóng lắc đầu, sau đó làm bộ lơ đãng nói: “Mọi người đều đi về đi, cố gắng đọc sách cho tốt.”

Những học sinh khác đều về nhà.

Đại Thạch Đầu đặt thùng nước mà hắn xách cho Mộng Nhã vào trong viện, hắn đang chuẩn bị đi.

Thì Mộng Nhã đột nhiên gọi hắn lại: “Trần Thạch.”

Trần Thạch nhanh chóng thẳng lưng, bình thường thì tiên sinh luôn gọi nữ danh của bọn họ, nếu lần này kêu đại danh, đương nhiên là có việc quan trọng.

Mộng Nhã nói: “Nếu người ra ngoài, ta muốn người giúp ta mang một thứ đi.”

Trần Thạch lập tức đáp: “Vâng.”

Mộng Nhã nói: “Coi như công dạy dỗ hai năm của ta với người, không được nói cho bất cứ ai về chuyện này.”

Trần Thạch nghiêm mặt nói: “Vâng.”

Mộng Nhã thở dài nhẹ nhõm một hơi, điểm này ở cô đại thật sự rất tốt, làm thầy của người khác, cơ hồ họ nghe theo mình vô điều kiện.

Cô vội vàng trở lại trong buồng, mài mực, vẽ ra ba người trên giấy Tuyên Thành. Hai người trưởng thành, một đứa nhỏ.

Đang vẽ quanh trong sân dùng bữa.

Trên bàn trà còn bày biện các loại rau dưa.

Mộng Nhã cẩn thận nhìn bức tranh này, sau đó nhẹ nhàng thổi khô mực nước.

“Bức tranh này, người hãy nhét nó vào cổng phủ nha môn.” -----

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lược Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: Công Lược Đế Vương Lãnh Khốc (30)

Edit: Na Ná Nà

Beta: Aya Shinta

Tuy Trần Thạch rất khó hiểu, nhưng nhìn thấy Mộng Nhã cũng không định giải thích.

Sau khi hắn đáp ứng liền rời đi.

Mộng Nhã ôm Sở Huy, trong lòng cô thầm cầu nguyện: “Nhất định phải nhìn thấy a.”

Đây là việc duy nhất mà cô có thể làm được.

**

Ba tháng sau, đã có kết quả của kỳ thi Hương.

Trần Thạch cũng không thi qua.

Nhưng ở phía sau hắn lại có một đội quân cò mũ chỉnh tề.

Nhìn người nọ khoác lên bộ y phục mình hoàng sắc trên người, chén canh trong tay Mộng Nhã lập tức rơi xuống đất.

Tiếng mảnh sứ vỡ vụn cuối cùng đã khiến cô hoàn hồn.

“Bệ hạ.”

“Dân nữ... Khấu kiến bệ hạ.”

Sở Càn vội vã xuống ngựa, thế nhưng Mộng Nhã đã quỳ gối lên đồng minh vụn kia.

Từ đầu gối đến bắp chân lập tức có máu chảy ra.

“Đồ ngốc, nàng không biết đau đúng không?”

Dường như lúc này Mộng Nhã mới cảm thấy được đau đớn, cô cau mày lại cắn chặt răng.

“Ta, ta làm sao vậy?”

Sở Càn vừa đau lòng lại vừa tức giận mà ôm cô vào phòng. Sau lưng cảm vệ quân có một đám thôn dân quỳ xuống, sau khi ngẩng đầu thì bọn họ lại nhìn thấy cảnh này.

Tập thể bọn họ đã hóa đá trong chớp mắt.

“Tiên sinh... Là phi tử của bệ hạ?”

“Hừ, kia chính là Hoàng Hậu nương nương.”

Một cảm vệ quân cười lạnh.

Một đám nông dân hấp tấp quỳ xuống, những nông phụ bắt Mộng Nhã giặt quần áo cho nhà mình lúc trước chạy mờ hôi rùng rùng.

Trời ạ, trước đó nàng ta nói nhiều chuyện đại nghịch bất đạo với Hoàng hậu nương nương như vậy....

Chẳng phải sẽ bị chém đầu hay sao?

**

“Nàng gầy đi rồi.”

Mộng Nhã nhìn mặt Sở Càn, đột nhiên trong lòng cô cảm thấy rất thỏa mãn.

Sở Càn tùy tiện quăng Sở Huy ra ngoài cửa, lập tức có thái giám tiếp được nó.

“Chàng...” Mộng Nhã không tiếp tục nói nữa.

Chỉ vèn vện hai năm mà Sở Càn hiện tại thoát nhìn già đi rất nhiều, thậm chí trong những sợi tóc như mực còn xen vào rất nhiều tóc xám trắng.

Sở Càn nói: “Hiện giờ ta rất xấu đúng chứ, có phải nàng không thích ta nữa?”

Hắn hỏi lời này thật cẩn thận, còn kèm theo một tia không xác định.

Mộng Nhã lắc đầu: “Không có, ta yêu chàng, làm sao ta có thể ghét bỏ chàng được.”

Đôi mắt Sở Càn lập tức sáng lên.

Hai năm, hắn ngày đêm nhớ nhung Mộng Nhã, có đôi còn không phân định được đâu là thật, đâu là mơ!

Ngay cả mái đầu đều bạc đi rất nhiều.

Sở Càn nửa quỳ ở mép giường băng bó vết thương cho Mộng Nhã, sau đó đánh giá bỏ cục xung quanh.

Cái nhà này nhỏ như vậy, thậm chí vách tường cũng không rắn chắc, Mộng Nhã của hắn đã ở đây hai năm?

Sở Càn vuốt ve tay Mộng Nhã, bàn tay trắng nõn tinh tế trước kia đã bôi vì mấy ngày nay làm việc nặng mà có mấy vết chai sạn.

Trong lòng Sở Càn vô cùng áy náy: “Là ta không tốt.”

Ánh mắt Mộng Nhã tràn đầy mừng rỡ khi được gấp lại ái nhân.

“Chúng ta có thể gặp lại lần nữa, chính là trời cao cho chúng ta phúc phận lớn nhất.”

Tiếng nói của cô không còn bình đạm như ngày xưa, mà lại mang theo âm rung, dường như ngay sau đó thì cô có thể vui sướng đến mức khóc ra.

“Ta vẫn luôn cảm thấy, nửa đoạn nhân sinh trước kia của ta trôi qua quá thuận lợi, nếu ta vẫn luôn ở bên chàng như vậy, cũng ngẫm sinh bất an trong lòng.”

Sở Càn lặng lẽ mà nhìn cô, trong lòng hắn tràn đầy hình bóng cô.

Mộng Nhã mặc quần áo gì cũng đẹp, cho dù hiện tại cô chỉ búi kiểu tóc của phụ nhân, ăn mặc áo vải thô, nhưng khí chất của cô vẫn còn ở nơi đó.

Làm thế nào cũng không thể xóa đi.

“Hai năm, chúng ta tách ra hai năm, ta đã trải qua rất nhiều chuyện, cũng trưởng thành lên rất nhiều.”

Mộng Nhã nhìn đôi mắt Sở Càn, không màng vết thương trên đùi, cô ngồi dậy, hỏi -- “Cho nên, Sở Càn bệ hạ, hiện tại Mộng Nhã có đủ tư cách làm Hoàng Hậu của chàng không?”

28/10/2018

----oOo----

Sở Càn: Đéo đấy

Mộng Nhã: Em có tin chị cho em ăn dếp ai sờ phôn không?;)

Vân: *Mở cửa ra* *cầm dao* *mắt lóe sáng* Hai anh chị có tin tôi làm thịt hai anh chị luôn không? *cười nhẹ*

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lực Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 71: Công Lực Đế Vương Lãnh Khốc (31)

Edit: Aya Shinta

Beta: Kỳ Vân

Sau khi Sở Càn tìm được Mộng Nhã, hai người ở lại thôn Đại Hà mấy ngày.

Chủ yếu là bởi vì chân Mộng Nhã đang bị thương, muốn ra khỏi nơi này thì chỉ có thể vượt qua núi.

Mà Mộng Nhã có thương tích, tất nhiên là không thể để cô đang trong tình trạng bị thương như này mà lên đường được.

Buổi tối, Mộng Nhã trộm hỏi Sở Càn: “Chàng, hiện tại ở hậu cung thật sự không còn nữ nhân nào sao?”

Tuy rằng cô đã nghe được lời này từ miệng bọn thái giám cùng nhóm cung nữ rất nhiều lần rồi, nhưng cô vẫn cảm thấy khó mà tin nổi.

Đường đường là vua của một nước, thế nhưng thật sự nhìn hai năm như vậy?

Sở Càn ôm lấy eo cô, cẩn thận tránh chỗ có thương tích ở chân cô từng li từng tí.

“Hết cách rồi, khẩu vị bị đường thành như vậy, chỉ có thể ăn được Mộng Nhã.”

Cái chữ "ăn" này...

Thật khiến người khác liên tưởng viễn vông mà.

Mộng Nhã đỏ mặt, giận dữ nói: “Chàng xấu xa.”

Sở Càn lúc này đã bắt tay tham nhập vào y phục của người nào đó, động tác vô cùng lưu loát.

Hoàn toàn nhìn không ra được mấy năm nay hắn không chạm qua người khác.

“Vi phu chỉ chơi xấu với nàng thôi.”

Mộng Nhã: “...” Hai năm không gặp, tại sao kỹ thuật nói năng không biết xấu hổ của người này lại tăng vọt lên như vậy?!

**

Ở thôn Đại Hà ba ngày nghỉ ngơi lấy lại sức, vết thương ở chân của Mộng Nhã cũng gần như đã khỏi nên cô cùng với Sở Càn cưỡi ngựa rời khỏi thôn.

Đương nhiên, Sở Càn cũng hạ lệnh phân phó: “Xem ở phần các người đã chiếu cố Hoàng Hậu nương nương nên tất nhiên trăm sẽ ban thưởng cho mỗi người.”

Mọi người trong thôn đều mang ơn đội nghĩa, vốn dĩ những nông phu từng đánh chủ ý lên đầu Mộng Nhã cơ hồ đều bị hù chết.

Nếu bọn họ thật sự mạnh bạo cưới Hoàng Hậu nương nương, chắc chắn hiện tại sẽ liên lụy đến cứu tộc!

Nơi nào còn sẽ có ban thưởng?!

**

“Trẫm đã điều tra ra, người muốn hại nàng lúc đó chính là Đào Nhiễm Nhiễm, trẫm đã cho người lăng trì.”

Sở Càn ôm Mộng Nhã, hai người đi xuyên qua sơn cốc, bỏ lại cấm vệ quân đang đi theo ở phía sau một đoạn rất xa.

Mộng Nhã cười nói: “Kỳ thật chàng không cần nói với ta những thứ này.”

Sở Càn thật lòng nhìn cô: “Nàng là Hoàng Hậu của ta.”

Cho nên, ta muốn chia sẻ tất cả những gì ta biết cho nàng.

Hắn muốn cho cô biết, ở kinh thành, cô là vô địch, không ai sánh bằng cô.

**

Sau trăm tuổi, tiền đề Sở Càn bằng hà.

Trước khi chết, hắn nắm chặt tay Mộng Nhã: “Chúng ta vĩnh viễn, vĩnh viễn ở cùng nhau.”

Màn đêm buông xuống, Tạ Mộng Nhã cũng đi theo Sở Càn.

Hai người không có sinh hài tử.

Hoàng đế hiện tại là Sở Huy.

Y nhìn Mộng Nhã khi chết cũng chỉ vén vén nắm lấy tay Sở Càn, tuyên bố với thái giám phía sau: “Tiên hoàng trước sau phu thê tình thâm, sau khi mất thì tuần táng vào cùng một chỗ!”

“Vâng.”

**

Mộng Nhã lại mở to mắt lần nữa, lại một lần nữa về tới trong không gian hệ thống.

Đen như mực, chỉ có bảng lựa chọn trước mặt lóe lên ánh sáng yếu ớt.

“Mời ký chủ tiến hành lựa chọn, nhiệm vụ lần này hoàn thành rất tốt đẹp, có thể lựa chọn ba kỹ năng để tiến hành học tập.”

Mộng Nhã nhanh chóng quyết định: “Ta chọn võ thuật!”

“Được rồi, võ thuật chia làm khẩu quyết luyện thể căn bản một, khẩu quyết luyện thể căn bản hai, khẩu quyết luyện thể căn bản ba...”

Mộng Nhã: “...” Đây là đang đùa ta hay sao vậy?

“Bởi vì sức chiến đấu của ký chủ chỉ có 5 điểm, cho nên chỉ có thể từ căn bản mà học lên. Học được tầng thứ mười thì có thể lựa chọn công pháp khác để tiến hành luyện tập.”

Mộng Nhã chống cằm: “Để cho ta suy nghĩ một chút.” Rốt cuộc lựa chọn một hạng mục võ thuật thì phải ngẩng ngốc ở cái chỗ đen thui thui lù này vài chục, thậm chí là hơn vài trăm năm để học tập...

Mộng Nhã nheo nheo má mình, cô là gà mờ như vậy mà muốn học xong một cấp bậc thì chẳng phải sẽ tốn mấy trăm năm hay sao?

Nghĩ đến đây, Mộng Nhã nhanh chóng lắc đầu một cái.

Cô muốn học cái nào nhanh một chút, dù sao thì linh hồn của Sở Càn không chừng còn đang đợi cô đấy.

Không thể dễ hán đợi lâu.

Cô muốn nhanh thêm một chút.

Nhanh thêm chút nữa.

1/11/2018

Bạn đang đọc truyện *Số Tay Công Lực Vạn Người Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.